

A KÖZPONTI STATISZTIKAI HIVATAL SZÁMÍTÁSTECHNIKA-ALKALMAZÁSI LAPJA

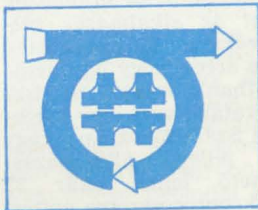
KÉSZÜL A NEUMANN JÁNOS SZÁMÍTÓGÉPTUDOMÁNYI TÁRSASÁG
SZAKMAI-TÁRSADALMI KÖZREMŰKÖDÉSÉVEL

XV. ÉVFOLYAM 8-9. SZÁM 1984. AUGUSZTUS-SZEPTEMBER ÁRA: 40,— Ft

Számítástechnika

Híd az automatizálási kutatások és a technológia között

A IX. IFAC-világkongresszus Budapesten

Július 2-6-ig Budapesten tartotta IX. világkongresszusát az IFAC (International Federation of Automatic Control — Nemzetközi Automatizálási Szövetség). Az IFAC elnöke az 1981-es kyotói kongresszus óta hároméves időszakra Vámos Tibor akadémikus, az MTA SZTAKI igazgatója, az NJSZT elnöke volt. A szövetség 40 nemzetközi tagszervezetet tömörít. A X. IFAC-világkongresszus Münchenben lesz. A szövetség közgyűlése a szervezet új elnökévé Manfred Thoma NSZK-beli professzort, tiszteletbeli elnökévé — megbízatásának lejártával — Vámos Tibor akadémikust, titkárává Hencsey Gusztávot, az MTA tudományos titkárságának vezetőjét választotta. A szövetség legnagyobb kitüntetését, a Quazza emlékérdemét Jakov Z. Čipkin, a Szovjetunió Tudományos Akadémiájának levelező tagja kapta az automatizálás terén végzett sok évtizedes tudományos munkássága elismeréséül. Az Automatica című IFAC-folyóirat az elmúlt három évben megjelent legmagasabb színvonalú cikkekért adományozott díjat, melyet Prof. K. J. Aström, Prof. H. Kiumura, Dr. R. Rouhani, Dr. R. K. Mehra, Dr. T. Shiraiwa, Dr. Y. Sakamoto, S. Kobayashi, S. Anezaki, H. Kato, A. Kuwabara kapott. N. Cohn és Y. Sawaragi IFAC Tanácsadói pecsétet és oklevelet kapott.

A világkongresszuson 44 országból mintegy 1200-an vettek részt. Előzetes nemzetközi zsűrizés alapján tíz párhuzamos szekción 569 előadás hangzott el. Az egyhetes tanácskozáson hat plenáris előadásra került sor. Ezek előadói és témái: John Zaborszky (Egyesült Államok): A rendszerműködés fejlődése; Petar V. Kokotovic (Egyesült Államok): Irányításműködés a 80-as években; Georg Färber (NSZK): A folyamatirányítás és az információs rendszerek integrációja; Yoshikawa Hirojuki (Japán): Rugalmas gyártó rendszerek Japánban; Roy Radner (Egyesült Államok): Üzleti és szabályozás gazdasági szervezetekben; V. Ny. Novoszelcev (Szovjetunió): A biológiai szabályozási problémák legújabb kutatási eredményei.

A résztvevőket az Építők Székházában a kormány nevében Lázár György, a Minisztertanács elnöke, a főváros nevében Szépvölgyi Zoltán, a fővárosi tanács elnöke, a hazai műszaki-tudományos élet nevében Pál Lénárd akadémikus, az OMFB elnöke, a szövetség nevében a szervezet elnöke, Vámos Tibor akadémikus köszöntötte.

Lázár György köszöntő beszédében hangsúlyozta a tudományágak és a tudósok nemzetközi összefogásának jelentőségét, a gazdasági növekedés, a szellemi értékkalkuláció, valamint a környezet újfajta harmóniájának szükségességét, a sürgős megteremtését. A hazai feladatokról szólva az alábbiakat mondta:

„Kormányunk érdeklődése a kongresszus iránt jóval több, mint udvarias gesztus. Országunkban mélyreható társadalmi-gazdasági változások mentek végbe. Ennek eredményeként nemcsak lehetővé, de szükségessé, a világgazdaság számunkra igen hátrányos változásai miatt pedig sürgetővé vált, hogy hatékonyabbá tegyük gazdaságunk működését, termelékenyebben, kisebb energia- és nyersanyag-ráfordítással, értékesebb, nemzetközi versenyképes termékeket állítsunk elő. Gazdaságunkat át kell vezetni az intenzív fejlődés szakaszába. Ebből a célból és ennek jegyében határoztuk el tervgazdaságunk bevált irányítási rendszerének továbbfejlesztését. Tudatában vagyunk annak, hogy egy-egy részterület megújítása önmagában nem hozhatja meg a kívánt eredményt. Ezért olyan megoldásokra törekszünk, amelyek részrendszerei önállóan képesek dolgozni, de úgy, hogy az az egész rendszer optimális működését szolgálja.

Azok a modellek, amelyeket tudósaink, szakembereink ezekhez a feladatokhoz kapcsolódóan kidolgoztak, hathatós segítséget adnak céljaink eléréséhez.

Tisztában vagyunk azzal, hogy a társadalmi, gazdasági folyamatok irányításának továbbfejlesztéséhez nélkülözhe-

A kormány nevében Lázár György, a Minisztertanács elnöke köszöntötte a résztvevőket

Fotó: Stefkó Lajos

tetlen az új információs technika. Fejlődésünk szükségleteinek, lehetőségeinek felmérésekor számolunk azokkal a nagy horderejű változásokkal, amelyekhez az elektronizálás, az információs technika teremti meg a feltételeket. Hazánk közepesen fejlett ország, s mint ilyen, egyelőre lépéshátrányban van a tudomány és technika e legújabb vívmányainak meghonosításában. Mégis biztosra vesszük, hogy van és lesz helyünk és szerepünk a kibontakozó és sokat ígérő nemzetközi munkamegosztásban. Törekvéseink valóra váltásában saját szellemi és anyagi erőforrásaink mellett építhetünk a KGST keretében folytatott együttműködés nyújtotta lehetőségekre, és arra az értékes segítségre, amelyet az IFAC-tól kaphatunk, nevezetesen hogy közkinccsé tessék szak tudományuk legkiválóbb művelőinek eredményeit, tapasztalatait.

Mindazok a változások, amelyek az automatizálás, az információs technika és a rendszerek alkalmazása révén következnek be, elkerülhetetlenül kisebb-nagyobb megrázkódtat-

ásokkal járnak. Mi úgy tervezzük a további fejlődést, hogy ezek a megrázkódtatások a lehető legkisebbek legyenek. Az egyéneket és a társadalmat abban tesszük érdekeltté, hogy aktív részt vállaljon az új bevezetésében és meghonosításában.

Mint minden tudományos és technikai vívmány, az önműködő szabályozások elmélete és gyakorlata is csak akkor töltheti be valódi hivatását, ha az embert szolgálja, ha a benne rejlő értékek a társadalmi haladást segítik elő. Arra számítunk, hogy a következő évek és évtizedek során a gépies fizikai és a rutinszerű munkát egyre inkább az automaták fogják végezni. Az ember szerepe pedig mindinkább ezeknek az automatáknak a tervezésére, alkalmazására és felügyeletére irányul majd. Ezáltal megnő a személyiség szerepe és felelőssége, új energiák szabadulnak fel az alkotás, a fejlődés számára. Ez teljes mértékben megfelel társadalmunk szocialista jellegének.

(Folytatás a 4. oldalon)

Vámos Tibor:

Elektronizálási programunk

Ma már az elektronizálás fontossága közhelyszámba megy, és főleg nem a számítástechnika alkalmazói körében kell újraismételni érveinket. A feladat országos jelentősége a kormányzat szintjén is megfogalmazódott abban az állami tervbizottsági és minisztertanács határozatban, amely a program elkészítését elhatározta. Jó alkalom a mai, hogy körvonalaíróit itt véleményem szerint cseréljük. Egy évvel a „végleges” szövegezés előtt végleges elképzelésről persze nem szabad beszélnünk, hiszen ezen a területen a dinamika rendkívül nagy. Olyan programot kell kialakítanunk, amely igyekszik valamelyest előretekinteni, nem a mozgó cél mögé löni, másfelől azonban állandóan alkalmazkodni ahhoz, amit a világ nekünk diktál.

Itt elmondandó véleményem egy sor kollégáéval nagyjából egészében megegyezik, de helyenként el is tér azoktól. Mindenképpen hangsúlyozni szeretném, hogy amit hallanak, nem valamiféle kinyilatkoztatás, hanem inkább gondolatot, vitát gerjesztő alap, amin azután lehet a következő hónapokban egyet-mást finomítani.

Mozgásterünk

Az elektronika fejlődésének folyamatában nem Magyarország a meghatározó. Korlátaink egyébként olyanok, hogy azokat figyelembe nem venni lehetetlen, mozgásterünk lehetőségeit kitapogatni pedig ropant nehéz. A mikroelektronika dinamikus fejlődése olyan időszakban következett be és folyik, amikor Magyarországon a gazdasági mozgáster — ma és az elkövetkező néhány évben is — eléggé kicsi, s a fejlesztésre fordítható eszközök rendkívül szűkösek. Számítanunk kell arra, hogy a

következő 2-3 évben sem javul lényegesen a helyzet. Ha enyhülés is lesz a világpiacra és a világpolitikában (s ennek következtében külgazdasági helyzetünk is javul), ennek a javulásnak jelentős részét akkor is arra kell fordítani, hogy az elmúlt évek során a késői felismerések miatt bekövetkezett rendkívüli adóssághoz viszonyítottan olyan szintre tudjuk csökkenteni vagy beállítani, amely a későbbiekben — tehát mondjuk 1987-től kezdve — nagyobb szabadságfokot biztosít számunkra. De 1987-ig nincs időnk várni. Nincs időnk várni, mert a gazdasági recesszió az elmúlt időszakát a tőkeerővel rendelkező fejlett ipari országok — ahogy azt megmondtuk már több évvel ezelőtt — nem a műszaki fejlesztés fékezésére, hanem rendkívüli műszaki előretörésre használták föl. Ennek az előretörésnek a jelei már ma nagyon sok helyen láthatók, de teljes kibontakozása csak a következő évekre várható. Most, amikor a nemzetközi piacon már megjelennek az 1 Mbit-es tárolóelemek, a 32 bites mikroprocesszorok, amikor az egész világon most készül diadalútjára a robottechnika, és egy sor más olyan forradalmi változás, ami fejlett telekommunikációs rendszerrel rendelkező — tehát nem a miénkhöz hasonló — országok egész távközlési hálózatának gyors rekonstrukciójával jár (átterés az egész országot behálózó száloptikai csatornákra, egységes digitális távközlési rendszerekre), nekünk olyan helyzetben kell gondolkodnunk, amit az jellemz, hogy forrásaink szűkek, és ezen túl is van még egy sor korlátozó tényezőnk.

Az egyik korlátozó tényező az egyre szigorúbb embargó.* Ma már ott tartunk, hogy az amerikai kormányzat szeretné azokat a személyiszámítógépkategóriákat is embargó alá vonni, amelyek már Magyarországon és a többi szocialista országban is tömeggyártásra kerülnek, tehát a 8 bites gépeket. A szoftver területén fel-

(Folytatás a 2. oldalon)

A TARTALOMBÓL

A IX. IFAC-világkongresszus Budapesten

Kormányunk érdeklődése az IFAC kongresszusa iránt jóval több, mint udvarias gesztus. (1. oldal)

Bizonyítani tudjuk, hogy sokszor egymásnak ellentmondó, sok célú és sokváltozós rendszerek fennmaradhatnak, ha azokat megfelelő módon irányítják. (4. oldal)

Elektronizálási programunk

A mai fejlődés is azt mutatja, hogy a nagy teljesítményű számítógépek korszaka nem járt

le, megvan a speciális alkalmazási területük. (1. oldal)

Kommentár egy tv-adáshoz

A kis és nagygépek a személyi számítógépektől a nagyszámítógépig együttesen alkotják a számítástechnika fegyvertárát, eszköztárát. (3. oldal)

Adat és információ. Minek nevezzük?

Az adat a valóság adott jelenségének nem értelmezett, de értelmezhető visszatükrözése, előre meghatározott szintaktikai és szemantikai megállapodások szerint. (23. oldal)

Elektronizálási programunk

(Folytatás az 1. oldalról)

ismerték elmaradásunkat, és ennek következtében roppant keménnyé tették az embargót a korábbi években teljesen nyitott szoftverkereskedelemben is. (Például: mikroszámítógépekre kifejlesztett, tehát nem nagyméretű adatbázis-kezelő rendszer kiviteli engedélye már több mint egy éve húzódik.) Ismeretes az is, hogy az Egyesült Államok jelenleg kiterjeszti az embargóját részben azokra a semleges országokra is, amelyeket gyanúba vesz, hogy a szocialista országoknak szállítanak, de korlátokat állít legszorosabb katonai szövetségeseinél. Ennek két célja van: egyrészt hogy ezeket az országokat rákényszerítse arra, hogy nekünk ne szállítsanak, másrészt hogy technológiai fölényt ezekkel az országokkal szemben is jobban kamatoztassa.

Nehézségeink másik tényezője, hogy pillanatnyilag az európai szocialista országok is alapjaiban hasonló, de mégis eltérő jellegű bajokkal küzdenek, mint mi. Súlyos vajúdási időszakaink vannak, amelyeknek az elmúlt évek lengyelországi eseményei csak a legélesebb manifesztációi. Ezek az egyes esetekben válságyszerű vajúdasok egy új világ születésének technológiai, emberi, strukturális nehézségei okozta velejárói. Emiatt az eredetileg kitűzött fejlesztési programok nagyon lassan valósulnak meg. Mindannyian szenvedjük azt, hogy a korábbi megállapodásokkal szemben az egységes számítógép-rendszerben és más közös programokban is előirányzott berendezések sorra nem készülnek el, vagy nem olyan technikai jellemzőkkel, megbízhatósággal, mint amire szükség lenne. Korszerűségük sem kielégítő, a szállításaikkal is bajok vannak. Mind az alkatrészek, mind a kész berendezések árai egyes esetekben elviselhetetlenül magasak, és az egész ügynek a kereskedelmi bonyolítása is alkalmatlan arra, hogy egy dinamikus, gyorsan változó terület szükségleteit kielégítse.

Ilyen határfeltételek — az ellenséges környezet, a barátok nehézségei, belső bajaink — mellett kell előremutató programot kialakítanunk. A megfontolások között áll azonban a kormányzatnak az a ma általánosan elfogadott véleménye, hogy ha van olyan terület, amire áldozni kell a következő időszakban, akármilyen körülmények között is, az az elektronika, az információ-technika, természetesen addig a határig, ameddig azt az ország lehetőségei egyáltalán megengedik. Ezek a lehetőségek is nehezen tervezhetők, hiszen nem rögzíthetjük a nemzetközi áralakulásokat, amelyekben a cserearányok módosulását sajnos nagyon nagy mértékben a mi technológiai szintünk határozza meg. A cserearányok romlása az elsőrendű mutatója ugyanis az ország technikai állapotának, az élen haladó és bizonyos mértékig monopolhelyzetet élvező országokkal szemben. Kevésbé tudjuk befolyásolni egy sor külkereskedelmi viszonyunkat, beleértve a szocialista országokkal köthető és kötetendő megállapodásokat is, amelyek az országok egyensúlyi helyzetét a következő időszakban alapvetően meghatározzák.

Mi várható az elektronizálástól?

Az első tézisünk (amit szeretnénk a közvéleménnyel széles körben elfogadtatni), hogy

az elektronizálástól nem lehet azt várni, hogy önmagában gyökeresen megjavítsa az ország gazdasági pozícióját, s hogy Magyarország az elektronikus berendezéseknek, számítástechnikai eszközöknek a következő években a nemzetközi piacon számottevő exportőre legyen, illetve versenyképesek legyünk az európai piacon, és egyenlegeink ennek következtében javuljanak. A szocialista piacon is kemény munkát kell végeznünk, hogy mai pozícióink fennmaradjanak. Hosszú távon — számunkra nagyon

mai, többségében exportra termelés nagyon alacsony és az egész országot visszafogó fogyasztói szint eredménye. (Ez nem jelenti azt, hogy önállósításra rendezkedjünk be, és gyártunk mindent, amire a hazai felhasználóknak szükségük van. Ilyen iparpolitika műszakilag lehetetlen, gazdaságilag öngyilkos lenne, de az arányok mutatják a belső piac felértékelődésének irányát, és azt a lehetőséget, hogy az elektronikai ipar maga teremtsen meg a jó minőségű, korszerű behozatal olyan elmentételezését, amely embargó-

Vámos Tibor akadémikus beszédét tartja

Fotó: Horváth János

egészséges módon — megszűnőben van a szocialista országok piacának az a tulajdonsága, hogy óriási mennyiségben vesz át műszakilag viszonylag elmaradott és minőségében nem nagyon ellenőrzött termékeket. Elég gyorsan következett be az a helyzet (amit már évekként ezelőtt láttunk), hogy olyan termékeket kell gyártanunk, amelyek minden piacon értékesíthetők. Olyan termékeket követelnek tőlünk, amelyek minőségileg legalább a közepes európai színvonalnak megfelelnek. Ez természetesen lehetővé teszi — ha kellően rákapcsolunk —, hogy a cserekereskedelemben mi is hasonló igényeket támaszthassunk. A minőség javításának kényszere végeredményben mindkét oldalról segíti hosszabb távon az előrehaladást, s ez bennünket és partnereinket egyaránt kíméli majd a békés, tespedés állapotából.

Úgy látjuk, a belső piac jelentőségének ugrásszerűen meg kell növekednie. Tudjuk, hogy volt egy hosszabb időszak, amikor a belső piac nem volt olyan nagy, hogy a magyar ipar számára igazi teret jelentsen, az előbb említett puha piac pedig nagyon kellemséges létfeltételeket biztosított az ipar számára a fönnmaradáshoz. Abból próbálunk tehát kiindulni, hogy az elektronizálási program hajtóerejét a magyar elektronikai ipar rekonstrukciójában és termékeinek felhasználásában kell megtalálnunk. Nem az elektronikai ipar csupasz termékei lesznek a megváltók, hanem a rendszerek, alkalmazásokba beépülő eredményei. Azokkal kell exportképesnek lennünk, és a magyar termelés és szolgáltatás színvonalát emelnünk. Így, azt hiszem, már összefüggő a kapcsolat: nem várjuk tehát, hogy az elektronikai ipar egy magában áttörést érjen el a nemzetközi piacon, szükségesnek tartjuk azt is, hogy sokkal jobban orientálódjon a belső piacra, és a belső piac felhasználói mintegy erősítő kereszttül hasson az ország általános helyzetére, és javítsa nemzetközi pozícióját.

Elektronikai iparunk jelenlegi termelése nagyjából olyan méretű, ami megfelelő egy tisztas átlagú ipari ország fogyasztói szükségletének. A

határokat rombol, baráti partnereket ösztönöz.) Ezt a termelési értéket százezer ember állítja elő. Ha megnézzük a nemzetközi átlagokat, a vezető ipari országok létszámviszonyait, akkor kiderül, hogy ez a százezer fő kb. 10–20-szorosa annak, ahányan a világban másutt ilyen iparágakban ennyit állítanak elő. Magyarán ezt a termelést igazán korszerű termelési apparátussal tízezer embernek el kellene látnia. Hozzáteszem, hogy ezekben az országokban a munkaerő eloszlása más, mint nálunk, mert sokszorta többen dolgoznak a kutatásban, fejlesztésben, értékesítésben és a támogatásban. (Támogatás alatt értem nemcsak a karbantartást, hanem az élettartam alatti követést, az alkalmazás segítését, tehát a termék állandó gondozását is.)

Többen dolgoznak e területeken, és sokkal kevesebben az üzemben, mint nálunk, mert a termelést nagymértékben az előkészített programok, gépek látják el. Azokat a mikroszámítógépeket, melyeket most tömegesen állít elő az IBM, vagy akár az Apple cég, már teljesen robotosítva, futószalagon gyártják, és így képesek arra, hogy az Egyesült Államokban a személyi számítógépek évi volumene a személyautók számához közelítsen. Ez is mutatja azt a rést, amit lassan szakadéknak kell tekintenünk.

Ha így állnak a dolgok, meg kell vizsgálnunk, hogy a termelő apparátust hogyan kell gyökeresen felújítani. A mikron finomságú és a jóval mikron alatti technológiák a meghatározói ennek az új irányzatnak. Elsősorban ezek döntik el, hogy mennyire lehet a mikroelektronikában, a hozzá tartozó perifériális rendszerekben, tárolókban előrejutni. A termelőeszközök felújításához még a rekonstrukció mértékét kell kiszámítanunk. Magyarországon és a világon átlagosan — itt kb. azonosak vagyunk — az elektronikai iparban a tőkehozam kb. 1,2, azaz hogy 1 forint (dóllár stb.) ráfordítással kb. évi 1,2 forint (dóllár stb.) bruttó termelés hozható ki. Ha ebből visszaszámolunk, akkor ez annyit jelent, hogy a mostani becslések szerint a következő öt évben reálisan csak a felét tudjuk ennek elvégezni.

Megdöbbentő számokat kapunk, ha megvizsgáljuk, hogy mi mindent investáltunk az elmúlt években — nem mindig a legjobban. Azt is látjuk és tudjuk, hogy egy technológiai sorban, ha a technológia összefüggő — márpedig itt a technológiák összefüggők —, akkor a végtérkép minőségét mindig a leggyengébb pont határozza meg. Hiába van tehát egy technológiai sorban esetleg kilenc nemzetközi színvonalú egység, ha van egy olyan is, amelyik a magyar ugarnak felel meg. Ekkor sajnos „magyar ugar” minőségű terméket fogunk előállítani. S ha ezen az egy-egy fázison akarunk a régi eszközökkel módosítani, annak a megbízhatóságban, költségben igen nagy az ára. Előrebecslésként a hazai elektronikai iparnak talán a felét lehet öt év alatt felújítani. Ezt azonban úgy kell elvégezni, hogy az adott területeken a teljes keresztmetszetet fedje. Nem könnyű feladat, de ebben az irányban igyekeznünk gondolkodni.

Mit kellene tehát tenni? Vannak jó kiindulópontjaink, és van olyan stratégia, amely talán használható. Nyilvánvaló, hogy a mai világban a mikroelektronika, a félvezető-technika az, amelyik az egésznek bizonyos mértékig a húzóereje. Örömmel mondhatjuk, hogy a Mikroelektronikai Vállalat — nem utolsósorban a nagy tehetségek és határozott irányítás eredményeképpen — olyan szintre kezd eljutni a termelésében, amelyik egy adott választékban kb. azt a mennyiséget lesz képes gyártani félvezető áramkörökből, amire az országnak szüksége van. Magyarán: teljesíteni tudja azt az eredeti elképzelésünket, hogy Magyarország az áramköröknek viszonylag szűkebb gyártási spektrumára áll be, de ebből olyan minőségben és mennyiségben gyárt, hogy az cserealap legyen többi partnerünkkel a teljes választék vagy legalábbis annak jelentős része beszerzésére. Teljes választékról még a partnereknél nem beszélhetünk, hiszen egy sor termék nagyon fejlett technológiát igényel, és csak ellentételezés nélkül lehet behozni, de azért a szocialista országok legutóbbi éveinek erőfeszítései ebben is kezdenek beérni. Dolgoznak már nálunk mintaként 64 kbájtos szovjet tárolólapok, dolgozik néhány Z8000-nek megfelelő NDK 16 bites mikroprocesszor, és remélhetjük, hogy a következő időszak félvezetőalkatrész-szükségletének többségét ellentételezve — jó áruval ellentételezve — tudjuk beszerezni. Az az elképzelésünk azonban, hogy a következő időszakban a mikroelektronikai bázist tovább kell fejleszteni, és a jelenlegi 4–5 mikronos technológiát lényegesen javítani kell. Az ehhez szükséges tisztasági feltételek gyártásukban máris adottak, az áramkörtervezésben is jól haladunk. A félvezető áramkörök azonban a jövőben is az alkatrészeknek kevesebb mint a felét teszik ki, a többi alkatrész fejlesztésének programja viszont visszamaradott. Ezt a fejlesztést feltétlenül gyorsítanunk kell, nem szabad elfeledkeznünk ezen alkatrész-bázisról sem.

Perifériák

A következő kritikus terület a lemeztárolás. Meggyőződésünk, hogy semmiféle programot nem lehet végrehajtani, ha nincsenek mozgó mágneses tárolóelemek. Itt is születőben van egy ésszerű és nagyon nehéz program, hajlékonylemezen túl azoknak a Winchester-tárolaknak a fejlesztése és gyártása, amelyek a személyi számítógép és munkahelyi számítógép kategóriához kellenek. Ezek először 10 Mbájtt

körüliek lesznek, de a program későbbi részében kapacitásokat szeretnénk egy nagyságrenddel növelni. Minden komolyabb felhasználásnak szüksége van rájuk. Úgy tűnik, a jövőben sikerülni fog a rendszerekhez alkalmas nyomtató, illetve kiíró perifériákat is hazai gyártásból biztosítani.

Nagyberendezések és mikroszámítógépek

Mit jelent ez, és pontosan milyen rendszerekről van szó? A fejlődés azt mutatja — szemben a korábbi időszakokkal, amikor a számítástechnika nagyon erősen centralizált rendszerekre épült —, hogy ma már egyre inkább a hálózatokba épülő kooperatív rendszerek, munkahelyi állomások látják el az alkalmazás túlnyomó részét. Természetesen szó sincs arról, hogy egy nemzeti adatbank, mint a Statisztikai Hivatalé, vagy egy Meteorológiai Számítóközpont (vagy hasonló jellegű alkalmazás) kielégíthető lenne akár 32 bites mikroprocesszorral épített állomásokkal is. Erről nem gondolkodunk. A mai fejlődés is azt mutatja, hogy a nagy teljesítményű számítógépek korszaka nem járt le, megvan a speciális alkalmazási területük. E gépkategória hazai gyártásával nem foglalkozhatunk, alkalmazásukkal viszont igen. Be kell hozni őket, és reméljük, hogy előbb-utóbb a szocialista importból is lehetőség lesz erre. Az ESZR program gyengeségének a legnagyobb, legmutatósebb példája sajnos az, hogy az eredeti, 1964-ben kihozott IBM 360-as sorozat felső tagjainak megfelelő rendszereket nem sikerült piacra vinni. Azoknak a gépeknek a processzorai, amelyek ma valóban kaphatók, kisebb teljesítőképességűek, mint a munkahelyi berendezésekbe épített 32 bites mikroprocesszorok. Ezen túl kell jutni, ez stratégiai létkérdessé vált.

Mi, ahogy a korábbi programidőszakban helyesen a miniszámítógépekre „tettünk”, úgy a jelenlegi időszakban a hálózatokra épített munkahelyi számítógépekre akarunk építeni. E munkahelyi számítógép nem tévesztendő össze a Spectrummal meg a Commodore-ral, és mindazon nagyon kedves eszközökkel, amelyek nagyon hasznosak az oktatás szempontjából, s abból a szempontból, hogy az ország megtanul számítástechnikát kezelni. Kezdi látni, hogy mire van szüksége. Nem tudja ugyan megoldani vele igazán a feladatát, de látja, hogy mire van szükség, és ez már óriási dolog.

A munkahelyi rendszereknek sokkal komolyabb, legalább 16 bites processzorra kell épülniük, s ezek kezdenek létrejönni az országban. Úgy tűnik, hogy már jövőre sorozatgyártásba kerülnek, és további feltételül azok a háttértárak, amelyekről az előbbiekben szó volt. Bármilyen komolyabb adattárolási, adatvisszakeresési, tervezési feladat fordul elő, első lépésként legalább néhány 10 Mbájtos ún. Winchester-lemezre van szükség. Ezek azok a rendszerek, amelyek lokális és összefüggő hálózatokba kapcsolva, az ehhez szükséges szoftverrel a mezőgazdasági és ipari termelésben, a termelés szervezésében, a szolgáltatásokban működhetnek. A szolgáltatásokban és majdnem valamennyi irodai alkalmazásban, azaz a tömeges belföldi alkalmazásokban és exportrendszerekben ez a berendezésgyártás kielégítené a szükségleteket. Ha ebben gyorsan előrejutunk, akkor itt talán csatát nyerhetünk. Ez a stratégiánk.

Az alkalmazás szerepe

Az a véleményünk, hogy ha van gép, van eszköz, megszületnek hozzá az alkalmazói csoportok is. Örömmel láthatjuk ezt az egész országban. Azért szeretek a megyei Neumann-szervezetek összejöveteleire elmenni, mert az ember erőt merít a helyi kezdeményezésekből.

Megszületnek azok a szervezetek is, amelyek a rendszerek kiszolgálását biztosítják, azt az egész élettartam alatti kiszolgálást, támogatást, amiről az előbb szoltam. A döntő alkalmazási területeken néhány olyan mintarendszert, kísérleti rendszert kell kidolgoznunk, amelyek aztán egyrészt hazai, másrészt exportreferenciát jelenthetnek. Az első sorozatot mindenből le kell gyártani, hogy olyan tapasztalatokat szerezzünk, amelyek révén igazán megbízható tömeggyártást tudunk létrehozni. Így van ez az alkalmazói rendszereknél is. Van is már bizonyos tapasztalatunk. Ilyen módon akarunk grafikus tervező rendszereket is előállítani, amelyek egyébként szintén embargó alatt állnak, és amelyekre a különböző gyáraknál az elektronikában, a gépiparban, de a könnyűiparban is egyre nagyobb szükség van. Olyan nyomdai alkalmazási rendszereket is akarunk fejleszteni, amelyek teljessé teszik a nyomdai rekonstrukciót. Ilyen mintarendszereket akarunk a lokális hálózatokkal összekötött irodai rendszereknél is, amelyeknek nem olyan-nak kell már lenniük, amit régen irodának tekintettek, hanem szervezeteket irányító információs döntési és idegközpontoknak. Az irodának nem a bürokrácia, hanem a szervezés helyének kell lennie, a helyi hálózatokon alapuló munkahelyi állomások és az ahhoz tartozó szoftver segítségével. A tervező rendszerekhez szorosan kapcsolódnak a gyártó rendszerek. Van már bizonyos tapasztalatunk a numerikus vezérlés területén, de ez ma már nem elegendő. Nagyon gyorsan el kell jutnunk a rugalmas gyártó rendszerekig, amelyek a tömeggyártási technológiákkal nagy rugalmassággal tudnak egyedi termékeket előállítani. Jelenleg a világban az a helyzet, hogy a legtipikusabb tömeggyártmánynak, a személyautónak is egyedi jelleget ad, ha a rendeléseknek megfelelően egyegy gyár több ezer variáns-t tud készíteni. Ezeket a rugalmas gyártó rendszerek keretei között ugyanaz a termelőszköz tudja előállítani számítógépes vezérléssel, hiszen a hegesztőrobotokat, a teljesen automatizált gépeket csak másik programmal kell futtatni. Ezek a gyártó rendszerek képesek arra is, hogy olyan rugalmasságot biztosítsanak, amely a rendeléstől számított mai japán átfutási időket is negyedére, ötödére csökkenti. Ilyen rendszereket, munkahelyi állomásokat kell létrehoznunk. Erre lehetőségünk is van, szükség is lesz rá. Talán a gyártó rendszerek példáján mutatkozik meg legjobban, hogy milyen mértékben válik az elektronika (nem önmagában, hanem emelőként) eszközzé annak a küszöbnek az átlépésére, amely bennünket, akik e régi világban élünk, egy új világtól elválaszt.

Távközlés

A program külön fejezetének kell lennie a távközlésnek. A magyarországi távközlési helyzet ecsetelésére, azt hiszem, nincs szükség. Választ kell adnunk arra a kérdésre, hogy a program, amit most indítunk, milyen mértékben feljeljen meg a mai szükségleteknek, és milyen mértékben készítse elő a 2000-ig vagy 2010-ig terjedő időszak infrastruktúráját, amikor a távközlési hálózatnak már csak egyik feladata lesz a hangátvitel. Egységes, digitális információközlő rendszerek kellene, me-

lyeken keresztül a hálózatok egymással érintkezhetnek. Ebbe az irányba nagyon gyorsan el kell mozdulnunk, mert hiába lesznek helyi állomások, ha nem tudjuk biztosítani az összeköttetésüket, a rendszerek nem fognak igazán élni. A felelt országok az elektronika eredményeit a következő néhány évben azáltal fogják a mainál sokszorta eredményesebben kibontakoztatni, hogy ezekre a hálózatokra tudnak támaszkodni. Egy országon belül, sőt egy nemzetközi kooperációban is valamennyi munkahely lényegében úgy lesz összekötve, mintha egyetlen térben lenne.

Önök itt Zalaegerszegen tudják, hogy mit jelent a távolság egy olyan központtól, mint Budapest, és milyen más viszonyok uralkodhatnának akkor, ha ezt a távolságot nemcsak a telefon, hanem az adatátvitel, a képátvitel, a közvetlen termelési információátvitel eszközeivel gyakorlatilag meg tudnák szüntetni. Hogy ez a program milyen mértékben tud kapcsolódni az általános elektronizálási programhoz, az nyitott kérdés; függ attól, hogy milyen licen-cet tudunk vásárolni, és melyik licenc vásárlása mellett határozzuk el magunkat. Ezeknek a licenceknek az eszköz-bázisa, az alkatrészbázisa nagyon különböző. Van olyan licenc, amelyiknek az alkatrész-választéka teljesen kívül esik azokon a határokon, amiket a magyar ipar a következő évtizedben elő tud állítani, és ezt a gyártó bázist nyilvánvalóan nem kaphatjuk meg. Ez tovább növeli a kiszolgáltatottságot. Ilyen súlyos döntések még bőven állnak előttünk.

Ezért kell szólnom a döntéshozók nehézségeiről, és javasolom, hogy azok iránt, akik vállalják e terhet, és akiket sokszor szokás a saját hasábjain és magánbeszélgetésekben is szidni, érezzünk némi empátiát. Nem könnyű a helyzetük, hiszen dönteniük kell akkor is, ha választásuk valamilyen szempontból bizonyosan hátrányos lesz.

Külkapcsolatok

A külkapcsolatokra már elég sokszor utaltam. Remélhetőleg nagyon meg fognak változni a szocialista országok közötti kapcsolataink is, méghozzá a minőség irányában. Erre fel kell készülnünk. Nem a mai helyzetből és a barátságon és jó kapcsolatokon alapuló kellemes megegyezésekből kell kiindulnunk. Keményednek a hivatalosan is hangoztatott feltételek, és ez nekünk végső soron jó. Nem zárkozhatunk el a világtól, éppen a nagy rés miatt, és szükséges lesz — amennyiben lehetséges — egyrészt a külföldi tőkének a becsalogatása az országba, másrészt pedig esetleg az is, hogy Magyarország vigyen ki tőkét, és próbáljon olyan országokkal együttműködni, teremteni, amelyeknél a technológiában nagyobb a mozgástér.

Emberi tényezők

Nyitva kell tartani a szemünket, és elfogultság nélkül néznünk a fejlődést, beleértve azt is, hogy olyan képességű és felkészültségű emberekkel kell rendelkezünk, akik a nemzetközi helyzet alakulásától függetlenül szellemi, emberi kapcsolatokat tudnak fönntartani mindazokkal a területekkel, ahonnan Magyarország számára haladást várhatunk.

Minden átalakulásnak, így ennek is elsőrendű talaja az emberi tényező. Egy új nemzedék nő fel, melynek adottságai meglepően jók. A Rubik-kockaversenyeken láttuk, hogy a tizenévesek mennyivel gyorsabban tudnak feladatot megoldani, mint a felnőtt matematikusok. Hasonló élményeink vannak most a számítástechnikában. Fantasztikusan ügyes programokat tudnak a gyere-

kek csinálni, hallatlanul fogékonyak. Nekünk azonban egy egész nemzetet kell erre nevelnünk. Nemzetet kell nevelnünk, felhasználói kultúrában — amiben bizony eléggé viszsza vagyunk maradva —, szervezési kultúrában, emberi együttélési kultúrában is. Hiszen azok az együttműködő szervezetek, amelyeknek létre kell jönniök a számítástechnika hálózatai kapcsán, elsősorban olyan kooperativitást követelnek meg, ami Magyarországon sajnos történelmi hagyományaink következtében egyáltalán nem volt általános. El kell mondanunk azt is, hogy sokkal kevésbé közösségi célú társadalmakban a közvélemény jobban honorálja a kooperativitást, mint nálunk. Bizonyos mértékig még irodalmunknak, főleg publicisztikánkknak kell figyelmeztetéstül elmondanunk, hogy a *következő időszaknak nem a magányos és bukott hős lesz az ideálja, hanem a sikeres karizmatikus ember, aki mozgósítani tudja a környezetét*. Tessék megnézni a sikeres országokat. Nekünk nem a bal-sikereinket kell magyaráznunk, hanem a saját sikereinket kell előkészítenünk.

A műszaki értelmiség szerepe

Az elején a nehézségekről beszéltem, most pedig azt próbáltam megmutatni, hogy minden nehézség között vannak mozgási lehetőségek. Nagyon sok függ attól, hogy ezeket felismerjük, és sikerre vigyük azt a reális, sok tekintetben korlátozott, de a világ mozgásába mégis beleilleszkedő és az országot előrevívó programot, amelyet a Központi Bizottság most fogadott el a gazdaságirányítás továbbfejlesztésére, s ami különleges jelentőségű.

Nem vesszük eléggé észre, hogy nálunk most egy nemzetközi jelentőségű összefüggő mozgásról van szó: a demokráciában való előrelépésről. A gazdaságirányítás és ezen belül a vállalatirányítás továbbfejlesztése, a választási rendszer módosítása vagy az oktatási rendszer reformja mind egy irányban hathatnak, ha képesek vagyunk őket következetesen folytatni. Aki ezt megérti, azt lelkesedéssel kell eltöltenie még akkor is, ha látia, hogy mennyi kátyún kell még keresztülmenünk.

A következő időszakra programul kell tűzni az értelmiség és ezen belül a műszaki értelmiség helyzetének helyreállítását, és olyan társadalmi viszony megteremtését, amelyben az értelmiség hivatásának megfelelően fejlődhet, élhet és hathat. Az elektronikai program társadalmi rétegező hatása és feltételrendszere is erre készíti az országot.

Befejezésül mindehhez egy idézetet olvasnék föl Horváth Mihály 1840-ben megjelent és most reprintben újra kiadott *Az ipar és kereskedés története Magyarországon, a három utolsó század alatt* című munkájából. A mű záró bekezdésében azt írta Horváth Mihály 144 évvel ezelőtt: „Bizonyára Magyarországnak, ha a megkezdett pályán állhatatosan, a minden kezdetet súlyosítani szokott nehézségektől el nem csüggedve, anyagi állapotának tökéletesbítése mellett polgári institutióit is korszerűleg javítva, a népnevelésre gondosabban ügyelve, haladand előre, nincs oka aggodnia jövődjé iránt; — de van alapos oka, bizton reményleni virágzatot, mely letörölve homlokáról a százados tespedés dics-telen bélyegét, méltó legyen egy nagy, nemes kedélyű nemzethez. S e nemzet, szívében Európának, hevével minden szép s jó s nagy iránt, nem volna-e jogosítva ilyen reményekre?! Nemzetnek csak akarnia kell, s akarata nem gyermek álmai!”

Kommentár egy tv-adáshoz

Április 24-én a tv első programjában, a Számítógépek forradalma című riportban dr. Hunya Péter, a szegedi József Attila Tudományegyetem Kalmár László Kibernetikai Laboratóriumának vezetője és Csuri József matematika szakos tanár többek között a következőket mondta Pavlovits Miklós riporter kérdéseire.

Pavlovits: A személyi számítógépek tulajdonképpen konkurrenciát jelentenek a nagygépek számára?

Dr. Hunya: A számítógépek fejlődése során rendkívüli méretű miniatürizáció zajlott le. Ennek eredményeképpen olyan mennyiségű kis méretű gép kerülhetett forgalomba, amely már személyi használatra is alkalmas. Ez nem azt jelenti, hogy a személyi számítógépek mintegy versenytársai a korábbi nagygépeknek, hanem egy újabb eszköz jelent meg, amely az alkalmazás és a felhasználás lehetőségeit bővíti, és ugyanakkor megteremtette a tömeges elterjedés lehetőségét is. A személyi számítógépek nagyon sok feladat megoldására alkalmasak. Mai kapacitásuk nagyobb, mint a korábbi közepes, esetleg nagygépeké. De ugyanekkor a nagyszámítógépek kapacitása, képessége is igen erősen megnőtt, és a kis- és nagygépek a személyi számítógépektől a nagyszámítógépig együttesen alkotják a számítástechnika fegyvertárát, eszköztárát.

Talán a közlekedésből lehetne hasonlatot venni: vannak óceánjárók, és vannak csónokok. Vannak olyan feladatok, amelyeknek végrehajtására az óceánjáró alkalmas, és vannak olyanok, amelyeknél a csónakot alkalmazhatjuk célszerűen. Egyiket sem nélkülözhetjük!

Pavlovits: Melyek azok a funkciók, amelyeket otthon, a magánszférában át tud venni a számítógép?

Dr. Hunya: Szerintem az egyik igazi alkalmazási terület az, ahol ezekkel a kisszámítógépekkel csatlakozni tudunk a nagyszámítógépek rendszeréhez.

Csuri: A mikrogépek másik felhasználási területe az oktatás lesz. A tanulók vagy felnőttek otthoni tanulásra is tudják használni a számítógépeket. Ezekhez persze megfelelő programcsomagok kellene.

*

Az elmondottakat azért idéztük lapunkban,

— mert az legalább 25 ezer olyan számítógép-központban dolgozó számítástechnikus kolléga mindennapi munkájával kapcsolatos, aki a mostanában „elfelejtett” eszközök termelte értékek alapján kapja bérét;

— mert e vállalati, termelői, hatósági, államigazgatási és egyéb intézményi számítógépes szolgáltatások a népgazdaság számára ma már nélkülözhetetlenek, s jelentőségük a jövőben is egyre nagyobb lesz;

— s mert dr. Hunya Péter véleménye mértékadó módon tesz helyre különböző téveszméket, divatáramlatokat, a hozzáértés hiányán alapuló véleményformáló igitékezetet az egyes számítógép-kategóriák alkalmazhatóságáról, létjogosultságáról.

Reméljük, dr. Hunya Péter véleményét nemcsak a szakemberek, de a számítástechnikát divatos témaként felkapó újságírók is hallották, s azt cikkeikben éppen a számítástechnikai kultúra további elterjedése, az alkalmazás helyes megítélése és a valós tájékoztatás érdekében figyelembe veszik. Reméljük és kívánjuk.

(Felhívjuk a figyelmet Vámos Tibor Elektronizálási programunk c. cikkére is — 2. old. utolsó hasáb.)

DR. SZABÓ IVÁN

Leányvállalatok a SZÜV-nél

A KSH Számítástechnikai és Ügyvitelszervező Vállalata — szolgáltatásainak bővítésére — a mikro- és miniszámítógépes alkalmazások területén három leányvállalatot alapított.

A budapesti META-SYSTEM SZÜV Rendszerfejlesztő Leányvállalat műszaki-fejlesztési feladatok ellátását vállalja az ország egész területén. Tevékenységi körébe tartozik: mini- és mikroszámítógépes egyedi alkalmazások és osztott rendszerek tervezése és kivitelezése, vállalati átvilágítás, adatmodellezés, alkalmazva az új módszertani eredményeket, eszközöket, és szorosan együttműködve az anyavállalat megfelelő részlegeivel. A leányvállalat 1984-ben indult 15 fővel, többségük tapasztalt szervező és programozó.

A kecskeméti METAKOD SZÜV Irodaautomatizálási Fejlesztő Leányvállalat első sorban mini- és mikroszámítógépes államigazgatási feladatok megoldására alakult. Az Államigazgatási Szervezési Intézettel együttműködve a tanácsi ügyintézők gyorsító nyilvántartások (pl. tanácsstagok, közúti jelzőtáblák nyilvántartása) számítógépre szervezését és programozását végzik.

Más költségvetési intézményeknek (kórházak, pénzügyintézmények) is nyújtanak számi-

tástechnikai szolgáltatásokat az ország egész területén. A leányvállalat is részt vesz az Állami Népegységnyilvántartó Hivatal és a SZÜV decentralizált — központi számítógép, kihe-lyezett terminál — adat-előké-sztési munkáiban.

Elsősorban Commodore—64 és Floppymat-SP gépekkel dolgoznak, de más géptípusokra (SZM—4, VT—20) is vállallnak fejlesztéseket.

A győri DIALOG SZÜV Informatikai Fejlesztő Leányvállalat fő tevékenységei: komplex vállalkozás mini- és mikroszámítógép-rendszerek telepítésére, alkalmazói program-termékek fejlesztése, értékesítése, mikroprocesszoros mikroelektronikai termékek fejlesztése, programvezérlési automata-k tervezése, szaktanács-adás és képzés informatikai eszközök alkalmazására, információrendszerek szervezésére, működtetésére.

A 12 fős leányvállalat alkalmazásfejlesztési munkáiban első sorban a hazai mikroszámítógépekre — így például a VBKM Elektronikai Gyár által gyártott Comput—80 univerzális mikroszámítógép-családra — támaszkodik, de más, a piacon levő gépekkel (például Commodore) is dolgoznak.

— t —

Automatizálás az NSZK-ban

Egy legújabb felmérés szerint az NSZK-ban jelenleg minden hatodik állampolgár számítógéppel irányított gépet

vagy berendezést használ a munkahelyén, ezenkívül 3500 ipari robot működik az országban.

A IX. IFAC-világkongresszus Budapesten

(Folytatás az 1. oldalról)

Az előbb említett összefüggések miatt külön is üdvözljük, hogy a Nemzetközi Automatizálási Szövetség budapesti kongresszusa az olyan szorosan vett műszaki kérdések mellett, mint például az energiatermelés modellezése, a különböző ipari termelési folyamatok ellenőrzése, a robotok alkalmazása, nagy súllyal foglalkozik az automatizálás társadalmi hatásaival is."

számíthatóság hatáiról. Anélkül, hogy csökkenti akarnók a korábbi idők érdemeit és eredményeit, ma mindenképpen lényegesen hatékonyabb eszközeink vannak a nagyon nagy rendszerek irányítására, és ezért jobb helyzetben vagyunk ahhoz, hogy új struktúrákat ajánljuk, amelyek egészségesebb rendszerben való gondolkodáshoz vezetnek.

A folyamatirányítás és az információs rendszer integrációja

Történetileg visszatekintve (és sajnos még a jelen helyzet-re is) igaz, hogy a folyamatirányítás és a vállalati belső információs rendszer lényegében egymástól függetlenül,

rációs rendszerek, valamint a szabványos interfészek. Jelenleg az UNIX operációs rendszer felel meg a célokra leginkább. A szabványos interfészek biztosítják, hogy a gyártók által forgalmazott folyamatirányító és adatfeldolgozó egységekből végül is egységes integrált rendszerek épülhessenek fel. Az ISO-OSI hétréteges interfészmodell megfelel a köve-

tételek sokaságának „szabad” összekapcsolása által, piaci, felhasználói igények szerint illesztett tetszőleges folyamatvariációknak az ellátása. A rugalmas gyártó rendszerek messzemenően felhasználják a robotokat, és a korszerű mikro- és miniszámítógépek által nyújtott lehetőségeket. A jövő gyára Japánban — az ez évben elkészülő mintarendszer alapján — még merészebb távlátókat nyit meg azáltal, hogy igen rugalmas automatizált gyártó rendszereket fog alkalmazni. A funkcionális rugalmasság további növelését a gyártó gépek szerkezetében található gépek struktúrájának gyors változtatásával érik el. Ehhez intelligensebb típusú robotok, új filozófiájú szerszámgepek és bonyolult programozással működő irányító számítógépek szükségesek.

Az FMSC (Flexible Manufacturing System Complex) projekt mintarendszerének szerszámgepi komplexuma három gyártócellából (megmunkáló gépkomplexumból) áll. A bennük található gépek szabványosítottak, bármelyik cellába elhelyezhetők, átrendezhetők. A gyártó cellák mozgásfunkciói egy maximum 300×300×300 mm-es munkadarab megmunkálását teszik lehetővé. A mintarendszer további részei: szerelő- és gyártásellenőrző komplexum, valamint anyagmegmunkáló ipari lézer.

Természetesen egy ilyen gyár hallatlan magas termelékenységű, karbantartás és javítás mai ismert manuális módszerei jelentősen csökkenthetik. Yoshikawa professzor nem sci-fi képeket vetített, amikor bemutatta azt a 9 szabadságfokú, önjáró kivitelű, Mooty névre keresztelt robotot, amelyet a projekthez kísérletképpen fejlesztettek ki, és amelytől azt várják, hogy nagymértékben fog segíteni az ember nélküli gyártóműhelyek, gyáregységek néhány főből álló karbantartó-javítóinak.

Számítógéppel segített tervezés és gyártás CAD/CAM

A kongresszuson több lokvium is érintette a számítógépes tervezés és gyártás kérdéseit, főleg társadalmi és gazdasági hatások, valamint az ember-gép kapcsolat oldaláról. Tudvalevő, hogy a világszerte felgyorsult ipari termelésben kialakult versenyállandóan újabb és újabb termékeket eredményez. Így a beruházásoknál a központi kérdés nem a megtérülési idő, hanem elsősorban az a fejlődés, amely meghatározza, hogy az illető vállalat versenyben tud-e maradni a piacon. A versenyképesség megtartásának egyik leglényegesebb alkotórésze a rugalmas alkalmazkodóképesség éppen a CAD/CAM mód-szer, eszközök és rendszerek, eszközök és rendszerek biztosítását. Ezekkel jelentősen csökkenthetők az átfutási idők, ugyanakkor nagymértékben növelhető a pontosság. A CAD/CAM egyesíti a tömeggyártás előnyeit és a kis sorozatok változatosságát. Az előadásokból az is kiderült, ehhez a fejlett módszerhez, a rás- és technológiászerűtől a szemlélet átalakítása legfőbb ször zökkenőkkel járhat.

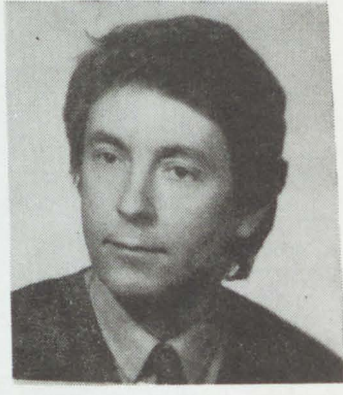
(A következő számunkban folytatjuk)

Vámos Tibor

Manfred Thoma

Hencsey Gusztáv

Vámos Tibor konferenciamegnyitó beszédében az alábbiakat mondta:

„Amikor az IFAC-ot 27 évvel ezelőtt megalapították, még egyforma szerepet tulajdonítottak az elektronikus, pneumatikus és hidraulikus eszközöknek, figyelmüket a visszacsatolt rendszerek optimális viselkedésére összpontosították, és felismerték, hogy ez az önműködő szabályozás a műszaki haladásnak lényeges hajtóereje lesz.

A világ drámai módon változott az elmúlt években, évtizedekben. Mindennap olvashatunk a mikroelektronika, a számítástechnika és hírközlés új eredményeiről, és mindezek új elképzelést tárnak elénk arról az életformáról, ami most alakul. Az új eszközök tündöklése egy időre elhomályosította a lényeges és alapvető irányt — ez egy olyan időszak volt, amikor nem teljesen értettük meg, hogy a legnagyobb kérdés, amivel szembekerültünk, az azoké a rendszereké, amelyeket irányítani kell.

Azt hiszem, hogy az IFAC idejében felismerte ezt a történelmi változást. Igen korai időszakban kezdtük el általánosítani a magunk elméleti és mások gyakorlati eredményeit, és ebből következtetéseket levonni a rendszerek irányítására vonatkozólag. Alapokmányunk is kötelez bennünket arra, hogy az önműködő szabályozások alatt „... a legszélesebb értelemben valamennyi rendszert, beleértve a műszaki, fizikai, biológiai, társadalmi és gazdasági rendszereket” értjük. Az IFAC „foglalkozik az automatizálás társadalmi hatásaival is.”

Ez a teljesség felé irányuló folyamat gyorsan halad előre kétfelől is. Alulról felfelé, számtalan csoport erőfeszítése nyomán, és főlülől lefelé annak az emberi környezetnek a mindenre kiterjedő változása révén, melyet éppen ennek az alulról felfelé törő folyamatnak a tömeghatása hoz létre. Számítógéppel segített tervezés és gyártás, összekapcsolva az információ technológiájával, irodautomatizálással, a biológiai, az infrastruktúrális és a gazdasági rendszerek irányítása mind egy új ember-gép szimbiózisban egyesül.

27 évvel ezelőtt a kibernetika — amely akkor a stabilitási és visszacsatolási programokra, továbbá a sztochasztikus szabályozásra és adaptív irányításra támaszkodott — úgy tűnt fel, hogy általános megoldásokat kínál valamennyi irányítási problémára, beleértve a társadalomét is. Időközben sokat tanultunk a nagy rendszerekről, a komplexitásról, a ki-

Képesek vagyunk ma már arra, hogy ezeket az eredményeket felajánljuk az emberiség javára. Bizonyítani tudjuk, hogy sokszor egymásnak ellentmondó, sok célú és sokváltozós rendszerek fennmaradhatnak, ha azokat megfelelő módon irányítjuk.

Ez a kongresszus egyike a mi nagy bizonyításainknak, ahol a kis és nagyméretű problémákra alkalmazzuk tudományos munkánkat. A kongresszus a mai tudomány és műszaki fejlődés demonstrációja is mindenki számára.

Reméljük, hogy ennek a szakmai hídnak az építésével, melyet a szakemberek és a nem szakemberek, vagy más szakmák szakemberei között feszítünk ki, tovább szolgálhatjuk azt a küldetést, amit elődeink vállaltak."

Lapunk a kongresszusról úgy kíván beszámolni, hogy a számítástechnika irányítási rendszerekben való alkalmazásával kapcsolatos elméleti és gyakorlati eredményeket, jelenségeket, előrejelzéseket, információkat vizsgálja, mutatja be. E célt természetesen csak úgy képes megközelíteni, ha néhány markáns előadásra, személyiségre, jelenségre koncentrálna igyekszik keresztmetszetet adni azon információknak, melyeket olvasóink számára fontosnak érzünk. (A szerk.)

párhuzamosan fejlődik és tevékenykedik. Ennek számos oka közül az egyik, hogy míg a folyamatirányítás szervezeteileg a vállalat műszaki, termelési vezetőinek felelősségkörébe tartozik, addig a mind nagyobb jelentőségre szert tevő számítógépes belső információs rendszer a legfelső vezetés közvetlen felügyeletével dolgozik. Valójában azonban mindkét területen számítógépeket használnak, és a hatékony vállalati működéshez és termeléshez nélkülözhetetlenül szükséges lenne az információk keresztirányú áramlása, a folyamatirányítás és a vállalati információs rendszer integrációja. A témával foglalkozó plenáris előadás előadója, G. Färber legfőbb üzenete éppen az volt, hogy a folyamatirányító és az adatfeldolgozó rendszerek a jövőben egymástól nem elszigetelt rendszerek lesznek. A termelésre vonatkozó aktuális információknak a folyamatirányító rendszer felé kell áramlaniuk, míg a termelésből a tervezést, időzítést, gyártás-szervezést meghatározó adatokat kell a vállalati információs rendszer felé továbbítani. Az integráció (mely megfigyelhető a folyamatirányító és a vállalati információs rendszeren belül is) azonban csak szükséges szemléleti, szervezeti és technikai feltételek mellett lehet sikeres. Sajnos ma még ettől távol állunk.

A kérdés számítástechnikai feltételeiről szólva a legfontosabbak a két felhasználási területre egyaránt alkalmas ope-

telményeknek, bár a különböző rétegek eltérő kidolgozottsága miatt további szabványosítási feladatokat kell még elvégezni. A folyamatirányítás és az adatfeldolgozás terén egyaránt nagy múlttal rendelkező IBM képes pillanatnyilag csak az integrált rendszerek mindkét fő komponenséhez berendezéseket szállítani, de a szabványos interfészek birtokában ez a helyzet gyökeresen megváltozhatna. Az integrálás terén újabb lökést jelent a mind nagyobb kapacitású és mind megbízhatóbb professzionális mikroszámítógépek rohamos terjedése, amelyek műszaki paramétereire ma már az ipari alkalmazáshoz is megfelelnek.

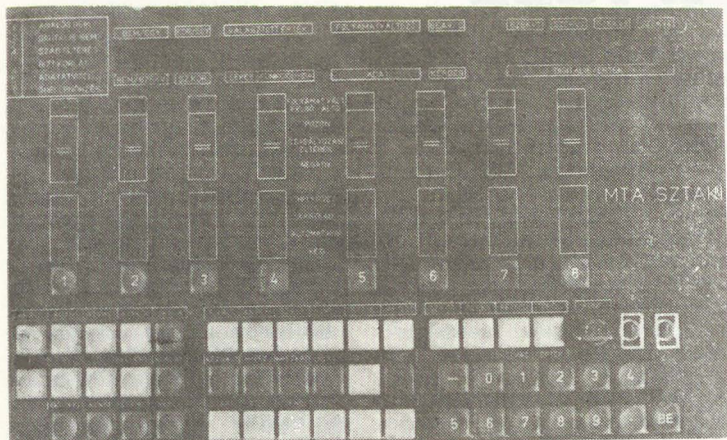
Rugalmas gyártó rendszerek Japánban

A fenti címmel tartott plenáris előadást ennek a területnek egyik legnépszerűbb és talán legkiemelkedőbb szakte-kintéje, H. Yoshikawa, a Tokiói Egyetem professzora. A rugalmas gyártásautomatizálás ma az ipar technológiai jellegű forradalmi közé sorolható. Jelenlétése túlnő a folyamatok automatizálásán: itt nem egy konkrét, részleteiben specifikált eljárásorozat irányítása (felügyelete és optimalizálása) valósul meg, hanem eljárás-készletek és optimalizálási fel-

Jakov Z. Čupkin a szövetség legnagyobb kitüntetését, a Quazza emlékérmét kapta

Fotó: Koltai Istvánné

Hazánkban a termelési technológiai folyamatok kapcsolataiban álló, közvetlenül a technológiai irányítási szintjén levő számítástechnikai alkalmazásokkal ma még csak elvétve lehet találkozni. A helyzet javulását, az alkalmazások bővítését jelentősen elősegítik azok a mikroszámítógépes folyamatirányító berendezések, amelyeket néhány magyar vállalat mutatott be az idei BNV-n.

A termelési technológiai folyamatok korszerűsítésének leghatékonyabb eszközei a mikroszámítógépes automatizált technológiai folyamatirányító (ATF) berendezések. Hatásuk alapvető és elvitathatatlan a gyártás és technológiai-fejlesztés hatékonyságának javításában, a nehéz fizikai munka kiküszöbölésében, az anyag- és energiamegtakarításban, a termékek minőségének javításában, és versenyképességük növelésében.

Az ATF berendezéseket a következőképpen kategorizálhatjuk: egyhurkos szabályozások, több hurkos szabályozások, osztott irányítású rendszerek, integrált feldolgozású termelés- és folyamatirányítási rendszerek. A technológiákhoz közvetlenül kapcsolódó alsó szintű számítógépes folyamatirányítás szolgáltatásainak lényeges vonása, hogy a felhasználó előtt „rejtve” maradjon a digitális folyamatirányító számítógép, az alkalmazáshoz nem szükséges semmiféle számítástechnikai szakértelem, így a mai fejlett berendezések már nem számítógépszerű felhasználásra készülnek, hanem „technológiai közeli” szakembereket feltételeznek, és ilyen jellegű felhasználást igényelnek. Ez azt jelenti, hogy ugyanazokkal a kezelő szer-ve-vekkel lehet megfogalmazni (programozni) egy adott irányítási feladatot, mint amelyek a normális technológiai üzemvitelhez szükségesek, továbbá a folyamattal kapcsolatos minden adat olyan formában jelenik meg, ahogy a folyamatirányító szakemberek azokhoz e korszerű eszközök használatát megelőzően hozzászoktak.

A mikroszámítógép felhasználásán alapuló hazai fejlesztésű ATF berendezések egyike az idei tavaszi BNV-n az MTA SZTAKI által bemutatott Intellicon. Az OMFB és az Ipari Minisztérium központi támogatásával létrejött, az Automatizálási eszközök kutatása és fejlesztése tárgyú célprogram keretében kötött szerződés alapján az MMG Automatika Művek egyhurkos, az MTA SZTAKI pedig több hurkos (8–16 szabályozási kör) változatot fejlesztett ki. Az Intellicon a SZTAKI-fejlesztésű MFB mikroprocesszoros folyamatirányító berendezésnek a továbbfejlesztett változata. A Z80 alapú komplett, valós idejű alkalmazási programcsomaggal ellátott MFB-ből jelenleg mintegy 30 db van hazai alkalmazásban (Ajka Timföldgyár, Dunai Vasmű stb.). A VILATI jelenleg is gyártja, éppen napjainkban készült el egy 25 db-os sorozat.

Az Intellicon berendezésben előre programozottan mintegy

28 kb-át terjedelemben EP-ROM-ban tárolt valós idejű operációs rendszer, az ember-gép kapcsolatot megvalósító funkciók, önellenőrző funkciók és több mint 50 db, egy-egy jól meghatározott részfeladatot megoldó program található.

Az Intellicon szolgáltatásai a legkorszerűbb követelményeknek is megfelelnek, mert a technológus (felhasználó) számítógép-programozási ismeretek nélkül szervezheti az irányítási stratégiát, és állíthat be szabályozási algoritmusokat, azáltal hogy ezekből az előre programozott programelemekből — mint építőkövekből — a szükségeseket kiválasztja, és megfelelő sorrendben összekapcsolja. Ez a művelet a „konfigurálás”, amely a berendezés előlapján található funkciók gombok segítségével a helyszínen, szabályozókörönként néhány perc alatt elvégezhető. Az így meghatározott és azonnal végrehajtandó program akkumulátorral védett CMOS RAM tárbba kerül. A kezelőlap előnye, hogy a „technológiai közeli” szakember minden információhoz a számára megszokott formában könnyen és gyorsan hozzáférhet. Egyidejűleg látható (világító diódás kijelzés) minden egyes szabályozási kör négyféle üzemmódja, a szabályozás hibája, az ellenőrző jel határérték-túllépése, a kiválasztott szabályozási kör sorszáma, a hozzátartozó beavatkozó pozíciója, és a kör legfontosabb adatai. Korszerű megoldás a beépített, folytonosan működő önellenőrző rendszer, amely az esetleges hibákat kijelzi, szükség esetén automatikusan átkapcsol egy úgynevezett kézi üzemviteli pultra (opció). A berendezés egyúttal alkalmas egy adott szabályozási kör optimális arányos-integráló-differenciáló (PID) paramétereinek automatikus meghatározására is. Az Intelliconban alkalmazott cél-mikroszámítógép nagymértékben elősegíti, hogy a berendezés a folyamatirányítási feladatok megoldására általánosan alkalmazható eszköz legyen.

A berendezés egyik alkalmazási területe a hőtermelő folyamatok (ipari kemencék, kazánok, szárítók stb.) irányítása. Alkalmazásának jelentőségére mi sem jobb példa, mint hogy a közeljövőben megvalósuló szárítási feladatoknál várhatóan évi 5–10%-os földgázmegtakarítás érhető el, ami kb. 1,2–2,4 millió forintot jelent. Az első „éles” alkalmazások jövőre kezdődnek: a Romhányi Csempégyárba 3, egyenként 16 körös Intellicon szabályozót szállítanak, a Sarkadi Cukorgyárban üzembe helyezendő 2 db Intellicon a folyamatirányítási feladatok mellett FESTO típusú programozott logikai vezérlőkkel is együtt fog működni.

Az Intellicon berendezések továbbfejlesztésével a közeljövőben osztott irányítási rendszerek lehet megvalósítani maximálisan 16 berendezés hálózatba kapcsolásával, adatátviteli vonalak segítségével.

KOVÁCS ATTILA

Számítástechnikai tapasztalatok az Egyesült Államokból

1983-ban ösztöndíjként hosszabb tanulmányutat tettem az Amerikai Egyesült Államokban. A tanulmányút egyik célja a számítástechnika alkalmazásának tanulmányozása volt. Személyes tapasztalatokat főleg két területen gyűjtöttem: az egyetemi számítóközpontjainak működését tanulmányoztam, másrészt a számítástechnika mezőgazdasági célú alkalmazásait vizsgáltam. Tanulmányutam színhelye Iowa és California állam volt, a témával kapcsolatos információimat is főleg e két államban szereztem.

Egyetemi számítóközpontok

Az amerikai egyetemek számítástechnikai ellátása általában igen jónak mondható. Látogatásom során Amesben (Iowa), valamint Davisben és Riverside-ban (California) tanulmányoztam részletesebben az egyetemi számítóközpontok működését. A nagyobb egyetemi számítóközpontokban a legelterjedtebbek a Digital Equipment cég VAX 11-es gépcsaládjának tagjai voltak, jellemző konfigurációjuk: központi tár 2–4 Mb-át, lemezkapacitásuk 300–500 Mb-át gépenként. Ezekből a gépekből általában 3–4 működik egy helyen. Mellettük mindig egy számítóközpontban volt még 1–2 egyéb gép is, pl. Davisben egy Burroughs B-7800 típusú, Riverside-ban egy Prime 750 és egy IBM 4341 típusú gép (4–8 Mb-át tárral). A számítógépek központi kapcsolórendszeren keresztül kommunikálhatnak egymással és a felhasználók termináljával. A számítóközpontok általában 5–7 nyomtatót üzemeltetnek, szétosztva ezeket az egyetem területén. Egy ilyen felépítésű számítóközpont rendszerint 200–300 terminál kapcsolódik. Ezeket részben a tantermekben, részben az oktatók és kutatók szobájában helyezik el, de rendszerint kiépítik a csatlakozást a kollégiumokba is, és a hallgatók megszabott összegért terminált és meghatározott mennyiségű gépidőt bérelhetnek otthoni munkájukhoz. Erre az teremti meg a lehetőséget, hogy a számítóközpontok a hét minden napján 24 órán át működnek. A lemezkapacitás legnagyobb hányada nem cserélhető lemez, a lyukkártyás berendezéseket már csak elvétve alkalmazzák (egyes öreg professzorok még ragaszkodnak hozzájuk), de a mágnesszalagegységek is csak ritkán kerülnek használatba. Az ames-i egyetemen (Iowa) egy felhasználó külön kérés nélkül 16 Mb-át lemeztérhez jut. Az állomány forgalmát 1–2 havonként áttekintik, de érdeke is mindenkinek a nem használt állomány törlése, mivel fenntartásuk esetén a számítóközpont költséggel terheli a felhasználót. Leggyakrabban használt programnyelvek: BASIC, FORTRAN, PASCAL és PL/I, de rendszerint más nyelvek fordítóprogramjai is megtalálhatók.

Az alkalmazói szoftverek alapvetően két típusba tartoznak: az egyetem tudományos munkáját segítő matematikai-statisztikai jellegű programrendszerek, és az egyetem oktatómunkáját és gazdálkodását segítő programcsomagok. Az előbbiekből közül megemlíthetők a jól ismert SAS, SPSS és BMDP statisztikai programok, a davis-i egyetemen pedig a Speakeasy nevű matematikai programrendszer. Az egyetemi oktatómunkát is számos program segíti, különösen érdekesek az órarendet összeállító, a hallgatók és a kutatómunka adatait nyilvántartó és értékelő programok.

Közvetlen mezőgazdasági alkalmazások

Tanulmányutam egyik fő célja a számítógépeknek a farmokon való üzemeltetésével kapcsolatos tapasztalatok gyűjtése, az alkalmazott számítástechnikai megoldások értékelése volt. Több farmon, valamint

mezőgazdasági számítástechnikai irodában jártam, és sok segítséget kaptam az egyetemi szaktanácsadótól is.

1983-ban a személyi számítógépek ára újból nagymértékben csökkent. Bizonyos fokig meglepő, hogy ennek ellenére viszonylag kevés farmer használja a számítástechnikát tevékenysége segítésére. 1983 közepén az iowai farmerek kb. 20%-a rendelkezett saját számítógéppel (elsősorban személyi számítógépekkel), Californiában pedig kb. 40%. A számítástechnikát szolgáltatás formájában igénybe vevőkkel együttesen sem magasabb az arányszám 100%-nál. Ennek okát kutatva több — véleményem szerint kisebb súlyú — tényező mellett egyetlen igazi akadályt véltem felfedezni: ez a farmerek „tudati” tényezője, a tartózkodás a számítástechnika alkalmazásától, félelem attól, hogy nem tudják ezen eszközöket helyesen és hasznosan felhasználni.

Ez azonban egy rendkívül dinamikusnak változó helyzetnek csak pillanatnyi képe. Az elmúlt 2–3 évben gyors ütemű fejlődés indult ezen a területen, és a következő 2–3 évben újabb fejlesztések várhatók a közvetlen mezőgazdasági alkalmazásban is. Sokat segít mindebben a fiatalok iskolai képzése, a felnőttoktatás, a szaktanácsadás, valamint a bőségesen rendelkezésre álló és érthető formában megírt szakirodalmi források. A szakmai ismeretterjesztés és az árcsökkenés együttes hatása igen gyors fejlődést eredményez a jövőben. Ezt mondták maguk a farmerek (szinte mindegyikük fontolgatja valamilyen számítógép vásárlását, és nem is csak a legolcsóbb típusokét), ezt várják a számítógépgyártók és a szoftverházak (őriási típusválaszték a gépekben és a programokban), és erre alapozva bővítik tevékenységüket a számítástechnikai irodák. Ezek a vállalkozók a mezőgazdasági termelés egyes területeihez kapcsolódóan rendszer- és alkalmazói programokat kínálnak, egyesek közülük OEM szervezetként a hardverellátásban is szerepet játszanak, szaktanácsadást végeznek, esetenként vállalják a farmer számítógépének üzemeltetését is. A farmer számára ezen szolgáltatások „biztonságossá teszik” a számítógépes fejlesztést, ezért szívesen kapcsolódnak az ilyen típusú irodákhoz, a jelentős szolgáltatási díj ellenére is. Egyes területeken az irodák már számottevő eredményeket értek el, így például a San Franciscótól északra fekvő tejtermelő tehenészetek mintegy 20%-ában már van számítógép, és a Los Angeles-től délre eső területeken gyakorlatilag minden jelentősebb tejtermelő rendelkezik valamilyen számítástechnikai eszközzel. Az Iowai Farm Progress Show-n 15 számítástechnikai iroda ajánlotta szolgáltatásait a farmereknek.

A farmokon jelenleg még a 8 bites mikroprocesszorral (6502, Z80) épített személyi számítógépek az uralkodók, legfontosabb típusaik: Texas 99/4, Atari 800, Apple II és változatai, Radio Shack TRS 80, Commodore-64, Kaypro 2 és 4, valamint az Osborne típusok. A 16 bites mikroprocesszorral (8086, 8088, 68000) épített számítógépek most kezdenek igazán elterjedni (sok esetben a számítógépes irodák révén), ezek között vezetnek az IBM személyi számítógé-

pek, valamint a velük — jó részt — kompatibilis egyéb típusok: Compaq, Corona, Columbia, Chameleon stb. Az alkalmazói programok közül az alábbiak a legelterjedtebbek a mezőgazdasági felhasználók-nál:

- állattállomány-nyilvántartási és tenyésztési programok,
- növénytermesztési adatok nyilvántartása,
- bérfizetés,
- vétel és eladás elszámolása,
- főkönyvi könyvelés,
- külső információs rendszerekhez való csatlakozás programjai,
- szövegfeldolgozás,
- általános adatbázis-kezelő programok,
- gazdasági kalkulációs programok.

Az adattárolás megoldásában jelenleg még a hajlékony mágneslemez megoldás az uralkodó, de megjelentek már az olcsó és nagy tárhatalmú Winchester-lemezes számítógépek is (IBM-XT, Kaypro 10 stb.). A nyomtatók közül a gyors és olcsó mátrixnyomtatók a legnépszerűbbek. Az alkalmazói programok választéka szinte napról napra bővül, egyes gépekhez több száz, sőt több ezer alkalmazói programot kínálnak, állandóan csökkenő árakon.

Az alkalmazói programok kidolgozásában vezetnek az ún. szoftverházak, azaz olyan vállalkozások, amelyeknek fő tevékenysége a szoftvertermékek előállítás és konkrét géptípusra alkalmazása. A számítógépgyártók cégek is szívesen veszik igénybe szolgáltatásaikat, még az alapszoftver kidolgozásában is. A mezőgazdasági számítógépes irodák speciális szoftverházaknak tekinthetők. Rajtuk kívül megemlíthetők még a szakmagazinok és az egyetemi szaktanácsadási szervezeteinek munkája is ezen a területen. A számítógépeket ugyanakkor a gyártók úgy konstruálják, hogy alkalmasak legyenek egyrészt a korábbi időszakban kifejlesztett programok futtatására, másrészt a más gyártók által készített, de jelentős piaci részesedéssel rendelkező számítógépek alkalmazói programjainak fogadására is. Azt is meg kell említeni, hogy a sok ezer alkalmazói program között nagyon sok az ugyanolyan célra alkalmazható és csak kisebb részletekben különböző program. A kisebb gépek esetén a nagy választékot az oktató- és játékprogramok jelentik, ezek aránya általában jóval felülmúlja minden más alkalmazói program arányát az adott géptípusnál.

Nagyon sokan a személyi számítógépet „szórakozási” célra vásárolják, a személyi számítógép piacának gyors fellendülése az USA-ban többek között ezzel is magyarázható. Ez alól a farmerek sem mentesek, Iowa államban például beszéltem olyan farmerrel, aki családjára számára vásárolt számítógépet szórakozás céljára, de a farmon végzett munkájához nem hasznosította még a gépet. Azt hiszem azonban, hogy a kisebb számítógépek „szórakoztató” funkciója jó lépésnek tekinthető a számítástechnikával szembeni tartózkodás feloldásában, és megnyitja az utat a „komolyabb” alkalmazások irányába.

Általános tapasztalataim

Az eddigiekből kitűnhet, hogy az USA számítástechnikai kultúrájának fejlettsége nem egyenletes. Itt gyártják a világ legnagyobb és legfejlettebb számítógépeit, és itt dobják piacra milliószámra a kisebb személyi számítógépeket is. A személyi számítógép birtoklása azonban

(Folytatás a 31. oldalon)

A távfeldolgozási stratégia továbbfejlődésével, az online dialóguslehetőségek kiépülésével és nagyobb adatbázis-rendszerek kialakításával a hagyományos (Neumann-elvre épülő) számítógép-struktúrák egyre alkalmatlanabbá válnak. Eppen ezért a felhasználók a nagyobb tárhatalom mellett mindinkább olyan számítógép-architektúrákat igényelnek, melyek lehetővé teszik a nagy adattömegek hatékony feldolgozását. Súlypontonak elsősorban az információkeresést tekintik, amely az adatbázis használatánál döntő időtényezőként jelentkezik. Így megállapították, hogy adatbázis-feladatoknál a teljes feldolgozási időnek mindössze 15 százaléka esik a felhasználói programra, a fennmaradó 85 százalék a szükséges keresési és hozzáférési műveletek végrehajtására szolgál.

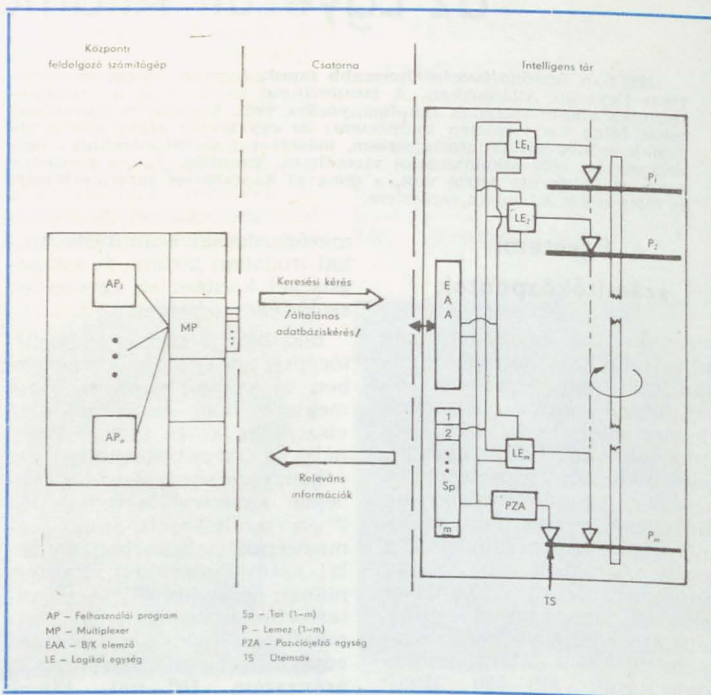
A hatvanas évek kezdetén alternatívaként az asszociatív tár elvét valósították meg, és ezzel lehetővé tették az asszociatív, vagyis tartalmi orientációjú keresést. A hetvenes években a „sávonkénti logikai egységek” következtek, ahol az író-olvasó fejek mindegyikéhez feldolgozási logikát rendeltek. Az ilyen intelligens tár elvét olyan irányba bővítették, hogy egy adatáramhoz több olvasófejet rendeltek, így több adatáramot több utasításárammal párhuzamosan dolgozhattak fel.

A tartalomorientált, párhuzamos keresést megvalósító architektúrák fejlesztése mellett egy másik út — amelyet a hardver rohamos fejlődése segített — az egyes adatbázis-rendszer-komponenseknek funkcionális szétválasztásához és a funkcionális egységeknek speciális hardver-, firmware-, illetve szoftverelemeket tartalmazó önálló processzorokon keresztül történő megvalósításához vezetett.

Míg az első fejlődési irány intelligens tár- vagy vezérlő-egységek felépítését célozza, addig a második az adatbázis-orientált számítógéphez, míg a két irányzat együttesen az adatbázisgéphez (DBM) vezet. Az ilyen adatbázis-számítógépek alkalmazása a hagyományos adatbázisokkal szemben többek között a következő előnyöket kínálja: nő a megbízhatóság meghatározott adatbázis-funkciók hardver szintű megvalósításának köszönhetően; az adatbázis-kezelő rendszer (vagy egyes komponensek) speciális processzorokra, kis- vagy mikroszámítógépekre való kihelyezésével nő a biztonság; nő a rugalmasság a rendszer-

Első lépés az adatbázis felé

Az intelligens tár I. rész

1. ábra. A rendszer-architektúra vázlatos ábrázolása

adaptációnál vagy funkcionális bővítésnél; meghatározott folyamatok párhuzamossá tehető; a válaszidők érezhetően csökkennek nagyobb feldolgozási volumen mellett.

Bár az előnyök egyértelműen az adatbázisgép bevezetése mellett szólnak, és sok adatbázis-rendszer- (DBS) készítő már alig tudja elfogadható ráfordítással növelni termékei teljesítményét, eddig alig került sor e technika széles körű alkalmazására. Ennek okait a rendszerelosztás általános problémái mellett az adatbázisgép architektúrájával szemben támasztott különleges követelményekben kereshetjük, amelyek a nem numerikus adatfeldolgozás specifikumából adódnak. Így a szakirodalom szerint a következő, részben ellentmondó követelmények adódnak: nagy tártartomány (10¹⁰ bájtt), és a tárolók hatékony feldolgozási lehetőségei; gyors adathozzáférés és nagy átviteli sebesség; tartalomorientált (asszociatív) hozzáférés; kompatibilitás az eddigi termékekkel, valamint többféle adatmodell-kezelés stb.

Így semmi csodálatraméltó nincs abban, hogy jelenleg csak egy adatbázisgép szerzett magának gyakorlati jelentőséget, amely a felsorolt követelmé-

nyeknek kis és közepes alkalmazásoknál megközelítőleg elegendő tesz.

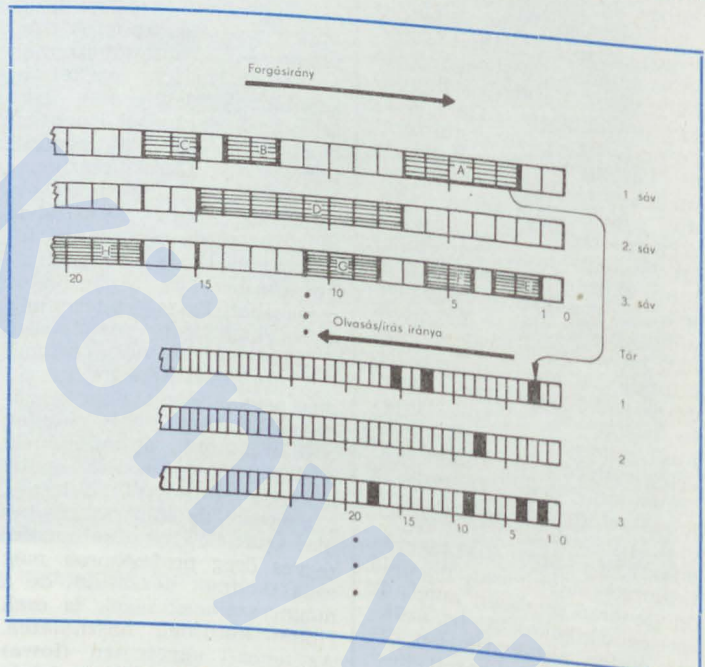
Hasonlóképpen áll a helyzet az intelligens perifériákkal. E területen egy sor kezdeménye-

zés és kísérlet vált ismertté, de ebből csak kevés érte el a gyakorlati kipróbálást vagy a rutinszerű üzemelés fokát. Ezek egyébként felépítésüket és teljesítményüket illetően nagyban különböznek. Mégis éppen az intelligens tár használata — bizonyos értelemben az adatbázisgép előzménye — tűnik használható megoldásnak, mellyel új lendületet vihetünk a relációs adatbázis-rendszerek fejlődésébe.

Az intelligens tár felépítése és működése

A javasolt tárolóegység egy olyan periféria, amely a sávonkénti logika elvén működik. Az egységnek az adatbázis-lekérdezést egy bemeneti/kimeneti (B/K) csatornán adják át. Az ezt követően végrehajtja a megfelelő keresési műveleteket, és átadja a számítógépnek az összes releváns információt (és csakis azt). Az alkalmazott SIMD (egy utasítás, több adatáram) architektúra különösen alkalmas nagy adatkészletek időkritikus keresési feladatainak megoldására. (1. ábra)

A sávonkénti logika elvének megfelelően minden író-olvasó fejhez egy logikai egységet rendelnek. E logikai egység teljesítménye messzemenőig meghatározza az intelligens tár, illetve megfelelő

2. ábra. Releváns rekordok (rekordkezdő pozíciók) leképzése a pozíciótárban egy keresési körülfordulást követően

kiépítésnél az adatbázisgép elérhető teljesítményét. A logikai egység mellett minden egyes sávhoz a találatjelölés célját szolgáló tárterület is tartozik. A mágneslemezcsomag egyik sávját ütemszámként használják Ez, a pozicionálást jelző egységekkel együtt, a mágneslemezcsomagon zajló összes B/K folyamat szinkronizálására szolgál. A javasolt megoldással egy kvázi-asszociatív párhuzamos keresés lehetséges, ahol korlátozó tényezőként kell megemlítenünk, hogy a lemezcsomagnak mindig csak egy cilinderét kezelik teljesen párhuzamosan. Ezzel az elvvel mégis jelentősen csökkenthetők a relációs adatbázisok keresési ideje, és így a hagyományos adatbanki alkalmazásokkal szemben érezhető teljesítménynövekedés érhető el.

Az intelligens tár működését a visszakeresés egy példáján szemléltetjük.

A csatorna és az intelligens tár csatlakozási pontjaként szolgáló B/K elemző (EAA) felismeri a beérkező igényt, amit átad az összes logikai egységnek, és a cilinder minden sávján megkezdődik a párhuzamos keresés. Minden relevánsként felismert relációs rekord (a továbbiakban rekord) a találati területen beállít egy az ütem-sáv által jelzett pozíciónak megfelelő bitet. Ez a bit mindig a vonatkozó rekord kezdetét mutatja. Így már egy lemezfordulat befejeztével megkapjuk a találati területen az összes releváns rekord képét, pontosabban a vizsgált cilinder sávjain való elhelyezkedés pozícióit. (2. ábra)

A keresési fordulat befejeztével a B/K elemző a találati tárolóban levő bejegyzéseket használja a releváns rekordok további feldolgozására vagy továbbítására. Az ilyen keresési és megjelölési stratégia lényeges előnye abban rejlik, hogy az egyes relációk szerkezetével és a lemezcsomagon való elhelyezkedésével szemben nem kell különleges követelményeket támasztani. Csak azt kell garantálni, hogy minden rekordot határoló jelek közé zárjanak, és a rekord hossza ne lépje túl a sávkapacitást. Vagyis a rekord tetszőleges felépítésű, és több relációra felosztva adható meg. A logikai egység kis változtatásával szövegek is feldolgozhatók.

(Folytatjuk)

DR. WOLFGANG KUNZ

HÍRADÓ

A Robotron Kombinált kötött szerződés keretében most rövid határidővel tudunk R 1720-as könyvelő- és számlázóautomatát szállítani megrendelőinknek. A 2. félétől a beérkező R 1720-as alapgépek, valamint a lyukszalaglyukasztóval kiegészített berendezések ára 20—40 ezer forinttal csökkent a korábbiakhoz képest. A népgazdaság minden területén már eddig is több száz darabot üzemeltetnek eredményesen ebből a géptípusból. Külön ajánljuk az Ascota könyvelőgépek kiváltására, melyeknek gyártását tavaly megszüntették. Elektronikus működési módja révén az Ascota gépeken megoldható feladatokat gyorsabban és a felhasználóknak nagyobb kényelmet nyújtva tudja elvégezni. A PM Szervezési és Ügyvitelgépészeti Vállalat által kidolgozott alkalmazói programokból gépenként egyet, valamint két gépkezelő egyhetes tanfolyamát képzését díjtalanul biztosítjuk vevőinknek. A rendelkezésre álló programokkal a következő feladatok oldha-

tók meg. Anyagkönyvelés: könyvelési nyitás; az anyagmozgás és az anyagkészlet változásainak rögzítése; az anyagkészlet-változás készletszám-lék, felhasználási költséghe-lyek és költségviselők szerinti gyűjtése és kiírása gyűjtő-kartonokon; havi, negyedéves és éves zárlati munkákhoz szükséges anyagkivonat előál-lítása. Főkönyvi- és folyó-számla-könyvelés: főkönyvi számlalapok nyitása; tételesor-s könyvelés, a könyveléssel egy-időben számlarend szerinti adatgyűjtés; a gyűjtött adatok kiírása a tárolókból és hal-mozása a forgalmi gyűjtőlapo-kon; főkönyvi kivonat kidol-gozása; folyószámlalapok nyi-tása; a folyószámlák tételesor-s könyvelése és a könyveléssel egyidőben folyó adatgyűjtés; a gyűjtött adatok összegezett lis-tázása; folyószámla-kivonat ki-dolgozása. Számlázás: leporel-lőszámla; fizetési határidő nyilvántartása; napi számla — részletező kimutatás készítése; számlavégösszegek értékesíté-si ágazatonkénti, valamint az árucsoportok szerint gyűjtött értékadatok kartonon történő kiírása és havi halmozása.

Állóeszköz-nyilvántartás: számlalapok nyitása; álló-mányváltozás; értékesítés; kivonatkészítés; feladások ké-szítése. Bérletszámolás: fix le- vonások előjegyzése és köny-velése; fix levonások összesí-tése kifizetőegységeként vagy szervezeti egységeként; bér-elszámolás, dolgozónkénti bér-elszámoló lap és bérkifizetési jegyzék készítése; összesítő bérletszámoló lapról kifizető-vagy szervezeti egységeként; címletjegyzék; bérfeladás költ-séghelyenként. FEOR statisztika; listaösszesítő.

A tavaszi BNV-n folytatott tárgyalások eredményeként a jövőben lehetőség nyílik új ki-építésű Robotron A 5110-es kis-számítógépek forgalmazására. Az eddig szállított alaptípus mellett, mely 32 kb-át közpon-ti tárhatalommal, képernyővel, R 1152 típusú margarétakere-kes nyomtatóval, billentyűzet-tel és két hajlékony mágnesle-mezes egységgel rendelkezik, a felhasználók igényének megfe-lelően maximálisan 64 kb-át köz-ponti tárhatalommal, négy hajlékony mágneslemez egy-séggel vagy két hajlékony mág-neslemez egységgel és két mágnesszalagkazettával kiegé-sített berendezést is tudunk

szállítani. Nagyobb adatmen-nyiségek (pl. listák, jegyzékek) esetén a kis-számítógéphez má-ható az R 1157 típusú mátrix-nyomtató. Nyomatási sebessé-nél 180 jel/s. Ennél a géptípus-nál újdonságnak tekinthető a lemezről tölthető operációs rendszer, mely lehetővé teszi a mindenkor hardverkonfigurá-ciónak megfelelő programmo-dulok beépítését a rendszerbe. Az új kiépítésű 5110-es beren-kalmazási lehetőségeket. A tárhatalom bővítését, illetve külső tárhatalom bővítését egy viteli igényeit (könyvelés, számlázás, bérletszámolás stb.) is el tudja látni, minden edd-i közép-gép-kategóriájú beren-dezésnél magasabb színvonalon.

A korábban már ismertett és nagy érdeklődést kiváltó IPT—002 típusú személyi szá-mítógépre a gép használatba vételét megkönnyítő és meg-gyorsító szerződést kötöttünk az Integrál Gépészeti Szerve-ző és Szakértő Irodával. A társaság vállalja az általa ké-szített gépesítési tervező pro-gramok adaptálását a gépre, valamint az IPT—002 BASIC nyelvén és kezelésének ok-nyelvének és kezelésének re-gisztrációját. Külön megrendelés-re más jellegű programok kidol-gozását is elvesszi. Várjuk minden olyan szervezet je-melkezését, melynek kész, az IPT—002 gépen is alkalmaz-ható programjai vannak, illet-ve vállallják különböző pro-gramok kidolgozását. Az elké-szült programok terjesztésé-ben segítséget nyújtunk.

Siemens gép Csehszlovákiában

A Siemens számítógépet szállított a pozsonyi UVTD szállítási számítóközpontnak 2 központi egységgel és 8 db 100 Mbájtos lemezzel a szlovákiai vasúti szállítási megszervezésé-re. A rendszerhez 303 infor-mációs pontot kapcsolnak, te-lex, illetve a Csehszlovák Álla-

mi Vasutak, valamint az Int-rans konténerszállítási szerve-zet adminisztrációs központjain lévő 11 videoterminál révén. A CSD azt reméli, a Siemens-rendszerrel biztosítani tudja, hogy a szlovákiai tehervago-nok betartsák a menetidőt.

Robotron CAD/CAM rendszerek

A gyártás konstrukciós és technológiai előkészítése során alapvető cél az átfutási idők rövidítése, az időráfordítás és a költségek csökkentése. A CAD (számítógépes tervezés) alkalmazása ezen célok elérését teszi lehetővé.

Míg a nagyipar rendelkezik a számítógépes mérnöki munkák rendszerei fejlesztésének és alkalmazásának előkészítéséhez szükséges eszközökkel és kapacitásokkal (hogy így teljes folyamatokat állítson át új tervezési struktúráknak, folyamatoknak és ezzel összefüggésben új berendezés- és gépláncoknak megfelelően), addig egy ilyen radikális eljárás mód a közepes és kis vállalatok számára általában szóba sem jöhet. Kis gazdasági egységek meglevő folyamataiba ezért a rendelkezésre álló „kulcsra-kész” CAD rendszereket célszerű a folyamatkörnyezet lényeges változtatása nélkül felhasználni, és korszerűen beilleszteni. Ezzel olyan lépcsőzetes racionalizálás érhető el, amely a vállalati aktuális feltételrendszer követelményei alá rendelhető. Miután ezek az aktuális helyzetek közepes és kis vállalatoknál az információs és szervezési folyamatok már kis mértékű számítógépes segítése esetén is áttekinthetőek, az így alkalmazásba vett CAD rendszerek gazdaságossága biztosított.

Milyen tervezési és technológiai munkákra célszerű számítógépet alkalmazni?

Az 1. ábra a gépipari tervezés tipikus tevékenységei csoportjainak ráfordítási hányadait szemlélteti. Látható, hogy a számításra, tervezésre, részletszerkesztésre és rajzolásra

fordított idők kiemelkedő fontosságúak. A számítás, tervezés és részletszerkesztési munka nemcsak a termék minőségében, hanem a gyártási költségek csökkentésében is szerepet játszik, továbbá befolyással van a későbbi szervízráfordításokra és az ajánlatkészítés flexibilitására.

A koncepció kialakításánál, a számításoknál, a tervezésnél és a részletszerkesztésnél előforduló geometriai információk mennyisége lényegesen felülmúlja a technológiai és szervezési jellegű információk mennyiségét. (2. ábra) Ebből adódik az a következtetés, hogy a geometriai információkat használni lehet a termék grafikus modelljeinek előállítására, ahelyett, hogy a hagyományos módon a tervezett termék változatait állítanánk elő, és ezeket analizálnánk, vizsgáltnánk és értékelnénk. Lehetővé válik, hogy már egy nagyon korai kidolgozási fázisban érvényes peremfeltételeket határozzunk meg a gyártásra, és ezeket az információkat megszületésük pillanatában dokumentáljuk későbbi fejlesztési-technológizálási fázisok számára.

A koncepciókialakítás fázisában már körülbelül 8 százaléknál kötelező érvényű gyártási információt lehet dokumentálni; a tervezés és műszaki számítások fázisában ez a hányad már 60 százalék körüli.

Rajzkészítés során a tervezetben dokumentált egyedi alkatrészek már megkapják a kötelező érvényű osztályozási és azonosító kódszámokat, melyek a gyártás és szerelés során is érvényesek maradnak.

Az alakító szerszámok számítógépes előállítását — amely különösen a szoborszerű felületekkel rendelkező alkatrészek gyártása és ellenőrzése szempontjából jelentős — tetszőleges metszetek párbeszédre orientált számítógépes előállításával lényegesen csökkenti az eddigi gyártási ráfordításokat, és egyidejűleg növeli a gyártható darabszámot.

A CAD/CAM szerkezete

A kulcsrakész felhasználói megoldások alapja nagy teljesítményű, munkahely-orientált hardver és szoftver. A Robotron gépipari vállalatokkal és fejlesztő központokkal, elektrotechnikai, elektronikai intézményekkel, készülégyártókkal és más ipari-kutató partnerekkel szorosan együttműködve a CAD munkahelyek négy alap-típusát fejlesztette ki.

Első típusú munkahely

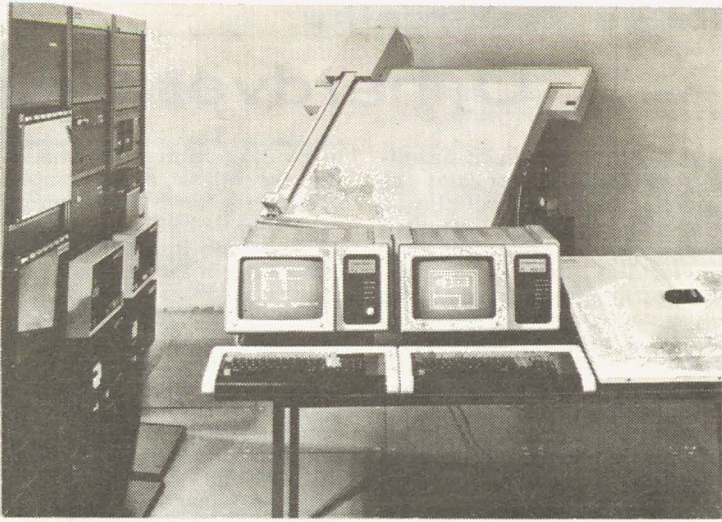
Az adatfelvétel, előfeldolgozás, elsődleges adatok módosítási és forrásprogram-kidolgozási feladatait szolgálja. Alkalmas munkaterv-törzskártyák kidolgozására és számjegyzérlésű szerszámgepek programozására. Eszközbázisa az A 5130 irodai számítógép. A messzemenő modularitás különböző munkahelyek kialakítását teszi lehetővé a környezeti feltételeknek megfelelően.

Második típusú munkahely

Autonóm vagy terminál-üzemben működő, adott feladatra specializált egyedi munkahely. Részegységek és alkatrészek számítására, műveletek kidolgozására és alacsonyabb megmunkálási szintű technológiai folyamatok kialakítására, valamint számjegyzérlésű berendezések vezérlő-adathordozóinak előállítására szolgál. Eszközbázisai az A 6401 és A 6402 mikroszámítógépek. Az üzemmód túlnyomórészt numerikus. Raszterpontos képernyős terminállal felszerelve lehetőség nyílik geometriai információk megjelenítésére.

Harmadik típusú munkahely

Számítógépes konstrukció és technológiai tervezés rendszere, a második típuséhoz hasonló eszközbázisra alapítva. Alkalmazási területe elsősorban a gépipari rajzkészítés és gyártási folyamatok tervezése a következő részfeladatok megoldásával: rajz- és darabjegyzék-készítés, tervezési és részletszerkesztési számítások, konstrukciós törzsadatok rögzítése és módosítása, számjegyzérlésű gépek vezérlő-adat-

AKT A 6454-es párbeszédés grafikus CAD/CAM rendszer

A felelősség határai	Komponensek	Szoftverszintek csatlakozási pontokkal
Felhasználó	Felhasználói programok alkalmazása	
	Mikroelektronika Gépipar Felhasználói programok összessége	
	Geometria (interakció) Konstrukció és technológia segítő szoftver	5
	Struktúra- és dialógusmag Hardverfüggetlen	4
	Grafikai rendszer grafikus szoftver GKS 1600	3
	Hardverspecifikus grafikus réteg	2
	MOOS operációs rendszer DADA adatbázis-kezelő FORTAN-Pascal fordítóprogramok BASIC fordítóprogram	1
	Általános és grafikus perifériák hardverillesztési programjai	0

3. ábra. A Robotron CAD szoftver rétegmodellje

hordozóinak előállítását, technológiai törzsadatok rögzítése és aktualizálása, technológiai információs és tájékoztató rendszer.

Negyedik típusú munkahely

Párbeszédés üzemmódú grafikus rendszer konstrukciós és technológiai tervezési feladatok megoldására. Eszközbázisa a 16 bit szóhosszúságú A 6402 mikroszámítógép, aritmetika-processzorral, megfelelő grafikus perifériával (például grafikus megjelenítő) és nagy felbontóképességű digitalizáló készülékkel, rajzgéppel felszerelve. (Pl.: AKT A 6454)

Mivel a típusmunkahelyek egységes, moduláris szerkezetű alap- és rendszerszoftverre épülnek, adott a rendszer megoldás moduláris, szakaszos kiépítésének lehetősége.

A projekt középpontjában a szoftver teljesítőképessége áll. A koncepció alapfogolata a grafikus alapszoftver (GKS 1600) tekintetében a GKS (Graphic-Kernel System) ISO-szabványtervezetre támaszkodik, és a felhasználói szoftver számára hardverfüggetlen csatlakozást kínál (3. ábra)

Ezzel lehetséges a konfiguráció növekvő követelményeknek megfelelő, problémamentes bővítése, anélkül, hogy ezek a változások hatással lennének a felhasználói programokra. A felhasználó grafikus adatbe- és kiviteli készülékeivel kapcsolatos speciális feltételek és követelmények így rövid idő alatt illeszthetők a felhasználói rendszerhez. Az önállóan programozó felhasználók számára rendelkezésre áll a TESO 1600 (szoftverfejlesztő technológiai programrendszer), amely a teljes fejlesztést, tesztelést, dokumentációt és kiértékelést számítógéppel, képernyőről teszi lehetővé.

A CAD felhasználói szoftver

A CAD felhasználói megoldásainak széles választéka áll rendelkezésre a különböző iparágak és ágazatok számára. Vannak egységesített modulokból álló és speciális, feladat-orientáltan „mértetre szabott”

felhasználói programok. A feladathoz közel eső (látszólag feladatfüggetlen) és feladat-specifikus felosztás biztosítja a legkülönbözőbb feladatokhoz és feltételekhez való viszonylag egyszerű illesztést. Kitér, hogy az üzem- és vállalat-specifikus feltételek, vagyis a folyamatkörnyezet a tervezés, a számítás és részletszerkesztés során lényegesen nagyobb szerepet játszik, mint a rajzkészítés és az NC (számjegyzérlésű) programok készítése terén.

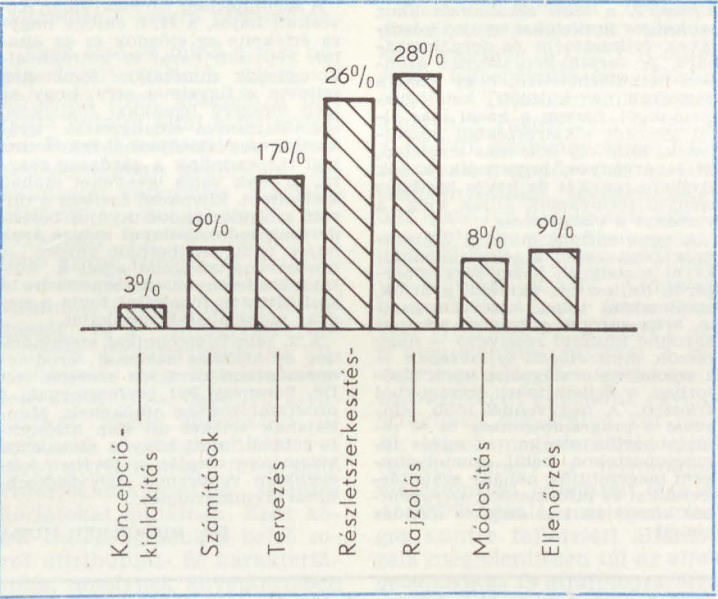
A CAD felhasználói rendszerek ezen a felismerésen alapulnak, így lehetőséget kínálnak a közvetlen, felhasználó-orientált illesztésre.

A Robotron CAD felhasználói rendszerek fő fejlesztési iránya — a geometriai teljesítőképesség növelésével összefüggésben — a szoborszerű felületek tervezési, gyártás-előkészítési és gyártási folyamatok közötti tartása. A gépjárműgyártás karosszériatervezési példájából fejlesztett alkalmazási szoftver olyan korszerű megoldás, amely különböző, geometriailag bonyolult tervezési és gyártási feladat hatékony kezelését teszi lehetővé.

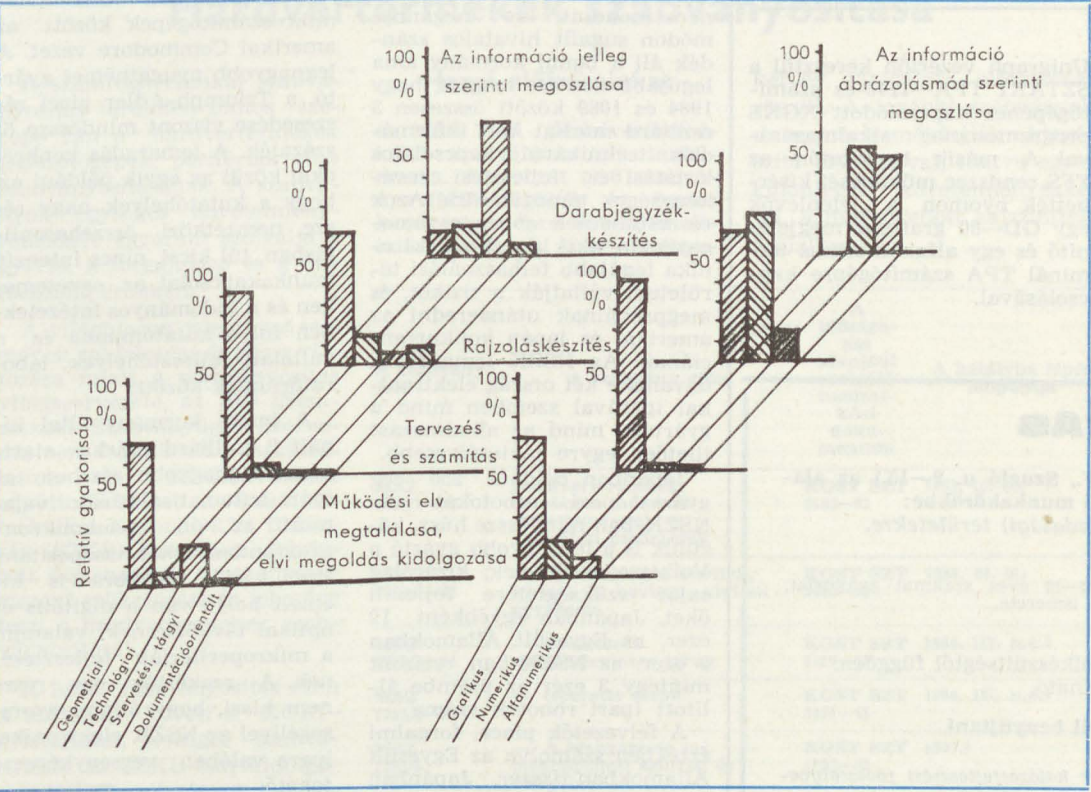
A szoborszerű felülettel rendelkező termékek gyártói számára általános alkalmazást lehetővé tevő és a meglevő folyamatokba rövid idő alatt integrálható szoftver olyan termékek feldolgozását segítheti, mint a kompresszor- és sűrítőlapátok, propellerek és turbinalapátok, hajó- és csónaktestek, cipőtalpak, szoborszerű borítású vagy alakú fogyasztási cikkek, csatlakozó elemek (kapcsok, fogantyúk, fogók), játékok (tetszőleges alakú testek), armatúrák, szerelvények, építőipari, építészeti héjazatok, protézisek (egészségügy).

A CAD rendszerek alkalmazása közepes és kis ipari vállalatoknál is ésszerű. Az ilyen vállalatoknál is kimutathatók a CAD rendszerek alkalmazásában nemzetközi szinten jelentkező eredmények: az átfutási idők (25—85%), az időráfordítás (25—75%) és a költségek csökkenése (60%).

KLAUS TANNEBERGER

1. ábra. A gépipari konstrukciós folyamatok, tevékenységeinek időbeli megoszlása

2. ábra. Információk áttekintése a feldolgozási fázisokban

Új hardvereszközök

A Volán Elektronika Számítástechnikai Leányvállalat az ügyfelek számára vállalja a számítástechnikai és ügyviteli gépek üzembe helyezését, karbantartását, javítását. Szerviz- és konszignációs raktárhálózatát az ország egész területére kiterjed. Különböző számítógépek, számítógép-perifériák, mechanikus és elektronikus berendezések, elektronikus műszerek javítását látja el. Feladatainak ellátása érdekében egyre intenzívebben foglalkozik műszaki fejlesztéssel.

A hardver-firmware fejlesztés során fejlesztette ki az utóbbi időben a telexcsatoló és az új adatrögzítő berendezéseket.

Telexcsatoló

A telexcsatoló a számítógép és a telexvonal között olyan kétirányú kapcsolatot létesítő interfész, amellyel bármely telexkészülék — a telexközponton keresztül — a számítógép online termináljaként működik.

A telexcsatoló LSI elemekből felépített fix programmal rendelkező kiesszámítógép, mely a szabványos telexszekvenciák kezelését és a posta egyéb ide vonatkozó előírásait teljesíti. A telexcsatolón keresztül az előfizetők hívhatják a számítógépet, de a számítógép is kezdeményezhet hívást bármely előfizetőhöz. A létrejött telexkapcsolat természetesen mindig kétirányú.

A soros aszinkron adatátvitel a telexcsatolóhoz kapcsolt telexvonalon át a szabványos 50 baud sebességgel 5 bites telexkódban folyik, a telexcsatoló és számítógép között választható (jelen felhasználásban 9600 baud) sebességgel 8 bites ASCII kódban. A számítógéptől a telexcsatoló irányában az adatátvitel pufferelt. A telexcsatoló és telexvonal közötti kapcsolat galvanikusan elválasztott.

A telexvonal optocsatolók segítségével UART-okhoz (Universal Asynchronous Receiver/Transmitter) csatlakozik, melyek a soros adatok vételi és adási funkcióit, a soros-párhuzamos és párhuzamos-soros átalakítást végzik a telexvonal és a telexinterfész között. A számítógép „felől és felé” az adatok vétele és adása szintén sorosan, UART-ok segítségével történik. A telexcsatoló a számítógéptől kapott adatokat nagy sebességgel egy átmeneti tárbba írja, mely 256 karakter tárolása után a számítógépnek speciális karaktert küld, és ezzel állítja a további adatátvitelt az átmeneti tárbba. Ezen adatok kiolvasását és átkódolását telexkódba, a telexnél a szükséges

betűváltó, számváltó karakterek generálását a telexcsatoló vezérlő logika és mikroprogram segítségével végzi. Ha az átmeneti tár kiürült, a telexcsatoló egy másik speciális karaktert küld a számítógépnek, amely engedélyezi a számítógép felől újabb adatok beírását az átmeneti tárolóba. A vezérlő logika elvégzi a telex-számítógép irányú adatátvitel átkódolását is. A vezérlő mikroprogram 2 kb-át méretű EPROM-ban helyezkedik el, mely a felhasználó speciális igényei szerint módosítható.

A telexcsatoló hat csatornás változatban hat telexvonal párhuzamos kezelésével jelenleg egy TPA-1148 számítógép 16 csatornás aszinkron multiplexerére csatlakoztatva használják a Volán Elektronikánál. A telexcsatoló a számítógép felől annak termináljaként működik, így a számítógép terminálkezelő rendszerprogramja változtatás nélkül a legáltalánosabb telexállomást is úgy „látja”, mint egy közvetlenül rákapcsolt terminált.

A Volán Elektronikánál a telexcsatoló egyik felhasználási területe a *menetirányítás*. A nyilvános telexhálózaton keresztül az összes Volán szolgáltató hely és ott jelentkező közterületi jármű részére adott esetben pótfuvar biztosítható az üres kilométer csökkenése érdekében. A telexcsatoló másik alkalmazási területe a Volán-vállalatok közötti jobb *alkatrészellátást* segíti elő. A „STOCK” rendszer a vállalatok elfekvő alkatrészkezeléséből kínálta, a vállalatok által keresett alkatrészekből kérésre tart nyilván. A rendszer a Volán-vállalatok számára telexen hozzáférhető.

A telexcsatoló berendezés minden olyan számítógéphez, intelligens terminálhoz illeszthető, mely soros aszinkron adatátviteli lehetőséggel rendelkezik. Felhasználása előnyös lehet minden olyan alkalmazásnál, ahol telexgép áll rendelkezésre (nem szükséges kihelyezett terminál, adatátviteli vonal), így telexvonalon elérhető a telexcsatolóval kiegészített számítógép. Például helyfoglalás, szállodai férőhely biztosítása, különböző nyilvános rendszerek (raktárkészlet, személyi adatok), különböző adatbankok lekérdezése stb.

Új adatrögzítő

Jelenleg az egyes Volán-vállalatoknál az országban több száz ADDO X Mark II. típusú, csak számbillentyűzettel rendelkező, lyukszalagos adatrögzítő gép működik. A Volán Elektronika a gyors és megbíz-

hatóbb adatfeldolgozás megteremtése érdekében — a ma már elavultnak mondható géppark helyett — a Volán-vállalatokkal együtt megkezdte az új adatrögzítő gépek üzembe helyezését. A közelmúltban a Volán Elektronika kifejlesztette egy korszerűbb egyedi adatrögzítő gép mintapéldányát is. A gép fő feladata az adatrögzítési funkció ellátása. A gép egyszerű felépítésű, és olcsósága mellett a követelményeknek tökéletesen megfelel.

Az adatrögzítő gép jellemzői:

A berendezés Z80 alapú, maximum 64 kb-át operatív tárral, DMA vezérlővel, hajlékony mágneslemez-vezérlővel, a billentyűzet és kijelző működtetéséhez szükséges B/K kapukkal rendelkezik. Az adatok bevitelére alfanumerikus billentyűzetről történik, mely Hall elemes, hosszú élettartamú, zajtalan működésű. A gépkezelő részére 14 karakteres alfanumerikus kijelző biztosítja a visszajelzést. Képernyős megjelenítő is kapcsolható a berendezéshez, de tapasztalataink szerint az adatrögzítési munka rutin jellege miatt a felhasználás során erre nincs igény. A bevitt adatok a megfelelő ellenőrzési és minimális előfeldolgozási műveletek elvégzése után hajlékony mágneslemezre kerülnek. A mágneslemezek összegyűjtve és mágnesszalagra átvirva az adatok további feldolgozása számítógépen történik. A berendezés az adatrögzítési feladatokat szerint programozható. A felhasználói program EPROM-ban tárolható, vagy hajlékony mágneslemezről beolvasható. A géphez átkötéssel két darab normál vagy mini hajlékony mágneslemez egység (MOM MF 6400, illetve MOM MF 1800/900) kapcsolható. Jelenleg a sorozatgyártás megkezdése előtt az ADDO gépet szimulálva a lyukszalagos formával megegyező formátumban rögzítő program betáplálásával folyik az adatok hajlékony mágneslemezre vitele. Az adatrögzítő gép alkalmas arra, hogy azt a számítógép lyukszalagos vezérlőjére kapcsolva — a feldolgozó rendszer változtatása nélkül — a hajlékony mágneslemez a számítógép „lyukszalagként” beolvassa. Az itt nyert tapasztalatok alapján az esetleges kisebb módosítások elvégzésével az adatrögzítő gép sorozatgyártása megkezdődhet.

A Volán Elektronika által kifejlesztett eszközök igen gazdaságosak, és így nagy segítséget nyújtanak a felhasználóknak a termelésben.

PADÁNYI ÁRPÁD

Közös szeminárium

Közös szemináriumot rendezett Budapesten júniusban az amerikai Tektronix, az osztrák Sysgraph és a SZTAKI. Ennek keretében többek között ismertették a Tektronix új CAD munkaállomását, valamint tintasugaras színes nyomtatókészülékeit; a Sysgraph cég Unigraph grafikus terminálvezér-

lő egységét, Unicomp elnevezésű kommunikációs számítógépét; az MTA SZTAKI FFS felülettervező rendszerét. A szeminárium ideje alatt a résztvevők a SZTAKI-ban kidolgozott XGKS grafikus szoftver alkalmazását is láthatták: egy Tektronix TEK 690SR színes grafikus monitor készülék

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

A KSH Számítástechnikai és Ügyvitelszervező Vállalat (Bp. XIV., Szugló u. 9-15.) az alábbi Nyíregyházi számítástechnikai felvezetőket az alábbi munkakörökbe: szervezés, programozás, termelés, műszaki és gazdasági (üzemgazdasági) területekre.

A munkakörök betöltésének feltételei:

— szakirányú egyetem vagy főiskola, ill. felsőfokú szakmai végzettség, 5-10 éves szakmai gyakorlat, erkölcsi, politikai feddhetetlenség, egy idegen nyelv (angol, orosz, német) ismerete.

A munkakör 1984. szeptember 1-től betölthető.

Besorolási kategória: vezető II.

Lakáskérdés: a pályázó helyzetétől függően középtávon megoldható.

A pályázatot a vállalat személyzeti és oktatási főosztályára kell benyújtani (Budapest XIV. Sugló u. 9-15. IV. 405. szoba).

A pályázattal kapcsolatosan részletes felvilágosítást nyújt Bartók Tivadar hálózati fejlesztési főosztályvezető (tel.: 833-137).

3. televíziótechnikai szeminárium

1984. május 2-4. között rendezték meg a 3. televíziótechnikai szemináriumot és kiállítást a Híradástechnikai Tudományos Egyesület, a Közlekedéstudományi Egyesület és az Optikai, Akusztikai és Filmtéchnikai Egyesület közös szervezésében. A sikeres rendezvény jól tükrözte a televíziótechnika fejlődésének irányait, a magyar szakembereket foglalkoztató problémákat és munkájuk eredményét. Megfigyelhető a digitális technika és a számítástechnika egyre növekvő szerepe a televíziótechnikában; az új informatikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjedése (ezek nélkül a teletext vagy teledata televízióvevő el sem képzelhető); a mikroprocesszorok és a nemzetközileg szabványosított interfészek megjelenése a televíziótechnikai alkalmazások (teletext, teledata) és az új átviteli módok (kábeles és műholdas rendszerek) iránti fokozott érdeklődés; a nagy integráltságú, berendezésorientált integrált áramkörök rohamos terjed

A videotex rendszerek napjainkra elérték nagykorúságukat. Egyre több ország vezet be kísérleti alkalmazásokat követően nyilvános videotex szolgáltatót. Az elkövetkező években remélhetően nálunk is lehetőség nyílik majd egy kezdeti kísérleti nyilvános rendszer üzembe helyezésére, amely alkalmat nyújthat tapasztalatszerzésre.

Itthon addig is számos kérdés vár tisztázásra. A potenciális felhasználók bevonásával kell megvizsgálni a szóba jövő alkalmazásokat; ki kell választani a megfelelő rendszert; ki kell alakítani az üzemeltetés rendjét. Gondoskodni kell a szükséges jogi szabályozásról is.

Számunkra most a rendszer-választás kiemelt jelentőségű, számos műszaki kérdés tisztázását igényli. A magyarországi fejlesztők és alkalmazók számára ugyanakkor hasznos információt nyújthat a videotex rendszerek fő alkotóelemei — a *terminálok*, az adatbázisok, a külsőgépes, valamint nemzetközi kapcsolatokat megvalósító eljárások — műszaki megismerése.

Cikkünk — mely egy több részes sorozat első darabja — a terminálokkal foglalkozik. A továbbiakban alapvetően a rendszerválasztással összefüggő műszaki kérdésekről és a várható fejlődési trendről lesz szó.

A videotex terminálok megjelenítési szintjük (képessegek) alapján három, egymástól határozottan elkülöníthető kategóriába sorolhatók: alfamozaik, alfageometrikus és alfafotografikus terminálok. (Különálló, a megjelenítés szintjéhez alig kötődő kategória az intelligens terminál.) Lehetőségeinket szem előtt tartva részletesebben az alfamozaik szinttel foglalkozunk.

(A másik két szintre és az intelligens terminálokra csupán vázlatos ismertetés erejéig térünk majd ki a későbbiekben.)

Alfamozaik szintű terminálok

Ezek első és mind a mai napig legelterjedtebb típusa a hetvenes évek közepén a brit posta kutatói által kifejlesztett ún. Prestel terminál. A számítástechnikában akkoriban alkalmazott képernyős megjelenítőktől a szövegábrázolás formátumán túl lényegében a több színű szöveg- és mozaik-ábra-megjelenítés lehetősége, valamint a dupla karaktermagasság és a szövegrészejtés/felfedés alkalmazhatósága különböztette meg. Karakterkészlete korlátozott, egyetlen kiválasztott nyelv ábécéjéhez illeszthető. A megjelenítést vezérlő attribútumai (kiegészítő vezérlőkarakterei) is jelentős korlátokat mutatnak. Ezek közül leglényegesebb a **belső soros attribútum-** és **karaktértárolás**, amelynek következtében az attribútumok (pl. a színvál-

A videotex rendszerek jellemzői I.

A terminálok képességeiről

tás) a képernyőn egy karakterhelyet foglalnak el, szóközként jelennek meg. Az Orion által a közelmúltban kis sorozatban gyártott videotex terminálok is ezen „első generációs” alfamozaik szint visszaadására képesek. Ezek a terminálok jelenleg számos magyarországi zártkörű videotex alkalmazási kísérletben üzemelnek (SZKI, SZÜV, Videoton, Posta és mások), távlatilag is főképp a nem nyilvános rendszerekbeni üzemeltetésükkel számolhatunk.

Az alfamozaik szint következő fejlődési lépését a franciaországi telematikai program keretében kifejlesztett Antiope megjelenítési eljárás képviseli. Kódkészletének és a terminál belső architektúrájának kidolgozói messzemenően alkalmazkodtak az ISO szabányaiban és a CCITT-ajánlásokban rögzítettekhez. Ennek köszönhetően az Antiope terminál korszerű kódkiterjesztési képességeit, ezen belül is az ún. „nem léptető ékezeteket” az egyes nemzeti ábécék teljesebb visszaadására használhatjuk, *párhuzamos* attribútumtárolása révén pedig a karakterláncokon és blokkmozaikábrákon belül folyamatos (szóköz nélküli) attribútumváltásra nyílik lehetőség. E termináltípus földrajzi elterjedtségét tekintve a Prestel termináltól jelentősen elmaradt; számszerűleg azonban — a franciaországi telematikai program erőteljes fejlesztésének köszönhetően — már előnybe került, s ezt a nemzetközi videotex hálózati együttműködés megvalósításánál figyelembe kell venni.

A nyugat-európai országok postaigazgatóságainak tanácskozó testülete, a CEPT (Conférence Européenne des Postes et Telecommunications), amelynek Jugoszlávia is tagja, a CCITT szabványosítási törekvéseit megelőzve és az ISO szabványosítási tevékenységéhez igazodva kidolgozott egy — a tagállamai számára regionális jelleggel érvényes — videotex ajánlást (CEPT Videotex Presentation Layer Data Syntax, T/CD 06—01; a CCITT ezt a megjelenítési eljárást e tanulmányi időszak végén készült szabványként elfogadni, egyenértékűnek deklarálva két másik létező megjelenítési eljárással), amely a terminálok megjelenítési jellemzőit írja le. A CEPT ajánlása az igen magas szintre fejlesztett alfamozaik megjelenítésen túl az *alfageometrikus* és *alfafotografikus* szinteket is részletesen defini-

álja. Bennünket most elsősorban az alfamozaik szint jellemzői érdekelnek, hisz jelenleg és a közeljövőben a CEPT-tagállamok ezt a szintet fogják alkalmazni, ezzel kell nekünk is a nemzetközi hálózati együttműködésben számolnunk.

A CEPT-ajánlás az alfamozaik szintet további szintekre bontja. Az A.1—A.3 szintek lényegében a Prestel és Antiope működésmódoknak felelnek meg, s ezeket a legfelső A.4 szint a maga rendkívül fejlett megjelenítési képességein belül részalmazokként tartalmazza.

A CEPT A.4 szint jellemzői:

— kétféle megjelenítési formátum: 24 sor×40 karakter
20 sor×40 karakter

— fejlett képernyőkezelés (1—3 bájtos vezérlősorozatokkal):
• közvetlen kurzorpozíció-címzés,
• karakter többszöri ismételtetése,
• szóközkiírás kurzorpozíciótól sorvégig,
• görgetett üzemmód (a képernyő egy részének görgetése).

— az ISO által definiált 335 karakter:
• 207 ékezetes és ékezet nélküli latin nagy- és kisbetű;
• 27 olyan — különböző latin alapú nemzeti ábécékből származó — betű, amely a latin ábécéből ékezetes kombinációkkal sem állítható elő;
• 101 kiegészítő karakter: írásjelek, számjegyek, műveleti jelek, szóközzel kombinált „nem léptető” ékezetek, a pénznekem jelei és egyebek;

— 151 mozaikgrafikus karakter:
• 63 Prestel blokkmozaik-karakter,
• 56 lágy átmenetű blokkmozaik-karakter,
• 32 vonalas ábrák rajzolására szolgáló mozaikkarakter.

— 94 dinamikusan definiálható (távítható) karakter:
• DRCS (dinamikusan definiálható karakterek készlete), amelyhez többféle felbontású karaktermátrix alkalmazható úgy, hogy egy-egy pont színfokozatainak száma is választható.

— kibővített attribútumkészlet:
• 32 előtérszín — ebben jelennek meg a karakterek,
• 32 karakterháttérszín,
• 32 képernyő-alapszín — ez karaktersoronként állítható.

Az alkalmazható színek választéka a három alapszínből, három kiegészítő színből, a fehérből és feketéből, mindezek félintenzitású változataiból és tizenhat szabadon definiálható színből áll. Az utóbbiaknál „look-up-table” technikát alkalmaznak, alapszínenként négy bites felbontással, ami így 4096 szinkombinációt enged meg, ebből egy képernyőn belül maximálisan tizenhatot lehet alkalmazni.

A fekete színárnyalat félintenzitású változatát az átlátszóság kódolására használják. Ezt alkalmazva az adott képpont vagy képfelület alatti megjelenítési réteg (például a karakterháttérszín alatti képernyőszín) válik láthatóvá.

• aláhúzás — ez egyben a mozaikkaraktereknél az elváltó grafika kódja,
• normál karakterméret,
• dupla karaktermagasság,
• dupla karakterszélesség,
• dupla karakterméret,
• villogtatás — két- és háromfázisú, normál, invertált és csökkentett intenzitású; a lámpafüzéreknél is alkalmazott elven alapuló korlátozott animációs lehetőségekkel;

• ablak — ennek hatására a karakterpozíció alatti képernyő-alapszín átlátszóvá válik, s így például a tv-adás képrészlete jelenik meg,

• megjelölt karakterek — például nyomtatás céljára,
• védett képernyőmezők,
• kurzor ki/bekapcsolása (eltüntetése—láthatóvá tétele),
— többféle attribútumkezelési lehetőség:

• *soros* vezérlőkarakter-készlettel, amellyel az attribútum a kurzorpozíciótól a sor végéig vagy az első módosító értelmű attribútumig jut érvényre,

• *párhuzamos* vezérlőkarakter-készlettel, amikor az attribútumok a kurzoron mint egy „ecseten” utaznak, és minden olyan karakterpozíción érvényre jutnak, ahova grafikus karaktert írunk (a szóközt is beleértve). Ilyenkor az attribútumok CLEAR SCREEN, HOME és APA (Active Position Addressing — közvetlen kurzorpozíció-címzés) vezérlőkarakterek hatására a kurzorról „lepotyognak”, s az alapértelmezés jut érvényre.

a teljes sorra és teljes képernyőre érvényes attribútumbeállítás. Ezzel a képernyő egészének vagy egy részének módosítása végezhető el gazdaságosan.

Valamennyi attribútumkezelési lehetőség mögött *párhuzamos* **belső tárolás** áll, ezért lényegében ugyanazt a hatást tudjuk velük kiváltani, eltérés csak a kezelés módjában és adatátviteli igényében van. A kezelés módját az adott alkalmazás feltételeihez igazodva lehet változtatni. Az A.4 terminál ebben is rendkívül rugalmas. Így például párhuzamos kezelésről sorosra váltva a kurzorhoz rögzített attribútumok nem „vesznek” el, csupán a soros üzemmód alatt nem jutnak érvényre. A visszaváltás után az attribútumtároló tartalmára változtatlan összetételben hatnak.

A felsorolt jellemzők közül legnagyobb jelentőségű a teljes ISO karakterkészlet. Ennek köszönhető, hogy a CEPT A.4 terminál valamennyi latin alapú ábécét használó európai nyelv teljes betűkészletét képes megjeleníteni. Az A.4 terminál 335 darab ISO karakterre csekély eltérésekkel megegyezik a teletex terminálok karakterkészletével, s így biztosítható a teletex és videotex szolgálatok közötti teljes értékű szöveges információtovábbítás pl. valamilyen üzenetközvetítő szolgálat közbeiktatásával. A mozaikgrafikáról és a DRCS-ről itt persze le kell mondani, hisz ezeket a teletex terminálok nem ismerik, és a videotex attribútumkészlete is hatástalan marad ekkor az átvitt szövegre.

A DRCS alapvetően a nem latin alapú ábécék megjelenítésére szolgál mindaddig, amíg ezekkel az ISO által szabványosított kódkészletek ki nem bővülnek.

A DRCS technika jól alkalmazható finom rajzolatú ábrák megjelenítésére is, a több színű DRCS segítségével pedig a képernyőfelület egy részére árnyalt, több színű rajz is kivihető. Az NSZK-ban az elmúlt év szeptemberében üzembe helyezett CEPT adatbázis feltételezése során az információszolgáltatók a DRCS technikának főképp az utóbb említett előnyét igyekeznek kihasználni, mintegy pótolva a terminálokból hiányzó alfageometrikus szint rajzolási képességeit. A pótlás persze közel sem lehet teljes értékű, aminek alapvetően a DRCS korlátozott nagysága az oka. A szövegkommunikáció igényeit azonban az A.4 szint teljes mértékben kielégíti.

KOVÁCS LÁSZLÓ

(Folytatjuk)

Hardvertermékek szabványosítása

Hazai előírásainkat

az MSZ 7783 „Hardvertermékek” szabványsorozat tartalmazza. A sorozat első szabványa (MSZ 7783/1) az összes hardvertermékre érvényes általános műszaki követelménye-

ket és vizsgálati előírásokat rögzíti. A további szabványok az egyes termékfajták kiegészítő előírásaival, illetve egyes különleges követelményekkel (pl. a megengedett zajszinttel) foglalkoznak.

A szabvány jele	A szabvány címe	A kidolgozás alapjául szolgáló nemzetközi dokumentum	A hatályba lépés időpontja
MSZ 7783/1—83	Hardvertermékek. Általános műszaki követelmények és vizsgálati módszerek	KGST SZT 3185—81	1983. 10. 01.
MSZ 7783/2—83	—, Lyukszalagos beviteli, kiviteli és beviteli—kiviteli egységek	KGST SZT 3422—81	1984. 04. 01.
MSZ 7783/3—84	—, Cserélhető mágneslemez tárák	KGST SZT 3419—81	1984. III. n.6.1
MSZ 7783/4—84	—, Operatív tárák	KGST SZT 3421—81	1984. III. n.6.1
MSZ 7783/5	—, A kisugárzott zaj megengedett szintjei és vizsgálata	KGST SZT 4292—83	1985.2

1) Nyomdában 2) Előkészületben

A számítástechnikai szabványosítás területén fontos szerepe van a hardvertermékek (számítógépek, perifériák stb.) szabványosításának. A szabványok egységes követelményrendszere egyaránt szolgálja a gyártó, a forgalmazó és a felhasználó érdekeit.

A világpiacon jelentkező termékek sokfélesége és gyors változása miatt a szabványosítás világszervezete, az ISO (Nemzetközi Szabványügyi Szervezet) nem foglalkozik e szakterülettel. A KGST-országok együttműködése, a Számítástechnikai Kormányközi Bizottság (SZKB) keretében folytatott összehangolt tevékenysége viszont szükségessé és lehetővé teszi a hardvertermékek szabványosítását.

A hazai szabványosítás ezen a területen követi a KGST-gyakorlatot, országos szabványaink az SZKB-ban kidolgozott KGST-szabványok honosításai.

szabvány összehangoltan tartalmazza az általános követelményeket, és az ellenőrzésükre szolgáló vizsgálati módszereket. A követelményrendszer feloleli a működőképesség jellemzőit, a szerkezeti előírásokat, az energiaellátást, a jelölést, a csomagolást, a tárolást stb. A megbízhatósági mutatók választékát csak a funkcionális hardveregységekre írja elő. A teljes számítógép-konfiguráció együttes megbízhatóságáról a szerződő feleknek kell megállapodniuk.

A szabványsorozat további szabványai az általános előírásokat kiegészítő, további követelményeket tartalmaznak.

GYÖRI JÁNOS
Magyar Szabványügyi Hivatal

SZÁMALK-tanfolyam

PDP-, SZM-4-, TPA-felhasználók!

Ismerjék meg a MAS—M programcsomag könyvelési és pénzügyi moduljait. Egyhetes intenzív tanfolyam géptermi gyakorlattal. A *tanfolyam időpontja*: 1984. szeptember 24—28. A tanfolyam témái: főkönyvi könyvelés, számlázás, analitikus könyvelés, vevőfolyószámla, szállító-folyószámla, készletnyilvántartás, állóeszköz-könyvelés. A *tanfolyam helye*: SZÁMALK-székház, Bp. XI., Szakasits Árpád út 68. *Részvételi díj*: 6000 Ft. A tanfolyammal kapcsolatos szakmai kérdésekről felvilágosítást ad Ribiczeyné Bede Eva, a 853-111/208 telefonszámon. Jelentkezni lehet Szilágyi Evánál, a 853-111/131 telefonszámon, vagy levélben a SZÁMALK Oktatásszervezési Osztálynál.

Az MSZR harmadik sora

1983 végén az MSZR programban részt vevő országok véglegesen egyeztették az 1984–87 között kifejlesztendő MSZR harmadik sor előtervének anyagait. Az előtér az alábbi fejezeteket foglalja magában:

- a hardver- és szoftver-eszközök alkalmazási területei és rendszerkövetelményei,
- a hardvereszközök architektúrája és szervezési elvei,
- szoftver,
- háttértárak,
- ki/beviteli berendezések,
- folyamatirányító eszközök,
- MSZR hálózati architektúra,
- konstrukciós és technológiai bázis,
- ESZR és MSZR bázisán felépülő hálózatok architektúrája,
- elemházis.

Az MSZR harmadik sorával szemben támasztott főbb követelményeket az alábbiakban ismertetjük.

A költségek csökkentése és a termelési volumen növelése

Az MSZR első és második sor legfőbb eredményének közös perifériákkal, rendszerberendezésekkel és szoftverrel rendelkező mini- és mikro-számítógép-család kifejlesztése tekinthető, amely gépek kielégítik a rendszer-, illetve egyedi alkalmazások által támasztott követelményeket a fontos népgazdasági területek széles spektrumánál.

Jelen időszakra befejeződött az MSZR második sorba tartozó számítógépek fejlesztése, és jelentős tapasztalat halmozódott fel ezek, valamint az első sorba tartozó gépek alkalmazása során a népgazdaság és tudomány különböző ágazataiban (technológiai folyamatok automatizált irányítási rendszerei, tervezésautomatizálási rendszerek, tudományos kutatások automatizálási rendszerei stb.).

Az első sorba tartozó miniszámítógépek továbbfejlesztése mellett a második sorban megjelentek a mikroszámítógépek és a speciális processzorok, új perifériális berendezések, a rendszerek közötti kapcsolat eszközei, a nagyobb teljesítményű operációs rendszerek, ami jelentős mértékben kiszélesítette a rendszerek kiépítésének lehetőségeit az 1. sorhoz viszonyítva.

Az alkalmazási területek elemzése azt tükrözi, hogy a mennyiségi igények kielégítéséhez, figyelembe véve az alkalmazási területek bővülését is, a kibocsátásra kerülő MSZR rendszerek számának jelentős mértékű növelése szükséges a fajlagos gyártási és alkalmazási költségek csökkentése mellett. Ezért az MSZR harmadik sor hardver- és szoftvereszközeinél a fő cél a termelési volumen és az alkalmazások jelentős mértékű növelése, eközben lényegesen csökkenteni kell az eszközök előállítására, üzemeltetésére és karbantartására, valamint az MSZR eszközökből kialakítandó rendszerek tervezésére fordított költségeket.

Az MSZR harmadik sorában az eszközök széles spektrumát kell létrehozni a tömegesen gyártott olcsó, 1–2 kártyás mikrogépektől és a hozzájuk szükséges mikroperifériáktól a viszonylag drágább, nagy bonyolultságú, közepes sorozatnagyságú 32 bites miniszámítógépekig.

A rendszer-létrehozási technológia korszerűsítése

Az MSZR alkalmazások bővülése, ami összhangban van a számítástechnikai eszközök nagy sorozatú kibocsátásával, megköveteli az MSZR rendszerek létrehozási technológiájának korszerűsítését. Ennek érdekében az MSZR-ben fokozatosan érvényesül a problémaorientációs elv, amely figyelembe veszi a rendszeren

belüli információfeldolgozási technológia sajátosságait, és lehetővé teszi a kidolgozásra, illetve a felhasználónál való alkalmazásba vételre fordított költségek, illetve idő csökkentését 1–2 évvel, valamint a rendszer fejlesztési költségeinek jelentős mértékű csökkentését.

A programkompatibilitás szükségessége

Az MSZR második sor létrehozásánál fontos szempont volt, hogy a felhasználó megfelelően teljes alapszoftvert kapjon már a rendszer sorozatgyártásának kezdetétől fogva. Ez az MSZR első és második sor közötti programkompatibilitásának köszönhető, ami lehetővé tette az MSZR második sor hardvereszközeinek és szoftverének párhuzamos fejlesztését, valamint az MSZR első sor szoftverének felhasználását.

A számítástechnika fejlődésének utóbbi évtizedében felgyülemlett tapasztalatok (ESZR, MSZR) rámutattak az operációs rendszer szintű, alulról felfelé való programkompatibilitás szükségességére az új és a meglévő műszaki eszközök között.

Emellett az új funkcionális lehetőségek bekapcsolását korszerű, a szoftver által is támogatott fejlesztésekre kell alapozni. Az első és második sorral való kompatibilitásnak köszönhetően az MSZR harmadik sorában a már kifejlesztett alap- és alkalmazói szoftvert használják fel. Emellett kibocsátásra kerülnek új programeszköz-verziók is javított funkciókkal, amelyek támogatják az új hardvereszközök működését.

A kompatibilitási elv szigorú biztosíthatósága érdekében a harmadik sor fejlesztési munkáinak keretében szabványosítani kell az MSZR eszközök hatékony alkalmazását biztosító operációs rendszereket.

Az MSZR harmadik sor operációs rendszereinek kidolgozása során figyelembe vendő az alábbi elvek: a választék

— olyan legyen, hogy biztosítani lehessen az MSZR legkisebb és legnagyobb modelljei hardverlehetőségeinek lehatárolható kibocsátását;

— biztosítsa a különféle üzemmódokban és alkalmazási körülmények között is az MSZR műszaki eszközök hatékony alkalmazását;

— biztosítsa az MSZR első és második sorral való operációs rendszer szintű kompatibilitást;

— vegye figyelembe a világban „világsszabványként” leggyakrabban használt rendszerekkel a kompatibilitás biztosításának lehetőségét is.

A perifériainterfészek megőrzése

A számítástechnika fejlődési tapasztalata rámutat a periférianomenklatúra bővítése mellett a meglévő perifériális berendezések felhasználásának szükségességére az új fejlesztésekben, ami lehetővé teszi egységes periférianomenklatúra kialakítását a meglévő és új fejlesztésű gépeknél, valamint a tömeggyártásuk egyszerűbb megszervezését.

Kötelező követelmény az MSZR harmadik sor modelljeinél a szabványos perifériainterfészek megőrzése.

Az alkalmazási területek bővülése

Az MSZR gépek jelenlegi alkalmazásának elemzése azt mutatja, hogy a vezető felhasználók (technológiai folyamat AIR, termelésirányítás, tudományos kísérletek automatizálása, tervezés) igényeinek kielégítése jóval magasabb szintű, mint az alábbi területeken: szállítás, oktatás, egészségügy, mezőgazdaság, lakossági szolgáltatások, infor-

mációs tájékoztató rendszerek, kereskedelem, ügyvitel.

Ezt a nem elégséges gyártási volumenek, a viszonylag magas árak, a különböző területek igényeihez igazodó konfiguráció hiánya, valamint a területek felhasználóinak felkészületlensége a számítástechnikai eszközök tömeges fogadására együttesen okozza. 1985 után ez a helyzet az MSZR harmadik sor belépésével jelentősen módosulni fog.

Felhasználói kategóriák

Az MSZR első és második sor gépeinek széles körű elterjesztésénél nyert tapasztalatok megmutatták, hogy ezen gépek felhasználóinak döntő többsége (feltételelesen) négy kategóriába sorolható:

— Azon felhasználók, akik egyszerű számítógépet igényelnek szabványos ki/beviteli készülékekkel (megjelenítő, nyomtató) és külső tárolókkal (lemez, mágnesszalagok) programfejlesztéshez, különálló műszaki-tudományos vagy gazdasági feladatok megoldásához (első kategória).

— A második kategória az, amelyhez egyedi rendelésre specifikált rendszer szükséges, a felhasználó által kifejlesztett egyedi alkalmazói szoftverrel kiegészítve.

— A harmadik kategóriába azon felhasználók sorolhatók, akik problémaorientált célrendszereket alkalmazhatnak alap- és alkalmazói szoftverrel (beleértve az operációs rendszert és a szabványos alkalmazói programsomagokat).

— A negyedik kategóriába a számítógépes hálózatok és a kollektív használatú rendszerek előfizetői sorolhatók.

Az MSZR harmadik sorában biztosítani kell minden kategóriához tartozó felhasználók igényeinek teljes kielégítését.

HAUZMANN SANDOR

Az MSA-80 mikrogépcsalád

A lengyel Unitra cég kifejlesztette a Mikroster elnevezésű, MSA-80 (—1000, —2000, —3000) típusú professzionális, általános célú és meglehetősen flexibilis mikrogépcsaládot. (Az idej BNV-n be is mutat-ták.) A gépcsalád egyes változatai moduláris rendszerben építhetők fel, így az adott feladat elvégzésére a felhasználó kivánságának megfelelő célkonfiguráció alakítható ki.

Tipikus felhasználási területei a következők:

— irányítási rendszerekben, ezen belül főleg technológiai sorok és egyedi berendezések mikroprocesszoros vezérlése, — adatgyűjtő, adatrögzítő és adatfeldolgozó rendszerek kialakítása,

— tervezői-mérnöki munkát támogató rendszerek felépítése,

— az MSA-80 rendszer elemeinek illesztése, programok belövése,

— 2708 és 2716 típusú EP-ROM áramkörök beégetése.

A rendszer az alábbi elemekből tetszőlegesen építhető fel:

— processzorkártya (háromféle változat);

— tárbővítő kártya (kártyák) maximálisan 64 kb-ot kapacitásig, operatív tárbővítő áramkör 512 kb-ot kapacitásig,

— A/D és D/A átalakító kártyák többféle változatban, többféle kiépítettségben;

— hagyományos perifériaillesztő kártyák (V.24 soros interfész; képernyő; DZM-180 KSR mátrixnyomtató alapú terminál, lyukszalagolvasó és lyukasztó, DZM-180 mátrixnyomtató);

— mágneskazettás háttértár és hajlékonymágneslemez-illesztő;

— billentyűzet és 7 szegmens kijelző-illesztő;

— professzionális tv-képernyőkezelés alfanumerikus módon;

— rendszerdiagnosztikai kártya;

— kétállapotú ki/bemenetek (galvanikus leválasztással);

— IEEE 488 síninterfész;

— léptetőmotor- és egyenáramúmotor-vezérlő kártyák;

— szabályzó kártya (PID szabályzó);

— EPROM beégető kártya.

A felsorolásból kitűnik, hogy a gép előnyösen felépített változata alkalmas ipari objektumok vezérlésére, esetleg zárt láncú szabályozásra is több szintű rendszerekben.

A hardver működését támogató szoftver a következő elemekből épül fel:

— MONITOR MSA-80P.00; MICRO MSA-80P.10 (az operációs rendszer rezidens része; helyigénye 12 kb-ot); különféle „géptermi” szolgáltató programok, állománykezelő program; BASIC interpreter és fordító; ASM-80 makroszemler; PLM-80 magas szintű nyelvi fordító; fix- és lebegőpontos könyvtár. A nagy rendszerre bővített változat mérete (240×430×530 mm) és súlya (kb. 30 kg) ígéretes mind az ipari folyamat szabályzásban, mind pedig az egyéb, már hagyományosnak mondható mikrogépek alkalmazásánál nyíló lehetőségek jobb kihasználásánál.

NANÁSSY TIBOR

Számítóközpont épül Pécsen

Még az idén elkezdik a Baranya Megyei Tanácsi Számítóközpont építkezési munkáit. A Dél-dunántúli Tervező Vállalat szakemberei elkészítették

a 30 millió forintos létesítmény terveit, a kivitelező megbízására pedig versenytárgyalást tűztek ki. Az átadást 1986 közepére tervezik.

Helyzetkép a mikroperifériákról

Hazai mátrixnyomtatók fontosabb jellemzői

Újságunkban már eddig is nagy figyelmet szenteltünk a hazai és szocialista számítástechnikai eszközök perifériaellátottságának. A felhasználók jobb tájékoztatása érdekében ezt a jövőben is folytatni kívánjuk, illetve kiemelten kezeljük. Mellékelt táblázatunkban első sorban a mikroszámítógépekhez csatlakozható hazai gyártású-fejlesztésű, asztali kivitelű mátrixnyomtatók néhány jellemzőjét hasonlítottuk össze. A feltüntetett adatok a gyártóktól származnak, az 1984. május végi helyzetet mutatják; az árak tájékoztató jellegűek.

Típus	VT 21200	VT 21400	MP80	TMT 120I	TMT 120L	DCD-PRT-80	Kármán-féle*
Gyártó/forgalmazó	Videoton-Walters/Videoton		MP80	TMT 120I	TMT 120L	DCD-PRT-80	Kármán-féle*
Pontmátrix rászerpontok száma	9×9		SZKI-MOM/MOM	Telefonnyár/Telefonnyár		Datacoop/SZAMALK	Rozmaring Mgtisz
Sebesség (karakter/s)	125	140	9×8	9×7	18×40	9×7	7×5
Karakterkészlet	96ASCII 64 grafikus (ebben 10 felhasználói karakter, magyar ékezetes is)		80	160	40	80	80
Kétirányú nyomtatás	van	van	van	van	van	van	nincs
Változtatható karakterkészlet	van	van	van	van	van	van	nincs
Sorankénti pozíciók száma	80	132–220	van	van	van	nincs	nincs
Programozhatóság	ESC sorozatok, grafikus (bit-image-grafics)	40–80–132	nagyszámú programból választható funkció, grafikus	80–100–132–160		80	80
Interfész	párhuzamos, 8 bites Centronics kompatibilis; opció: soros CCITT V.24 (RS232C), 20 mA áramhurok, műszerinterfész	párhuzamos 8 bites Centronics kompatibilis	párhuzamos 36 pontos vagy soros CCITT V.24 (RS232C),	párhuzamos 2×25 pontos DZM-180 kompatibilis, opció: soros CCITT V.24 (RS232C)		néhány ESC sorozat	
Papírtovábbítás	traktor	kombinált (traktor és súrlódó)	traktor vagy súrlódó	kombinált	súrlódó		
Egyidejű másolatok száma	4	4	2	3	3	0	
Közel levélmínőségű ny.	nincs	nincs	nincs	nincs	nincs	nincs	
Teljesítményfelvétel (W)	100	100	nincs	nincs	nincs	nincs	
Súly (kg)	13	13	100	100	100	40	
Méret (mm)	622×152×381	420×150×335	9	11	5		
Ár (ezer Ft)	76,5	82	88	348	158	245	420
Várható értékesítés 1984-ben (db)	2500	750	2300	80	30**		

* Fejlesztés alatt
** Irányár
*** Értékesítés várhatóan 1985-től

K. A.

KORAL—H2 intenzív karbantartás-irányítási rendszer

A termelőeszközök megbízható működése — a világ minden táján — a karbantartás minőségétől függ. A minőségi követelmények teljesítését elméletekkel támasztják alá. Ezen elméletek felhasználása különböző színvonalon és még ma is általában kézi — hagyományos — ügyvitellel történik.

Helyenként bekapcsolták ugyan a számítógépeket a karbantartási tevékenység irányításába, de az eddig kidolgozott eljárások — főleg a számítógépek sajátosságai miatt — nem pótolhatták a hagyományos irányítási módszereket és ügyintézt.

Valószínű, hogy megfelelő professzionális személyi számítógépek a nagyszámítógépes központok szolgáltatásainak eredményesebben segítik a termelőeszközök karbantartásának ügyét.

Ez a feltevés abból ered, hogy az ember szívesen megbarátkozik a korszerűsödő eszközökkel, ha ezek a munkáját közvetlenül segítik, könnyítik, megkímélik a tömegszerű munka egyhangúságától, felhasználásuk érdekes, és munkaeredmények gyors kimutatására képesek.

Ezek az igények a karbantartási tevékenység irányításában és előkészítésében akkor teljesülhetnek, ha az eszköz a karbantartási szakember személyes, közvetlen használatában, az ő „íróasztalán” végzi funkcióját.

Ha ezek az igények léteznek, akkor el kell látni a felhasználókat olyan célszerű programcsomaggal, amely a személyi számítógép együttműködése mellett valóban jobban szervezett, hatékonyabb irányítást tesz lehetővé.

Az ilyen programrendszer alkalmazása természetesen a karbantartási munka operatív végrehajtására is hatást gyakorol. Ezen hatások megfigyelése és elemzése visszahat a rendszerfunkció szabályozására.

A KORAL—H2 elnevezésű, intenzív karbantartás-irányítási rendszer alkotóinak az a szándéka, hogy a professzionális személyi számítógépek segítsék megszüntetni a karbantartásnak sok helyen még mindig meglevő rögtönző jellegét. Ennek a törekvésnek számba vehető következményei között kiemelhető:

- a karbantartás tervszerűvé tétele,
- a karbantartás minőségének a javítása,
- az erőforrások felhasználási hatékonyságának növelése,
- a karbantartás költségének csökkentése,
- monolitikus vállalati irányítás elérése az intenzív karbantartási tevékenység integrálásának segítségével.

Ezek az eredmények elvárhatók, mert a KORAL—H2 intenzív karbantartás-irányítási rendszer műszakilag kellőképpen megalapozott; irányító jellege vezetési követelményekre épül; információtartalma megfelel a korszerű, közvetlen kapcsolható karbantartás-irányítás követelményeinek; a gépi beavatítás a számítógépek széles körének alkalmazását teszi lehetővé összefüggő rendszerként, vagy szegmentált részszerkezetek formájában, a felhasználói dokumentáció alapján.

A műszaki megalapozottság bármely termelő, eszközállománnyal rendelkező vállalatnál lehetővé teszi az irányítási rendszer felhasználását, mert az alapot képező, rendszerbe beépült intenzív karbantartási stratégia az adott vállalat eszközállományára vonatkozatható. A stratégia elfogadása esetén a KORAL—H2 bárhol eredményesen alkalmazható.

A KORAL—H2 irányítási rendszer információtartalmát biztosítja az elfogadott karbantartási stratégiára vonatkozó értékes és felhasználható műszaki-technológiai, irányítási információk megszerzését, rendezését, tárolását, szelektív feldolgozását, megjelentetését a számítógép-rendszer képernyőjén és/vagy nyomtatóján.

A KORAL—H2 intenzív karbantartás-irányítási rendszer gépi algoritmusának tesztelését Hewlett-Packard 86 és 200 típusú professzionális személyi számítógépeken végezték.

A Karborg karbantartás-szervezési gmk és az Interface gmk (a Hewlett-Packard professzionális személyi számítógépek tulajdonosa) egy korsze-

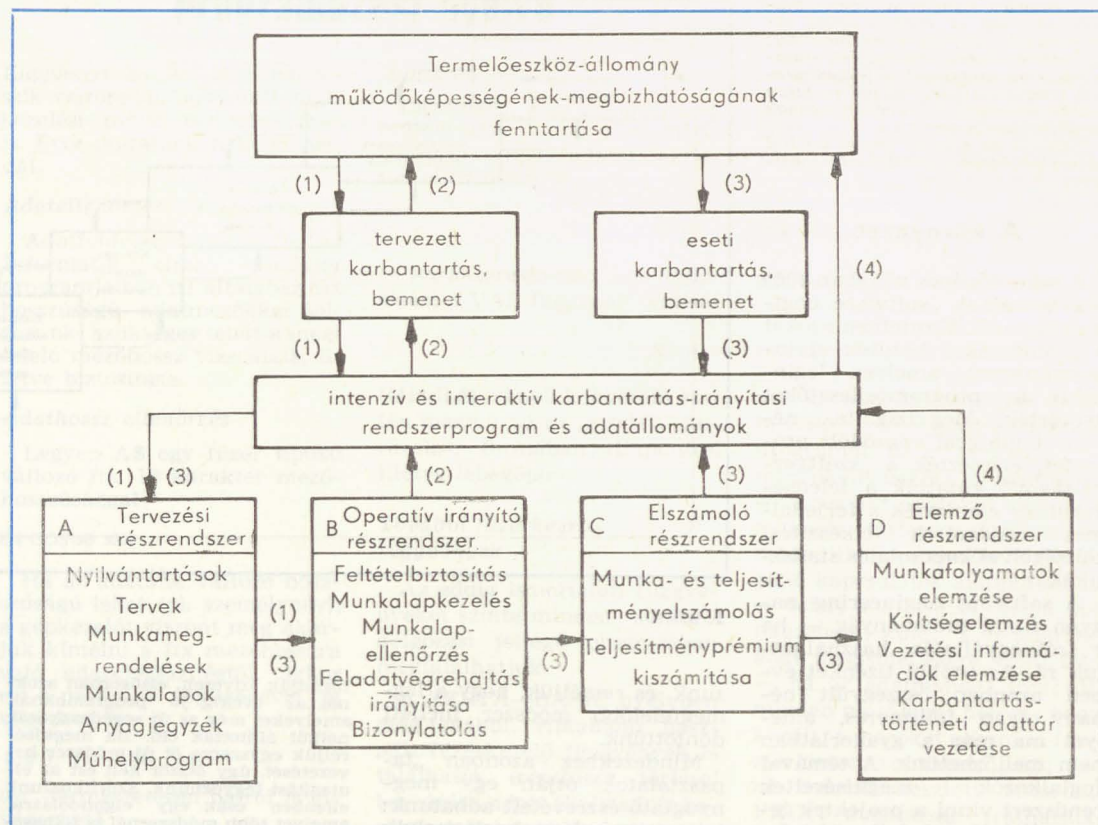
rű, hazai, számítógéppel támogatott karbantartás-irányítási rendszer kidolgozására társult. A KORAL—H2 jelzés, amely később márkanév, védjegy lehet, a közös munkában részt vevő tagok nevének kezdőbetűiből alakult ki.

Az ipari karbantartási tevékenység korszerűsítésében nagy szerep vár Magyarországon is a professzionális személyi számítógépekre, jóllehet hazánkban még nincs forgalomban ilyen géphez illeszkedő programcsomag, főleg nincs komplett karbantartás-irányítási rendszer. Ezt mutatja a táblázat is.

A társulás egyik tagja a müncheni városi könyvtárban akadt a táblázatot tartalmazó cikk nyomára, amelyet K. Smit holland szerző az 1982 novemberi londoni Nemzetközi Karbantartási Kongresszusra írt (Maintenance Management International c. folyóirat 1983. 7. szám).

Az alkotók a KORAL—H2 intenzív karbantartás-irányítási rendszert az ez évi BNV-be mutató előtt először 1983 novemberében az Átrium-Hyatt szállóban megtartott SZVT üzemfenntartás-szervezési anketon egy előadás keretében, majd a helyszínen elhelyezett HP 86 típusú számítógép környezetében mutatták be.

A program BASIC nyelven készült, HP 86 típusú számítógép nyelvi sajátossága szerint. A gép központi memóriája 320 kb-ot. Háttértárolója jelenleg 2 db 256 kb-otos mágneslemezegység. A nyomtatott táblázat-

tok a géphez csatlakoztatott HP 82905—A típusú mátrixnyomtatón készültek. A képernyő grafikus megjelenítésre is alkalmas 24 soros 80 karakteres megjelenítő. A képernyő alfanumerikus belső tárolója 204 sor egyidejű tárolására nyújt lehetőséget.

Műszaki tartalom

A karbantartás-irányítási rendszert a következők szerint lehet egy-egy adott vállalatra alkalmazni:

1. A vállalat elfogadja az alábbi karbantartási stratégiát:

— a meghibásodás megelőzése azon termelőeszközöknél, amelyeknél ez műszaki és biztonsági követelmény, mert a meghibásodásnál elviselhetetlen járulékos károk keletkezhetnek;

— felülvizsgálatok megtartása előre eltervezett ciklusok szerint minden nyilvántartásba felvett termelőeszközöknél.

2. A vállalat teljesíti az állomás-nyilvántartás műszaki követelményeit és a

- felállítási hely szerinti kódolás;
- funkcióra, szerkezeti kialakításra jellemző kódolás;

— típus, gyártási típusjel szerinti kódolás, és

— egyedi azonosítás egy kód-szerkezetben
homogén leltárfelvételi egységeket különböztet meg, és a nyilvántartás részegységei — alkotórészek — felsorolását is tartalmazza.

3. A karbantartási tevékenységstruktúra az adott vállalat eszközállományára vonatkozik.

4. A gondozás alapja a ciklikus karbantartási szemlék teljesítése és a szemlékben megállapított hibajelenségek programozott megszüntetése.

5. A tervezhető ciklikus karbantartási feladatok teljesítésének feltételei:

- a tevékenység időtartama,
- a szükséges létszám,
- az alkatrészszükséglet,
- a szükséges különleges eszköz,
- az információigény.

Az intenzív karbantartási stratégia érvényesülésének biztosítása a felülvizsgálat, amely a felülvizsgálati ciklikus időközökben (3, 4 vagy 6 hónap naptári hetekben kifejezve) keletkezett, rendszerezett információk alapján való összegző értékelés.

Ekkor megállapítják:

— a megelőzést eredményező karbantartási tevékenységek ciklusai fenntartásának indokoltságát vagy változtatásának szükségességét a termelőeszközök működőképességének, megbízhatóságának szintjén és a gazdaságos karbantartás kialakítása érdekében;

Magyarázat:

F = teljesen kifejlesztve
L = nagy részben kifejlesztve
E = befejezés előtt

Forgalmazás:

M = karbantartási tanácsadó cég
S = szoftverház
C = számítógépgyártó cég
O = működtető társaság

Rendszerfunkció:

4 : > = 75%
3 : 50%—75%
2 : 25%—50%
1 : < = 25%
0 : semmi
+ : nagysága ismeretlen

Az alkalmazott program értéke: az adaptáció költségeit is figyelembe véve.
A táblázat 1—15. sorai az említett folyóiratból valók, a 16. minősítést „szubjektív” módon történt.

* : éves bérleti díj
Az értékek holland forintban (gulden) vannak megadva.

(Folytatás a 17. oldalon)

Karbantartás-irányítási programcsomagok értékelése

Nr.	Előállító	PROG- RAM- NÉV	FEJL. FAZ.	ALK. TÍP.	TERV. UT.	RAK- TÁR. IR.	KEZI INF.	TECHN. INF.	SZÁMÍTÓ- GÉP OP. RENDSZ.	PROGR. NYELVE	ADATKEZ. RENDSZER	SZÁMÍTÓ- GÉP ÉRTÉK	ALK. PROGRAM ÉRTÉK
1	ABS COM- PUTERS	WIMS	E	C+S	3	2	3	2	ABS—MX RTXE	SIMPLE	FMS/SRG	160 000,—	190 000,—
2	AKZO SYSTEMS	BISTRO	E	S+O	3	2	2	0	DEC PDP 1134 RSTS/E	BASIC	—	170 000,—	125 000,—
3	COMAC SYSTEMS	COMAC	L	M	+	0	+	+	COM- MODE	—	—	15 000,—	15 000,—
4	DAVY	SAM- SON	E	C+S	1	0	0	3	HP—1000 RTE IV/B	FORTAN	IMAGE 1000	235 000,—	240 000,—
5	IBM	DPM OPMS	E F	C+O C+O	3 0	2 2	2 0	3 3	IBM81xx DPPX IBM 370 (303x) 43xx DOS/VS (E)	COBOL COBOL	DTMS/ DPS DL1/CICS	285 000,— —	36 000,— 55 000,—
6	ICL	PMS	E	C	1	4	1	3	ICL ME 29 TME	COBOL	RPG/IDMS	315 000,—	46 000,—
7	IDHAM- MER	TERE- MA	L	M+S	1	4	3	4	NORD 100 SINTRAN	FORTAN	SIBAS	350 000,—	190 000,—
8	IMO	CMMS	L	M	4	3	1	2	IBM 34/38 SSP 7	RPG II	ISAM	190 000,—	240 000,—
9	MAYNARD	MAN- COM	L	M	+	0	0	+	IBM 34	RPG	—	—	50 000,—
10	MOM OFFSHORE	MY- RIAD	E	M	+	+	0	+	HP 1000 RTE PLUS	HIGH LEVEL	ARTEMIS	—	—
11	QUARTO	—	L	M+S	3	3	2	4	DEC LSI 11/23 RT—11	COBOL	TSX—PLUS	125 000,—	135 000,—
12	RIVA	ROMEO	E	S	2	4	2	3	HP 1000 RTE IV	FORTAN	IMAGE 1000	235 000,—	655 000,—
13	SCICON	TERO- MAN	L	S+O	4	0	0	3	HP 3000 DEC VAX	COBOL	IMAGE 1000 TOTAL	295 000,—	380 000,—
14	SCOMAGG	—	E	C	+	0	+	+	DEC PDP RSX 11 M	HIGH LEVEL	WFDS	—	—
15	TRANS- COM	COM- PASS	F	S	3	4	3	4	IBM 43xx DOS/VSE	COBOL	VSAM/ CICS	465 000,—	250 000,—
16	KARBORG- INTERFACE	KORAL- H2	E	O	4	2	4	4	HP 86 HP 9816	BASIC	IF	50 000,— 100 000,—	60 000,— 110 000,—

Software engineering

1983-ban jelent meg Dr. Peter Hruschka tollából egy nagyon érdekes cikksorozat, amelyet a Computer Woche című számítástechnikai szaklap adott közre (1983/14-18. szám). A cím magyar nyelven körülményesen hangzana, ezért maradtunk meg az eredeti angol elnevezésnél. (Software engineering: szoftvertervezés, -fejlesztés, -tesztelés, -karbantartási és -üzemeltetési tevékenységek, magyarra talán szoftvermérnöki tevékenységnek fordítható — a szerk.)
Cikkünk az eredeti német nyelvű anyag rövidített, átdolgozott fordítása.

A környezet

A számítógépes világban 1969 óta beszélnek „software engineering”-ről. Kezdetben azokat a problémákat kezdték el tanulmányozni, amelyek leginkább a programfejlesztőket gyötörték. Megvizsgálták néhány kudarcra végződött projektet, elemezték a „szoftverválságot”, kutatták a jelenségeket, és elemezték a terjedelmes rendszerek elkészítési költségeivel kapcsolatos statisztikákat.

A software engineering nagyon fiatal tudományág — ha e szót egyáltalán használhatjuk rá. Az utóbbi tizenkét évben azonban összegyűlt néhány olyan felismerés, amelyet ma már a gyakorlatban nem mellőzhetünk. A témával foglalkozók megkíséreltek rendszert vinni a projektek lebonyolításába. A fejlesztési folyamatot jellemző fázisok — szoftveréletről — kikristályosodtak. A fázismodell definíciójának kiegészítéséért egy ábra segítségével pontosabban határozhatjuk meg a fejlesztésben részt vevő csoportok tevékenységeit, és az egyes szakaszokban létrejövő termékeket (lásd 1. ábra).

Noha nem az angol, sem a német szaknyelvben nincs a fázisoknak, tevékenységeknek és a termékeknek egységes fogalmi rendszere, az ismert modellek mégis csekély különbségeket mutatnak, és mindegyikük alapötlete ugyanaz.

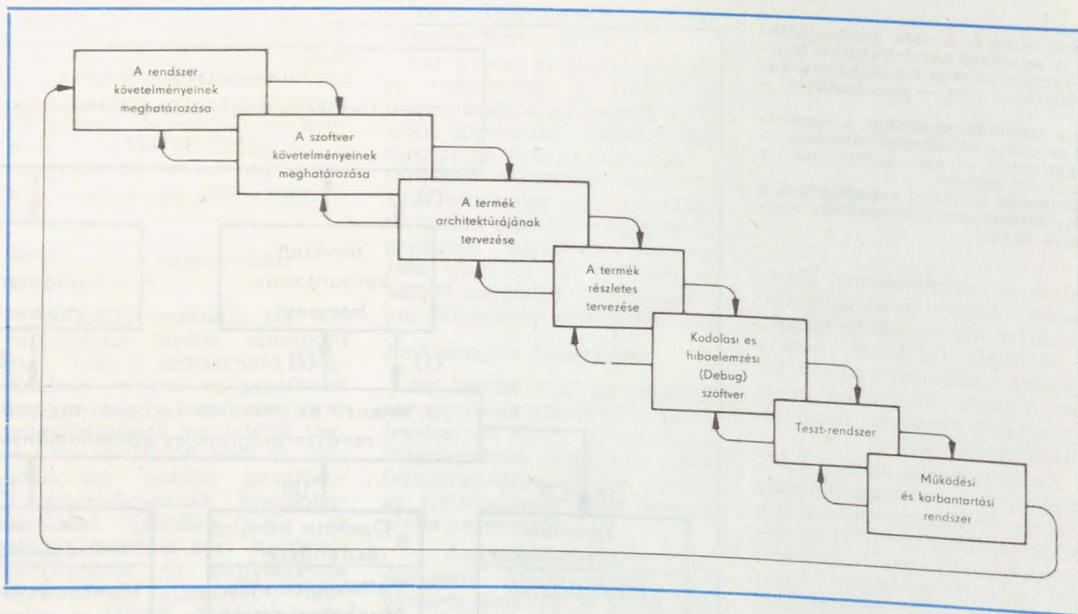
A fázismodell első szakasza a hardver- és szoftverkövetelmények meghatározására szolgál. Ezután következik a tervezési szakaszok. Megtervezük a rendszerfelépítést (architektúrát) és a program-szerkezetet (strukturát). Ennek nyomán kódoljuk a tervet. Megtervezük, hogy hogyan akarjuk a problémát megoldani.

A kapcsolatot a rendszer tesztelési szakasza és az üzemeltetési és karbantartási fázis alkotja.

A szoftvermérnök szemlélete

Az ezeken a területeken folyó kutatások a szoftveréletről cikluson kívül számos új módszerrel, eljárással és technikával ajándékoztak meg bennünket. Ezek — ha az egyes fázisokba illesztjük őket — minőségileg jobb és mindenekelőtt korrektebb eredményhez segítenek hozzá. Az elismert alaptételek, mint a top-down (a felülről lefelé végzett) tervezés, az absztrakció, a lépésről lépésre való finomítás különböző elgondolások alapján fejlődtek ki, amelyek a rendszerfejlesztés során különböző kritériumokat állítottak előtérbe. Hosszú ideje küzdenek egymással a funkcióorientált eljárási módok, az adatstruktúra-orientált és az adatfolyamat-orientált módszerek.

A rendszerszervezők és a programozók problémáinak zöme abban van, hogy nem képesek rövid idő alatt megítélni, hogy a módszerek közül melyiket alkalmazhatják sikerrel. Egy új technika alkalmazásának egy projektben hosszú időn keresztül következetesen kell végbemennie. Így a kiválasztott módszer jó oldalait azonnal felismerhetjük. Azok az előnyök, amelyeket a módszer alkalmazása a rendszerszervezőnek nyújt, gyakran csak évek múltán, a tesztelési szakaszban és a karbantartási szakaszban válnak felismerhetővé. Ezek után nem marad más hátra, mint hogy egyik vagy másik rendszerben biz-

1. ábra

zunk, és reméljük, hogy a legmegfelelőbb módszer mellett döntöttünk.

Mindezekhez azonban „tapasztalatok útján” egy megnyugtató észrevételt adhatunk: teljesen mindegy, hogy melyik módszer mellett tettük le a voksot: egy módszer alkalmazása minden esetben jobb minőséget és gazdaságosabb munkát tesz lehetővé, mint a módszer nélküli munka.

Ugyanaz a módszer nem alkalmazható minden fázishoz

A módszerek bevezetése a gyakorlatban többnyire az alábbiak szerint játszódik le.

Egy rendszerszervezőt vagy programozót elküldenek egy tanfolyamra, hogy megismerje a módszereket. Ott kis méretű feladatokat oldanak meg, majd visszatérnek mindennapi munkakörnyezetükbe. Az elsajátított ötletek közül azonban sokat elfelejtettek, mivel a gyakorlatban a módszer használatát senki nem ellenőrzi és nem javítja. Gyakran hiányzik az idő és az ösztönzés a módszer bevezetéséhez, mert az eredmények nem láthatók közvetlenül.

A szoftvermérnökök egyik célja volt, hogy néhány eljárásmodnt számítógép által támogatott eszközök bocsátásának rendelkezésére. Ezek a felhasználónak azonnali visszacsatolást nyújtanak, hibát korrigálnak, és a kiértékelések mellett néhány, a felhasználó számára terhes rutin-tevékenységet is elvégeznek. Ilyen számítógépes eszközök például a PDL, Aides, PSL/PSA, vagy az NSZK-ban az EPOS és a Darts.

Az egyes különálló módszerek azonban még nem jelentik a software engineering bővekké, mert közöttük nincs egy sem, amely a szoftvergyártás valamennyi szakaszának egyformán megfelelő lenne. Ezért célozzák az utóbbi évek kutatásai olyan módszercsomagok vagy rendszerek előállítását, amelyek

- az egész szoftveréletről fedik,
- a legkülönbözőbb problémahelyzeteknél általánosan felhasználhatók,
- az egyes problémahelyzeteknél legyenek hatékonyak,
- a filozófiájukat alapul véve oly hasonlóak, hogy a szoftverfejlesztés szakaszai között nem szükséges a feladatokat újra átgondolni,
- eszközökkel támogatottak, és lehetőség szerint sok tevékenységet képesek automatizálni.

Az új módszerek és technikák bevezetését először biztosan nem

fogadják szívesen, elsősorban azoknál az éveknél jó programoknál, amelyeket még az új segédeszközök nélkül állítottak elő. Ha megkíséreljük egyszerre öt új módszer bevezetését, úgy ötször kell ezt az elutasítást legyőznünk. Szorítkozunk ellenben csak egy elgondolásra, amelyet több módszerrel is felhasználhatunk, így csak egyszer kell ezt az elutasítási ingerküszöböt leküzdenünk.

Nem szabad lebecsülni a kiképzési és gyakorlati ráfordításokat sem abban az esetben, ha több, egymással nehezen összeegyeztethető eljárást vezetünk be. A felületes döntéseket gyorsan kompenzálhatjuk, amde az nagy ráfordításra, valamint a módszer személyzetének részfeladatok hatékony megoldására is alkalmassá tevő kiképzését igényli.

A helyes bevezetés

Egy módszer csak addig megfelelő, ameddig helyesen alkalmazzák. A helyes alkalmazást számítógéppel lehet (és kell!) támogatni.

A processzorok, amelyek a már megvalósított lépésekre viszonylag rövid (esetleg párbeszéd) választ adnak ezeknek a lépéseknek a korrektségét és teljességét is átvizsgálják, értékes segédeszközök a rendszerfejlesztésben. Azokat a módszereket, amelyek minden említett követelménynek eleget tesznek, a szakirodalomban software engineering environmentnek (rövidítve SE2 vagy SEE) nevezik. Szó szerint lefordítva tehát környezet-ről van szó, amelyben a szoftvermérnök munkája során mozog, és jól érzi magát; környezet, amelyben mindazon segédeszközökre rá talál, amelyek a munkáját megkönnyítik, és arra az útra irányítják, amely a kész, kiszállítható rendszerhez vezet.

A projektmodell mint gerinc

Egy rendezett, tervszerű és célratörő projekt lebonyolításának alapját a fázismodell képezi. Ezért úgy is nevezik, hogy „projektmodell”. Ez mintegy a gerincet alkotja a rendszeres szoftvergyártásnak, az útmutató, a recept a mintaprojekt megvalósításához.

A projektmodell határozza meg, hogy melyik módszert és eszközt mikor és hogyan alkalmazzuk. A rendszer fejlesztését áttekinthető és ellenőrizhető fejezetekre osztja fel. Szemlélteti, hogy kik melyik részfeladatot dolgozzák ki, és milyen termékeknek kell emellett létrejönniük. A mi projektmodellünk hat fő szakaszt különböztet meg:

1. Az igények elemzése és definiálása — a felhasználó kívánsá-

gaiból indul ki. Itt az nem játszik szerepet, hogy már egy tartozik-követel formájú tervezet áll rendelkezésünkre, vagy a felhasználó dolgozza ki, akár a rendszerszervezővel közösen, a rendszerről való elképzeléseit. Az első fázis célja egy strukturált rendszermodell, amely a rendszer technikai követelményeit konzisztensen és hiánytalanul tartalmazza.

2. A rendszertervi fázis — egy szoftverrendszer architektúrájának meghatározására szolgál. Az első fázis rendszermodelljét úgy kell átdolgozni és kiegészíteni, hogy egy hierarchikus modellszerkezet jöjjön létre az egyes modulok közötti metszéspontok pontos leírásával. A tartozásait anélkül kell meghatározni, hogy ezeket a funkciókat tartal-elkészülő dokumentum számunkra meg.

3. A programtervezési szakasz — az egyes modulok eddig csak „sejrittműs” funkcióit pszeudokódos algoritmusok és adatok kialakításával pontos kódolási tervet jón létre: a programspecifikáció.

4. Az implementálási (gépreviteli) szakasz — a programspecifikációt a „Single Source Philosophie” (az „egyetlen forrás filozófia”) alkalmazásával kell a kiválasztott programnyelvbe átültetni. Ezzel egyidejűleg az egyes komponenseket is teszteljük.

5. Az egyes tesztelt programok képezik azután a rendszertervi szakasz kimenetét. A tesztadatok egy része (különösen a „Blackbox” számú) már átvehető az információkból, amelyeket a rendszermodell felhasználói kívánságokként tartalmazott.

6. A szisztematikusan végrehajtott rendszerfejlesztéssel a rendszer hosszú, hibamentes üzemelési szakaszának alapkövét fektetjük le (2. ábra).

Az első szakaszban a tervezést egy vagy több rendszerszervező végzi. Az a fő feladatuk, hogy a fő legkorábban tudják meg: azokat a feladatokat, amelyek maguknak a felhasználóknak gyakran még nem annyira galmazhassa őket. Ehhez a rendszerszervezőknek a saját megfelelő szakismeretén és tapasztalatán kívül nagyon sok beleérzést és alkalmazkodóképességet kell hozzáadni. A tervezéssel kell hozzáadni — akik a második és a harmadik fázist dolgozzák ki — már többet, hogy a Software Engineering területén megbízható szaktudással rendelkezzenek. Mindenekelőtt azok a döntések befolyásolják a kész rendszer karbantarthatóságát, módosíthatóságát és megbízhatóságát, amelyekkel a második szakaszban találkozunk. A rendszer csak igen nagy ráfordítással küszöbölhetők ki.

A tervezés után egy programozó-team veszi át a munkát. Pontosság a kódolásnál, a programok jó kódművelése, a programnyelv, a forrástól és a hardver alapos ismerete a programozókra. E tudásuk révén a gépi tesztelést, a minimálisra csökkenthető hibákra és a legkevesebb hibákra ellenőrző, megelőző eljárások segítségével.

Azok az előnyök, amelyeket a felhasználónak a projektmodell nyújt, igen sokrétűek. Először is kellő időben és folyamatosan kap információkat a „saját” rendszeréről. Az egyes fázisokban létrejövő termékek — különösen a rendszermodell — olyan kialakítást kapnak, hogy a felhasználó a végtermékről intenzíven tudjon megbeszéléseket folytatni.

Az a végtermék, amely ennek a projektmodellnek az alkalmazásával keletkezik, minőségileg lényegesen jobb, mint a hagyományosan „felövő” rendszerek. A felhasználó iránti barátságosság és a komoly rendszer integrált része lesz. Az sem lebecsülendő, hogy az ily módon előállított rendszer rugalmasabb és ennél fogva hosszabb életű.

lesz. A módosítások és a felhasználó bővítési kívánságai könnyebben realizálhatók.

Ennek a projektmodellnek az alkalmazásával a szoftverrendszerek előállítása tervezhető, jobban ellenőrizhető, és ezáltal összességében olcsóbbá válik.

Összefoglalás

A nagy szoftverrendszerek előállításánál az SEE sok területre alkalmazható segédeszköz. Egyet azonban biztosan nem tud: semmiképpen sem pótolja a kreativitást, és a jól képzett szoftverspecialisták tapasztalatát. Az eszközök használatához a módszereket nemcsak meg kell ismerni, hanem ezekkel együtt kell élni, gondolkodni és dolgozni. Az eszközök kezelése gyorsan elsajátítható. A módszerekkel való helyes bánásmód mégis igényli az intenzív gyakorlást, a gyakorlati tapasztalatot és a megszemlénő támogatást a kvalifikált személyek részéről a bevezetési szakaszban.

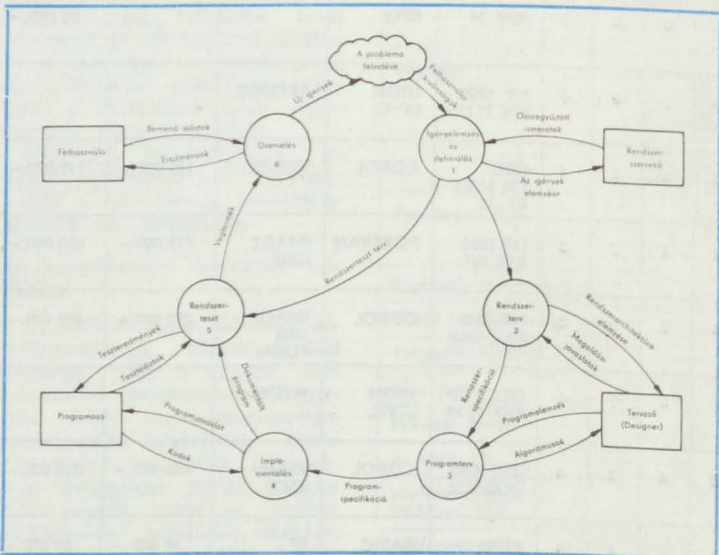
Ez talán akkor lesz jobban érthető, ha a programozási nyelvek szintjén végzünk egy összehasonlítást.

Vegyünk egy tapasztalt assemblerprogramozót, aki sok éve hatékonyan oldja meg a gépközi problémákat, kihasználva az assemblerről, az üzemelő rendszerrel és a hardverről szerzett minden ismeretét. A strukturált programozásról semmit sem tud, de így is kimagaslóan dolgozik. Adjunk ennek az embernek programozási nyelvként PASCAL-t, anélkül, hogy egyidejűleg a PASCAL koncepcióját — strukturált programozás, szabadon alakítható tipizálás stb. — ismertetnénk vele. Így a PASCAL programokon viszonylatunk minden olyan trükköt, amelyeket az assembler programok is tartalmaztak. Kiváltképpen a különböző vizsgálati lehetőségek megkerülését látjuk viszont az assembler programmodulok beszúrása révén. Nézzük a másik oldalt! Engedjünk valakit assemblerben programozni, akinek az első programozási nyelve a PASCAL volt, és a strukturált programozáson nevelkedett föl! Ekkor a programok talán nem érik el egy „született” assemblerprogramozó hatékonyságát, azonban viszonylatunkatjuk a PASCAL nyelv minden szép tulajdonságát az assemblerben. Nem a nyelv határozza meg, hogy egy program jó-e, vagy csak kevésbé jó, hanem a módszer a lényeges, amellyel a programot előállították.

Természetesen egy jó nyelv képes ehhez hozzájárulni, a stílust javítani, és a módszert el-sajátíttatni. Tehát nem az eszközök gondoskodnak a problémamentes projekt lebonyolításról. A bevezetett és alkalmazott módszerek jelentik a lényeges előrelépést. Az eszközök csak ahhoz segítenek hozzá, hogy a módszereket helyesen vezessük be, és a sok ráfordítást — amelyet különben papírmunkára kellene pazarolni — a számítógépnek engedhessük át. Amerikai szakértők megállapítása szerint a strukturált módszerek bevezetése a nagyobb szervezettekbe legalább öt-tíz éves időtartamot vesz igénybe. Tehát az első próbaprojektben a rendszerünkől nem várhatunk csodát, ha az ezért alkalmazott személyek a feltételeket és a motivációt még nem hozták magukkal. Ezért mi egy lassabb, evolúciós bevezetési utat javasolunk.

A tervezési segédeszközök bevezetésével megtanulhatunk a pszeudokóddal és a lépéskénti finomítással banni. Sok kicsi, önmagában zárt projektnek a kis eszközök bevezetése már nagy segítséget nyújthat, s erre szükség is van. Az idők során az ismeretek és a tapasztalatok túlnőnek a módszereken és a segédeszközök igényein, és ezután jön el az idő az SEE teljesebb körű és problémamentesebb bevezetésére.

HOLUBECZ LÁSZLÓ
KSH Számítóközpont

2. ábra

Arabul író rajzgép

Az UVATERV szakemberei olyan számítógépprogramot dolgoztak ki, melynek segítségével ezentúl géppel lehet a tervrajzokhoz az arab feliratokat is elkészíteni.

A Calcomp elnevezésű — néhány évvel ezelőtt az Egyesült Államoktól vásárolt — rajzgép, mely a tervrajzok mellett azok feliratait is elektronikusan készíti, eredetileg csak az angol abc-t ismerte, majd — szintén az UVATERV szakemberei — kidolgozták hozzá a magyar és a francia betűkészletnek megfelelő programot. Az arab országoktól kapott jelentős megrendelések, főképpen pedig a líbiai metró tervezésére kiírt pályázat megnyerése ad különös jelentőséget annak, hogy sikerült most az arab írásra is megtanítani a gépet. Egyelőre 133 arab betűt és írásjelet ismert a rajzgép, de ha szükség lesz rá, ez a jelkészlet tovább is bővíthető. Bonyolult feladat előtt álltak a szakemberek, hiszen az arab nyelvben a legtöbb betűnek négy alakja van: egy-egy betűt máshogy kell írni a szó elején, a közepén, a végén, vagy ha egymagában áll. Ráadásul a betűk formája kissé eltér egymástól a különböző arab országokban. A betűk kialakításánál tehát ügyelni kellett arra is, hogy felismerhetők legyenek a legtöbb arab országban. A munkában nyelvészek is segítettek a számítógépes szakemberek. Minden betűnek, jelnek megfelelő egy kód, s kézi kódolással lehet a gépet beprogramozni az arab szöveg írására. Hamarosan kidolgozzák azt a módszert, hogy írógéppel lehessen a kódolást elvégezni. Elsőként a líbiai metró terveihez készít arab feliratokat a rajzgép. Saját terveli feliratozása mellett az UVATERV vállalkozik arra is, hogy más cégek arab országba irányuló termékeit, küldeményeit is ellássa arab feliratokkal, igény szerint bármilyen méretben. A tervek gépi feliratozása számos előnnyel jár: egyrészt nem kell kézzel készíteni a tervrajzokhoz az — európai ember számára különösen bonyolult — arab szöveget, másrészt a gép használata jelentősen meggyorsítja a munkát, hiszen másodpercenként 75 centiméternyi vonalat képes húzni, így a betűírás sebessége is igen nagy. Mindez megkönnyíti a tervezők munkáját, de hozzájárulhat ahhoz is, hogy az UVATERV tovább erősítse helyzetét az arab országok piacain.

Számítógép a gyógyászatban

A dunaújvárosi kórházban megkezdtek az előkészületeket a számítógép gyógyászatban történő hasznosítására. A hatagú — rendszerszervezőkből, matematikusokból és mérnökökből álló — team elsőként a rendelőintézeti járóbeteg-ellátás mikroszámítógépes programját dolgozza ki. Az év végéig három mikroszámítógépet vásárol a kórház. Jövőre hoznak létre a számítástechnikai központot, üzembe állítják a TPA—11/440-es számítógépet, amely a mikroszámítógépek „agytrösztyje” lesz. A távlati cél: az egészségügyi integrációval párhuzamosan a körzettől a szakrendelésen át a kórházi ellátásig kórlap helyett adattalappal követni a beteg útját, rögzíteni a legfontosabb vizsgálati adatokat, s mindezeket úgy tárolni, hogy szükség esetén egyetlen gombnyomásra leghívhatók legyenek. Ezzel precízebb lehet tenni a gyógyító tevékenységet, gyorsítani az adminisztrációt, csökkenteni a papírmunkát.

Az OSAK az alábbi új — rendszerszolgáltatásokat kiterjesztő — programtermékek forgalmazásával bővítette szoftverajánlatát:

MBI terminálemulátor

Az „EMULATOR FOR BSC-3 INTERFACE” (MBI) programrendszer lehetővé teszi, hogy MSZR vagy egyéb PDP—11 kompatibilis számítógépekről, azok termináljairól közvetlenül csatlakozni lehessen ESZR vagy egyéb IBM kompatibilis számítógépekhez. Fontos jellemzője az MBI rendszernek, hogy a terminálemuláció az MSZR helyi feldolgozásokkal párhuzamosan, azokkal egyidejűleg vehető igénybe.

Az MBI egyik nagy előnye, hogy alkalmazásával a felhasználó

TERTA—BASIC

A TAP—34 ügyviteli kasszámítógép magas szintű (interpreter) programozási nyelve

A TERTA—BASIC a TAP—34 asztali számítógép (illetve intelligens terminál) magas szintű, interpreter típusú programozási nyelve. Ez a BASIC gépi reprezentáció — mint látni fogjuk — jól használható adatfeldolgozási feladatok megoldására is.

A TERTA—BASIC (interpreter) természetesen nem rendelkezik a nagy adatfeldolgozó nyelvek (COBOL, PL/I, PASCAL stb.) olyan sajátosságaival, mint a struktúrakezelés, a tárterület többszörös újradefiniálása, a sokféle adatábrázolási lehetőség, tartalmaz viszont számtalan fűzér-(string) kezelő

```
100 IF LEN (A$) <> 10 THEN GOSUB 3000
```

A LEN függvénye az argumentumát képező fűzérváltozó aktuális hosszát adja vissza a hívás helyére, a GOSUB a szubrutinhívás utasítása.

Adatkiegészítés (csonkítás)

```
110 LET A$ = A$ + MUL$ („b”), (10 - LEN (A$))
```

A MUL\$ függvény megfelelő számú „b” karakterrel tölti fel az A\$ nevű változót. A „feltöltés” természetesen balról is elvégezhető:

```
3000 LET B$ = MUL$ („0”, 15 - LEN (B$)) + B$
```

Az utasítás végrehajtása után 15 karakter hosszú változót kapunk, balról vezető nullákkal feltöltve (numerikus karakterlánc-kezelés).

Nemcsak kiegészítés, „csonkítás” is elvégezhető függvények segítségével:

— a RIGHT\$ (A\$, I) függvény az A\$ változó utolsó (jobb oldali) I db karakteréből képez új fűzért.

— a LEFT\$ (A\$, I) függvény pedig a bal oldali I db karakteréből.

(A MID\$(K\$, I, J) függvény a K\$-ban található fűzér I-edik karakterétől vett J db karakteréből új fűzért képez).

2. Az adatot numerikus válto-

```
100 INPUT „EGYSÉGÁR”: EA,
```

```
110 LET EA$ = STR$ (EA)
```

Ilyen esetben a következőkre kell tekintettel lennünk: — ha az EA változóba nem numerikus számot akarunk bevinni, angol nyelvű interpreter hibáüzenet jelenik meg, („WHAT?” AGAIN!”) s a TERTA—BASIC megismétli az „INPUT” utasítás végrehajtását (amíg jó adatot nem kap); — ha a megadott érték nagyobb 999999-nél, lebegőpontos ábrázolás történik; ez esetben az ábrázolt értékes jegyek száma eléggé korlátozott).

függvényt, s ezek lehetővé teszik viszonylag bonyolult adatkezelési műveletek elvégzését is. Erre mutatunk néhány példát.

Adatellenőrzés

Adatfeldolgozás során (így az Informatik című rendszer programjaiban is) általában fix hosszúságú adatmezőkkel dolgozunk; szükséges tehát a megfelelő mezőhossz vizsgálata, illetve biztosítása.

Adathossz-ellenőrzés

Legyen A\$ egy fűzér típusú változó fix. 10 karakter mezőhosszával:

Ha az adatunk változó hosszúságú lehet (pl. személynév), a gépkezelőt viszont meg akarjuk kímélni a fix mezőhosszra való adatkiegészítéstől, akkor ezt a program segítségével is végezhetjük.

tés” természetesen balról is elvégezhető:

Adattartalom-ellenőrzés

A leggyakoribb probléma talán a numerikusság vizsgálata. Erre kétféle megoldás is kínálkozik.

1. A numerikus adatot karakteres változóba helyezzük el; ezen esetben az ellenőrzés fűzérkezelő függvénnyel is elvégezhető.

Példa: Legyen AK\$ anyagkódszámot (11 jegyű decimális egész szám) tartalmazó változó neve. Ellenőrizzük a numerikusságot!

```
100 INPUT „ANYAGKÓDSZÁM”: AK$
110 IF LEN (AK$) < > 11 THEN GOSUB 3000
120 FLAG = 0
130 FOR ! = 1 TO 11
140 IF MID$ (AK$, !, 1) < „0” OR (AK$, !, 1) > „9” THEN FLAG = 1
150 NEXT !
160 IF FLAG = 1 THEN GOSUB 3000
```

zóba „kérjük be”, majd a megfelelő függvény segítségével karakteressé alakítjuk át, például:

Végezhetünk ún. „táblázatos” jellegű karakter-ellenőrzést is; például ha az 1. esetben nem előjel nélküli decimális egész számról van szó, meg kell engednünk a +/- előjelet (fix vagy lebegő formában), a tizedesponot, esetleg az E betűt is. Alfabetikus adatokat tartalmazó mezőkre is végezhetünk ilyen jellegű vizsgálatokat, például a személynévekből kizárhatjuk az ún. különleges karaktereket, továbbá számjegyeket is.

Adatkonverzió

Lehetőség van a karakteres (numerikus, illetve a numerikus/karakteres) adatátalakítások elvégzésére is.

```
100/A$ = STR$ (A)
```

— karakteres/numerikus átalakítást a VAL függvény segítségével végezhetünk:

```
200 A = VAL (A$)
```

(Mindkét irányú konverzió esetén megmarad az „eredeti” ábrázolási formában (fixpontos, illetve lebegőpontos).

További fűzérkezelő függvények

Az eddig ismertetett függvényeket szinte minden adatfeldolgozási jellegű programban megtalálhatjuk.

A TERTA—BASIC nyelvben még további, ritkábban használt fűzérkezelő függvények is találhatók (részfűzér törlése/beszúrása adott fűzér adott karakterétől kezdődően stb.).

Adat-előkészítő, adatrögzítő program TERTA—BASIC nyelven

— A TAP—34 berendezés két-tós hajlékonylemezegységgel rendelkezik, ez kb. 2X250 kb-át tárolókapacitást jelent. A berendezés jól használható az adat-előkészítés korszerűsítésére, pl. a lyukkártyás adatrögzítés kiváltására. TERTA—BASIC nyelven viszonylag rö-

```
100 INPUT „DOLGOZÓ NEVE” (N$
110 IF N$ = „*” THEN GOTO 2000
2000 CLOSE = 0:REM ADATÁLLOMÁNY LEZÁRASA
```

A feldolgozás újraindítása

A megszakadt feldolgozás folytatása után az állománykezelő (BASIC-INTERPRETER) modul a következő tételt (rekordot) az állomány következő

```
1000 REM UTOLSÓ TÉTEL MEGKERESÉSE — SZUBRUTIN
1010 OPEN # 0 „ADAT” IF END 1030
1020 INPUT # 0 REC$
1025 GOTO 1020
1030 REM MEGVAN AZ UTOLSÓ TÉTEL
1040 A$ = MID$ (REC$, 1 20)
1050 B$ = MID$ (REC$, 21, 20)
1050 C$ = MID$ (REC$, 41, 9)
1070 PRINT CHR$ (& AC): REM KÉPERNYŐ TÖRLÉSE —
1080 PRINT „AZ UTOLSÓ TÉTEL ADATAI”: PRINT
1030 PRINT „NEV :” A$
1100 PRINT „BEOSZTAS ”: B$
1200 PRINT „FIZETÉS ”: C$
1120 PRINT: PRINT
1130 INPUT „FOLYTATHATJUK” (tetsz. karaktert gépeljen”) JEL
1140 RETURN
```

Reméljük, cikkünkkel sikerült ötletet adnunk azoknak, akik TAP—34 ügyviteli kasszámítógéppel, TERTA—BASIC

— numerikus/karakteres ábrázolási formák közötti átalakítás a már említett STR\$ függvény segítségével végezhető:

gével végezhetünk:

vid idő alatt készíthetünk megbízható, jó adat-előkészítő programot. Ez a program — mezőnként bekéri az adatokat; — a beadott adatokat ellenőrzi a (hossz, tartalom, értéktartomány, illetve a mezők közti logikai kapcsolatok alapján stb.); — hibás adatbeadás esetén hibáüzenetet küld, s az adatbeadás megismétlésére szólít fel; — ha az adatmondat (rekord) minden mezőjébe helyes adat került, a mezőket rekorddá fűzzük össze (konkatenáljuk); — az összeszerkesztett rekordot PRINT utasítással írathatjuk ki a hajlékonylemezre; adatállományba.

A már megkezdett adatrögzítés megszakadhat (pl. hardverhiba), illetve szükség lehet megszakítására (pl. lejár a munkaidő). Biztosítani kell, hogy a félbemaradt rögzítést folytatni lehessen.

Feldolgozás megszakítása: Egyezményes „végjel” beadásával lehet megoldani. Legyen pl. az N\$ változó a rekord első adata!

szabad helyére írja; célszerű azonban előbb megkeresni, a képernyőn megjeleníteni az utolsó felvitt tétel adatait.

Az alábbiakban erre mutatunk be egy rövid példát:

nyelven adatfeldolgozási feladatok megoldásával kívánnak foglalkozni.

HETYEI JÓZSEF

OSAK-tájékoztató

SZÁMALK, Országos Szoftver Archivum
és Követőszolgálat (OSAK)
1119 Budapest XI., Vahot u. 6.
Telefon: 669-428

nálók az MSZR számítógép termináljairól — az OS—RV/E helyi szolgáltatásain túlmenően — elérhetik az MSZR számítógép rendszerének mindazon szolgáltatásait, amelyeket a nagy gép hardver- és szoftverrendszere biztosít. A rendszer másik nagy előnye, hogy ESZR terminálok behúzása nélkül lehetővé teszi az ESZR gépek párbeszédes üzemmodú üzemeltetését — ezzel a korszerű párbeszéd

ESZR, IBM stb. alkalmazói szoftverek futtatását — MSZR terminálokról. A rendszer maximálisan 8 db VT—52 típusú terminált tud kezelni. Az operátor indításkor adja meg, hogy maximálisan hány lokális terminált kíván az MBI felügyeletébe kapcsolni. Ezen belül a VT—52 terminált felhasználók tetszésük szerint oda-vissza kapcsolhatják termináljukat a kisgépes és a nagygépes üzemmod között. Az

MBI rendszer OS—RV/E, RSX—11M alatt installálható, tárigénye: 64 kszó.

JOLÁN joblánckezelő

Az OS, OS/VS operációs rendszerekben a jobok egymástól teljesen függetlenül indulhatnak el, holott egy nagyobb alkalmazói rendszerben a részfeladatokat megoldó jobok futási sorrendje általában szigorúan kötött. Minden ilyen esetben a futtatást végző operátornak állandóan — egyedi döntéseket hozva — manuálisan kell a futtatási sorrendet biztosítania. Ezt a folyamatot automatizálja a JOLÁN joblánckezelő rendszer. Kísérőlap adható meg, hogy egy adott job mely jobok után fusson le. A kísérőlap beolvasása után a futási feltételekből

— láncfeltételekből — építi fel a lánchierarchiát, és ettől kezdve figyeli az indíthatósági feltételek teljesülését; várakoztatja, illetve a feltételek teljesülésekor automatikusan indítja a láncjobokat. Minden lefutott láncjob maga után vonja a tőle függő jobok indulását. Így az összes beolvasott job az indíthatósági feltételek (pl. előfeltételt képező adaktualizálás stb.) figyelembevételével fut le.

A JOLÁN joblánckezelő egyaránt kezeli mind a gépteremben beolvasott, mind a terminálról küldött jobokat, amelyeket sorba állít. Minden jobot ebből indít a JOLÁN, a lánchierarchia rendjében. OS, OS/VS alatt működtethető, tárigénye: 12—62 kb-át.

— G. J. —

Alkalmazható-e a BSP* az egészségügyben?

„Az információtechnika elsősorban nem arra szolgál, hogy a meglévő formákat, struktúrákat gépesítse, hanem új lehetőségeket tár fel az állampolgár és az állam, az egyén és a szervezet viszonyában.”

Vámos Tibor

A számítástechnika dinamikus fejlődését befolyásoló tényezők:

— a tár és logikai elemek fejlődése;

— a számítástechnika-alkalmazás iránti tömeges igény;

— a piacon jelentkező alkalmazói igényből fakadó hajtóerő, amely egyre inkább meghatározója a technológiai fejlesztés irányainak.

E három tényező közül különösen a második az általánosan igaz a közepesen fejlett országokra, s az utóbbi 4–5 évben hazánkra is. Ma már csekély számítástechnikai szakismerettel is jelentős alkalmazói eredményt lehet elérni.

A felsőfokú szakképzettségű, de számítástechnikai ismeretek híján lévő szakemberek speciális csoportját képezik az orvosok.

Az egészségügy területén az információk megbízhatósága, gyors hozzáférhetősége, a szó szoros értelmében „életmentő” fontosságú. E területen az információrendszerek korszerűsítésével kapcsolatos programok és tevékenységek nagy érdeklődést váltanak ki a szakemberekből.

Melyek azok a területek az egészségügyi ágazaton belül, ahol elsősorban szükséges a számítástechnika alkalmazása, illetve milyen tevékenységi területen biztosíthatók ehhez a feltételek?

A számítástechnikai eszközrendszer alkalmazása 1969-cel vette kezdetét ebben az ágazatban. A kezdeti lépések óta a fejlődés — a betegfelvételi rendszer korszerűsítésétől a számítógépes tomográf, az automatizált laborrendszerek, az orvosi biológiai kutatásokat támogató számítógépes rendszerek keresztül a számítógépes betegkövető rendszerekig ma már — széles skálát ölel fel. Egyenlenségei elsősorban szubjektív körülményekben találhatók, mert a fejlődés irányát, ütemét meghatározó egyik lényeges tényező ma is a helyi vezetés hozzáállása és közreműködése. Pozitív példaként említhetjük, hogy pl. az igazgató főorvos támogatásával az egész intézmény működéséhez kapcsolódó számítógépes rendszerek fejlesztésére került sor a Tolna megyei Tanács VB kórház-rendelőintézetében, egy adott terület diagnosztikai-terápiás feladatainak megoldására a Korányi Tbc és Pulmonológiai Intézetben, a Szegedi Orvostudományi Egyetemen, a tudományos kutatásokat támogató rendszerek kifejlesztésére a Semmelweis Orvostudományi Egyetemen, laborautomatizálásra a laborvezető főorvos vezetésével a Péterffy Sándor utcai Kórházban, statisztikai rendszerek fejlesztésére a Győr-Sopron megyei és Zala megyei Tanács VB kórház-rendelőintézeteiben.

A számítástechnikai alkalmazások kezdeti elterjedésére a spontán fejlesztési szakasz a jellemző.

A fejlesztés négy szakasza:

I. a fejlesztés kezdeti szakasza (az új módszerek, eszközök megismerése, ahol a szubjektív feltételek adottak; kísérlet a bevezetésre; központi fejlesztési koncepciók készítésének gondolata);

II. Összehangolt fejlesztések beindításának szakasza (a központi szervek törekvése a

lesztések egyes esetekben már üzemelnek);

III. a fejlesztések széles körű alkalmazása (tényleges alkalmazási igény és lehetőség összehangolása, a helyi fejlesztési eredmények és a központi feladatok közös érdekrendszerének kialakítása);

IV. a fejlesztőmunka befejezése (a széles körű rutinszerű alkalmazás beindítása).

Az első szakasz

Az egészségügyre éppúgy jellemző volt, mint más ágazatra — a fejlesztés I. szakaszában —, hogy egymás után azonos adattartalommal, azonos funkciók kiváltására, egymástól látszólag független számítógépes rendszerek jöttek létre. A számítógép nyújtotta lehetőségek kihasználásához a feladatok és folyamatok megoldási-ellátási módjának újraértékelése szükséges.

Az egészségügy szerény lehetőségei a sok fejlesztésre váró feladat közül mindig csak egy feladat kiragadására és annak megoldására ösztönözték a fejlesztőket.

A felhasználóknak (orvosoknak, egészségügyi vezetőknek, tudományos kutatóknak is) rövid távon jelentős kezdeti eredmény például a véradó donorok korszerűen működő nyilvántartó rendszere, vagy a gyógyszer-nyilvántartás, hiszen ezek érdemben segítik munkájukat, ugyanis ilyenkor egy-egy ismert feszültség, szűk keresztmetszetet jelentő terület működési mechanizmusa módosul. Az egészségügyben a 10–15 évre nyúló indító szakasz után szükség van a továbblépés lehetőségeinek elemzésére, és ennek alapján a konkrét feladatok meghatározására.

A második szakasz

Ma már folyamatban van a helyi fejlesztések szervezési, üzemeltetési tapasztalatainak feldolgozása, és beépítésük a központi tervekbe. Felmérték az országos nyilvántartások, adatfeldolgozások szükségleteit az Egészségügyi Minisztérium irányításával, ágazati szinten orvos-, műszer-, fertőzőbeteg-stb. nyilvántartásokat, betegforgalmi, munkaerő-stb. statisztikai adatbank létrehozását tervezik.

A rendszerek azonban nem valósíthatók meg az egészségügyi tevékenységet ténylegesen ellátó intézmények információfeldolgozó tevékenysége nélkül.

De hol kell kezdeni a fejlesztést, mely folyamatokat kell elsősorban számítástechnikai eszközökkel támogatni? (Figyelembe véve, hogy az egészségügyi ellátás szervezete a megyei, városi kórház-rendelőintézeteken alapul.) E szervezeti egységek és az országos intézetek biztosítják a lakosság járó- és fekvőbeteg-ellátását.

Az ellátás elsősorban orvos-szakmai tevékenységek sorából áll, de minden esetben műszaki, gazdasági feladatok is kapcsolódnak hozzá.

A BSP alkalmazása

A számítástechnikai eszközök, módszerek széles körű bevezetésénél először a „hol és hogyan fejlesszük informatikai tevékenységünket?” kérdésre kell választ adni. Erre a vezetés — többek között — a BSP módszer alkalmazásával adhat választ. Ennek alkalmazására kívánok itt javaslatot tenni.

A BSP-vel tervezett információs rendszer célja a szükséges információk biztosítása. De mi ebben az új? Az új a tervezés módszere, azaz az információk (szolgáltatások, „életút”-meghatározások) az új kapcsolódó döntésekkel, tevékenységekkel kiegészítve, s folyamatok jelentős részének meghatározása. (Ebből látható részlet az 1. ábrán.)

A BSP az információs rendszer tervezésének és a vezetői munkának új segédeszköze. Lehetővé teszi a megvalósítandó információs rendszer szerkezetének meghatározását.

A hagyományos és a BSP tervezés folyamata a problémamegoldás módjában tér el egymástól. A BSP-nél a módszer lényege a tartalmilag összetartozó folyamatok együttes kezelése, míg hagyományos megoldásnál ezek minél „fájdalommentesebb” szétválasztására törekszünk.

A BSP által meghatározott feladatokat speciális team végzi, amelynek tagjai az adott intézmény vezetői szakemberei és számítástechnikai szakemberei. A BSP-team tagjai a munka során tisztázzák a szervezeti feladatokról, annak erős és gyenge pontjairól, s megfogalmazhatják a szervezet működési célját.

A kórházi, egészségügyi tevékenységek BSP módszerrel való vizsgálata lehetővé teszi a beteg egészségi állapotában beálló javuláshoz (változáshoz) szükséges „életfolyamat” alatti döntések és tevékenységek meghatározását.

Az egészségügyi folyamatot — a beteg felvételétől a kórház elhagyásáig — a BSP módszer figyelembe véve négy fő szempont szerint vizsgálhatjuk:

— a szükséges erőforrások meghatározása: orvos, ágy, műszer, gyógyszer, információk a betegről;

— az erőforrások biztosítása: pénzeszközök előteremtése, eszközök beszerzése, továbbképzés;

— a folyamatos ellátás megszervezése: gyógyszerigazgató, dás, műtési terv;

— folyamatzárás: az elbocsátáshoz szükséges információk, döntések.

A tervezési és ellenőrzési tevékenységek (pl. a felülvizsgáló orvos munkája) összegyűjtésével az így vázolt alaptevékenységi folyamatok mellett továbbiak is feltárhatók.

A fő folyamatok meghatározása után az adatszatyok meghatározása szükséges. Ehhez a BSP két módszert is kínál.

Az egyik az alapfolyamatokhoz kapcsolódó információk vizsgálata alapján folyik (2. ábra), a másik az intézményben azonosítható „entitások”-hoz kapcsolódó adatok meghatározásán alapszik.

Az információs rendszer elvi vázának megtervezését segíti az adatszatyok és folyamatok kapcsolatrendszerének vizsgálata (3. ábra). Az elvi vázlat lehetőséget ad a valós helyzet újszerű vizsgálatára.

Az a tény, hogy az elvi anyag elkészültekor kerül csak sor a meglévő, működő információrendszer elemzésére is, biztosítja, hogy új szemlélettel s nem a meglévő rendszer elemek bontásával valósítsuk meg például a kórházi információs rendszerünket.

Az új szemlélet alapja, hogy a feltárt folyamatok s így a részrendszerek nem szervezet, hanem betegcentrikusak lesznek.

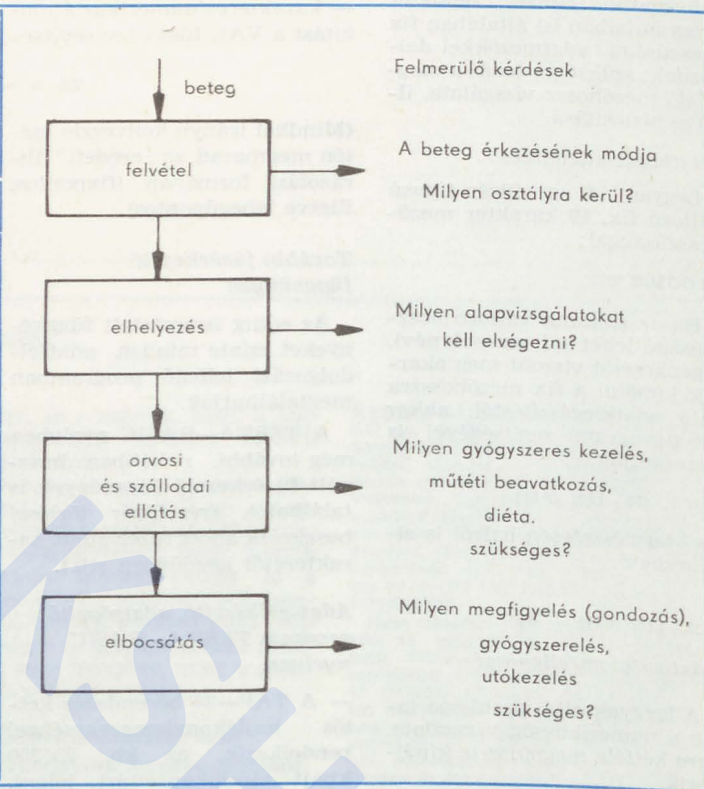
A módszer, amely valós folyamatok elemzése alapján tervez információs rendszert, napjainkban különösen jelentős, hiszen a mini- és mikroszámítógépek megjelenése minden egészségügyi intézmény számára elérhetővé teszi a számítástechnikát. A kisgépek magukban hordozzák az egészségügyi tevékenység önállóítható elemeként a betegellátási folyamat egészétől függetleníthető korszerűsítésének veszélyét. Lehetővé teszik ugyanakkor azt is, hogy a gépek a gyógyító-megelőző munka egészének alkotóelemeivé váljanak.

Adott eszköz esetén a hardver- és szoftverjellemzők az alkalmazási lehetőségeket határozzák meg, míg az alkalmazás hatékonyságát az, hogy milyen szinten valósul meg az „alkotóelemmé” válás.

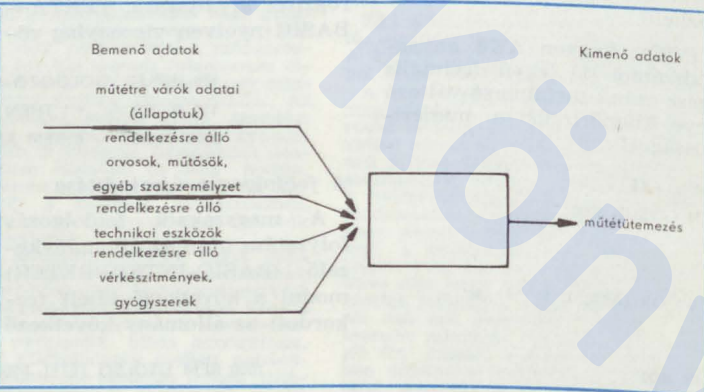
A BSP más módszerekhez hasonlóan nem csodaszer, de lehetőséget nyújt a betegcentrikus információs rendszer létrehozására.

TALYIGÁS JUDIT
Országos Műszaki
Fejlesztési Bizottság

konkrét fejlesztési szükségletek és lehetőségek felmérésére; tervvariációk készítése); ezzel egyidőben a kezdeti helyi fej-

1. ábra

2. ábra

folyamatok	adatszaty 1	adatszaty 2	adatszaty 3	adatszaty n
1.	x	0	0	0
2.	0	0	0	x
3.	0	x	x	0
m	x	x	0	0

x = adott adatszaty létrehozója adott folyamat
0 = adott adatszaty a folyamat felhasználja

3. ábra

* Business System Planning — az ismert módszert a vállalati információs rendszerek tervezésére fejlesztette ki az IBM.

Adatbázison alapuló programnyilvántartás a Magyar Villamos Műveknél

A hazai villamosenergia-
iparban számos számítástechnikai programcsomagot készítették, alkalmaznak. A rendszerek kezelése hagyományos dokumentáció alapján ma már megoldhatatlan.

A trösztí irányítás alapvetően kétféle információra támaszkodik: a meglévő programcsomagok által szolgáltatott adatokra és a tröszt központja által elrendelt adatszolgáltatás adataira.

Az adatszolgáltatás és a programcsomagok adatai szük-ségszerűen azonos nyilvántartási rendszert igényelnek. Az azonos kezelés biztosítja a megfelelő áttekinthetést, a trösztí irányítás fokozottabb támogatását.

A fentiek szükségessé tették egy olyan információs rendszer kidolgozását, amely lehetővé teszi a kidolgozott és fejlesztés alatt álló programcsomagok gépi nyilvántartását, a tröszt területén alkalmazott kód-számszámrendszerek központi kezelését, a meglévő adatszolgáltatások központi nyilvántartását, valamint ezek folyamatos karbantartását és egységes dokumentálását.

A rendszer feladatai

Az információs rendszer, melynek neve az MVMT-nél *adatinformációs rendszer*, röviden ADATINFO, arra a célra készült, hogy a tröszt számára a szoftvertermékek tervezését, dokumentálását, karbantartását és számviteli nyilvántartását támogassa. Az ADATINFO lényegében egy számítógépes adatszótár, amely a kész és a fejlesztendő rendszerek elemeiről, azok kapcsolatairól tárol információt. Használata megteremti az adatokkal mint erőforrásokkal való gazdálkodás lehetőségét.

Az ADATINFO használata elősegíti a rendszerek fejlesztését, ellenőrzését; szolgáltatásaival segíti a dokumentálást; biztosítja a szoftvertermékek számviteli nyilvántartását; a rendszer elemeiről és kapcsolatairól különböző lekérdezéseket tesz lehetővé.

A rendszer előnye

- a fokozatos adatbeviteli lehetőség;
- a rendszerkarbantartás dokumentálásának automatizálása;
- a rendszerelemek és -kapcsolatok konzisztenciájának programozott biztosítása;
- központi adat- és kód-katalógus létrehozása.

A rendszer szerkezete

Az ADATINFO-ban a számítógépes rendszerek elemeit és a közöttük meglévő kapcsolatokat adatbázisban tároljuk. Az ADATINFO adatbázisa az IDMS adatbázis-kezelő rendszerrel használja.

Az adatbázis szerkezetét az 1. ábra mutatja be.

Az ADATINFO használatával a számítógépes rendszerek következő elemeiről tárolható információ:

- programrendszer (modul);
- felhasználó vállalat;
- program (eljárás);
- adatbázis;
- adattáblázat;
- adattáblázat;
- bizonylat;
- képernyő;
- rekord;
- adattétel;
- adatfajta;
- kódrendszer;
- adatszolgáltatás.

Az egyes elemek az adatbázisba való bevitelük előtt egységes felépítésű generált azonosítót kapnak. A számítógépes rendszerek elemeinek a programrendszerben használt ún. logikai neve leíró adatként kerül tárolásra.

Az elemekről tárolt információ

Az elemekről tárolt információ az egyes elemek tulajdonságait írja le. A tulajdon-

ságok lehetnek szöveges adatok, numerikus értékek és dátumok. A szöveg típusú tulajdonságok egy részét nem szöveges megnevezéssel, hanem kódolt formában visszük be. Ezen kódok szöveges megnevezését külön elembe, a technikai kódban tároljuk.

Az adatbázisban azon elemek, amelyek a fejlesztendő, illetve már kifejlesztett rendszerekben hasonló szerepet játszanak, tulajdonságaik, kapcsolataik megegyeznek, egy csoportba tartoznak, s ezért egy helyre kerülnek. Ilyenek: bizonylat, táblázat, adattáblázat, adattáblázat, képernyő.

Az adatbázisban minden rendszerelemre tároljuk a következő adatokat: azonosító (5 poz.); megnevezés, fogalom meghatározás (40 poz.); rövid név (10 poz.); részletes leírás (400 poz.).

Ezen túlmenően a programrendszer felhasználó vállalatra tároljuk postai címét (60 poz.) és az ágazati besorolás szerinti típus kódját (1 poz.).

Programrendszerként kezeljük a számítógép típusát (2 poz.), az operációs rendszert (1 poz.), az alkalmazott állománykezelési kódját (1 poz.), a készítő intézmény, vállalat rövid nevét (11 poz.), a készítés dátumát (6 poz.), a szoftver dokumentált értékét (EFT-ban), nyilvántartási — Gépi Adatfeldolgozási Termék Jegyzék — számát (13 poz.), valamint készültési fokát (1 poz.).

Minden programra nyilvántartjuk a programnyelvet (1 poz.) és a tárgyint (3 poz.).

Adatbázisonként, állományonként tároljuk 1—1 pozícióban a típust, az állománykezelési módot és a berendezést. Itt kerül elhelyezésre a rekordhossz (4 poz.) és a blokkolási tényező (2 poz.).

Az adattételekre, a rekordokhoz tartozó adatokra vonatkozóan kezeljük az adat típusát (1 poz.), rekordbeli kezdőcímét (4 poz.), tárolási hosszát bajtkokban (3 poz.), az előfordulások számát (3 poz.) és az adattáblázat típusát (10 poz.).

Adatfajtánként tároljuk az adat típusát (1 poz.), formátumát (10 poz.), hosszát karakterekben, illetve számjegyben (3 poz.), mértékegységének kódját (2 poz.) és kód típust, amennyiben vállalati, ágazati kódról van szó (3 poz.).

Az egyes adatszolgáltatásra vonatkozóan a rendszerben kezeljük az elrendelő szervezet nevét (10 poz.), az elrendelés számát (10 poz.) és időpontját (6 poz.). Tároljuk továbbá az adatszolgáltató vállalat azonosítóját (5 poz.), valamint az adatszolgáltatás módját és gyakoriságát 1—1 pozícióban.

A „kódkönyv” adatait tartalmazó kódtelemeire vonatkozóan egy összeített azonosítót kezelünk: 1—3 pozícióban a kód típust, 4—19 pozícióban a kódértéket tároljuk. Minden kódértékhez egy 40 pozíciós megnevezés tartozik.

A rendszerben tárolható kapcsolatok

Az ADATINFO adatbázisában a rendszerelemek közötti logikai kapcsolatok hierarchikus összefüggésként tárolhatók.

A hálós kapcsolatokat (pl. a felhasználó vállalat és modul) kapcsoló rekord közbeiktatásával hierarchikus kapcsolattá alakítjuk.

Az IDMS adatbázis-kezelő rendszer alkalmazásának előnye, hogy a rendszerelemek közötti kapcsolatok, előfordulások számát nem kell korlátozni, egy tulajdonoshoz akár mennyi rendszerelem tartozhat. (Pl. egy rekordnak n db adattétele lehet, egy állományt m darab program is használhat.)

Az adatbázisban a rendszerelemek között a következő 10 logikai kapcsolatot kezeljük:

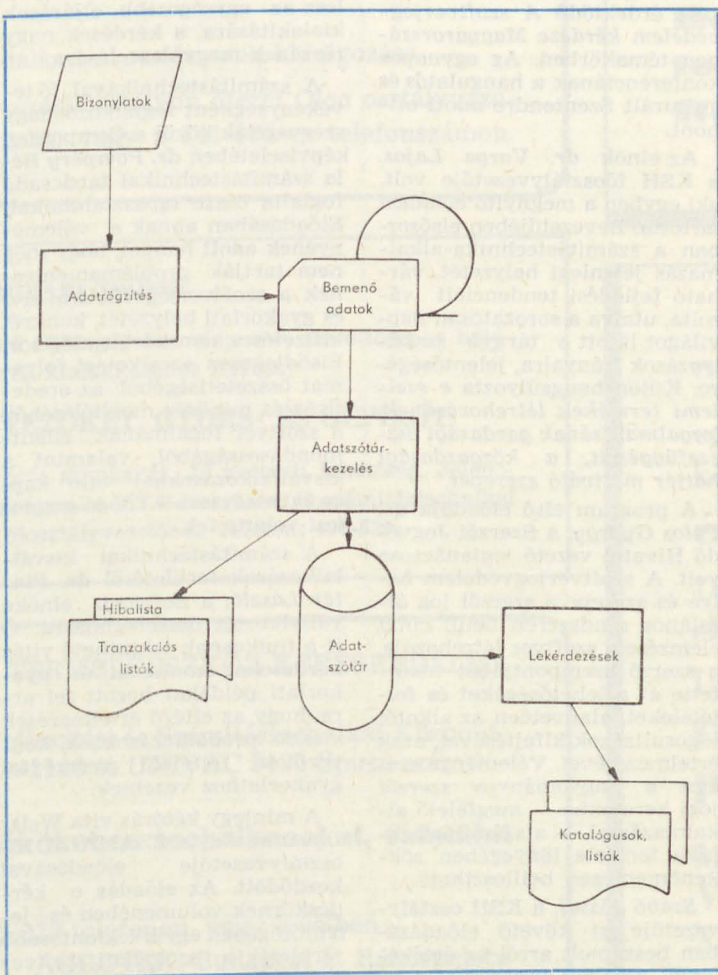
1. egy vállalat által használt programrendszerek,
2. egy programrendszer használt vállalatok,
3. egy programrendszer programjai,
4. egy program bemenő és keletkező állományai (bizonylat, táblázat, képernyő, állomány, adatbázis),
5. egy állományt használó/kezelő programok,
6. egy adott állomány adatbázis-rekordjai,
7. egy adott rekord adattételei,
8. egy adatfajta előfordulásai az adattételek között,
9. egy vállalat, szervezeti egység által elrendelt adatszolgáltatások és
10. egy adott adatszolgáltatás adattételei.

A rendszer működése

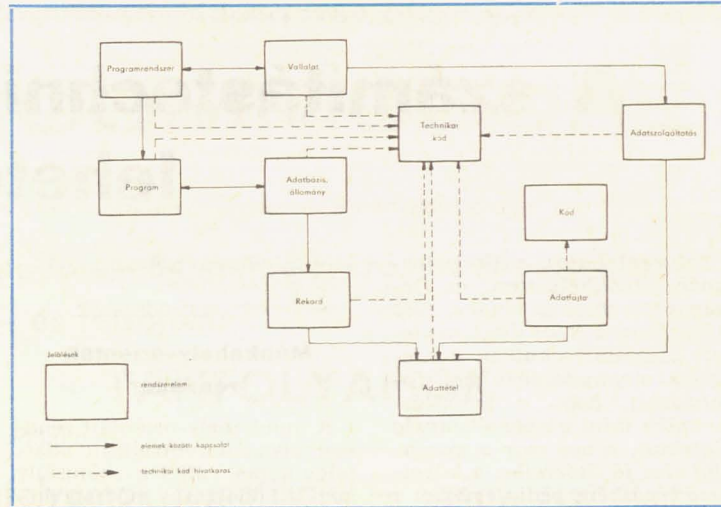
Az ADATINFO rendszer működéséhez szükséges adatok és kapcsolatok bevitelére az alábbi bizonylatok szolgálnak:

- EGYEDEK bizonylat a rendszer elemeinek adatait,
- KAPCSOLATOK bizonylat a rendszerelemek közötti kapcsolatokat,
- DEFINÍCIÓK bizonylat a rendszerelemek részletes leírását,
- KÓDOK bizonylat a kód-könyv adatait tartalmazza.

A bizonylatok adatai a rendelkezésre álló adatkezelési lehetőség szerint lyukkártyára, mágnesszalagra vagy mágneses adathordozóra kerülhetnek. A feldolgozó program a mágneses adathordozón lévő adatokat formai és tartalmi szempontból ellenőrzi. A hibátlan

2. ábra. Az ADATINFO működésének nagyvonalú folyamatábrája

1. ábra. Az adatszótár logikai szerkezete

adatokat, kapcsolatokat a program az adatszótárba beviszi. A feldolgozásról tételes változási lista készül, amelyen a hibás tételek is megjelennek.

Az adatszótárban tárolt információ kötegel, paraméterrel vezérelt listázó programokkal kérdezhető le. A lekérdezés vonatkozhat egy rendszerelem összes előfordulására, illetve egy megadott rendszer-elemre, és kiírhatjuk a rendszerelemek közötti kapcsolatokat is.

Az adatszótár állapotáról az információs rekord ad felvilágosítást. Ebben a rekordban tároljuk a rendszert üzemeltető vállalat megnevezését, rövid nevét, az adatbázis verziószámát, valamint az adatbázis élő rekordjainak számát rendszer-elemként. Az információs rekord adatait a feldolgozó és listázó programok a futás előtt és a feldolgozás végén nyomtatásra kiírják. Ily módon az adatszótár aktuális állapota folyamatosan nyomon követhető.

Minden feldolgozás végén az adatbázist az IDMS segédprogramjával mágnesszalagra kimentjük. Ugyancsak megőriz-zük az utolsó feldolgozás tranzakciós állományát mágnesszalagon. Az adatszótár-rendszer működését a 2. ábra mutatja be.

A rendszer szolgáltatásai

Az adatszótárban tárolt információ listázó programokkal kérdezhető le. A számítógéppel előállított listák jól illeszkednek a manuálisan készített dokumentációkhoz.

Az ADATINFO által szolgáltatott táblázatok alábbi típusai különböztethetők meg:

1. jegyzékszerű táblázatok, melyeken a rendszerelemek összes előfordulásának fontosabb jellemzői szerepelnek,
 2. katalógusok, amelyek a rendszerelemekről tárolt összes adatot tartalmazzák,
 3. keresztreferencia-táblázatok, amelyek a rendszerelemek közötti kapcsolatokról szolgáltatnak információt.
- E táblázatok készítését paraméterkártya vezérli. A listák lehetnek teljeskörűek, vagy bizonyos megadott tulajdonos egyed(ek)re vonatkoznak.
4. bizonyos rendszerelemek adott rendezési szempont szerinti listája. Ezek a listák is paraméterkártyával vezérelhetők.

Megalakult a Tanácsi Informatikai Zsűri

Az alakuló ülést dr. Fonyó Gyula, a Miniszttertanács Tanácsi Hivatala elnökhelyettese nyitotta meg. Felvázolta a tanácsi informatika egyre növekvő jelentőségét, és rámutatott arra, hogy társadalmi méretű elektronizálási programunk keretében a lehetőségek is nagyobbak lesznek.

A zsűri fő feladata a tanácsi információrendszer fejlesztésének segítése. Az alakuló ülést követő vitában a tanácsi informatika kulcskérdései merültek fel: a széles körű koordináció igénye, a megfelelő irányítás szükségessége, az eszközök kihasználásának szempontjai, az informatikai tevékenység helye a tanácsi tevékenységek között, ennek szervezeti, okta-

Ezen csoportosítás szerint az ADATINFO rendszer segítségével az alábbi táblázatok készíthetők:

1. Tartalomjegyzékek (jelük TART) a vállalatokról, programrendszerekről, programokról, adatbázisokról, állományokról, bizonylatokról, táblázatokról, képernyőkről, rekordokról, adattételekről, adat- és kódokról, valamint az adatszolgáltatásokról.
2. Katalógusok (jelük KAT) a programrendszerekről, programokról, adattáblázatokról, rekordokról, adatszolgáltatásokról, valamint az adatfajtákról és a kódokról. A katalógusok tartalmazzák a logikailag odatarozó tagrekordok adatait is.
3. Keresztreferencia-táblázatok (jelük LIST), amelyek az adatbázisban tárolt logikai kapcsolat segítségével a következőket tartalmazzák:
 - egy vállalat által használt programrendszerekről, táblázatok, adatok, adatszolgáltatások;
 - egy programrendszer programjai, állományai, adatai, bizonylatok, táblázatai; a felhasználó vállalatok;
 - egy adatbázist, adattáblázatot használó programrendszerek, programok; a bennük tárolt adatok;
 - egy adatfajta előfordulásai a különböző rekordokban.
4. Másodlagos ismerv szerinti táblázatok (jelük LIST):
 - a programrendszerek listái számítógéptípusonként, operációs rendszerként, adatkezelési módokként,
 - a programok listái programnyelvenként,
 - a vállalatok típusonként,
 - az adatszolgáltatások listái elrendelő és adatszolgáltatások szerint.

Az alkalmazás hardver/szoftver környezete

Hardverigény

ESZ 1022, vagy azzal kompatibilis számítógép

A központi tár kapacitása: 256 kb-át

Periféria: 1 db mágnesszalag-egység, 1 db mágnesszalag-egység, 1 db sornyomtató

Adatrögzítő berendezés

Szoftverigény

DOS/VS operációs rendszer

IDMS 4.5 verzió

IDD 1.2 verzió

Az ADATINFO-t az MVMT megbízásából az ÉGSZISZÁMREND-nél fejlesztették ki. A rendszer IBM 370/125 típusú számítógépen üzemel.

PÁPA MÁRIA
ÉGSZI

Egyes témakörökre közvetlen válaszok érkeztek, másokról inkább közös gondolkodás folyt. Egy cikk kereteit ezek bemutatása meghaladná, de a reméljük, hamarosan megjelenő útmutató megadja majd a szükséges feleletet a szakmai közvélemény számára saját gondoljaira, illetve mindazokra a „problémacsokrokra”, amelyek a fentiekben körvonalazódtak.

INFORMÁCIÓTECHNIKAI VÁLLALAT

Budapest V., Bécsi u. 8.
Levél cím: 1369 Budapest, Postafiók 314
Telefon: 184-899 Telex: 22-4381, 22-6841

Tisztelt jövőbeni Felhasználónk!

**Értesítjük, hogy komplex kiszolgálással
forgalmazzuk a**

ROBOTRON A 6402-es típusú

kisszámítógép rendszereket

**biztosítjuk a garanciális
és garancia időn túli javítást, karbantartást,
alkalmazástechnikai és telepítési tanácsadást,
a felhasználói oktatást stb.**

Részletes tájékoztatással
Kereskedelmi főosztályunk az
érdeklődők rendelkezésére áll!
Budapest III., Kerék u. 6.

COMMODORE

az Eötvös Loránd Tudományegyetem Számítóközpontja

**Commodore—64 személyi számítógépein alap-,
közép- és felsőfokú**

TANFOLYAMOK

tartását vállalja.

A tanfolyamok tematikája — igény szerint —
a következő témákból tevődik össze:

- C64 központi egység, hajlékonylemez, nyomtató ... hardverismeretei,
- BASIC, ASSEMBLER, PASCAL, FORTH programozási nyelvek,
- kész programtermékek, szolgáltatóprogramok hatékony használatának lehetőségei,
- állománykezelés, periféria kezelés,
- speciális lehetőségek, tippek.

Egy-egy tanfolyam 20 óra előadásból és 20 óra gyakorlatból áll.

Gépet minden hallgató részére biztosítunk. A tanfolyam elvégzéséről látogatási igazolást, sikeres vizsgáról bizonyítványt adunk. Részvételi díj személyenként 200 Ft/óra.

Cím: 1117 Budapest, Bogdánfy út 10/b.

Telefon: 451-976

A HELYKÖZI TÁVBESZÉLŐ IGAZGATÓSÁG

felvesz

TPA—1148 típusú számítógépének üzemeltetésére
gyakorlott és kezdő hardveres szakembereket operátorokat.

A TPA-s ismeretekkel, illetve gyakorlattal rendelkezőket
a felvételnél előnyben részesítjük.

Jelentkezés: Bp. VIII., Horváth Mihály tér 17—19.
a számítástechnikai csoportnál, vagy a 343-900/574-es telefonon
Iván Miklósnál

Felvételt hirdetünk továbbá rendszerszervező, programozó
munkakörökre.

Feladat: műszaki és gazdálkodási rendszerek kidolgozása

Jelentkezni lehet a szervezési osztályon Mezei Olga osztályvezetőnél, II. emelet 206. szoba, vagy a 141-852-es telefonszámon.

FELKÍNÁLJUK

1984. II. félévi értékesítésre Praktikomp 4000 típusú kisszámítógép-konfigurációkat (Floppy, 2 db MOM lemez, lyukszalag B/K stb.)

METRŐ Közlekedésfejlesztési és Beruházási Vállalat, számítástechnikai csoport. Budapest XIV., Hungária krt. 46. Telefon: 832-756

A MAGYAR ALUMÍNIUMIPARI TRÖSZT

korszerű, nagyteljesítményű **IBM gépekre** alapozott számítógépes hálózaton fejlesztendő rendszerek kialakításához felvesz:

RENDSZERSZERVEZŐKET, GYORS- ÉS GÉPÍRÓT.

Ipari gyakorlat előny. 40 órás munkahét. Jó kereseti lehetőség. Jelentkezni lehet: részletes önéletrajzzal a MTA szervezési és számítástechnikai főosztályán, Lados Balázs főosztályvezetőnél. Telefon: 494-929

A MEZŐGAZDASÁGI TERMELŐESZKÖZ KERESKEDELMI VÁLLALAT

(AGROTEK) Rendszerfejlesztési és Számítástechnikai Központja felvételre keres TPA—1148 és UNIVAC 9480 típusú számítógépek üzemeltetéséhez:

- **üzemeltető mérnököket és technikusokat, valamint**
- **operátorokat**

Jelentkezni lehet: a 636-023 telefonon, vagy levélben:

AGROTEK, Budapest I., Rákospalota
Pf. 20 1601

„A” KATEGÓRIÁS VÁLLALAT

egyműszakos munkára, idén telepített számítógépközpontjába keres

érettségizett gépkezelőt.

DOS—RV kezelési gyakorlattal rendelkezők
előnyben.

Ugyancsak felveszünk lehetőleg hálótervezésben
gyakorlattal rendelkező

programozót.

METRŐ Közlekedésfejlesztési és Beruházási Vállalat számítástechnikai csoport. Budapest XIV., Hungária krt. 46. Telefon: 832-756

FELVÉTELRE KERES

önálló számítástechnikai szervező, programozó és számítógép-karbantartó feladatok ellátására

- számítástechnikai rendszerszervező
- számítástechnikai programozó
- operációkutató
- számítógép-karbantartó mérnök, üzemmérnök
- számítógép-karbantartó műszerész szakembert.

Jelentkezés: személyesen, Budapest XXI. ker., Gyepsor u. 1. (Csepel Művek Központi Felvételi Iroda) Telefonon: a személyzeti vezetőnél 131-860/32-91-es mellék vagy a számítógéppont vezetőjénél 138-649.

Levélben: (Önéletrajzzal) CSMSZTV 1751 Bp. Pf. 65.

SZÁMÍTÓKÖZPONTOK!

Mi mindenfajta
meghibásodott
mágneselemesomagot
megjavítunk, megvásárolunk.
**UNIRAS Ipari Közös
Vállalat**
1125 Budapest,
Szamóca u. 9/a
(a Hő- és Hidrotechnikai
GT jogutódja)

Az EÖTVÖS LORÁND
TUDOMÁNYEGYETEM
SZÁMÍTÓKÖZPONTJA

MEGVÉTELRE FELAJÁNLJA

személyi nyilvántartó
programját

Commodore 64-es személyi
számítógépére.

A program alapkonfiguráció esetén 300 duál lemez-meghajtó egységgel bővített rendszer esetén 3000 fő vállalati személyi nyilvántartásban szereplő adatainak tárolására alkalmas, ezeket különböző szempontok szerint lekérdezi és kinyomtatja. Az egy főről tárolt információ mennyisége 500 karakter. A program adaptálása a megrendelő igényeinek (egy főről tárolt információ, lekérdezési szempontok) megfelelően történik. A program irányára, amely tartalmazza az egyszeri egyedi adaptálás költségeit: 15 000 Ft. Érdeklődni lehet: ELTE Számítógéppont Mikroszámítógépes laboratórium 1117 Budapest XI., Bogdányf u. 10/b. Telefon: 451-976.

ESZ 1010 Videoplex—2 munkaállomások

eladók vagy bérbeadók

Érdeklődni: a 154-050/44-es telefonon lehet.

Kalapácsblokkok komplett felújításával foglalkozom az ESZ 7033 és más típusú sornyomtató berendezésekhez, garantáltan. Javítási irányár: kb. 1000,— Ft, az állapotától függően.

Kucsera Pál

1081 Budapest VIII.,
Népszínház u. 24. II. em. 1.
Telefon: 342-892

A MÉM Növényvédelmi és
Agrokémiai Központ (Bp.
XI., Budaörsi út 141-145.)
azonnal

felvesz

felsőfokú végzettségű
programozókat, szoftver-
szakértőt magas fizetéssel.
Jelentkezés a 850-796 te-
lefonszámon, vagy szemé-
lyesen a személyzeti és
oktatási osztályon.

A Bányászati Infor-
mációs és Számítás-
Technikai Társaság

programozó
matematikusokat,

programozókat

keres felvételre,

TPA/S, TPA 11/440
gépeken végzendő
feladatokra.

Érdeklődni lehet:

Tatabánya, I. Tóth
Bucsoki u. 12.

Számítástechnika

Telefon: 10-668

PRODUKTORG

Szervezési Vállalat

felvételre keres

ESZ 1022 számító-
gépes feladatok
végrehajtására
gyakorlott

rendszerszervező

gyakorlott PL/I,

COBOL programozó

szakembereket.

Jelentkezés

a 688-451-es telefonon.

EPSON mátrixnyomtatók javí-
tása, átalánydíjas karbantar-
tása, illesztése bármely szá-
mítógép-rendszerhez. Magyar,
cirill (stb.) karakterkészlet ké-
szítése. Sicom GMK 865-226.

EXPORTLEHETŐSÉGEIT ELŐSEGÍTJÜK!

Áruazonosítás,
számlázás,
leltározás,
termék- és
készletnyilvántartás

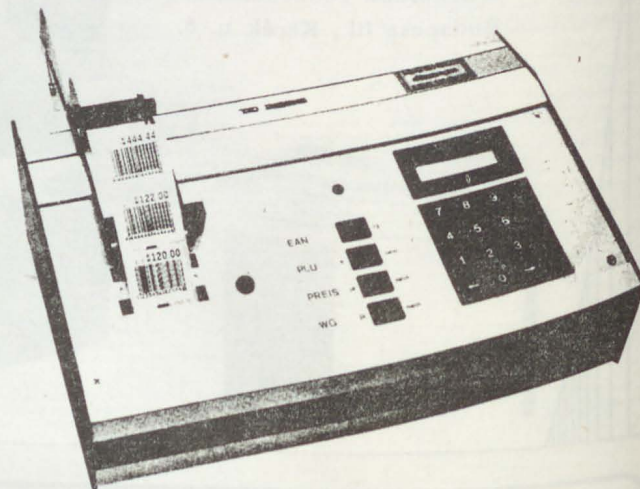

A nemzetközi EAN, illetve a magyar ETK
előírásoknak megfelelő

TERMÉKAZONOSÍTÓ VONALKÓDOK
nyomdai előkészítését, kivitelezését vállaljuk!

A különböző kódok nyomtatásához
MASTERFILM-et (**datronic**, NSZK)
biztosítunk!

A kis példányszámban történő előállításához
öntapadó, speciális hőnyomtató
CIMKÉZŐGÉPET kínálunk!

Bővebb felvilágosítás:

STATISZTIKAI KIADÓ VÁLLALAT
Szervezéstechnikai vevőszolgálat
1033 Budapest III., Kaszásdűlő u. 2.
Levélcím: Budapest 3. Pf. 99. 1300
Telefon: 803-679, 803-311/15
Telex: 22-6699 skv h

Nemzetközi Szeminárium

Adatvédelem, biztonság
és ellenőrzés a számítógépes
rendszerekben

A SZÁMALK kanadai vendégelőadók közreműködésével Budapesten szervezi a témában első nemzetközi szemináriumát. Az előadások többségét a vendég előadók, a téma nemzetközileg ismert gyakorlati szakemberei tartják.

E rangos esemény lehetőséget biztosít hazai eredményeink, problémáink és a nemzetközi gyakorlat összehasonlítására. Problémamegoldó oldást is tervezünk, ahol az Önök kérdéseire közösen keressük a meg-

A szeminárium főbb témái:

- Az észak-amerikai és magyar adatvédelmi, ellenőrzési szabályozás és gyakorlat áttekintése,
- Mikro- és minigépes környezet a személyi számítógépek ellenőrzési, adatvédelmi sajátosságai,
- Gyakorlati ellenőrzési, biztonsági megoldások ismertetése,
- A technológiai fejlődés várható hatása az ellenőrzés, adatvédelem területén,
- A számítástechnika és a belső ellenőrzés,
- Hatékony külső ellenőrzési módszerek alkalmazása,
- A számítógépes bűnözés és a számítástechnika alkalmazásával kapcsolatos tipikus visszaélések,
- Adatvédelmi felelősök, biztonsági megbízottak munkájának szervezése,
- Problémamegoldó szekció.

A résztvevőket ajánljuk vezetőknél, ellenőröknek, adatvédelmi felelősöknek, szervezőknek.

A szeminárium nyelve: a n g o l.

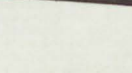
A magyar résztvevők részére szinkrontolmácsolást biztosítunk.

Résztvételi díj: 5000 Ft (amely a résztvételi díjon túl a szeminárium dokumentációjának költségeit is tartalmazza.)

Időpont: 1984. október 9-12. (kedd-péntek)

A résztvételi szándékot, kérjük, jelezzék írásban, telefonon, a későbbi időpontban részletes tájékoztatást küldünk.

További szóbeli tájékoztatást nyújt: dr. Borda József 853-111/117 mellék.

A jelentkezéseket a következő címre kérjük:

SZÁMALK Oktatásszervezési Osztály

Szilágyi Eva

1502 Budapest 112 Pf. 146.

Telefon: 853-111/131 Telex: 224498

**A numerikus 22 Ft/1000 karakter,
az alfanumerikus 26 Ft/1000 karakter.**

KSH SZÜV Termelési Igazgatóság
Budapest 70, Pf. 4. 1440. Telefon: 634-029.

**Minden hónap 10-e és 30-a
között igénybe vehető
lyukkártyára, valamint
800 bpi adatsűrűséggel,
mágnesszalagra.**

**Adatrögzítő
kapacitás a
SZÜV országos
hálózatában**

A Chinoin Gyógyszergyár

számítástechnikai
főosztálya kezdő és
gyakorlott

rendszerszervezőt és COBOL programozót

keres, nagy- és kisgépes
távfeldolgozási,
adatbázis-orientált
termelésirányítási és
hagyományos
adatfeldolgozási
rendszerek fejlesztésére.

Bérezés: alapfizetés +
munkavégzéstől függő
prémium.

Munkatársaink részére a
vállalati gazdasági
munkaközösség keretein
belül túlmunkára
lehetőséget biztosítunk.

Érdeklődni lehet a
690-900/551
telefonszámon.

A CHINOIN Gyógyszergyár

számítástechnikai főosztálya

pályázatot hirdet

rendszerfejlesztési osztályvezető

munkakör betöltésére, kedvező
fizetési és továbbfejlődési
lehetőségekkel.

Pályázati feltételek:

- szakirányú felsőfokú iskolai
és szakmai végzettség,
- pénzügyi, gazdasági
ismeretek,
- vezetőkészség.

Pályázatokat a vállalat személy-
zeti főosztályára (1045 Bp., Tó u.
1—5.) kérjük eljuttatni.

Érdeklődni lehet
a 690-900/551 telefonszámon.

A Belvárosi Vendéglátó Vállalat

számítástechnikai részlegei-
be a vállalati információs
rendszer (osztott adatfeldol-
gozási rendszerek Hewlet-
Packard 3000, Commodore-
720, Commodore-64) kidol-
gozására

keres — gyakorlott rendszerszervezőket

témafelelősi munkakörbe,
— COBOL, BASIC és as-
sembly szintű nyelvekben
járatos

programozókat

felhasználói szoftveres mun-
kakörben, — valamint gya-
korlott

ügyvitelszervezőket.

Jelentkezés: személyzeti osz-
tály Bp. V., Március 15. tér 8.
Tel.: 180-549

MEGVÉTELRE felajánlunk

üzemképes állapotban lévő
1 db BRG gyártmányú, ESZ
5094—II. típusú (LK—4)

adattároló gépet,

2 db BRG gyártmányú, ESZ
9006—II. típusú (SLK—4)

adat- előkészítő gépet,

1 db ESZ 9080 típusú Aritma

kártyalyukasztó gépet.

Ár: megegyezés szerint.

FAINFORG, Budapest, VIII.,
Baross u. 84.

Érdeklődjön az üzemeltetési
osztályvezetőnél, a 338-374-
es telefonon.

KORAL—H2 intenzív karbantartás- irányítási rendszer

(Folytatás a 11. oldalról)

— a megelőzésre igényt tartó termelőeszköz-állomány változatlanosságát, vagy változtatási lehetőségét/szükségességét ugyancsak az előbbi okok miatt;

— a megelőzés hatékonyságát a rendszerben keletkező paraméterek alapján;

— a leltárfelvételi egység és alkotórészei szerkezeti változtatásának kényszerét (gyenge pont megadása);

— a leltárfelvételi egység egésze vagy alkotórésze pótlásának indokoltságát.

Irányítási jelleg

A rendszer irányítási jellemzői:

— karbantartás-tervezési módszer és tervekészítés; el kell fogadni azt az elvet, hogy tervezni csak ciklikusan ismétlődő karbantartási tevékenységet lehet a ciklusok nagyságrendjére való tekintet nélkül; ezek a feladatok a tervezett standard tevékenység kategóriájába tartoznak;

— feladatteljesítés-, munka- és munkateljesítmény-elszámolás módszere;

— karbantartási tevékenység eredményeinek elemzési módszere, és az irányítási rendszer fenntartásához és szabályozásához szükséges elemzés;

— a rendszer szabályozott munkafolyamatainak fenntartásához szükséges ellenőrzés.

A KORAL—H2 bevezetésének feltételei:

— a rendszer működtetéséhez szükséges adatok és információk hiánytalan beszerezhetőségének biztosítása;

— a szükséges mértékű tárolás és archiválás megoldása;

— a szükséges vezetési és operatív-irányítási információk előállítása képernyőn és nyomtatásban;

— vezetési információk előállítása, és szelektív szétosztása a karbantartás-vezetési és -szervezeti struktúra szintjei és funkciói szerint;

— a rendszerfejlesztés megoldhatósága.

Az előző feltételekre adott válaszok használhatósága a rendszerekalkalmazás műszaki megalapozásától és az adott vállalatnál kialakult irányítási hatékonyságtól függ.

Munka- és üzemszervezési elemek

A KORAL—H2 intenzív karbantartás-irányítási rendszer lényeges munkaszervezési elemeket is felhasznál:

— munkamegrendelési rend és munkafolyamat kialakítása, veszteségelemzés;

— munka- és teljesítmény-meghatározás módszere és alkalmazása;

— irányítási rendszert működtető szervezet kialakítása, illetve a szükséges funkciók meghatározása.

KORAL—H2 intenzív rendszermodell

Az ábrán látható egyszerű rendszermodell szimbólumai-
ban olvasható szövegtartalom a következőket jelenti:

— egy adott vállalat karbantartó szervezetének hatáskörébe tartozó termelőeszköz-állományt, ezen állomány működképességének — megbízhatóságának — fenntartását, mint tevékenységi célkitűzést, a legfelső szimbólum jelzi;

— az adott termelőeszköz-állomány működképességét — megbízhatóságát — tervezhető ciklikus karbantartási tevékenységek teljesítésével lehet fenntartani, amit a következő szimbólum mutat; ami

— nem zárhatja ki az esetleg felmerülő hibajelenségek kiiktatására és a bekövetkezett meghibásodás megszüntetésére vonatkozó eseti tevékenysége-

ket, amelyek szintén a karbantartási szervezet hatáskörébe tartoznak. Ezt mutatja az előzővel azonos szintű szimbólum;

— az intenzív karbantartás-irányítási rendszer működéséhez szükséges rendszerprogram, az adatállományok és az adott gépösszetétel irányítása a központos szimbólumban helyezkedik el, amely lehetővé teszi

— az alsó szimbólumok tartalmának, az A, B, C, D részrendszerek kimeneteinek megjelenését.

A szimbólumok közötti vonalak a szimbólumtartalmak közötti összefüggéseket jelzik. Például: a működképesség fenntartásának egy tervezett karbantartási tevékenysége a karbantartói szemle, amely ciklikus, és az éves karbantartási tervben helye van. A rendszerprogram az aktuális szemlét kikeresi, és munkamegrendelést/munkalapot készített (1. munkafolyamatrész).

A B részrendszerben teljesítik a munkamegrendelést, és az egyik eszköznél hibajelenséget találnak, amelyről hibajelentés készül, ami egyben vizsgajelzés is az eszköz működképességére, megbízhatóságára (2. munkafolyamatrész). A hibajelenséget megszüntetik, és ehhez a munkához, mint eseti karbantartási feladathoz, munkamegrendelést készítenek, amelyet a központi rendszer befogad, az A rendszerben munkalapot készített, elvégzetteti a B részrendszerben, elszámoltatja a C részrendszerben, és több ilyen munkamegrendelés teljesítéséről elemzést készít a D részrendszerben (3. munkafolyamatrész).

Az elemzések főleg azokat a vezetési információkat szolgáltatják, amelyek a rendszer működési hatékonyságát biztosítják (4. munkafolyamatrész).

Az irányítási rendszer kimenetei közül (összesen 20-féle) egyesek egyedileg kérhetők le (termelőeszköz-nyilvántartás, típusok szerinti karbantartási terv, személyi nyilvántartás), a többi kimenet egymással közvetlen kapcsolatban van (például karbantartó műhely heti programja, ennek megfelelő számozott munkalapok és a teljesítéshez szükséges alkatrész-szükségleti kimutatás).

Az irányítási rendszerhez olyan operatív irányítási módszerek tartoznak, amelyek alkalmazása felhasználói kívánsághoz kötött.

A KORAL—H2 alkalmazásának várható eredményei

1. az adott vállalat termelőeszköz-állományának rendszeres karbantartásához szükséges szervezet kialakítása és létszámmeghatározása,

2. a munkaerő rendszeres szervezett foglalkoztatása,

3. az anyag-, alkatrész- és eszközfelhasználás takarékos szervezése,

4. a karbantartási munkatermelékenység emelése,

5. a karbantartási alkatrész-készlet és felhasználás racionalizálása,

6. a karbantartási tevékenység vezetési színvonalának emelése,

7. a karbantartási költségek csökkentése az előzők függvényében,

8. a termelőeszköz-állomány működképességének és megbízhatóságának kézben tartása.

A KORAL—H2 intenzív karbantartás-irányítási rendszer működési hatékonysága a műszaki tartalom alapos kiművelésétől függ.

KOVÁCS BÉLA
RÉZ FERENC
ALLIQUANDER BALÁZS
HUNYADY LÁSZLÓ

Az „electronic spreadsheet” típusú programokról

A címben leírt fogalom magyar fordítása kb: „elektronikus számológéptábla”, amely találó, de meglehetősen hosszú név. Mivel ezen típusú programok várhatóan rövid időn belül itthon is elterjednek, célszerű lenne egy talán kifejezőbb és rövidebb nevet találni rájuk. Az Egyesült Államokban sokan már csak „calc” programoknak nevezik ezeket. A név úgy alakult ki, hogy a Visicorp szoftverház alkotta meg először ezt a típusú programot VISICALC néven. Ez rendkívüli népszerűsége tett szert az Egyesült Államokban, párhuzamosan a mikroszámítógépek elterjedésével. A VISICALC után egymás után jelentek meg az ehhez nagyon hasonló, néhány részletükben azonban eltérő „spreadsheet” programok. Ezek nevükben rendszerint szintén hordozták a „calc” szócskát, pl.: Colorcalc, Logicalc, Supercalc, Calcstar stb. Úgy vélem, hogy a „calc” szócska magyar fordítása: „kalkulációs” nem túl hosszú, és a lényegét eléggé jól tükrözi, ezért a következőkben ezt a kifejezést használok.

Mi is a kalkulációs programok lényege, mi vezetett rendkívüli népszerűségükhöz az Egyesült Államokban? Ez tulajdonképpen viszonylagos egyszerűségükkel magyarázható, valamint azzal, hogy a programnyelveket nem ismerők számára is lehetővé teszi a számítógép használatát, drága, speciális alkalmazói programok és programozó szakemberek igénybe vétele nélkül. A

kalkulációs programok elve az, hogy elektronikus úton létrehozunk egy táblázatot, amely sorokból és oszlopokból áll. Minden sornak és oszlopnak van egy megnevezése, ha az oszlopokat számmal jelölöm például 0-tól 150-ig, akkor a sorokat betűvel kell jelölnöm: az első sort A-val, a második sort B-vel stb. A számítógép képernyőjén ez az alábbi módon jelenik meg:

(Formulater, a képletek helye)						
Megnevezés	0	1	2	...	55	56
A						
B						
C						
.						
AA						
AB						

A sorok és oszlopok találkozása ún. cellát alkot. Minden cellát a koordinátájával nevezhetünk meg. Például az ábrán a vonalkázott cellák megnevezése: A1, illetve AB55. Az egyes cellákba szabadon írhatunk betűket vagy számokat. Az egyik cellából a másikba a számítógép kijelölt billentyűnek megnyomásával térhetünk át, mind a négy irányba, tehát jobbra, balra, fel és le. Lehetőség van azonban egy „távoli” cella gyors elérésére is, koordinátájának megadásával. A számológép nagysága természetesen korlátozott, elsősorban a számítógép tárterméte szerint. Különböző típusú programok esetén ez igen változatos, pl. az APPLE személyi számítógéphez alkalmas VISICALC program 254 sor és 63 oszlop használatát engedi meg, természetesen ennél kisebb méretben is létrehozható a számológép. A cellák száma is limitált, pl. a Commodore—64 típusú számítógép PRACTICALC programja esetén ez kb. 2000 cella. Ez felhasználható 200×10-es, 50×40-es vagy akár 20×100-as formában is, a felhasználó igénye szerint.

A kalkulációs programok számításra úgy használhatók fel, hogy „ráállunk” a megfelelő cellára, majd a számítógép kijelölt billentyűjének működtetésével áttérünk a formula felírására. Ha például az A1-es cellára „állva” a formulaterbe felírjuk az alábbi összefüggést: A1 = D2*(1 + AB55/100) + C4, ahol a D2 cellában a tőke értéke, az AB55 cellában a kamatláb százalékos értéke és a C4 cellában az évek száma szerepel, akkor az A1 cellában megkapjuk a tőke kamatozott értékét, ha utasítjuk a programot a számítás elvégzésére. Egyes programok esetén a formula felírása után a számítások automatikusan elvégzésre kerülnek.

A bemutatottnál természetesen sokkal összetettebb számítások elvégzésére is lehetőséget nyújtanak a programok, minden egyes cella értékének kiszámítását szabadon előírhatjuk, a táblázat többi elemének felhasználásával. A kezelés megkönnyítésére felíratot helyezhetünk el a táblázat különböző részein, sőt ezek rendszerint rögzíthetők is. Utasításra a táblázatot vagy annak egy

részét a számítógéphez csatolt nyomtató segítségével ki is nyomtathatjuk, így a program táblázatszerkesztésre is alkalmas.

A felsorolt tulajdonságokkal minden kalkulációs program rendelkezik. Melyek azok a tulajdonságok ezen felül, amelyekben eltérések tapasztalhatók, rendszerint a jobb használhatóság érdekében? A következőkben Craig L. Dobbins tanulmányát is felhasználva 32 kalkulációs program vizsgálatából leszűrhető fontosabb eltéréseket mutatom be:

1. **Pontosság:** ez programtípustól függően 6-tól 40 számjegyig terjed. Kíváncsú a 9—10 számjegynyi pontosság.

2. **Grafikai megjelenítés:** a programok 50%-a rendelkezik ezzel a képességgel, különböző formában.

3. **Osztott képernyő:** hasznos tulajdonság a kezelhetőség érdekében, a vizsgált programok 47%-a képes erre.

4. **Logikai döntések:** nagyon fontos tulajdonság, bizonyos esetekben nélkülözhetetlen a számítás-hoz. A programok 66%-a képes a logikai döntések elvégzésére.

5. **Értékkorlátozás:** egyes számításoknál igen hasznos lehet az egyes cellák értékének korlátozása. A programok 59%-a tudja ezt megoldani.

6. **Gyökvonás:** a programok 81%-a tudja ezt végrehajtani.

7. **Jobbra vagy balra tömörítés az oszlopokon belül:** a programok 72%-ában ez utasításra megoldható.

8. **Az alkalmazott matematikai képletek listázása:** hasznos segéd-eszköz a táblázatszerkesztéshez, az esetleges hibák felderítéséhez. A programok 69%-ában ez a szolgáltatás rendelkezésre áll.

9. **Együttműködés más típusú programokkal:** igen fontos tulajdonság, mivel így például a kiinduló adatok egy korábbi művelet tárolt eredményeiből származhatnak, illetve az adott megoldásból származó eredmények egy másik program számára átadhatók. A programok 72%-a rendelkezik ilyen képességgel.

10. **Árak:** A vizsgált 32 program közül 1982 végén a legolcsóbb számra a TRS 80 Color számítógép számára készült Spectaculator nevű kalkulációs program (40 dollár). Legdrágább az Alpha Micro számítógép számára kialakított (Forethought) nevű program volt (2000 dollár). A személyi számítógépek számára kialakított programok jellemző árai 200—400 dollár között alakultak.

A felsorolt jellemzőkkel közel sem merítettük ki a kalkulációs programok használatának jellegzetességeit, mint például a formulater hosszát, a változtatható oszlopszélességet, az eredmények formátumának változtatását vagy az újrakalkulálás lehetőségeit. Úgy vélem, hogy ezek alapján is fel-

mérhető azonban, hogy melyek a kalkulációs programok főbb jellegzetességei, mely tulajdonságokat kell figyelembe venni a programok megválasztásánál.

Tekintsük át röviden a kalkulációs programok használatát, milyen lépésekben oldhatók meg a feladatok használatukkal. Tételezzük fel, hogy jól ismert már előttünk a program kezelése, és ismerjük pontosan a megoldandó (üzleti, tudományos, műszaki stb.) feladatot is.

1. **A feladat megadásának megtervezése:** Legcélszerűbb eszköze egy sorokra és oszlopokra osztott papír „spreadsheet”, amelyen pontosan megtervezjük a feladat megoldását, az egyes cellák tartalmát, a felíratokat és a formulákat.

2. **A feladat „beprogramozása”:** Az alapprogram beolvasása után elvégezzük a felíratok és a matematikai képletek felírását a modellbe. A beprogramozás” szó azért került idézőjelbe, mivel itt nem a szokásos programnyelveken történik a feladat megfogalmazása, hanem csak a táblázat egyes cellái közötti matematikai összefüggéseket rögzítjük.

3. **A program verifikálása:** Mintafeladat(ok) megoldásával igazoljuk, hogy a program szakmailag és számszakilag helyesen dolgozik. Az esetleges hibák kijavítása után a mintafeladat adatait töröljük, és az így elkészített programot tartósan rögzítjük a későbbi felhasználás számára (mágnesszalagon vagy lemezen). Lehetséges az is, hogy egyes adatokat nem törölünk, így a program adattárolásra is alkalmas.

4. **A program használata:** Amikor a programot használni kívánjuk, akkor már nem az alapprogramot, hanem az előzőekben ismertetett „változatot” töltjük be a számítógépbe, és a tárolt, valamint az újonnan beadott adatok segítségével egyetlen utasításra újból elvégezhetjük a számítás, esetleg többször egymás után is, felmérve az egyes változtatások hatását. Az eredményeket vagy annak egyes részeit szükség esetén kinyomtatathatjuk.

Látható, hogy a kalkulációs programok lehetőséget nyújtanak arra, hogy egy alapprogramból kiindulva az alkalmazások széles körét építsük ki, saját igényeinkhez, feladatainkhoz igazodva. Programjaink így egységes szerkezetűek lesznek, áttekinthetők és értékelésük egyszerűsödik. Mivel a kalkulációs program nem igényli programnyelvek ismeretét (csak a nagyon egyszerű saját kezelési utasításokét), így azok a szakemberek is gyorsan elsajátíthatják kezelésüket, akik egyébként nem tanulnák meg a számítógép programozását. Különösen nagy jelentőségét látom a kalkulációs programok használatának az oktatásban, mivel ennél szemléletesebben aligha lehet bemutatni az algoritmusokban történő gondolkodást. Aligha véletlen, hogy az Egyesült Államokban az alábbi vélemények jelennek meg a sajtóban: „Ma az üzleti életben ezek vásárolnak számítógépet csak a VISICALC-ért. Ezek választanak a személyi számítógépek között a szerint, hogy a VISICALC melyik változata felel meg számukra a legjobban”. Egy másik felmérés szerint a VISICALC volt a leggyakrabban használt szoftver az üzleti életben. A felmérések óta eltelt időszakban sokszorosára nőtt a szoftverválaszték ezen a területen, és a kalkulációs programok betörték a nagyobb gépek szoftverpiacára is.

Számunkra az lenne a célszerű, hogy minél hamarabb biztosítsuk az ilyen típusú programok elterjesztését az országban, minden kisebb számítógép számára. Előnyei annyira kézzelfoghatóak, hogy ezen keresztül a számítógépek megkedveltetése is bizonyosan sokkal egyszerűbbé válna. Rövid cikkemmel részben erre kívántam a figyelmet felhívni, részben pedig arra, hogy milyen szempontok szerint válasszuk ki a kalkulációs programot számítógépünk számára.

DR. KÁRPÁTI LÁSZLÓ

Programozási forgácsok

A „legmindennapibb” problémát boncolgatjuk az alábbiakban, ugyanis témánk a függvényrajzolást választottuk.

Nézzük meg először is, milyen adatokat kell ismernünk ahhoz, hogy a függvény gráfját lerajzolhassuk! Nyilván kell maga a függvény megadása összefüggés (formula), amely a kapcsolatot írja le a változók és a függvényérték között. Itt merül föl az első — s talán a legnagyobb — gond: hogyan ábrázolható egy síkon, a képernyő síkján olyan „görbe”, amely a valóságban esetleg csak térben ábrázolható? E gond tényleges nagyságát jelzi, hogy ilyen feladatok megoldására írt programokat az adott gép „legkomolyabb” programjai közé szokták sorolni, s egyben a gép képességszintjének demonstrálására is alkalmazzák. Mi ezen „dimenzióproblémáknál” elemibbket fogunk vizsgálni, lévén hogy a HT-1080Z és az ABC80 grafikus képességei úgyszólván elvileg teszik lehetővé akár a felületek ábrázolását is. Mégis azoknak, akik e probléma iránt érdeklődnek, a magyar nyelvű irodalomból Komáromi Tibor *Számítógépes grafika* és Székely Vladimir-Benkő Tiborné *Karakterisztikák, diagramok, nomogramok* című könyvére hívjuk föl a figyelmét.

Tegyük föl tehát, hogy az ábrázolandó függvény egy változótól függ (ha nem így lenne, akkor a

többit rögzítjük)! A függvény értelmezési tartományának számunkra érdekes részlete legyen az [A, B] intervallum. Szeretnénk a rajzolat az alábbi természetes módon elintézni:

függvényrajzolás:
ciklus x = A-tól B-ig
pontrajzolás (x, f(x))
ciklus vége
eljárás vége.

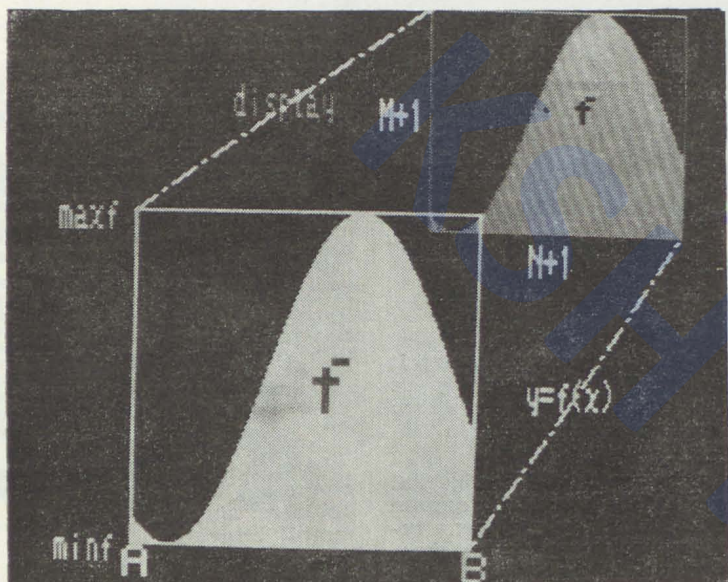
Nézzük meg, milyen problémák merülnek föl ezzel az eljárással szemben, vagyis a függvényrajzoló szubrutinnak milyen akadályokat kell áthidalnia!

— Az [A, B] intervallumra semmilyen megkötést nem tettünk, márpedig a képernyő x koordinátái csak N hosszúságú intervallumban mozoghatnak. (N a képernyő adott sorában levő két legtávolabbi pont távolsága, így a HT-1080Z esetében ez 127, az ABC80-nál pedig 77.)

— A függvény értékei sem „tartják tiszteletben” a képernyő adta függőleges lehetőségeket, az M magassági értéket. (Az M a HT-1080Z esetén 47, az ABC80 esetén 71.)

— Mindkét dimenzióban diszkrét egységnyi elmozdulás lehetséges.

A megoldás: a függvénygörbét egy (N+1)×(M+1)-es téglalapra kell transzformálnunk!

1. kép

Fotó: Stefkó Lajos

Amint az 1. képből is látható, a transzformációhoz további konkrétumok ismerete is kell: a függvény maximuma és minimuma. Ezek ismeretében a transzformáció: sor(f(x)) := f(x) * M / (max f - min f) oszlop (x) := x * N / (B - A)

függvényrajzolás:
kx := N / (B - A) : ky := M / (max f - min f)
ciklus x = A-tól B-ig (B - A) / N-esével
y := f(x) : sor := y * ky : oszlop := x * kx
pontrajzolás (oszlop, sor)
ciklus vége
eljárás vége.

Ezzel már majdnem eljutottunk célunkhoz, de sajnos a gépeink (az ABC80, a HT-1080Z) koordináta-rendszerének még az „állása” sem olyan, mint amilyen a szemléletünkben él, tudniillik az origójuk a bal felső sarokban van, és az y koordináták „lefelé” növekszenek. Ez azt jelenti, hogy további átgondolásra van szükség: az origóba való „feltolás” és x tengelyre való tükrözés. Az origó (x0, y0)-ba való el-

tolását az (x, y) —> (x - x0, y - y0) leképezés, a szükséges tükrözést pedig az (x, y) —> (x, -y) leképezés valósítja meg. A transzformáció menetét foglalja össze a 2. kép.

Az F1: eltolás, nyújtás, az F2: „feltolás”, tükrözés. Egy pontra, mondjuk az (x, y) pontra, a következő koordinátamegváltozásokat jelenti:

(x, y) —F1—> ((x-A)*kx, (y-minf)*ky) —F2—> ((x-A)*kx, M-(y-minf)*ky)

Végül is rutinunk így alakul:

függvényrajzolás:
kx := N / (B - A) : ky := M / (maxf - minf)
ciklus x = A-tól B-ig (B - A) / N-esével
y := f(x) : sor := M - (y - minf) * ky : oszlop := (x - A) * kx
pontrajzolás (oszlop, sor)
ciklus vége
eljárás vége.

Néhány megjegyzés az algoritmus megvalósításához:

1. Amennyiben a függvényt arányosan kell ábrázolnunk, vagyis lényeges szempont, hogy az alkalmazandó nyújtás mindkét tengely irányában azonos mértékű legyen, akkor kx és ky helyett a k = min(kx, ky) „univerzális” nyújtási tényezőt kell alkalmazni!

2. Az algoritmusban a függvény kiszámolását nagyvonalúan az 'y:=f(x)' utasításra redukáltuk; en-

nek a kódolásakor gépenként más és más lehetőségünk van. Amíg az ABC80 megengedi a felhasználói függvények definícióját és használatát, addig a HT-1080Z-nél nincs erre mód. (Persze bonyolultabb függvények vizsgálata esetén az ABC80 fent említett lehetősége sem használható, vagy csak nem célszerű, például a végrehajtási idő csökkentése érdekében.)

Kódolásra tehát egy-egy lehetőség:

```

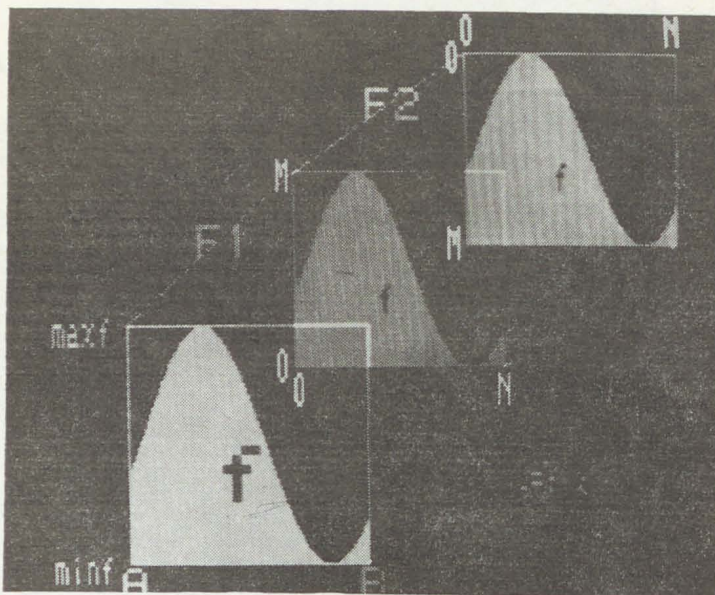
A sorszám1 Y = FNF(X)
B :
C :
8 sorszám2 DEFFNF(X) = a függvény formulája X függvényében
0 :
H sorszám1 GOSUB sorszám2: REM Y = F(X)
T A
- B sorszám2 REM Y = F(X)
1 C :
0 8 Y = a függvény formulája X függvényében
8 0 vagy
0 a függvény értékét kiszámoló utasítások, s
Z végül az érték Y-ban
RETURN

```

(Érdemes elgondolkozni azon, hogy miért nem említettük a függvényérték kiszámolására azt az egyszerű lehetőséget, hogy a rajzoló

rutinban magában szerepeljen a függvény formulája!)

3. A 'pontrajzolás' (oszlop, sor)' utasítás kódolása is némiképpen el-

2. kép

térő a két említett gépen. Más az alapszó, és más a paramétersorrend:

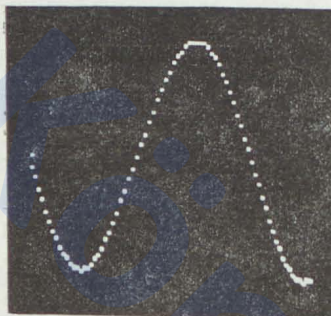
ABC80 : SETDOT S, 0+2 (miért kell az O oszlopindex után az a+2?)

HT-1080Z : SET (O, S)

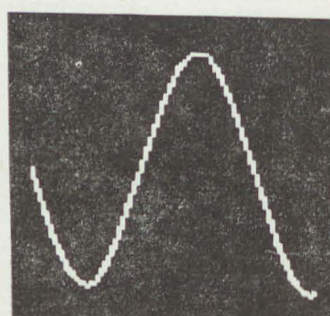
4. A 'pontrajzolás' (oszlop, sor)' utasítás sem feltétlenül jelenti csupán a megfelelő pont „kigyújtását”, hanem inkább azt szimbolizálja, hogy valamilyen módon itt kell megoldani az x koordináta-hoz tartozó függvényérték megjelenítését. Jelentheti egyetlen — az (O, S) —

ciklus oszloplelem = M-től sor-ig -1-esével
ha pont (oszlop, oszloplelem) = 'kigyújtva'
akkor ponttörölés (oszlop, oszloplelem)
különböző „pontkigyújtás” (oszlop, oszloplelem)
elágazás vége
ciklus vége

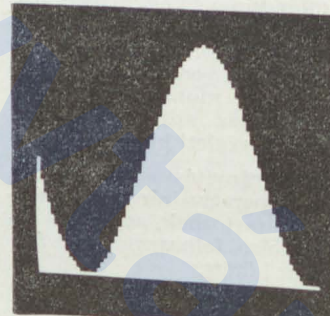
A pontrajzolás néhány lehetősége

ponttal

„folytonos” vonallal

oszloppal

Három megjegyzés kívánczik a levélíró észrevételéhez:

1. Az ABC80 BASIC említett hibája csak a „régibbi” típusokhoz tartozó gépeknél tapasztalható.
2. Sajnálatosan az „korai” BASIC-ben az SQR függvény a nullát másképpen állítja elő, mint az értelmező — a saját „szabványa” szerint — várná. (Az „érték” helyesen ábrázolva 0, 0, 0, 0, 0; a „helytelen” ábrázolása: 0, 0, 0, 0, 64)
3. Ugyanebből a következtetlenségéből fakad egy az észleltnél is csúnyább jelenség: PRINT 1/SQR(0) hatására a BASIC „magába mélyed”.

Továbbra is várjuk kérdéseiket, észrevételeiket, ötleteiket, az érdekes programokat!

Címünk:
Számítástechnika szerkesztősége
Budapest 112. Pf. 146. 1502

Számítástechnikai nyári tábor Nagykanizsán

A TIT városi szervezete és a Hevesi Sándor Művelődési Központ közösen szervezte azt a számítástechnikai nyári tábort, amelynek részeseként közel félszáz 7–8. osztályos tanuló ismerkedett a számítógéppel. A helybeliek mellett

BASIC-tábor

Szegeden a TIT városi Szervezete és a Balázs Béla Úttörőház június-júliusban bentlakásos BASIC nyelvi tábort rendezett 6–8. osztályos tanuló részére. A táborozáson Baranya, Bács, Csongrád és Pest megyékből mintegy 210-en vettek részt.

A szakmai irányítást a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola számítástechnikai oktatói végezték, a gyakorlatokat a főiskola oktatói, általános és szakközép-iskolai tanárok vezették. A turnusonkénti 9 elméleti órához — melyen a BASIC nyelv alapfogalmaival, a programírás szabályaival ismerkedtek meg a tanulók — 18 számítógépes gyakorlati óra csatlakozott, hét gyakorlati helyen, így három tanulóra jutott egy gép. A JATE Kibernetikai Laboratóriuma, a főiskola, az úttörőház és a 600. szakmunkásképző intézet a tábor rendelkezésére bocsátotta számítógépparkját, így a résztvevők programozhattak és játszhattak is az ABC80, Commodore-64, ZX80, ZX81, ZX Spectrum, HT-1080Z, HT-2080Z és Wang 2200 számítógépeken.

Az intenzív tanulást gondosan megszervezett kultúr- és sportprogram könnyítette meg a résztvevők számára, akik a turnus befejezésekként emléklapot és jutalomkönyvet is kaptak.

Nyári tábor Baján

Jubileumához érkezett az idén júliusban a bajai nyári mikroszámítógépes ifjúsági tábor. Az elmúlt 5 év alatt több mint 200 középiskolás diák ismerkedhetett meg a számítástechnikával, a programozással ebben a táborban, mely az NJSZT, a Bács-Kiskun megyei tanács, a megyei KISZ-bizottság és a SZÜV kecskeméti számítóközpontjának támogatásával jött létre.

Az idén 50 Bács-Kiskun megyei diák tölthetett — az iskolákban, a szakkörökben végzett jó munkája jutalmául — két hetet számítástechnikával, a Petőfi-szigeti KISZ-iskola ideális környezetében.

A szakmai előadások — külön a kezdőknek és a haladóknek — a számítógép felépítéséről, programozási érdekességekről, alacsony szintű programnyelvekről, a számítástechnika gazdasági alkalmazásairól és hasonló témákról szóltak.

A gyakorlati programozási munkát a nonstop üzemelő 14 HT-1080Z és 4 Commodore mikroszámítógép segítette.

Iskolaszámítógép-statisztika

Az iskolai számítógépprogram elindítása óta már csaknem 40 000 diák — a középiskolások 20 százaléka — ismerkedett meg a számítógéppel.

Ma mintegy 200 diákra jut egy számítógép. Minden középiskolában van már legalább egy gép, de az iskolák egyötödében már 3–5 gépen osztozkodhatnak a gyerekek. A cél — melynek megvalósításához több évre van szükség — 10–15 gép iskolánként.

A Művelődési Minisztérium a közeljövőben — bel- és külföldi cégek számára — újabb pályázatot ír ki, általános, középiskolai és felsőoktatásnak szánt mikroszámítógépek gyártására.

budapesti és lenti kisdíjakok is részt vettek az alapképzésben.

A gyerekek délelőttönként a számítástechnikai foglalkozásokkal, illetve gépekkel ismerkedtek, míg délutánonként játékos vetélkedők szerepeltek a programban.

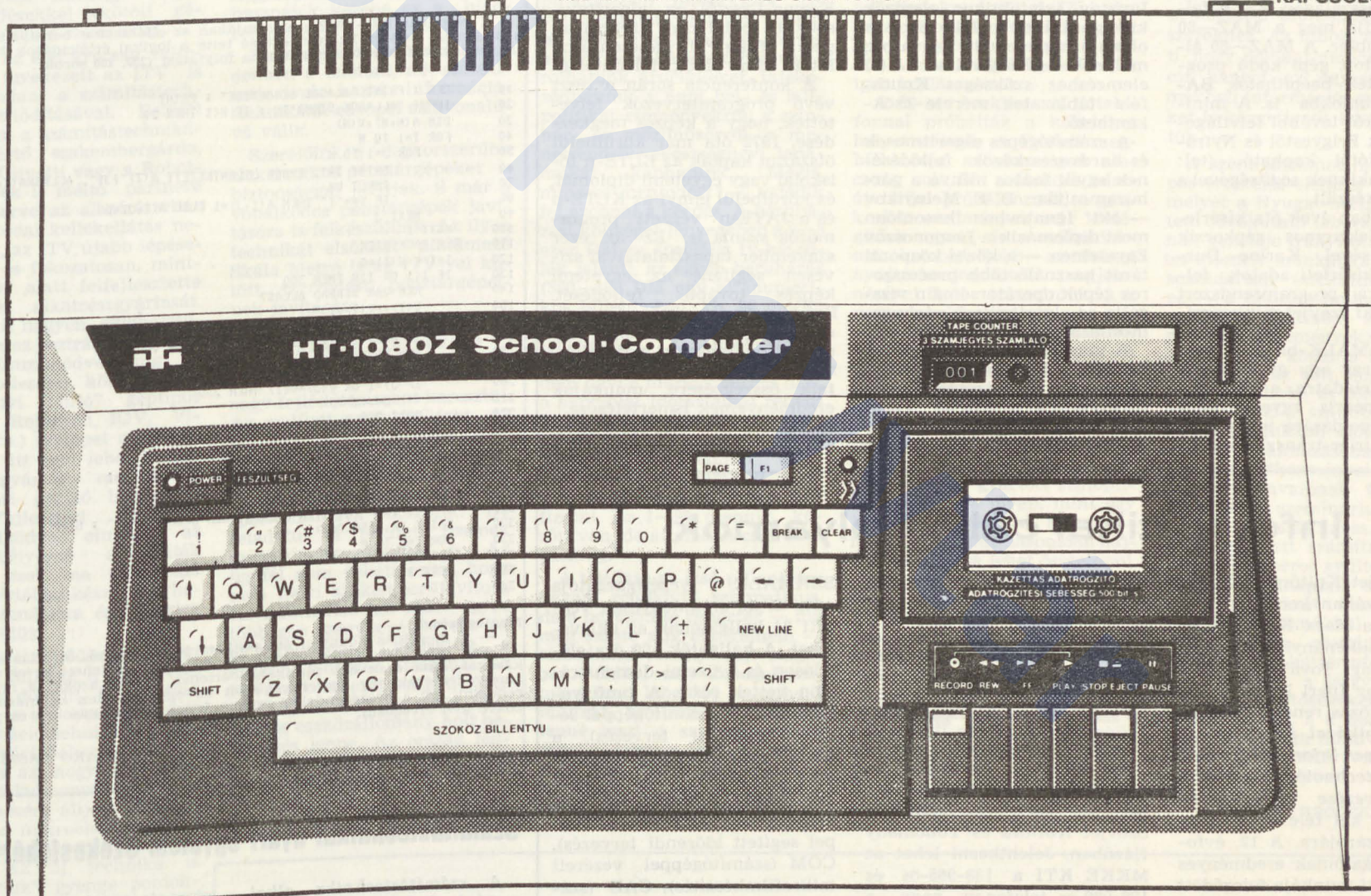
A Szemléltető Oktatás Képzőművészek Alkotóközösége a középiskolai számítógépes programhoz kapcsolódóan nyolc táblából álló oktatósorozatot készített, amely a HT-1080Z iskola-számítógép használatához szükséges legfontosabb tudnivalókat tartalmazza. Lapunkban ezentúl minden hónapban találkozhatnak egy-egy táblával. Most elsőként a HT-1080Z iskola-számítógép általános felépítését bemutató tablót adjuk közre. A továbbiakban közlésre kerülő táblák címei: A hibáüzenetek leírása és hibakódok, Szövegszerkesztés, Tárolóterkép és billentyűzet címzése, Utasítások, ASCII kód és függvények, Parancsok és utasítások, Grafikus ábrázolás.

RESET - VISSZAÁLLÍTÁS, TÖRLÉS

VIDEO CUT - BENYOMÁS UTÁN A 64 KARAKTERES SOR HELYETT 32 KARAKTERES SORT KAPUNK

ON/OFF - BE ILL. KI FŐ KAPCSOLÓ

PAGE LAPVÁLASZTÓ A DISPLAY RÉSZÉRE (A SZÖVEG JOBB VAGY BAL OLDALI RÉSZÉT AKARJA LÁTNI) A VIDEO CUT KAPCSOLÓ BENYOMOTT HELYZETBEN

F1 KÉZI ELŐRE VAGY HÁTRATEKERCESELSÉSKOR LEVÁLASZTJA A KAZETTÁT A SZÁMÍTÓGÉPRŐL

BREAK MEGSZAKÍTJA AZ ÉPPEN FUTÓ PROGRAMOT ÉS VISSZATÉR A PARANCS ÜZEMMÓDBA

NEW LINE A PARANCS VAGY ADAT SORÁT LEZÁRJA

← TÖRLI AZ UTOLSÓNAK BEVITT KARAKTERT

→ TABULÁTOR FUNKCIÓ, A CURSORT A KÖVETKEZŐ TABULÁCIÓS POZÍCIÓRA ÁLLÍTJA (PL. 1., 9., 17., STB.)

↑ A HATVÁNYOZÁS JELE, SHIFT-TEL EGYÜTT EGY SZERKESZTÉSI PARANCS (LÁSD A „SZÖVEGSZERKESZTÉS” TÁBLÁZATOT)

↓ A CURSORT A KÖVETKEZŐ SOR ELEJÉRE UGRATJA

SHIFT **→** A KARAKTEREK KÖZÉ AUTOMATIKUSAN SZÓKÖZ IKTATÓDIK

SHIFT **←** SORTÖRLÉS

CLEAR LETÖRLI A KÉPERNYŐT, VAGY ÉKEZETES BETŰHÖZ HASZNÁLJUK

Fiatal programozók konferenciája az ELTE-n

Ebben az évben május végén találkoztak az ELTE TTK fiatal programozói és matematikusai, hogy beszámoljanak legújabb eredményeikről.

A konferenciát 1981 óta minden évben a Numerikus és Gépi Matematikai Tanszék szervezte — a programozóképzésben fontos szerepet játszó Analízis és Valószínűségszámítás Tanszékek segítségével. A rendezvény hagyományos vendégei a Moszkvai Lomonoszov Egyetem Számítástechnikai Karának fiataljai.

Az elhangzott előadásokat az ELTE megjelenteti. (Az 1981-es és 1982-es kötet már megjelent, az 1983-as és az ez évi még nyomdában van.)

Az idei szervezők az ELTE-n szeptemberben alakult új tanszékek, a Számítástechnika és a Numerikus Analízis tanszék oktatói voltak, akik meghívták a SZTAKI, a SZÁMALK, az SZKI több fiatal kutatóját, csehszlovák és német fiatalokat, valamint a természettudományi karon jelenleg dolgozó moszkvai, leningrádi, tulai, jereváni vendégeket is. Az információcsere megkönnyítése érdekében az előadók április végéig küldhették be előadásaik angol vagy orosz nyelvű kivonatát; ezeket a résztvevők számára még a konferencia kezdete előtt sokszorosítottuk.

A benyújtott 28 előadás közül a következőket emelem ki: Karine Durgarjan, a Jereváni Műszaki Egyetem oktatója két témával is szerepelt. Az egyik a tavaly szeptember óta Budapesten végzett munkájához kapcsolódik. A HT—1080Z iskola-számítógépnek nincs olyan szerkesztőprogramja, amely lehetővé tenné gépi kódú programok fordítását, és a lefordított program rögzítését kazetás magnesszalagon. Ezt a feladatot oldja meg a MAZ—80 által előállított gépi kódú programrészletek beépíthető BASIC programokba is. A miniassemblerről további felvilágosítás Hack Frigvestől és Nyirádi Lászlótól kapható (tel: 189-833), akiknek segítségével a program készült.

Jerevánban évek óta kísérleteznek elektromos gépkocsik kifejlesztésével. Karine Durgarjan a kísérleti adatok feldolgozására programrendszert dolgozott ki szovjet miniszámítógépekre.

A SZÁMALK-ban dolgozó Beck György egy gyakori numerikus feladatra, a Toeplitz-típusú lineáris egyenletrendszerek megoldására javasolt a gyors Fourier-transzformáció

alapuló, a korábbi módszereknél kevesebb gépidőt igénylő algoritmust.

Dr. Román Katalin 1980-ban szerzett programtervező matematikusi diplomát, és kezdett a SZÁMKI-ban dolgozni. Az azóta eltelt időben két évig doktori ösztöndíjasként absztrakt adattípusokkal foglalkozott. Mostani előadását azzal vezette be, hogy a megbízható nagy programrendszerek készítésénél fontos szerepe van az adattípusoknak, melyek definíciója két részből áll: az absztrakt és a konkrét adattípus definíciójából. Előadásában a Hoare-féle specifikációs módszernél fontos szerepet játszó reprezentációs függvény tulajdonságait elemezte.

Balogh Kálmán 1972-ben matematikusként végzett az ELTE-n, jelenleg az SZKI Elméleti Laboratóriumában aspiráns. Többek között azon dolgozik, hogyan lehetne a PROLOG nyelvet a szoftverfejlesztéshez adattípusokkal ellátni. Előadásának témája a PROLOG alapú specifikációs nyelv, az LDM, amely különböző absztrakciós szintű szoftverobjektumok tervezésére szolgál.

Hernáth Zsolt, az ELTE Számítóközpont munkatársa nyelvek kiterjesztésére alkalmas magas szintű makronyelvet, a FORMAL-t ismertette.

Érdekes anyagokat küldtek a moszkvai fiatalok. M. G. Malkovszkij LISP-programok párbeszédes szintézisét oldotta meg PLANNER nyelvű, a BESZM—6 számítógépen futó program segítségével. V. V. Ignatov szintaktikus elemzők kidolgozásával foglalkozik, és olyan algoritmust javasolt, melynek segítségével az LR(1) elemzéshez szükséges Knuth-féle táblázatok mérete csökkenthető.

A számítógépes algoritmusok és hardvereszközök fejlődésének egyik fontos iránya a párhuzamosítás. B. F. Melnyikov — aki Ignatovhoz hasonlóan most diplomázik a Lomonoszov Egyetemen — a közös központi tárat használó több processzoros gépek operátorsémáin vizsgálta az algoritmusok párhuzamosításának lehetőségeit.

A genetikában fontos szerepet játszó DNS-molekulák bonyolultságának vizsgálatára írt programjait ismertette Vörös Nóra ötödéves programtervező matematikus hallgató.

V. V. Levityin a Szovjetunió Tudományos Akadémiája Biológiai Kutató Intézetének Számítóközpontjából, Puscsinóból küldte be előadását, melyben egy PASCAL-fordító optimalizálásának lehetőségeit elemezte.

A. V. Zaszüpinkin a Szovjetunió Tudományos Akadémiája Novosibirszki Számítóközpontjában első éves aspiráns. A számítóközpont egyik fontos feladata a MARS nevű sokprocesszoros rendszer fejlesztése. A rendszer egyik érdekes tulajdonsága, hogy a megoldandó feladatok típusától függően automatikusan változtatja struktúráját. Zaszüpinkin témája: nagy programok előállítási módszereinek fejlesztése szintézis útján.

Pozsonyi előadóink formális nyelvek alkalmazásaival foglalkoztak, a Karl-Marx-Stadt-ból érkezett dolgozat szerzői nagyméretű lineáris programozási feladatok felbonthatóságát elemezték kisebb méretű feladatokra.

Dr. Fullér Róbert 1982-ben fejezte be tanulmányait, azóta az ELTE SZK Operációkutatási Osztályán erőforrás-ütemezéssel foglalkozik. Egyetemi hallgatóként többször vett részt programozási versenyeken, sikeresen szerepelt az Országos Tudományos Diákköri Konferencián. Most a közelmúltban „summa cum laude” minősítéssel megvédett értekezésének témájáról, a közgazdasági és más alkalmazásokban hasznosítható fuzzylogikák fixpontjairól beszélt.

A programozási szekcióban Kozma László, az algoritmusokkal foglalkozó szekcióban pedig Tőke Pál kandidátusok látták el az elnöki feladatokat.

A konferencia során a résztvevő programtervezők felvették, hogy a képzés megkezdése, 1972 óta már körülbelül ötszázan kaptak az ELTE-n főiskolai vagy egyetemi diplomát, és körülbelül ennyi az KLTE-n és a JATE-n végzett programozók száma is. Ez az ezer szakember tapasztalataival szívesen segítené az egyetemi képzés további fejlődését. Ezért a jövő évi konferencia egyik célja lehetne, hogy mód adjon ezeknek a fiataloknak a találkozásra, tapasztalataik összegzésére, munkájuk eredményeinek ismertetésére.

IVÁNYI ANTAL
ELTE

KöMaL-feladatmegoldás

A mintamegoldás mindig csak egy a lehetséges megoldások közül

Sz. 31. Egy vállalat N állást hirdet meg. Jelentkezik rá ugyanennyi pályázó, és mindegyik közli, hogy melyik állásokat tudná betölteni. Döntsük el, hogy a pályázókkal betölthető-e minden állás, s ha igen, akkor adjuk meg, hogy melyiket melyik állásra vesszük fel!

Megoldás: Emlékeztetni szeretnék a KOMAL Sz. 2-es feladatára: ott hasonló probléma megoldásáról volt szó, így annak megoldása esetünkben is jó lesz (bástyákat kellett elhelyezni egy sakktábla bizonyos mezőin úgy, hogy ne üssék egymást). Jelöljük N-nek a jelentkezők (és állások számát! Az A (N,N) mátrixban tároljuk, hogy melyik jelentkező melyik állásokra jelentkezett (A (I, J) = 1, ha az I. jelentkező a J. munkát vállalná, illetve 0, ha nem). Olyan programot kell írni, amely eldönti, hogy lehet-e minden sorból kiválasztani úgy egy 1-es értékű elemet, hogy ezek az összes oszlopot is lefedjék (azaz minden oszlopból is csak egyet választhatunk). A feladat megoldására a backtrack algoritmust alkalmazzuk. V(I) fogja jelölni, hogy az I. oszlopban hányadik sorban levő 1-est választottuk ki.

```
Program:
  Adatok beolvasása
  I:=1 : V(I):=0
  Ciklus amíg I<=1 és I<=N
    Ha Van szabad állás(I) akkor I:=I+1 : V(I):=0
    különben I:=I-1
  Ciklus vége
  Ha I=N akkor Eredmény írás különben Ki: "A feladat nem oldható meg"
Program vége.
```

A szabad állás keresését úgy végezzük, hogy az I. emberhez megpróbáljuk a következő állást hozzárendelni, s mindaddig vesszük a következőt, amíg az nem jó, vagy pedig már nincs következő állás.

```
Van szabad állás(I):
  Ciklus
    V(I):=V(I)+1
    amíg V(I)<=N és (A(I,V(I))=0 vagy Az állás foglalt)
  Ciklus vége
  Van szabad állás:= V(I)<=N
Eljárás vége.
```

Egy állás akkor nem foglalt, ha az aktuális ember előtti sorszámúakhoz nem ezt az állást rendeltük.

```
Az állás foglalt:
  J:=1
  Ciklus amíg J<I és V(J)<V(I)
    J:=J+1
  Ciklus vége
  Az állás foglalt:= J<I
Eljárás vége.
```

A megoldás HT—1080Z programjában az eljárásokat behelyettesítettük a megfelelő helyre. Ez feleslegessé tette a logikai értékadások használatát, és így közvetlenül beírhattuk a folytatást (230, 250 sorok).

```
10 CLS : PRINT "ALLASOK BETOLTESE" : PRINT
20 INPUT "ALLASOK SZAMA" : N : IF N<1 THEN 20
30 DIM A(N,N), V(N)
40 FOR I=1 TO N
50   FOR J=1 TO N
60     PRINT I;" . EMBER JELENTKEZETT A(Z)" : J;" . ALLASRA(I,BARMI)" :
70     INPUT V(J)
80     IF V(J)=1 THEN A(I,J)=1 ELSE A(I,J)=0
90   NEXT J
100  NEXT I
110  REM BACKTRACK
120  I:=1 : V(I)=0
130  IF I<1 OR I>N THEN 300
140  REM VAN SZABAD ALLAS?
150  V(I):=V(I)+1
160  IF V(I)>N THEN 240 : REM ELFOGYTAK
170  IF A(I,V(I))=0 THEN 150 : REM NEM VALLALJA
180  REM FOGLALT AZ ALLAS?
190  J=1
200  IF J=I OR V(J)=V(I) THEN 230
210  J=J+1
220  GOTO 200
230  IF J<I THEN 150 : REM FOGLALT
240  REM V(I)<=N, HA VAN SZABAD ALLAS
250  IF V(I)<=N THEN I:=I+1 : V(I)=0 ELSE I:=I-1
260  GOTO 130
300  REM I<1, HA AZ ALLASOK NEM TOLTHETOK RE
310  IF I<1 THEN PRINT "A FELADAT NEM OLDHATO MEG" : STOP
320  PRINT "A MEGOLDAS:"
330  FOR I=1 TO N
340    PRINT I;" : " : V(I),
350  NEXT I
360  STOP
```

Megjegyzések:

— A megoldás könnyen átalakítható N jelentkező, M állás esetre is.
— A megoldás végrehajtási idejét optimalizálni lehet: az olyan munkásokat, akik csak egy munkához értenek, illetve azokat a munkákat, amelyeket csak egy ember végezhet el, egyértelműen egymáshoz lehet rendelni, így a hozzárendelést csak a fennmaradó állásokra és jelentkezőkre kell elvégezni.

Közreadta: ZSAKÓ LÁSZLÓ

Informatikai céltanfolyamok

A Szovjet Kultúra és Tudomány Házában került sor július 5-én a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem Közgazdasági Továbbképző Intézete és az Ipari Informatikai Központ közös rendezésében *A reprotechnikával összekapcsolt számítógépes információk rendszerek és technológiák tervezése, szervezése* tárgykorban szervezett két féléves célképzés tanévzárójára. A 12. évfolyam hallgatóinak eredményes tanulmányi munkája fejeződött be ezzel. Az ünnepélyes esemény keretében Dr. Rajnák Antal szakvezető elmondta, hogy a hazai szakemberképzés célja, hogy a vállalatok és különböző népgazdasági területek gyorsan és olcsón hozzájussanak képzett belső szakemberek útján az ilyen típusú célrendszerek és technológiák önálló kifejlesztéséhez, s azok szakszerű működtetéséhez.

Az 1983/84-es tanévben 40 hallgató vizsgázott eredményesen, akik a Paksi Atomerőmű, a Dunai Vasmű, a Tungsram, az MHE Mikrofilmközpont, az ORFI, a MÁV Központi Kórház, az Új Magyar Levéltár, a Magyar Alumíniumipari Tröszt, az Állategészségügyi Intézet, a Honvédelmi Minisz-

térium, a Belügyminisztérium és számos más szervezet dolgozói közül kerültek ki.

A két féléves informatikai célképzésben a hallgatók 170 óra előadáson és 10 laboratóriumi és számítóközponti gyakorlaton vettek részt.

Az 1984/85-ös tanévben az előadások szeptember 3-án hétfőn 9 órakor kezdődnek a Szovjet Kultúra és Tudomány Házában. Jelentkezni lehet az MKKE KTI a 133-965-ös és 136-089-es telefonon, vagy a Bp. VII., Makarenko u. 20. szám alatt.

*

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem Közgazdasági Továbbképző Intézete és az Ipari Informatikai Központ közös szervezésében *A számítógép a mérnöki munkában* című féléves céltanfolyam tanévzárójára került sor a Szovjet Kultúra és Tudomány Házában. Dr. Rajnák Antal szakvezető, az IIK főosztályvezetője elmondta: Ebben a tárgykörben ez volt az első ilyen képzés, amelyet a Továbbképző Intézet szervezett. Az ünnepélyes esemény keretében Juhász János, a

SZÁMALK vezérigazgatója adta át az eredményesen végzett 24 hallgatónak az okleveleket. A hallgatók 100 óra előadáson és 8 üzemi demonstráción vettek részt. A tanfolyamon a CAD (számítógéppel segített műszaki tervezés), a CAM (számítógéppel segített gyártás), a CAT (számítógéppel segített termelés, tervezés és irányítás), CAS (számítógéppel segített időrendi tervezés), COM (számítógéppel vezérelt mikrofilmkészítés), CAE (számítógéppel segített mérnöki tevékenység), valamint a jövő, a gazdasági és bevezetési módszerek témaköreiben kaptak részletes ismertetést, az alkalmazásban a fejlődés élvonalát képviselő egyetemi ipari intézetek és alkalmazó ipari vállalatok, valamint állami szervezetek vezetői, illetve munkatársai részéről.

A mérnöki számítástechnikai tárgykörben a Továbbképző Intézet 1984 szeptemberében 2 féléves kibővített tematikájú informatikai célképzést szervez, melyre várják a jelentkezőket.

(Jelentkezés: MKKTE KTI, VII. Makarenko u. 20. Tel.: 136-089, 133-965, Nagyné, Uhlikné előadóknd.)

Lépésváltás az ITV-nél

Alig 3 éve, hogy az Irodagép-technika Vállalat az ITV márkanévvel változtatlanul hagyva nevet változtatott, és Információtechnika Vállalat néven működik tovább.

A névváltoztatás tartalmi változásokat is hozott. A 35 éves alapító okirat kiegészült az információtechnika fogalomkörébe tartozó összes tevékenységgel. A hagyományos profilok mellett új, az információtechnika robbanásszerű terjedésével együtt járó technikai eszközök, azok alkalmazástechnikája is a vállalat profiljába került. E rövid áttekintéssel szeretnénk felvázolni az elmúlt időszak fejlődését, és azt a perspektívát, ami a vállalat előtt áll, nem öncélúan, hanem a hazai felhasználók érdekében.

Szerviz

Az ITV „hagyományos” profilját az írógépek, könyvelőgépek, pénztárgépek, másológépek és egyéb, alapvetően mechanikus elven működő gépcsaládok karbantartása, javítása alkotta. Ugyancsak „hagyományos módon” ezekre szakosodva alakult ki az országos szervizhálózat, melynek keretében mintegy 2400 dolgozó állt a felhasználók szolgálatában.

A méreteket érzékelteti, hogy éves szinten százezres nagyságrendben javít a vállalat írógépeket, de a pénztárgépek döntő többségét is szakembereink ápolják, s a zömmel mechanikus közpépgépek, könyvelőgépek legnagyobb részének karbantartása szintén a vállalat dolgozóira hárul.

A vállalat szerviztevékenységből származó árbevételének éves szinten mintegy 70%-a a szerződésekként leköttött gépek javításából származik.

Ahogy az élet gyorsan változik, úgy igyekezett az ITV is lépést tartani a számítástechnika térhódításával. Felnőtt egy olyan, a számítástechnikához jól értő szakembergárdához, mely az Olivetti vagy a Robotron cégnek is méltó partnere lett. Ismerve az alkatrészellátás, az írói kellékelés nehézségeit, az ITV újabb lépéseket tett, és fokozatosan, mintegy 15 év alatt felfejlesztette a vállalat alkatrészgépjártását. Az előbbi nagyon gyümölcsöző módon az osztrák Kores céggel együttműködve, míg az utóbbi szélesebb körű, szinte valamennyi „futó” géptípus (Olivetti, Robotron, IGV, Videoton stb.) szerepel a listán. Megállni itt sem lehetett, az alkatrészgépjártás mellett a nagykörszerű gyártó bázison a Posta Fejlesztési Intézettel együttműködve elindult az utalványbélyegző automaták gyártása, ezek ma már több százas számban készülnek, hazai felhasználásra és exportra is jut belőlük.

Miután a fejlődés az eddigi kereteket túllépte, a vállalatvezetés úgy döntött, hogy nevet változtat, s az irodástechnikát az információtechnika szélesebb bázisára helyezi. Célja továbbra is az, hogy a népgazdaság valamennyi vállalata rendelkezésre álljon. Természetesen a mikroelektronika is megkívánja a szervizhálózatot, mivel ez az új technika is „rendelkezik” gyenge pontokkal, s ezek a gépek is rendszeres karbantartást igényelnek.

Oktatás és alkalmazás

Szakembereink közül évente mintegy 700-an vesznek részt továbbképző tanfolyamokon. Kétévenként mindenkinek fel kell frissítenie ismereteit! Az utóbbi években újabb fogalommal ismerkedtek szervizeink, az alkalmazástechnikával, az információtechnika szellemi szolgáltatásainak fejlesztésével. Hogy ez mit jelent? 58 szervizünk 1500 szakembere áll a felhasználók rendelkezésére az ország jelentősebb településein. Ajánlatot teszünk a megfelelő géptípusra, segítünk a beszerzésében, az igényeknek megfelelően biztosítjuk az alkalmazástechnikát (szervezés-programozás—betanítás) és természetesen a megbízható szervizt

is. Ha kell, csereegységekkel, esetleg cseregéppel tesszük lehetővé a folyamatos munkavégzést.

Felkészülünk a „lépcsőzetes információfeldolgozási projekt” széles körű bevezetésére is. Mit jelent ez?

A hagyományos közpépgépek könyvelés előnyeit átmentjük korszerű elektronikus könyvelőautomatákra. A kazettán vagy hajlékony mágneslemezen rögzített információt mikroszámitógépen „tovább feldolgozzuk”, s olyan információkat nyerünk, melyek operatíván tájékoztatják a vezetést, a döntéshozókat. Itt a gyors, operatív információ van a hangsúly!

Fejlesztés és gyártás

Egyre jelentősebb teret kap a mikrogéphez kapcsolódó képzőgyártás (pl. nyomtatókendők, kazetták, patronok stb.), s a perifériák gyártása is elindult 1984-ben; kazettás data set — elsősorban Commodore mikrogépekhez —, majd írói mátrixnyomtató bármilyen mikrogéphez. Az igények nagyok — nemcsak itthon — a környező országokban is. S hogy az információtechnika minden területét érintsük, részt veszünk a Posta „szelektív személyi hírvérendszert” programjában is. Ennek előnyeit még csak a kísérleti tulajdonosok élvezik. A fejlesztés Magyarországon szokatlan méretű lesz: 1985-ben ezres, 1986—87-ben 100 ezres nagyságrendben kerül a felhasználók kezébe ez a hírvérendszert.

Ha nem is helyettesíti mindenben a telefont, de szolgáltatásaival hazai információtechnikánk európai színvonalúvá válik.

Szerelőink a legkorszerűbb elektronikus pénztárgépeket is biztonsággal javítják. S már a vonalkódos pénztárgépek javítására is felkészülünk. Az ilyen technikát elsőként alkalmazó Skála Metró is az ITV-vel kötött szerződést pénztárgépeinek javítására.

A vállalat szervezete

A vállalat szervezete szintén nagy fejlődésen ment keresztül. Az említett szervizhálózat 13 üzem — illetve egy leányvállalat — keretében végzi munkáját. A négy budapesti szaküzem egy-egy jelentős szakterületre specializálódva dolgozik. De feladatuk a területi üzemek munkájának segítése is. Az ügyfél nem veheti észre, hogy nem helyi szakember javított. Az információ ma már egyre több gép igénybevételevel jut el a feladótól a címzettig, s közben többször átalakul. Az ITV szakemberei tudják, hogy munkájuk nélkül ez a sok milliárdos eszközállomány holt befektetés lenne. Az ország legnagyobb szervizvállalata ezt nem téveszti szem elől.

MÁTAY ANDRÁS

Bekapcsolódás az információs hálózatokba

Tavaly novemberben nyolc ország részvételével nemzetközi szemináriumot tartottak Nyugat-Berlinben.

A szervezők igyekeztek a hálózatok gyakorlati alkalmazását bemutatni, lehetőséget adva a résztvevők számára a kipróbálásra, mindenki számára érzékeltetve az új lehetőségeket, és megteremtve ezzel a valóban érdemi munka előfeltételeit.

A szeminárium lényegében két eszközzel foglalkozott részletesen, a teledatával és a szál-optikával.

A teledata (az NSZK-ban Bildschirmtext néven foglalkoznak fejlesztésével) az erre alkalmas színes tv-készüléknek telefonvonalon egy vagy több lakossági szolgáltatást végző számítógéphez csatolt csatlakozását jelenti. Az összeköttetés párbeszédes, tehát az előfizetők nemcsak kapnak, hanem továbbíthatnak is adatokat a számítógépbe.

Egyre elterjedtebb, hogy az utazási irodák teledata szolgáltatással közölt ajánlatai közül már otthonról választhatnak, sőt a részvételi díjat is átutalhatják.

Másik példa lehet, hogy üzenetet küldünk a teledata segítségével egy másik előfizetőnek (ez lehet hivatalos és magán-üzenet is), melynek továbbítási díja már ma alacsonyabb, mint a postabélyeg ára, arról nem is beszélve, hogy szinte a küldés pillanatában megérkezik. De választhatunk szállodai szobát is, és le is foglalhatjuk, felvehetünk bankkölcsönt, megvásárolhatunk árucikkeket, tájékozódhatunk a napi bel- és külpolitikai eseményekről, a színház- és moziműsorról, a menürendről, egészségügyi tanácsokat kaphatunk. Mégis, mindezt mennyiért? — vetődik fel azonnal a kérdés. A beruházási költséget lényegében a 2—3 ezer DM-es speciális tv-készülék jelenti, az egyéb beruházás (300—400 DM egy alfanumerikus billentyűzet, kb. 50 márká egy csatlakozás) már szinte jelentéktelen. Az üzemeltetési költségek közé tartozik a modern havi 8 márkás bérleti díja, a kapcsolat időtartamát rendes telefonbeszélgetés-díjjal számlázzák (a helyi beszélgetés 8 percenként 20 pfennig), valamint bizonyos oldalakért megszabott és előre közölt árat kell fizetni. Ez 1—99 pfennig között van, de általában csak 1—3 pfennig.

A teledata az első pillantásra ugyan rendkívül szimpatikus, de a bevezetése rengeteg — ma még szinte alig érzékelhető — társadalmi veszélyt rejt magában. Például nagy tömegek számára teszi lehetővé az otthoni munkát, ami viszont lehetlenné teszi a szakszervezetek érdekvédelmi tevékenységét! — hívták fel a figyelmünket. Nem lehet 8 órára korlátozni a napi munkaidőt, megjelenik az

illegális gyermekmunka stb. A teledatával végzett visszakeresési tevékenységünknek a tárolása és elemzése a személyiségünk elleni támadási felületet nyithat meg. Kimutatható, hogy mi iránt érdeklődünk. Ha ez árucikk, akkor irányított reklámakcióval könnyedén manipuláció áldozataivá válhatunk. Ha ez bizonyos érdeklődési kör (társkeresés, többpártrendszer esetén egy bizonyos párt információinak rendszeres nézése, politikai, gazdasági művek visszakeresése stb.), már teljes kiszolgáltatottságot eredményez: kiszolgáltatottá, átlát-szóakká válunk. Ezekre a veszélyekre ma az NSZK-ban ellenzéki csoportok próbálják felhívni a közvélemény figyelmét.

A teledata bevezetése tehát nem csupán műszaki feladat, hanem rendkívül körültekintő személyiségvédelmi intézkedéseket is követel. Ezekről is beszámolt a szeminárium résztvevőinek a Német Posta munkatársa és R. Legien, a kereszténydemokrata párt (CDU) képviselője.

Tulajdonképpen részben a teledataprogram háttéréként képzelhetjük el a szál-optikai kábelhálózat kiépítésének programját. A teledata ugyanis tovább fokozza a telefonhálózatok terhelését, tehát szükség van egy olcsó, nagy teljesítményű információátviteli hálózat kiépítésére.

A jelenlegi telefonhálózat rézkábelekre épült. A Föld rézkészletei egyre fogynak, a réz ára nő, és fizikai jellemzői miatt a rézkábel lehetőségei is igen korlátozottak.

A 60-as években rádiótelefonnal próbálták a kábeleket helyettesíteni, az átviteli megbízhatóság azonban igen alacsony volt. Ma műholdas adatátvitellel próbálkoznak, a gyakorlati eredmények már kielégítőek ugyan, de a műholdaknak komoly, jobb minőséget nyújtó konkurrencia megjelenésével kell számolniuk: ez pedig a szál-optika.

A fényvel való információátvitel gondolata nem új. A levegőben haladó fény sugarat azonban erősen zavarja a por, az eső, és az egyéb légköri mozgások. Ezek kiküszöbölésére készült el a hatvanas évek végére az első üvegkábel.

A jelenleg gyártott szál-optika vastagsága olyan, mint egy hajszál. Ezeket a hagyományos kábelekhöz hasonlóan hajlítható kábelként lehet összekötni.

A teljesítményére jellemző, hogy egy hatszázal üvegkábellel helyettesítheti a 3000 szálal, 1500 vonalas hagyományos rézkábelt. Egyéb tulajdonságai is előnyösek: hosszabb darabokban gyártják (tehát ritkábban és főképpen jóval kevesebb szálal kell egyenként összekötni), ritkábban kell erősíteni a rajta haladó jelet, nem lehet lehallgatni, a gyártásához szükséges homok pedig korlát-

lan mennyiségben, olcsón megtalálható Földünkön.

A tervek szerint 1988-ra a szál-optika már körülöleli a Földet. A tenger alatti kábel egyidejűleg 32 ezer telefonbeszélgetés lebonyolítására képes, s természetesen tudja továbbítani a tévé- és rádióadásokat is.

Az NSZK-ban ma a szál-optikát elsősorban a telefonközpontok közötti nagy forgalom lebonyolítására használják, s most kezdődik a Hamburg és München közötti szakasz kiépítése. A szeminárium résztvevői is beszélgettek szál-optikát tartalmazó szakaszon, gyakorlatilag természetesen semmi különbség nem volt, csak a vonal rendkívüli „tisztasága” volt fel-tűnő.

Még ennél is érdekesebb volt a képtelefonon folytatott beszélgetésünk, amikor a partnereinket színes tévéen láthattuk is, megmutathattunk neki ábrákat, tárgyakat; sőt akár süketnéma-jelbeszéddel is beszélgethettünk volna.

A szeminárium során elhangzott előadásokból a hallgatóság sokoldalúan megismerkedhetett az információs hálózatokkal. Ismertették például a nyugatnémet rendőrség számítógépes információs hálózatát, a gyakorlatban is kipróbálhattuk a Nyugat-berlini Egyetem bibliográfiai visszakereső rendszerét, ami egyébként természetesen közvetlenül csatlakozik a nagy nemzetközi bibliográfiai rendszerekhez. Az utóbbi azt jelenti, hogy például nemcsak a bécsi, hanem az egyesült államokbeli információs rendszereket is közvetlenül lekérdezhettük.

A szemináriumot másfél napos értékelés-elemzés zárta, amelyet a Nyugat-berlini Egyetem jövőkutató laboratóriumának vezetője irányított. Egyhetes intenzív munkánkat így igen sokoldalúan áttekinthettük, s ez — a látottak-hallottak alaposabb rögzítésén kívül — meglepő eredményekre is vezetett. Ezek közül a legfontosabb talán az volt, hogy minél emberközelibbé és tömegesebb áruvá válik a számítástechnika, annál inkább előtérbe kerülnek alkalmazásának társadalmi következményei. Ez utólag nyilvánvalónak tűnik ugyan, de a szemináriumon, ahol nyolc ország klasszikus értelemben vett számítástechnikai szakemberei gyűltek össze, akik mindennapjaik során főképpen konkrét hardver- és szoftverproblémákkal küzdenek, ezen a szemináriumon szinte csak háttérinformációként kezelték a tárgyat, fantasztikus lehetőségeket biztosító eszközöket, s a hozzászólások, viták során mindvégig bevezetésük szociális vonatkozásai voltak előtérben.

DR. BROCKZÓ PÉTER

Earls Court

Kisszámitógépek vására Londonban

A kisszámitógépek vásárát június 14. és 17. között tartották Londonban. A vásár támogatója és szervezője a Practical Computing, a Your Computer és a Computer Choice magazin volt, melyek mind egyike a legnagyobb brit terjesztők közül való, és egyben a Business Press International Ltd. tagja.

Két évvel ezelőtt még csak minden huszadik angol háztartásban volt kisszámitógép. 1983-ra ez a szám már megduplázódott, az idén pedig már minden ötödik háztartásban fellelhető valamilyen típusú és kiépítésű mikro-számitógép. A trendek azt mu-

tatják, hogy ez a tendencia a jövőben folytatódni fog. Ma még többnyire a különféle játékszoftverek uralkodnak a szoftverpiacon. A vásár is a máttükrözte: a majd 100 kiállító termékeinek 80%-a játékszoftver volt. Előrejelzések azonban azt is mutatják, hogy a növekvő szoftverkiállatban egyre nagyobb részt követelnek maguknak a csökkenő árú kisszámitógépekre készített alkalmazások (tehát nem játékok) programcsomagok. Ezek olyan feladatok elvégzését segítik, amelyekről még néhány évvel korábban nem is tudtunk. A Hitachi professzionális számítógép számveteli, munkaügyi,

termelésirányítási, projektvezetési alkalmazási szoftvereken túl (amelyek FORTRAN, COBOL, BASIC, PASCAL nyelveken íródtak) szövegszerkesztő programokat is kínált. Különösen hatékony segítség lehet a svéd Handic cég CALC Result programja, amely Commodore 700, 8000, illetve Commodore VIC 64-re is alkalmazható, méghozzá kétféle változatban. A CALC Result úgynevezett háromdimenziós számítási — lényegében adatkezelési — lehetőséget valósít meg. Ez 32 oldalas egységeket szerkeszt, amelyek mindegyik 64 oszlop és 254 sor. Mind az oldalak, mind pedig az olda-

lakon belüli pontok közvetlenül is hozzáférhetők. Terv- és eredményadatok, alternatívák, vállalkozások eredményességének, hatékonyságának elemzésére, természetesen mindezeket grafikus formában is.

A könyvkiadók közül említést érdemel a Prentice-Hall kiadó. A kiállított könyvek között az IBM könyvek jelentettek gazdag választékot (Pl. Microcomputer-Based Data Analysis for the IBM PC, Scinel and Engineering Programs for the IBM PCs, MS-DOS and PC-DOS, vagy a dBase II programming stb.)

FEKETE-SZÜCS LÁSZLÓ

A számítógépesítés közgazdasági és társadalmi hatásai*

Olyan világméretű társadalmi-gazdasági folyamat részesei vagyunk, melynek közmegegyezése neve még nincs. Hívják úgy, hogy „a társadalom informatizálása”, „elektronizálása”, „információs társadalom” vagy „információgazdaság” stb.

E jelenségek fő áramlatait vizsgálva a következőkre keresünk választ:

— Milyen technikákra kell ma gondolnunk, amikor informatizálásról, elektronizálásról van szó?

— Milyen fejlődéstörténeti megítélés alá esnek a folyamatok, amelyek e technikák milliárdnyi alkalmazásából összeállnak?

— Milyen társadalmi és közgazdasági kihívások támadnak a konkrét, eseti alkalmazások nem számdeklát, de többé-kevésbé elkerülhetetlen tömeghatásaként?

Technikák, technológiák

A szóban forgó technikák köre évről évre változik, bővül, diverzifikálódik. Am ha e témáról szó esik, akkor a makrofolyamatok technikai hátterében mindenképpen feltűnik a **számítógép**. Az az eszköz, amelynek gondolata Neumann János fejében alig 40 éve született meg, s amely sebesség, tárolóképeség, megbízhatóság paramétereiben $10^6 \dots 10^9$ nagyságrendű fejlődést ért el azóta. Persze nemcsak a számítógépről van már szó. Két további fejleményt is ki kell emelni:

Az egyik a számítástechnika integrációja a **hírközléssel**. Kialakult a párbeszédés távfeloldozás, kiterjedt nemzeti, regionális és világméretű számítógép-hálózatok születnek. További mérföldkő ezen az úton a számítástechnika kombinációja a műsorszóró technikákkal (tv, kábeltévé, rádió), valamint a telefonnal és más távközlő hálózatokkal (mikrohullám, műhold, száloptikai vezetékhálózat). Ebből született — egyszerűbb, egyirányú kommunikációt biztosító válfajként — a **képűjság**, igényesebb változatként pedig a **párbeszédés videotex** (teledata). Az utóbbi mikroszámítógéppel kiegészülve és számítógép-hálózathoz csatlakoztatva — átvezet a munkahelyek, otthonok egyedi informatizálásához. Új minőségi fokra jut a postai **infrastruktúra** (elektronikus központok, zajmentes, digitális kép-, jel-, hangátvitel), s így olyan új szolgáltatásokat kínál, mint a speciális adathálózatok, gyorstelex (teletex), elektronikus posta, illetve távlevelezés, távmásolás (telex), távolsági reprodukció papírra, dokumentummásolás helyközi hálózaton képernyőre, írás, rajzolás távközlő vonalon stb.

A másik kiemelkedő fejlemény az, hogy a számítástechnikában, a hírközlésben és a tömegközlekedésben a fejlődés közös motorjává a **mikroelektronika** innovatív lendülete vált, főként a nagy integráltságú alkatrészek gyártásában. A világtérlemelés 20 évtized óta mennyiségben évi 60%-kal növekedett; értékben csak 12%-kal, amit egy ugyancsak tartós fajlagos árcsökkenési tendencia magyaráz. Az áramköri integrációt egy mintegy másfél évenként feleződő méretcsökkenés, miniaturizálódás kísér. Az előrejelzések 2000-ig a térfogat-egységre eső áramköri funkciók mintegy további ezerszeres (!) növekedésével — sűrűsödéssel — számolnak.

E technikák közös kulcsszava: az **információ**, amely automatizmusokban irányít, vezérel: mint hír, illetve közlés, tudást, tájékoztatást, ismereteket hordoz és közvetít, s az emberi intellektuson és kapcsolatokon keresztül társadalmasul.

Automatizálás. Az elektronizálás és a számítógép forradalmasítja a termelést. Az automatizálás teret hódít a feldolgozó és a gyártási folyamatokban egyaránt. Az előbbi szabályozási köreit számítógépes irányító és felügyelő mechanizmusok fogják össze; a gyártási technológiákban, felső fokon, a vezérelhető szállítóberendezé-

sek, NC szerszámgépek, ipari robotok összekapcsolása „ember nélküli” gyárakat hoz létre, sőt a tervezés, gyártás és ellenőrzés komplex számítógépes felügyelet alatt folyik. Az automatizálás kiterjed a közlekedésre és a szolgáltatások legtöbb ágára.

Irodáautomatizálás. Irodákban, hivatalokban az érdemi, szakmai munkát végzőket és vezetőket — adminisztratív segéd személyzet helyett — magneses elvű adat- és irattár, képernyőre hívható archiv adatbázisok, elektronikus szövegfeldolgozó berendezés, intelligens telefon és (táv)másoló segítik, lokális és helyközi hálózaton.

Információtechnológiák

A szorosabb értelemben vett informatikai alkalmazásokban kezdetben kizárólag az ún. **kötegetett** üzemmód uralkodott. Ma egyre általánosabb a **párbeszéd** technológiák és — ahol helye van — a **tranzakcióvezérelt** adattechnológiák iránti igény. Jelentős szerepe van az **adatbázis** elvű információtechnológiáknak, mind az adatbank-lekérdező rendszerekben, mind pedig a nagy információrendszerek belső adatgazdálkodásában. A helyi és távolsági adatfeldolgozás a fentiekkel, illetve azok egymás közt sokféle kombinációban fordulnak elő. Az **osztott** információrendszer szervezetiileg, illetve földrajzilag decentralizált, de kooperáló számítógépes erőforrásokból, illetve logikailag összefüggő, osztott adatbázisokból áll. A **videotex** maga is egyféle sajátos adattechnológiát testesít meg.

A makrofolyamat fejlődéstörténeti megítélése

Az informatika társadalmi elterjedése

Először az Egyesült Államokban figyeltek fel rá, hogy az információ társadalmi és gazdasági súlya gyorsan növekszik. Ez két síkon volt megfigyelhető. Egyfelől a **számítógépesített információkezelés** expanziójában: míg 1970-ben az Egyesült Államok bruttó nemzeti termékének 2,1%-át fordította közvetlenül számítógépes adatfeldolgozásra, addig 1980-ban ez már 5,2%- volt, 1990-re pedig 8,3%-ra prognosztizálják. Másfelől felmérték, hogy melyek azok a **gazdasági tevékenységek**, amelyek középpontjában lényegében az információ kezelése áll. Ebben az értelemben ide számít a tv, a rádió, a könyvkiadás, a könyvtárügy, a tudományos-technikai adattárak, bármilyen technikával végzett információfeldolgozás, ügyvitel stb.

Kiszámították, hogy az ilyen információs tevékenységek 1980-ban az Egyesült Államok teljes munkaerőjének már 47%-át (báralapjának 53%-át) vették igénybe, a mezőgazdaság 3%-os, az ipar 23%-os és az egyéb szolgáltatások 27%-os részesedése mellett. Úgy becsülték, hogy a nyolcvanas évek végén a dolgozók 70%-ának mindennapos eszközévé válik valamilyen elektronikus informatikai eszköz, felhasználói berendezés, terminál. A folyamat, ha hátrébb tart is, világszerte megfigyelhető.

Megállapítható: az elektronizáció, illetve az informatizálódás egyike azoknak a meghatározó erejű tényezőknek, amelyek a társadalom és gazdaság most kibontakozó, korszakos jelentőségű fejlődéstörténeti szakaszát formálják, és szocialista viszonyok között — így hazánkban is — történeti szükségsszerűséggel jutnak érvényre.

Az innovációs ciklus

E korszakos folyamatban fontos megkülönböztetni magát a tudományos-technikai haladás menetét, hullámainak azoktól a

társadalmi állapotváltozásoktól, amelyeket az innovációk társadalmi méretű asszimilációja vált ki.

Az előbbi egy világméretű **innovációs ciklus**, mely konkrétan kitapogatható időben születik, kiteljesedik, majd elhal. Az innovációs hullám egy sor tudományos felfedezés, jelentős találmány időbeli és témaköri egybeesésével, sokasodásával indul (invenziós szakasz). Ezek igazán jelentős részéből új iparágak (energiaforrások, járművek, technológiák) jönnek létre (innovációs szakasz), melyek mindenütt elterjednek (diffúziós szakasz). A teljes folyamat egyszeri lefutású, vagyis a történelmi időben adott kezdő és záró időpontokhoz kötött.

Tudomány- és technikatörténeti tényanyagon matematikai statisztikai módszerekkel végzett elemzéssel úgy találták, hogy ez a folyamat egy, a Volta-féle ökológiai képlet görbéjével analóg lefutású, egymást átlag 50—55 évvel követő innovációs hullámokat képez. Egy-egy hullámot szabályszerűen invenziós ciklus előzi meg, és jöllehet a két innovációs (invenziós) ciklus közti átlag 54 évnvi intervallum eléggé állandó, maguknak a ciklusoknak a „lefutási ideje” rövidül: az utóbbi száz évben felére csökkent, a ciklusok közti szünetek hosszabbodásával.

Az adatokból arra is következtettek a kutatók, hogy a mostani invenziós hullám mintegy 80%-a 1980-ig lefutott, a találmányok, kutatási eredmények zöme megszületett, bár nem tudni, melyek azok, amelyek majd új iparágakat teremtenek. Mindenesetre egy részük mindenképpen az információkezeléssel kapcsolatos, ide értve a genetikai információk manipulálását, és az ezzel kapcsolatos, bonyolult, új kémiát.

Fejlődéstörténeti megfontolások

A probléma egyik pólusán tehát a legtagabb értelemben vett **információtechnológiák** állnak. Ezek a történelem mostani, még lezáratlan invenziós-innovációs hullámában jöttek-jönnek létre, diffúziójuk pedig még csak a kezdetén tart. Az innovációs hullám — bár valós társadalmi igények nélkül nem érvényesülne — a hagyományos információs rendre épült politikai, gazdasági, társadalmi beidegzettségek közegellenállásába ütközik.

A másik póluson, a **társadalmi viszonyok**ban az átalakulás bonyolult interakcióban és áttelelezések útján, többek közt az öntörvényeik szerint is ciklikus felhalmozási, beruházási folyamatokkal interferenciában megy végbe. Megváltozik az információáramlás és a kommunikáció struktúrája, új esélyek és kihívások keletkeznek az egyének, közösségek, szervezetek kapcsolataiban, a politikai, jogi, gazdasági és kulturális viszonyokban.

A változások mindenesetre túlélik az őket kiváltó innovációs ciklus élettartamát, így ez utóbbi a történeti időszámítás rövidebb időléptékét kívánja, mint a társadalomra, az egyetemes kultúrára gyakorolt marandó hatások periodizálása.

Ami e jelenségek történelmi jelentőségének nagyságát illeti, ma még csak spekulálhatunk: vajon oly mélyreható lesz-e, mint volt a könyvnyomtatás? Vagy az írás feltalálása? Netán egy új kultúra előhírnöke és kezdete? Vagy „csak” mint a motorizáció? E kérdésekre majd a jövő ad választ.

Társadalmi hatások, kihívások

Áttérve a harmadik kérdésre, a társadalomban várható állapotváltozások mibenlétéről szűk kereteink közt alig lehet címszavaknál, utalásoknál többet mondani.

Foglalkoztatottság. Ez a leggyakrabban felvetett kérdés.

Nem hiszem mégsem, hogy helyes lenne a kérdést úgy feltenni: okoz-e munkanélküliséget a számítógépesítés. A világ legtöbb országában meglévő **mai** munkanélküliség mindenestre aligha vezethető vissza erre. Igaz, az ipar az automatizált gyárak irányába halad. J.-J. Servan-Schreiber szerint az automatizált japán autógyárakban az élők munkája hat-szor termelékenyebb, mint a legjobb, nem automatizált amerikai üzemekben. Így kényszerült a teljes automatizálás útjára a Volvo, a Mercedes, a Chrysler stb. Másfelől a foglalkoztatottsági struktúra úgy alakul át, hogy ha kevesebb fizikai, főleg betanított munkásra van is szükség, jelentősen megnő az automatikákat, számítógépes irányítási rendszereket tervezni, létrehozni, továbbfejleszteni, kezelni és fenntartani tudó, vagyis intellektualizáló munka iránti igény. Úgyannyira, hogy Japán ezért el is kerülte a munkanélküliséget.

Az ún. szellemi munkakörökben az irodáautomatizálás mintegy 30%-os létszámcsoökkentést hoz. Főleg banki, biztosítói, titkárnői, egyszerűbb ügyviteli, számviteli munkakörökben várható leépítés.

Szabad idő. Ellentétes hatások egyenlegeként mindenesetével azzal kell számolni, hogy legalábbis az anyagi jólét egy fokára eljutott, iparosodott országokban egyre kevesebb élőknek kell majd az árúban és anyagi szolgáltatásokban elvárt termeléshez. Egyfelől tehát megnő a társadalom szabad ideje, másfelől felveti a csökkenő munkaidő társadalmi méretű elosztását. Ami ez utóbbit illeti, a megoldási alternatívák (pl. létszámcsoökkentés munkanélküli-segéllyel; a heti munkaidő csökkentése; a nyugdíjkorhatár leszállítása) ismeretek; a választás társadalompolitikai kérdés.

A szabad idő hasznos eltöltése várhatóan megnöveli majd az **intellektuális javak** és **szolgáltatások** termelését és fogyasztását, ami — mellesleg — pótlólagos munkaalkalmat is teremti, mivel ezek tervezése, fejlesztése többnyire még nem automatizálható szellemi munkát kíván. A hasznos otthoni elfoglaltsághoz, tanulásához, önműveléshez, szórakozáshoz és játékhöz az új információtechnika gazdag választékú eszköztárat kínálhat — ha ennek infrastruktúráját az országban kiépítik.

Művelődés. Nálunk is megkezdtek az információtechnológiák és a kultúra, ezen belül az információkultúra kölcsönhatásainak elemzését. Az összefüggések messze vezetnek, s kiterjednek a termelési, ezen belül a vezetési kultúrára, a tudományra, a tájékoztatásra, a viselkedési kultúrára, az olvasási, művelődési igényre stb.

Termelési kultúra. Egyre nagyobb kihívás gazdaságunk számára, hogy az intenzív fejlődés követelte **minőség** egyre inkább a termékekben, szolgáltatásokban megtestesülő „**tudástartalommal**” esik egybe. Két kérdés kapcsolódik ide.

Az egyik az ország **szellemi állapota** és jövője. Nemrég még káros illúzióként lehetett halálni, nem is jogtalan, de sajnos már történelmi értékű hivatkozásokkal, hogy „szellemi nagyhatalom” vagyunk. Koránt sincs ez így, s relatív helyzetünk is romlik.

Közép- és felsőoktatásunk aránya, az ötvenes években elért csúcsozról jelentősen leszállva, évtizede stagnál. A felsőoktatásban pl. nappali tagozaton az érintett korosztályok 4,7%-a tanul, az NSZK-ban 20%-.

A másik a **társadalom kreativitásának** kérdése, pontosabban az, hogy mennyire képes az alkotóerőket kibontakoztatni, a meglévő tudást és teremtő akaratot mozgósítani, beépíteni a termelésbe.

Vezetési kultúránk hiányossága, hogy az értelmiség egy része (főleg a fiatalok) ma szakmailag alulfoglalkoztatott: sajnos még meglévő szellemi értékeinket sem tudjuk „beépíteni” a termelésbe és termékeink minőségébe.

Az információ gazdasági értékelése. Több információosztályban újra kell gondolni, hogy azt árúként forgalmazzák-e, s ha igen, monopolizált vagy versenyelvű piaci forgalom tárgya legyen-e. Tisztázandó, melyek azok az információk, amelyeket állampolgári jogon mindenkinek elérhetővé kell tenni.

A jogok alkalmazása. A kommunikáció jogi szabadságának anyagi-instrumentális lehetőségét is meg kell teremteni, a megfelelő információk, hírközlési infrastruktúra létrehozásával vagy korszerűsítésével.

A politikai akaratnyilvánítás terén a kiegyensúlyozott társadalmi közérzet, a nemzeti egység ügyét szolgálja, ha egyéni és közösségi (csoport-, réteg-, osztály-) érdekek a politikai közvélemény által szankcionált, nyílt folyamatokban, intézményes mechanizmusok útján ütköznek és rangsorolódnak. Ez nagyrészt információáramlást jelent. Az információ-folyamatok struktúrájának és tartalmának mély politikai jelentése van. (Például: vajon az információk csatornáiban az utasítások fentről lefelé áramlása, s visszafelé a jelentések jellemzők-e? Vagy van-e oda-vissza ható vélemény- és akaratnyilvánítás? Mekkora a horizontális áramlás azonos szintű szervek, közösségek, egyének közt?)

Az információ nyíltsága és védelme. Az információk minősített osztályai különleges titokvédelmet érdemelnek. Ilyen az államtitok, a szolgálati és az üzleti titok, a magánszférára vonatkozó információk titokvédelme a személyiséghez fűződő jogok körében.

Az információk állami monopóliuma azonban csak közérdekből, korlátozott körben igazolható; ezen túl a bürokratikus elzárkózás, az elidegenítő hierarchizálódás kötőanyagává válhat. Emellett — mert az információ haszna egyének és közösségek számára gyakran nagyobb, ha abból másokat kizárnak — az **információ magánkiszajátítása** az érdekharc tisztességtelen fegyvere lehet, sérti az egyenlőség elvét, etikailag sérelmes összefonódásokat erősíthet.

A fejlett szocializmus természetéhez tartozik, hogy tendenciálisan a demokratizmus magasabb formái felé halad. Ehhez az információ széles körű **társadalmassításán**, az államigazgatás nyíltságának növelésén alapuló, közérdekű tájékoztatáspolitikai, információellátás tartozik, amely kiterjed az információhoz való hozzájutás jogi, politikai, igazgatási korlátainak lebontásához — ahol ezek indokolatlanok.

Mindez összefüggő információpolitika és stratégia kialakítását és alkalmazását igényli. Ez az, ami hazánkban is napirendre kerül.

DR. NÉMETH LORÁNT

SZÁMALK-tanfolyam

Készletgazdálkodási alrendszer a MAS—M rendszerben

A tanfolyam időpontja: 1984. szeptember 17—21.

A tanfolyam témái: bevezetés, cikktörzs-karbantartás, készletgazdálkodás, darabjegyzék-készítés, szükséglettervezés, készletkönyvelés, szoftvertesztelés. A tanfolyam helye: SZÁMALK-székház, Bp. XI., Szakassz Árpád út 68. Részvételi díj 6000 Ft. A tanfolyammal kapcsolatos szakmai kérdésekről felvilágosítást ad Ribiczeyné Bede Éva, a 853-111/208 telefonszámon. Jelentkezni lehet Szilágyi Évánál, a 853-111/131 telefonszámon, vagy levélben a SZÁMALK Oktatásszervezési Osztályán.

Adat és információ. Minek nevezzem?

Az adat és az információ fogalmával kapcsolatos hozzászólásokat olvasva szakemberek és laikusok arra a következtetésre juthatnak, hogy valami rettenetes nagy baj van a mi szakmánkkal. Hiszen még a két legalapvetőbb fogalmat sem tudjuk pontosan meghatározni! Számos, a témával kapcsolatos vitában vettem már részt, és meggyőződés, hogy ebben a században e vita végére nem kerül pont. Jómagam is több helyen adtam „pontos”(??) meghatározást e két fogalomra, de bizony a mindennapi élet során meglehetősen következtetlenül használok az adat és az információ kifejezéseket. Egyáltalán nem akarom lebecsülni e megbeszélés — nevezzük így, hiszen tulajdonképpen nem vitáról van szó — fontosságát. Annak ellenére, hogy saját elképzeléseim bizonyos pontokon eltérnek a többi hozzászóló véleményétől, élvezettel olvastam hozzászólásukat. Mindenekelőtt azonban a közvéleményt szeretném megnyugtatni: szó sincsen alapvető gondokról. Ha már belevágtam, akkor elmondom saját elképzelésemet is. Ezt megelőzően viszont néhány gondolatot szentelnék néhány eddig nem kiemelten kezelt szempontnak. A hozzászólás végén a gyakorlati feladatokra szeretném ráirányítani a figyelmet.

A terminológia relatív fontosságáról

Szakmánk jóval fiatalabb más tudományágaknál. Szeretném azonban látni azt az orvost, aki pontos meghatározást tud adni a „betegség” fogalmára oly módon, hogy azzal minden kollégája és a laikusok is egyetértsenek. Gratulálnék annak az ügyvédnek, aki tömören és egyértelműen definiálni tudná a „jogtalanság” fogalmát. Matematikusok, mérnökök, jogászok és orvosok ugyanúgy érintkeznek a mindennapi felhasználóval, mint a számítástechnikusok, anélkül, hogy legalapvetőbb fogalmaikat pontosan meghatároznák.

Egyáltalán nem tartom fontosnak, hogy az adott tudományágban használt kifejezések tudományos és hétköznapi értelmezése egybeessen. Hányszor alkalmazzuk mindennapjaink során az „erő” fogalmat, és vajon hányszor a fizika mint tudomány ismerveinek szerint? Idézhetsük a függvény, a funkció, a jog, a művelet, az osztály, a sejt stb. szavaink ezreit, amelyek adott tudományágban igen pontos jelentéssel bírnak, de még a vonatkozó diszciplína képviselőivel folytatott érintkezés során sem használjuk őket pontosan. Ha kimondom a „halmaz” szót, vajon hányan gondolnak a pontos matematikai értelemlere, és kiből fog felvetődni, hogy a halmaz angol megfelelőjét, a „set” kifejezést az adatbázisrekordok közötti kapcsolatok megnevezésére is alkalmazzák?

Minden tudományágnak és minden egyes tudományág minden képviselőjének joga van sajátos módon használni bizonyos terminusokat. Teljesen új jelenségek felfedezése esetén vagy a jelenségre emlékeztető valamilyen régi fogalmat alkalmazzunk, vagy pedig teljesen új fogalmat alkotunk. A szakmabeliek közötti érintkezés során csak az számít gondatlanságnak, ha ezeket a kifejezéseket nem következetesen alkalmazzuk. A számítástechnikában nincs egyetértés a szekvenciális állomány, a szemantikai hiba, az adatbázis, a magas szintű nyelv stb. fogalmak pontos használatát illetően. Ebből már támadtak kommunikációs gondjaim, de olyan még nem, amelyet fél perc alatt ne lehetett volna tisztázni.

A szakember és a „laikus” közötti érintkezésben sem a pontos szóhasználat a lényeg. Fontosabb az, hogy mondanivalónkat megértessük a felhasználóval, vagyis saját szavaink megfelelő tolmácsai legyünk. Ha egy számítógéppel támogatott információs rendszer nem sikeres, akkor ennek többnyire nem az az oka, hogy adatnak neveztük az információt — vagy fordítva —, hanem az, hogy maga a fejlesztő nem érzékeli a két fogalom mögötti tartalom különbségét. E tartalmi különbséget — ahogyan én látom — az alábbiakban fogom kifejtani. Előbb azonban szeretném felhívni a figyelmet néhány alapvető tényezőre.

Egyrészt úgy érzem, hogy az adat és az információ fogalmait valamilyen túl statikusan akarjuk szétválasztani. Elfeledkezünk a dialektikáról. Vagyis arról, hogy két dolog különbözősége nem zárja ki adott vo-

násaik azonosságát. Véleményem szerint az adat és az információ fogalmának tartalma eltérő, de van bennük lényeges közös vonás is.

Másrészt fel kell hívnom a figyelmet arra, hogy az adat és az információ fogalmához tartozó jelenségek túlzottan is széles körűek ahhoz képest, hogy mindössze ezzel a két fogalommal jelöljük meg őket. Tartalmukban lényegesen különböző jelenségeket hajlamosak vagyunk egyaránt adat vagy információ névvel illetni, mint az alábbi példákból kitűnik.

Végül nem kis bánattal gondolok arra, hogy bizonyos mértékig éppen saját szakmánk képviselőinek beállítottasága folytán az „adat” szóhoz valamiféle kisebbségi momentum tapad, csakúgy, mint az „ügyvitel” vagy az „adminisztráció” szóhoz. Ahogyan a „minőség” — helytelenül — „jó” minőséget jelent, úgy az „adat” az „csak” adat. Régi könyvekben szembeállították az „adatfeldolgozó” rendszereket az „információs” rendszerekkel, illetve a mérnöki matematikai rendszerekkel. Értelmetlenül, mint látni fogjuk.

Saját elképzelésem bemutatásánál kicsit messziről indulok el, de erre kényszerítenek az eddigi hozzászólások. Leírom a következőt: M. Ez, ugyebár egy jel. Betű? Annak látszik, bár én a római 1000-re, vagyis számra gondoltam. Ezt írhatnánk így is: ezer, thousand, 10X100 és még millió más módon. Felvázolhatnánk egy koordináta-rendszerben. Megadhatnánk hexadecimális formában. Mindenki, mindig ugyanazt fogja érteni, ha ... — Ha egyáltalán észleli a közlésemet. Történeten az írásban, mint itt; szóban; vagy becsukott szemű ember számára kavicsokból kirakva. — Ha ismeri a közléshez használt jeleket, vagyis nem csupán észleli, de fel is fogja a közlést. Ha a megfelelő japán jelet rajzoltam volna ide, kevesen tudnák, hogy mit is keres itt a furcsa ábra. Érzékelné, de nem fogná fel mindenki.

Az érzékelés és a felfogás nem elegendő. Mikor nagyobbik lányom 7 éves volt, szépen, derék magyar kiejtéssel kibetűzte: t h o u s a n d . Minden egyes betűt észlelt, a betűket fel is fogta. Apu, mi ez? — kérdezte. Mondom neki: ezer. Ja ... Ezzel a szép magyar szóval közölte, hogy most már érti is, miről van szó. Kisebbségi, akkor 5 éves lányom közbeszólt: Apu, az sok? Ő felfogta a már hallott ezer szót, de még nem tudta viszonyítani az adott fogalmat más elemi fogalomhoz.

Egy közlés megértéséhez a fogadónak ismernie kell a jelek alkalmazásával kapcsolatos megegyezéseket, az úgynevezett *szintaktikai* konvenciókat. Ezen túlmenően értenie kell a jelekkel tükrözött tartalom jelenlétét, vagyis alkalmaznia kell tudni a *szemantikai* konvenciókat. (Lám, a programok vizsgálatánál mennyire összekeverjük a két fogalmat! Nem baj, mert tudjuk, hogy miképpen keverjük össze.)

Mi az „ezer”, „1000”, „thousand”, „M”? Adat? Információ? Én egyiknek sem nevezném. Ezek jelek, illetve jelsorok. Van jelentésük, de nincs ismerettartalom. Nem tükröznek vissza semmilyen jelenséget. Ebből viszont máris következik, hogy az adat és az információ fogalmát nem helyes a hordozó jelek készlete alapján szétválasztani. Nem értek egyet azokkal a véleményekkel, melyek szerint a „9.” hónap adat, a „kilencedik” hónap vagy a „szeptember” információ. Főleg ma nem, amikor minden kifejezésforma digitalizálható: a fénykép, a film éppúgy, mint egy hangfelvétel. Az pedig természetes, hogy minden számszerű forma szövegesen is megfogalmazható. Az adat és az információ véleményem szerint a tartalommal és nem az ábrázolással kapcsolatosan választandó szét, ha egyáltalán megkülönböztendő!

Az adat és az információ tényezői

Itt jutottunk el oda, hogy a fenti-ek során említett második problémám — az adat és az információ fogalompár elégtelensége — alapjait bemutassam. Gyors egymásutánban kifejezéseket, illetve mondatokat fogok írni: Ezer. A mennyiség ezer. A csavar mennyisége ezer. X. Y. vállalatnál (tegyük fel, hogy pontosan megnevezték!) a csavar mennyisége ezer. A csavar készletezett mennyisége 1000 doboz. Az M6-os csavar X.

Y. vállalatnál készletezett mennyisége 1000 doboz. Az M6-os csavar X. Y. vállalatnál készletezett mennyisége 1000 doboz volt 1983. szeptember 30-án.

Most következnek a kínos kérdések: Az „ezer” adat? A fenti kifejezések és mondatok mindegyikét „formátumban” is meg lehetett volna adni. Ettől persze lényegük nem változik. Akkor hol kezdődik és hol végződik az *adat* fogalom alkalmazása a fenti kifejezésekre? Hol alkalmaznánk az *információ* megjelölést? A mennyiség ezer és a csavar mennyisége ezer kifejezések közül az utóbbi többet mond. Az első adat még, a második már információ? Vagy még mindig adat, annak ellenére, hogy többet mond? A „mennyiség ezer” és az „M6-os csavar” külön-külön ér annyit, mint együtt? Külön még adatok, együtt már információ, vagy még mindig adat?

Remélem, e bosszantó — még olvasni is szörnyű — kitételek alapján az olvasó is ugyanazt gondolja, amit én: az adat és az információ lényegét valamilyen eddig fel nem vetett, meg nem nevezett vonatkozásban kell keresnünk. Bármennyire is próbálok elkerülni, ennél a pontnál már aligha térhetek ki az elől, hogy meghatározást adjak az adat fogalmára. Megkérdőjelezhető véleményem szerint

az adat a valóság adott jelenségének nem értelmezett, de értelmezhető visszatükrözése, előre meghatározott szintaktikai és szemantikai megállapodások szerint.

A meghatározás második mellékmondata tulajdonképpen felesleges. Az „értelmezhető”-ben benne foglaltatik, hogy a jelenség visszatükrözését, történjen az bármilyen érzékeléssel is, észlelni, felfogni és megérteni tudjuk. Nyilván feltűnik, hogy — talán megengedhetetlenül önkényesen, de jobb hiányában — szétválasztom a megértés és az értelmezés fogalmakat. (Nem újabb terminológiai vita generálásának szándékával!) A mennyiség ezer — ezt mindenki érti. Aligha hiszem, hogy bárki is tudná értelmezni.

Az *értelmezhetőség* kifejezés használatánál arra az aligha cáfolható tézisére építünk, mely szerint a világ egyetlen jelensége sem értelmezhető önmagában, hanem csakis a vele összefüggő más jelenségek viszonylatában. Következésképpen ha egy adott jelenség visszatükrözésével találkozunk, akkor csak az esetben van módunk az értelmezésre, ha e visszatükrözést a jelenséghez kapcsolódó más jelenségek visszatükrözéséhez tudjuk illeszteni. Egyetlen kifejezést is lehet érteni, de egy kifejezést sem lehet önmagában értelmezni. Mindannyian naponta játszunk ezt a sajátos „kapcsoltam” társasjátékot.

Az adat a valóság visszatükröződése, vagyis ismeret. Hordozó közegétől és a felhasználó jelektől független ismerettartalom, amely csak adott összefüggésben válik ismertté. Az adat kettős viszony: egyrészt a valóság vonatkozó jelenségéhez kapcsol (adott szintaktikai és szemantikai konvenciók szerint), másrészt más adattal függ össze, amely nélkül értelmezhetetlen. Amely hiányában pusztá kifejezés marad. Sajnálatos módon az egyszerűbb és a többrétű „kapcsolás” különböző szintjeinek a kifejezésére nincsenek különböző fogalmak.

Mit is jelent azonban a fenti meghatározásban az „értelmezhető”, de nem értelmezett” kitétel? Létezik visszatükrözés, létezik ismeret, amely értelmezhető, de nem értelmezett? Gondolom, elegendő, ha bemegyünk bármelyik számítógézpontba, és válogatunk egy ideig a készülő kimutatások között, és akkor megtaláljuk a választ. Az értelmezhető ismeret adat, de még nem információ. Minden értelmezhető adat minden értelmező szubjektum számára más értelmezésnek nyit teret, és így más információkat, más új ismereteket generál. Ezek szerint

az információ a valós világ jelenségeinek olyan értelmezett visszatükrözése, amely új ismeretet hoz létre.

Mindenki, aki elolvassa utolsó példamondatunkat — „Az M6-os csavar X. Y. vállalatnál készletezett mennyisége 1000 doboz volt 1983. szeptember 30-án” — ezen egymással összefüggő jelenségeket tükröző adatsorból más-más elemet fejt ki. Egyek a dátumon, mások a vállalat nevén, ismét mások a mennyiséggel

kapcsolatosan végeznek asszociációkat, többnyire nem egyetlen fogalmon, hanem saját, már elsajátított ismereteik viszonyain keresztül. Ha valaki nem ismeri a magyar csavar-szabványt, annak a közlés „kevesebb” új ismeretet ad, mint annak, aki ismeri. Hasonló cikkekkkel foglalkozók többet nyernek ezen adatsorból, mint mások. Aki ismeri az X. Y. vállalatot, az azt mondhatja: ez az állítás hamis. Az X. Y. vállalat megfelelő készletgazdája pedig még azt is mondhatja: hiszen tavaly még 2000 doboz volt!

Az információ nem önmagában létező, nem önmagában megfogható dolog. Az információ *viszony*: az adat (sor) és a fogadó személy közötti viszony, amely az értelmezés folyamatában testesül meg. Ebből következik, hogy a nyert „új ismeret”, vagyis az információ mennyisége három tényezőtől függ. Attól, hogy az adat(sor) mennyire „teljes”, vagyis mennyire világítja meg az összefüggéseket, azaz önmagában mennyire értelmezhető. Attól, hogy milyenek a fogadó ismeretei (a „régiek”), vagyis mekkora esélye van a kapcsolatnak. Végül pedig attól, hogy mennyire intelligens a fogadó, azaz pontosabban szólva milyen értelmezési képességekkel van megáldva. Ezért az információ furcsa dolog: kérészéletű. Egy adatsor az értelmezés pillanatában új ismeret, információvá válik, de a folyamat lezáródása után vagy elvesz (esetleges későbbi értelmezés tárgya lesz), vagy beépül a fogadó szubjektum „memóriájába”, mint „rég” ismeret.

Itt jutottunk el a fentebb említett felvetéseim közül az elsőhöz. Nem igaz, hogy az információ „ismeret”, míg az adat csak „adat”. Az adat és az információ dialektikus egységet alkot. Mindkettő ismeret, hiszen mindkettő a valóság valamilyen adott jelenségét tükrözi. Ugyanakkor a két különböző is. Az adat lehetőség, megtermékenyítésre váró ismeret. Az információ *eredmény*: az értelmezés folyamatával megtermékenyített adat. Éppen ezért nem tudok haragudni sem másra, sem magamra, ha e két szót „következtelenül”, felváltva használjuk. Elképzelhető, hogy valaki értelmezhető, de nem értelmezett formában visszatükrözi a valóságot, anélkül hogy adatai (adatsora) értelmezésre kerülnének. Hibákat mindig elkövetünk. A szándék viszont mindig az, hogy a visszatükrözött adatokkal a valóságot, akkor azt vagy magunk, az esetek többségében mások, ténylegesen értelmezzék. Sor kerül-e egy számítógép által összeállított kimutatás tényleges értelmezésére vagy sem, ez adott esetben lehet kérdés. Viszont e kimutatások többsége értelmezésre készült. A szervező nem tudhatja, hogy pontosan ki és pontosan milyen(!) következtetéseket fog levonni az adatokból, vagyis hogyan fogja értelmezni azokat. Ő a kimutatásokat a jelzett igényeknek megfelelően értelmezésre szánja. Vagyis „adatait” feltétlenül értelmezésre kerülő, új ismeretet szolgáltató „információ”-nak fogja fel. Ezért ő is és mások is színonim értelemben fogják használni az adat és az információ fogalmakat.

Adatok az információs rendszerben

Előbbi fejtegetésemből az is kiderül, hogy az adat nem alacsonyabb rendű fogalom. A lényeg meg nem értéséről tanúskodik az, aki mereven szét akarja választani az „adatfeldolgozó” rendszereket, mondjuk, a vezető „információs” rendszerektől. Kíváncsi vagyok, hogy miképpen fog „vezetői információkat” szolgáltatni a valóság alapvető jelenségeit tükröző, lenézett adatok nélkül! A matematikai-mérnöki alkalmazások egyike sem lehet meg adatok — és az azokból generált adatsorok — értelmezése, vagyis információk nélkül. A különbséget nem az adat és az információ fogalmában, hanem az értelmezhető adatsorok elkészítésében kell keresni. Az úgynevezett „adatfeldolgozásban” az adatkezelő műveletek dominálnak az értelmezhető adatsorok elkészítésének folyamatában, míg más esetekben az adatkezelő műveletek túlsúlya helyett az adatátalakító(!) műveletek uralkodnak az értelmezhető adatsorok elkészítésében.

Itt kell kitérni az automatikus irányítás kérdésére is. Nem kétséges,

(Folytatás a 27. oldalon)

Termelésirányítási rendszerek a Struktúránál

A Struktúra Szervezési Vállalat az ország legnagyobb és legrégibb szervezési vállalata. Alapításakor, a 60-as évek elején Gépi Adatfeldolgozó Vállalatként, majd – többféle néven – mint a Kohó- és Gépipari Minisztérium szervezőintézetét ismertük. 1982-ben, az iparirányítási intézményrendszerének átszervezésekor a Struktúra nevet vette fel a vállalat.

Tevékenységi körébe tartozik a vállalati folyamatok szervezése, a munka- és üzemszervezés, a kötelelt feldolgozásoktól az integrált online rendszerekig terjedő számítógép-alkalmazás, a kapcsolódó számítógépes szolgáltatások biztosítása, munkaergonómiai, munkapszichológiai kutatások, vizsgálatok, és az ezekhez szükséges műszerek gyártása.

A vállalat dolgozóinak száma 450, éves termelési értéke 150 millió forint. A számítástechnikai szolgáltatásokhoz és fejlesztési munkákhoz használt főbb hardvereszközök: 2 db ESZ 1022-es számítógép (1012 kb-át kapacitású központi tárral), ESZ 1012-es kisszámítógép (64 kb-átos központi tárral), SZM-4 kisszámítógép (256 kb-át központi tárral), Bull-Gamma 115-ös számítógép, VT-20 és TAP-34 – ESZ 1022-es, illetve ESZ 1035-ös gépekkel távfeldolgozási üzemmódban működő – mikroszámítógépek, és egyre növekvő számban különböző (pl. Commodore, Sinclair) személyi számítógépek.

A Struktúra Szervezési Vállalat számítástechnikai fejlesztési törekvéseiről, a hazai iparvállalatok számítógépesítésében betöltött-vállalt szerepéről kérdeztük Fésűs Károlyt, a vállalat számítástechnikai főosztályának vezetőjét.

— Sokszor hangoztatjuk, hogy a nép gazdaság intenzív fejlesztésének időszakában szükséges a követelmény a számítástechnika szerves beépítése a gazdasági folyamatokba. Milyenek ítélik hazánkban az iparvállalatok számítógép-alkalmazásainak színvonalát, hatékonyságát, melyek a legfontosabb megoldandó problémák ezen a területen?

— A Számítástechnikai Központi Fejlesztési Program végrehajtása során az ipari tárca minden vállalata számára megteremtődött a lehetőség a számítástechnika alkalmazására, vagy saját számítógép vásárlásával, vagy valamelyik szolgáltató vállalat – itt elsősorban a SZÜV-re és az ÉG-SZI-re gondolok – országos hálózatának számítógépei vagy épp az ágazati szervezési intézet, a Struktúra Szervezési Vállalat segítségével. Ezt igen jelentős eredménynek kell tekintenünk.

A hagyományos ügyvitel folytatása

Van ennek azonban főnője is: az alkalmazások döntő többsége a hagyományos, begyakorolt ügyviteli formák folytatása, csak egyszerű adatfeldolgozási-nyilvántartási feladatokat (például rendelés-, állóeszköz-, forgóeszköz-, személyzeti, raktári nyilvántartásokat, bérelszámolást, illetményszámfejtést) oldanak meg számítógéppel. Vagyis a hagyományos ügyrendet folytatják drága eszközökkel.

Csaknem mindenütt elhanyagolták a számítógép alkalmazását megalapozó szervezést. Ennek oka, hogy a jelentős ráfordításokkal kiépített számítástechnikus-képzés, számítástechnikai oktatás mellett nem jöttek létre szervezési iskolák; a kitűnő számítástechnikusok mellett nagyon kevés jól képzett szervező van, a szakközgazdász-, szakmérnök-képzés bevezetése ezt a gondot csak enyhítette, de nem szüntette meg.

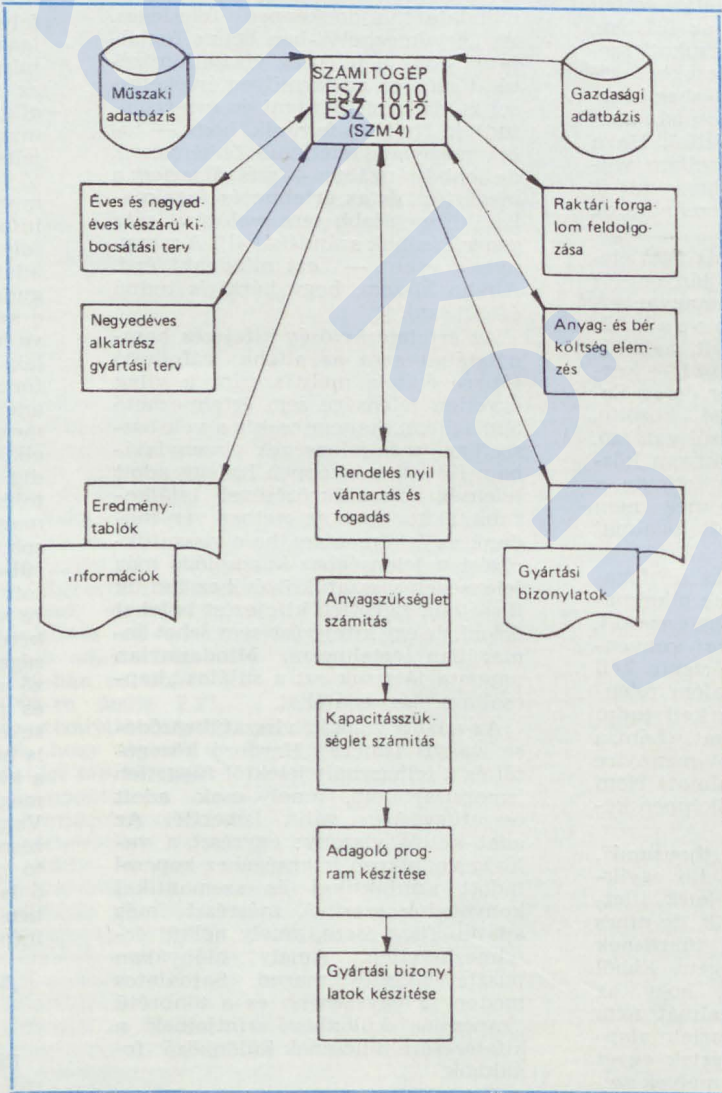
Kedvezőtlen jelenség az is, hogy tovább nő a lemaradásunk a számítógép-alkalmazásban a fejlett országokhoz

képest, ahol a növekedés üteme igen gyors. Leginkább a távfeldolgozásra épülő irányítási rendszerek és a termelési folyamatok szabályozása, irányítása terén érzékelhető ez.

Feltétlenül kedvező viszont az a tény, hogy a számítógép-alkalmazás minden területén található néhány, nemzetközi mércével mérve is magas szakmai színvonalú alkalmazási példa hazánkban. Ezeknek az elterjesztése az elkövetkező évek legfontosabb feladata.

Kötelező feltételek

— Melyek azok a követelmények, amelyeket egy színvonalas iparvállalati számítógép-alkal-

A MINITAP kisszámítógépes termelésirányítási rendszer felépítése

mazás megvalósításakor teljesíteni kell?

— Ezek a feltételek, éppen az említett, meglevő kiemelkedő alkalmazási példákból kiindulva, pontosan meghatározhatók. A vállalati számítógépes rendszernek adatbank alkalmazására kell épülnie, egymás működését kölcsönösen feltételező, rendszert alkotó folyamatokat – tervezés, irányítás, gazdálkodás, elszámolás – kell tartalmaznia. Legyen a rendszer moduláris felépítésű; a modulok – adatbank, szükséglettervezési, készletgazdálkodási, kapacitástervezési és elosztási alrendszerek, a műhelyszintű irányítás és szabályozás – megvalósításának sorrendje kötött, amelyet átlépni nem lehet. Az alacsony hatékonyságú alkalmazások többnyire abból adódnak, hogy csak egy-egy részfeladatot vittek számítógépre.

Döntő fontosságú a megelőző és megalapozó szervezés, amelybe beletartozik a vezetési, irányítási, ellenőrzési, tervezési, gazdálkodási folyamatok teljes átszervezése, az egyes folyamatok, tevékenységek, elemi feladatok egyértelmű meghatározása, a pontos feladatköri és hatásköri szabályozás, az adatszolgáltatás és a

bizonylatok pontos ügyrendi szabályozása, az alkalmazott számrendszerek (törzsszám jellegű azonosítók, a műszaki és gazdasági előkészítés számjelzései, álló- és forgóeszköz-gazdálkodás számai stb.) teljes korszerűsítése.

Ezek a követelmények természetesen meghatározzák a számítógép-alkalmazások megvalósításával foglalkozó vállalatok feladatkörét is. Azok a vállalatok lehetnek versenyképesek, amelyek adatbank alkalmazására épülő integrált rendszereket ajánlanak, és a számítógép-alkalmazáshoz szükséges szervezési munkák elvégzésére is vállalkoznak.

Típusrendszerek

— A Struktúra Szervezési Vállalat is – másokhoz hasonlóan – többségében kötelelt feldolgozásokat végez. Tudnak-e adatbázis alapú, integrált, online vállalati rendszereket is ajánlani?

— Fejlesztési munkáink három fő területre irányulnak. Az egyik a kisszámítógépes termelésirányítási rendszereké. Saját fejlesztésű programcsomaggal működő, jó alkalmazási példaként említeném az Újpesti Gépelemgyárból, az Autóvilinnél, a Mechanikai Laboratórium Híradástechnikai Kísérleti Vállalatnál, a Villesz-nél és még több helyütt üzembe helyezett MINITIP termelésirányítási típusrendszert, amelynek programjai ESZ 1010, 1010M, 1011, 1012, TPA-11/40 és SZM-4 számítógépeken futtathatók. A rendszerrel a műszaki adatok (törzssadatok, gyártmányszerkezet, művelet-terv stb.) és a gazdasági adatok (raktári forgalom, szállítások, vevők, rendelések stb.) alapján elkészíthető a termelési terv, a terv lebontása, a szükséglettervezés, az elszámolás, a személyi nyilvántartás (munkaidő- és bérelszámolás stb.).

Másik fejlesztési témát jelent a közepes és nagyobb számú gépekre készült TIR termelésirányítási programcsomag, az IBM PICS adaptációja, amely közel 10 éve egyik legjellemzőbb terméke a Struktúra Szervezési Vállalatnak. A TIR rendszert alkalmazzák például a Mezőgép Tröszt és Vállalatai, a Kismotor- és Gépgyár, a Hódmezővásárhelyi Gépgyár, a Jászberényi Hűtőgépgyár, a Nyugat-magyarországi Faipari Kombinat.

A legtöbb gonddal és nehézséggel a távfeldolgozásra épülő termelésirányítási rendszerek fejlesztésénél küszködünk. Eredeti szándékaink szerint a fejlett tőkés országokban elterjedt COPICS rendszert akartuk adaptálni, ez azonban a világgazdaságban bekövetkezett kedvezőtlen változások miatt nem valósulhatott meg. Így a saját fejlesztés nehéz útját járjuk, kapcsolódva az SZKFP célprogramjaihoz, és jó részeredményeink vannak, például a műszaki

adatállományok online bevezetésére, a készletnyilvántartás és -gazdálkodás rendszerére (kisszámítógépek hálózattal nagyobb számítógéphez kapcsolva), az anyagszükséglet-tervezésre, a szállítók és vevők adatállományának kezelésére. Itt a párbeszéd online rendszerek sikeres megvalósításának döntő fontosságú eleme a vállalati szervezetség állapota, a vezetési-szervezési színvonal.

A Struktúra Szervezési Vállalat tervei közé tartozik a működő rendszerek továbbfejlesztése és terjesztése, így a MINITIP rendszer adaptálása RSX11 operációs rendszerre, és párbeszédes üzemmódúvá alakítása; e munkák már az utolsó lépéseknél tartanak, valamint a közepes és nagyobb számú gépes termelésirányítási rendszerek egyes elemeit (készletgazdálkodás, kapacitás-tervezés) önálló termékeként is szeretnénk értékesíteni.

Mikrogepek, hálózatok

— MICROTIR lesz a neve a MINITIP rendszer személyi számítógépekre kiépített változatának, amelyet kis és közepes méretű vállalatok műszaki adatállományainak kezelésére, szükséglet-ellenőrzésre és a további kapcsolódó gazdálkodási feladatok megoldására ajánlunk. Reméljük, hogy a MICROTIR elkészültével szokatlanul alacsony költséggel komplett termelésirányítási rendszerhez juthatnak az iparvállalatok. A jövő pedig: az egyes gyárak, gyáregységek MICROTIR rendszereinek hálózatba kapcsolása, egy központi számítógéppel.

Növekvő igények

— Beruházásintéző gazdasági körülményeink között mekkora a kereslet a termelésirányítási rendszerek iránt?

— A kisszámítógépes MINITIP rendszer iránt széles körű igénytel találkozunk a hazai piacon, és egyre nő azoknak a nagyobb vállalatoknak a száma is, amelyek célul tűzik ki a TIR bevezetését. Mindkét rendszer online változatán dolgozunk.

A készülő MICROTIR rendszer pedig viszonylagos olcsósága miatt várhatóan sok hazai vállalat alkalmazza majd, de emellett jelentős exportra is számíthatunk, fejlett tőkés országokbeli számítógépgyártók, szoftverházak és a szocialista országok szervezési vállalatai is már most érdeklődnek a termékünk iránt.

Ami pedig igazán kedvező tapasztalatunk: úgy tűnik, hogy a vállalatok minél szélesebb körben felismerik: a szervezés a leggyorsabban megtérülő beruházás, egyre nagyobbak az igények ugyanis a szervezési szolgáltatásainkra is.

TAKÁCS MARGIT

KFKI gépekkel

Országos telemechanikai rendszer

Június 15-én a Gáz- és Olajszállító Vállalat sikeres próbaüzemet követően üzembe vette a hazai gáztávvezeték-hálózat számítógépes irányító rendszerét, az ún. Országos telemechanikai rendszert (OTR). A rendszer számítástechnikai része öt ikergépes konfigurációból áll, ezek képezik a négy területi diszpécserközpont (Leninváros, Vecsés, Kecskemét, Siófok) és a fődiszpécserközpont (Siófok) alapját. Az ikergép-konfigurációk felügyeleti és a perifériaátkap-

csolási funkciókat egy mikrogépes egység látja el. A 10 darab TPA-1148 típusú számítógépen DOS-RV V. 4.0 operációs rendszer, DOS/NET hálózati rendszer, több alkalmazói szoftvereszköz (adatbázis-kezelő, képgeneráló és -kezelő stb.) és a nagy mennyiségű FORT-RAN, MACRO nyelven írt alkalmazói program fut. A 10 darab DOS/NET csomópont között, az előírt prioritási jogkörtől függően feladatok közötti kommunikáció, távoli adatállomány-elérés, távoli

képelérés, terminálok közötti kommunikáció, távoli terminálszolgáltatás, adatállomány-átvitel, távoli programvezérlés lehetséges. A számítástechnikai hardver- és szoftverrendszer szállítója a KFKI volt, az alkalmazói programok jelentős részét az MTA SZTAKI készítette a KFKI alvállalkozójaként. A technológiai kapcsolat megteremtése az MMG-AM feladatköréhez tartozott.

SZ. L.

SZÁMALK-tanfolyam

- Melyiket válasszam? — Mire használjam?
- Hogyan fejleszthetek alkalmazási rendszereket?

Mindenki választ kaphat a MIKROSZÁMÍTÓGÉPEK ALKALMAZÁSTECHNIKÁJA című új tanfolyamunkon, melyet elsősorban szervezők, programozók, vezetők figyelmébe ajánlunk.

A tanfolyam időpontja: 1984. szeptember 17–21.

A tanfolyam témái: alkalmazási jellemzők és területek áttekintése, a mikrogepek korlátai, a professzionális alkalmazások fejlesztéséhez szükséges eszközök és technikák, alkalmazási példák bemutatása M08X mikrogépen, felhasználási tapasztalatok.

A tanfolyam helye: SZÁMALK-székház, Bp. XI., Szakasits Árpád út 68. Részvételi díj 4500 Ft/fő.

A tanfolyammal kapcsolatos szakmai kérdésekről felvilágosítást ad Bódi Zoltán, a 853-111/254 telefonszámon. Jelentkezni lehet Faragó Zoltánnál, a 688-852 telefonszámon, vagy levélben a SZÁMALK Oktatásszervezési Osztálynál.

Számítástechnika-alkalmazás a Szerzői Jogvédő Hivatalban

Az 1969. évi III. törvény, a Szerzői Jogi Törvény védi az irodalmi, tudományos és művészeti alkotásokat, valamint az ezekkel rokon más alkotótevékenységeket. Nemzetközi egyezmények, illetve a viszonyosság alapján a védelem a legtöbb országgal kölcsönös.

A védelem alatt álló mű alkotóit szerzőknek nevezzük. A szerzőket személyhez fűződő jogok és vagyoni jogok illetik meg, a vagyoni jogok a szerzőt életében, és *jogutódjait* a halálát követő ötven éven át. A szerzőket és a jogutódokat együttesen *jogosultaknak* nevezzük.

A vagyoni jogvédelem azt jelenti, hogy a védett mű bármilyen nyilvános előadásért, felhasználásért a szerzőt vagy jogutódját díjazás, *jogdíj* illeti meg.

A jogdíjak jelentős része a Szerzői Jogvédő Hivatal közreműködésével jut el a *jogfelhasználóktól* (jogdíjfizetőktől) a jogosultakhoz. A jogfelhasználók lehetnek belföldiek és külföldiek.

A beérkezett jogdíjakat a Hivatal a jogosultaknak elszámolja és kifizeti. A jogosultak — illetőségüket tekintve — szintén lehetnek belföldiek és külföldiek. A külföldi jogdíjfizetők, illetve jogosultak a devizarendelkezések szempontjából dollárelszámolású és rubelelszámolású csoportba sorolhatók.

A jogdíjak az elszámolás módja szerint lehetnek: egyedi és kumulatív jogdíjak. Az egyedi jogdíjaknál meghatározott mű szerzői (jogosultjai) részére kell meghatározott összeget elszámolni. A kumulatív jogdíjak általában nincsenek közvetlenül műre (szerzőre) meghatározva. A jogfelhasználás egy konkrét területén (vendéglátóipar, rádió, film, televízió stb.) elhangzott, bemutatott művek szerzői között kell az arról a területről befolyt jogdíjakat időszakonként (általában évenként) felosztani. A felosztás eredményeként olyan adathalmazt kapunk, mint az egyedi jogdíjak kiinduló adatai: szerzők szerint meghatározott konkrét összegeket.

A felosztott kumulatív jogdíjak és az egyedi jogdíjak további elszámolását nevezzük *szerzői jogdíj-számításnak*. A szerzői jogdíj-számítás keretében a szerzőre (műre) meghatározott bruttó jogdíjösszegekből kell kiszámítani a jogosultak nettó járandóságát. Ha a jogosult nem a szerző, hanem a jogutódja, a jogdíjat előbb a jogutódok között kell elosztani. A belföldi jogosultak a külföldről érkezett jogdíjak után meghatározott szabályok szerint *deviza-visszavásárlási* jogot élveznek. A visszavásárolható deviza forintértékét szintén a szerzői jogdíj-számítás keretében határozzák meg.

Az általános jogdíjbevételekből (kumulatív jogdíjakból) a Hivatal még a felosztás előtt levonja a saját fenntartásához szükséges részt, az egyedi jogdíjakból a kezelési költséget a szerzői jogdíj-számítás keretében levonja le. A belföldi jogosultaknál a szerzői jogdíj-számítás lépése a jövedelemadó kiszámítása és levonása. Az adóköteles jövedelmeknél először az adóalapot, majd az adót kell meghatározni. Ennek szabályait rendeletek írják elő.

A jövedelmek legnagyobb része összevontan, az év elejétől képzett *halmozott adóalap* után, *progresszív adókulcsokkal* adózik. A külföldről származó jövedelmeket a belföldiekől elkülönítve kell adóztatni. A kiszámított adó összegének tíz százalékát *községfejlesztési hozzájárulásként* kell elszámolni és levonni.

A kettős adóztatást kizáró nemzetközi egyezmények — vagy a viszonyosság — alapján a jövedelmeket többnyire a lakóhely szerint illetékes országban kell adóztatni. A külföldi jogosultak jogdíjai ezért — néhány kivételtől eltekintve — adómentesek.

A szerzői jogdíjak számfejtéséhez kapcsolódóan egyéb *penzügyi elszámolásokat* is kell végezni: előlegek kifizetését, törlesztéseket levonását, egyéb tartozások és letiltások levonását.

A számfejtés adatairól a jogosult részére *elszámolást* kell készíteni. Az elszámolás után a szerző javára mutatókövető összegeket az OTP fizeti ki — postai átutalással, csekk, számlára, betétszámlára utalással, vagy készpénzben. Ehhez az OTP részére megfelelő bizonylatot kell készíteni.

A külföldi jogosultak követeléseit fizethetik forintban vagy devizában. A devizaátutalásokat a Külkereskedelmi Bankon keresztül teljesítik.

A szerzői jogdíjak felosztásával és számfejtésével kapcsolatos gépi adatfeldolgozás 1975-ben kezdődött a SZÁMOK-nál, IBM 370/145 típusú számítógépen, a mechanikai jogdíjak felosztásával. Fokozatos fejlesztéssel értük el, hogy 1982 óta a mechanikai, az általános zenei és a filmjogdíjak felosztását teljeskörűen számítógépen végzik.

A feldolgozási rendszerben a Hivatal végzi a törzsadatállományok karbantartásával és a forgalmi adatok bevitelével kapcsolatos adatrögzítési és ellenőrzési munkákat. Olivetti Audit—6 típusú ügyviteli kis-számítógépeken. A mágneskasszétára rögzített adatokat egy külső cég konvertálja mágnesszalagra. A filmforgalmi ada-

tok jelentős részét a MOKÉP gépi adatfeldolgozási rendszeréből a FÜTI szolgáltatja, mágnesszalagon. A mágnesszalagok további feldolgozását a SZÁMALK végzi, a SÁMÁN adatbázis-kezelő rendszer segítségével. (A rendszer részletes leírását a Gyorsokné Barcsay Ilona — Verő Péter: Adatbázis-tervezési technológia a gyakorlatban című SZÁMOK-kiadvány tartalmazza. A szerzők a rendszer kifejlesztői.)

Az 1977 végén üzembe helyezett Audit—6 gépeken a felosztás adat-előkészítése mellett 1979-től a Hivatal könyvelését is végezzük, mágnescsíkos kartonokon.

Mivel a számfejtés gépesítéséhez az Audit gépek kapacitása nem volt elegendő, ez a munka csak az újabb gépek beszerzésével, 1982-ben indulhatott meg: 1982 márciusában a Hivatal vásárolt egy VT—30 kissszámítógép-rendszert, az alábbi konfigurációban:

96 kb-át központi egység,
4 PERTEC lemezegység,
egyenként 19,2 Mb-át kapacitással,

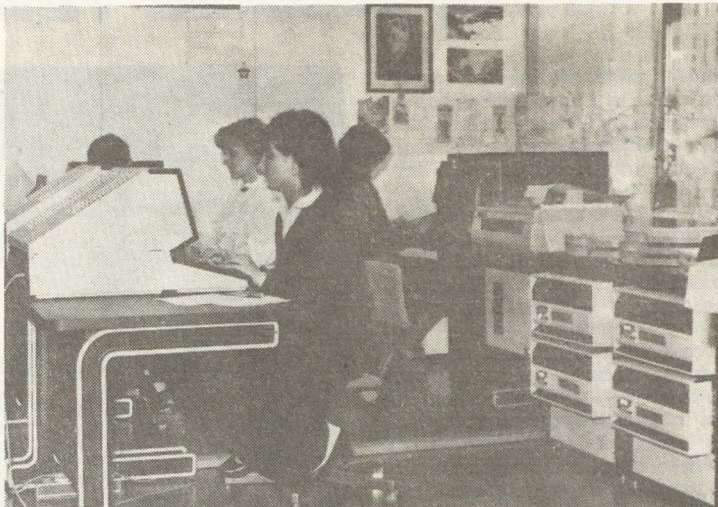
1 hajlékonylemez, 1,2 Mb-át kapacitással,
7 VDT 52116 megjelenítő,
1 VT 23002 sornyomtató,
1 NEC karakternyomtató.

A gépre kifejlesztett szoftverrendszer felépítését és működését — vázlatosan — a következőkben foglalhatjuk össze:

A rendszer alapját a közel 20 000 jogosultra kiterjedő CIMTAR törzsadatár képezi. Itt szerepel minden szerző és jogutód neve, kódszáma, lakcíme, az átutalásokhoz szükséges címadatak, valamint az elszámolásokra vonatkozó összes technikai jellegű kódszám.

Az elhunyt szerzők művei után befolyt jogdíjakat a JÓGUTOD törzsadatár segítségével bontjuk jogutódokra.

A gyakran ismétlődő, azonos szabályok szerint felosztandó jogdíjak elszámolását (például a színházi elszámolások) a

Az adatok rögzítése a Szerzői Jogvédő Hivatalnál

Fotó: Stefkó Lajos

MŰSOR törzsadatár segítségével lehet szerzőkre, majd tovább jogutódokra bontani.

A progresszív adószámítás-hoz, a deviza-visszavásárlás számításához szükséges, év elejétől halmozott adatokat, valamint a folyószámla-könyvelés összefoglaló adatait jogosultanként a HALMOZ törzsadatárban tartjuk nyilván.

A KODTABLAZAT törzsadatár tartalmazza a rendszer által használt valamennyi kódszámot, és azok jelentését. Ez a törzsállomány biztosítja, hogy a feldolgozási rendszerben csak érvényes kódszámok kerüljenek be.

A beérkezett egyedi jogdíjak számfejtéséhez az esetek nagy részében a gépi feldolgozáshoz alkalmas bizonylatot kell kiállítani. (A jövőben szeretnénk elérni, hogy a jogdíj-fizetőknek legalább egy része már olyan formában küldje be elszámolását, amely közvetlenül alkalmas a gépi adatrögzítésre.)

Az adatrögzítésnél a program a KODTABLAZAT segítségével valamennyi kódszámot ellenőrzi, azok jelentését kiírja a képernyőre. Ezáltal nemcsak a nem létező kódszámok bevi-

telét akadályozzuk meg, hanem lehetőséget adunk a vizuális ellenőrzésre is.

A fizikai ellenőrzéseken kívül a kódszámok közti logikai összefüggéseket is vizsgálja a program, és — ahol ez lehetséges — a hibás kódszámok javítása is megtörténik.

Ha az elszámolandó jogdíj a MŰSOR törzsben szereplő műre vonatkozik, akkor annak szerzőnkénti lebontását — a szükséges kódszámmodosítókkal együtt — már az adat-rögzítő program elvégzi.

Ha az elszámolandó jogdíj elhunyt szerző művére vonatkozik, akkor a program elvégzi a jogutódokra történő lebontást.

Az adatrögzítéskor az adatok csak a képernyőn jelennek meg. A rögzített adatokról adatrögzítési naplót nyomtatunk, ezek kézi ellenőrzése után kezdődhet csak a további feldolgozás. Az adatrögzítő program a bevitt összegekről megfelelő részletességű ellenőrzőszámokat is képez. Ezek az ellenőrző összegek a bizonylatokkal és a további feldolgozás ellenőrzőszámaival biztosítják a feldolgozási folyamat számszerű egyeztetését.

A feldolgozás következő szakasza a tulajdonképpeni számfejtés, vagyis az adó, a köz-ségfejlesztési hozzájárulás, a kezelési költség kiszámítása, a nettó járandóság meghatározása. Külföldről érkezett jogdíjaknál itt folyik a visszavásárolható devizarész meghatározása és elszámolása is. A program egyidejűleg elvégzi a folyószámla-könyvelést is.

A számfejtés számszerű egyeztetése után készül el a szerzők részére az elszámolás, az OTP részére az átutalási bizonylat, a deviza-visszavásárlási bizonylatok kiállításához szükséges adatszolgáltatás, valamint azok nyilvántartásba vétele.

Az elszámolások egyeztetése után készül el a könyvelési feladás a szintetikus könyvelés, valamint a jogdíjfizetők ana-

litikus könyvelése részére, ami jelenleg még Audit—6 gépeken folyik.

A könyvelési feladás egyeztetése után a számfejtési tételek archiválását végezzük el. Az archivált állományból lehet a könyvelési kartonok tartalmának megfelelő időszakos, tételes folyószámla-kiíratást végezni.

A fentiekén túlmenően a rendszer számos adatgyűjtési funkciót is ellát, és adatlekérdezést tesz lehetővé, melyek részletes ismertetésére itt nem térhetünk ki.

A gépi számfejtés — a progresszív adórendszer és egyéb okok miatt — csak január 1-től indítható be. A rendelkezésre álló alig tíz hónap a feldolgozási rendszer bonyolultsága miatt nagyon kevés volt a rendszerszerzés és programozás elvégzésére. Ennek ellenére 1983 január elején a szoftverrendszer üzemkész állapotban volt. A feldolgozás akkor mégsem indulhatott, mivel az importkorlátozások miatt nem volt elegendő mágneslemez. Február végére is csak annyi lemezt sikerült biztosítani, amennyi lehetővé tette, hogy a rendszer egyáltalán beindulhasson, de a biztonságos üzemhez szükséges archiválásokat, adatállomány-kimentéseket még ekkor sem tudtuk elvégezni.

Mivel a jogdíjak kifizetését nem lehetett hónapokig visszatartani, a számfejtést manuális módszerekkel meg kellett kezdeni. Az utólagos gépi feldolgozás során viszont számos ok miatt (keresítések, több tétel együttes feldolgozása, a manuál-listól eltérő feldolgozási sorrend, kódolási hibák stb.) a kézi és gépi eredmények között eltérések mutatkoztak. Ezek javítása miatt a gépi feldolgozás lemaradása kezdteben tovább növekedett, és rendkívül sok többletmunkát okozott.

Még ennél is nagyobb problémát okoztak a hardverrendszerben előfordult gyakori hibák, működési bizonytalanságok. Egy április elején bekövetkezett hiba miatt például — mivel megfelelő archiválománnyok nem álltak rendelkezésre — a teljes feldolgozást január 1-től meg kellett ismételni.

Bár a rendszer — mind a hardver, mind a szoftver vonatkozásában — az év utolsó harmadában már elfogadható biztonsággal működött, az addig felgyülemlett hibák javítása miatt az egész év a hibajavítások, késedelmek jegyében telt el, és rendkívüli munkaterhek rótt az érintett dolgozókra.

Az ideai indítást két körülmény nehezítette. Az egyik az volt, hogy a tavalyi hibák javítása miatt az éves zárás elhúzódott, a másik problémát az 1983 végén megjelent adórendelet-módosítás okozta. Az új adózási szabályok annyira eltértek az előzőektől, hogy a programrendszer legbonyolultabb részeit teljesen újra kellett írni. Ennek szervezésére és programozására rendkívül rövid idő állt rendelkezésre. Ma már viszont *túljutottunk ezeken a nehézségeken*. Már mutatkoznak a gépesítés előnyei, és így nyugodtabb körülmények között folytathatjuk a rendszer továbbfejlesztését.

Az ideai indítást két körülmény nehezítette. Az egyik az volt, hogy a tavalyi hibák javítása miatt az éves zárás elhúzódott, a másik problémát az 1983 végén megjelent adórendelet-módosítás okozta. Az új adózási szabályok annyira eltértek az előzőektől, hogy a programrendszer legbonyolultabb részeit teljesen újra kellett írni. Ennek szervezésére és programozására rendkívül rövid idő állt rendelkezésre. Ma már viszont *túljutottunk ezeken a nehézségeken*. Már mutatkoznak a gépesítés előnyei, és így nyugodtabb körülmények között folytathatjuk a rendszer továbbfejlesztését.

ARADI JÓZSEF

ADP-2000 a székszárdi IBUSZ-ban

Székszárdon, az IBUSZ megyei irodájánál különös népszerűségnek örvend az alig egyeztetendő ORION ADP—2000 típusú számítógép-terminál, amely sokat segít idősebb „kollégáinak”. Az IBUSZ budapesti számítóközpontjához kapcsolódva hónapokra előre részletes tájékoztatót ad valamennyi országról, ahová magyar csoport vagy egyéni turista eljuthat. Különböző azonosító jelek alapján hívható a kért ország vagy város neve a jelzett időponttal. Válaszul le-

hetőségek sorakoznak a képernyőn, ármegjelöléssel, kedvezmények feltüntetésével, és a már elfoglalt helyek számával. Más esetben szobatípusokat is meghatároz, fakultatív programokkal együtt. Egyszóval mindent tud, amire az utazni vágyó kíváncsi lehet.

Most még csak külföldi utakat tudnak e terminál segítségével ajánlani, de belföldi útjaik is rövidesen már számítógép segítségével választhatók ki.

A hazai mezőgazdasági üzemek költséggazdálkodásának alapvető problémája, hogy utólagos és termékszemléletű. Utólagos, mert az egységnyi termék önköltségét, nyereségtartalmát vizsgálja, jó esetben egy adott termelési ciklus befejezése után egy-két hónappal. Ekkor már az önköltségre hatást gyakorolni nem tudunk. Szükségszerű tehát, hogy a mezőgazdasági vállalat költség- és jövedelemgazdálkodását *prevenatív* tegye. Ott és akkor kell megfigyelni a költségeket, ahol és amikor azok felmerülnek. Ez pedig a termelés és színhelye, a termelési ciklusok időszakában. A költséggazdálkodás megfigyelésének ilyen módszeréhez hozzá kell rendelni a tervezési rendszert. A költséggazdálkodás normatív rendszerét a tervezéskor kell megalkotni, míg a termékszerkezetet a termelés optimalizálásával lehet összeállítani, igazodva a szabályozás megszabta lehetőségeihez.

Igy eljuthatunk ahhoz a ponthoz, amikor a mezőgazdasági termelés jelenlegi technikai szintjén, az állandóan változó világpiaci helyzet közepette a termelés irányítása hagyományos módon már nem lehetséges. Ezeket a feltételeket már csak a termelés, a *termelési folyamatok számítógépes irányítási rendszere* elégíti ki.

A mezőgazdasági üzemek körében ismert és alkalmazott számítógép-rendszerek fő jellemzője, hogy a *központi feldolgozás, azaz a főkönyvi könyvelés adataival biztosítják a termeléshez szükséges információkat*. További sajátossága, hogy a főkönyvi könyvelésnek a számítógépes feldolgozáshoz döntően új és újszerű alapszámítógépek van szükségük, vagyis a vállalat bizonylati rendjét és rendszerét át kell alakítani. További probléma, hogy a termelési információk csak a főkönyvi feldolgozás után, annak eredményeként állnak rendelkezésre. Így a termelésirányítás továbbra is csak utólag, a konkrét gazdasági eseményt követő 20–40 nap elteltével kapja meg őket.

Egyre erősebb meggyőződésünk, hogy a mezőgazdaságban a számítógépek alkalmazását a termelés szintjén kell elkezdeni. Minthogy nyereség csak a termelés területén képződik, ezért a termelés irányításához kell olyan információs rendszert biztosítani, amely képes teszi a költségérzékenység révén a költségfelhasználás befolyásolását. Ezeket az igényeket a termelési adatokból kiinduló személyi számítógépes rendszer tökéletesen kielégíti. Állításom bizonyítására bevezetjük a rendszert és andornaktályai Egervölgye tsz-ben a Sharp-családra építve (PC—1500 és MZ—80B) az alábbi okokból:

— Mind a növénytermesztés, mind az állattenyésztés egységeinek tervezése leírható lineáris program segítségével, és annak egyes részfolyamatait a végrehajtás területén megfigyelhetők.

— A PC—1500-as személyi számítógép valamennyi önállóan szakaszolható részfolyamat feldolgozására alkalmas. Így az optimalizálás, illetve a kiválasztott tervezési program adott szakaszát a termelés során össze lehet hasonlítani. A termelési szakember azt is látja, hogy tervszerű-e a költségfelhasználás. Az optimumtól való eltérés okát azonnal, az ese-

mény helyén és idejében értékelni tudja. Nyomatató csatlakoztatásával szállítólevél-összesítő, keretutavány stb. is készíthető.

Ha az alapgép (PC—1500) kompatibilis a nagyobb teljesítményű központi számítógéppel (MZ—80B), akkor az adatátvitel közvetlen. Ha nem illeszthető, úgy mágnesszalagról meghatározott időnként beolvasható a központi gépbe. Az illeszthetőség révén a kis számítógépet — bár a termelésben önálló gépegységként dolgozik — terminálként alkalmazzák.

— A nyomtató által kiírt adatok a hagyományos főkönyvi feldolgozás alapszámítógépei lehetnek.

A termelőszövetkezettel kialakított rendszerben a számítógép alkalmazásához nem kell a kialakult bizonylati rendszert és rendet átdolgozni. Lényegében az adott alapszámítógépek számszerűsítését nyomtató használatával, számlabélyeg alkalmazásával biztosítja.

A számítógépes rendszerben az információ áramlása megfordul. Valamennyi adat a gazdasági esemény helyén, az alapszámítógépek kiállításakor válik értékelhető információvá, és ezek továbbküldése a központba biztosítja összesítésüket és a számítógépes rendbe való beépítésüket. Ez a rendszer tehát az eddig ismert teljes körű számítógépes rendszerek fordítottja, ahol a számítógépes rendszer számítógépes feldolgozásán át áramlanak vissza az adatok, az alapszámítógépek kiállításakor a gazdasági esemény helyére, azaz a termelésirányító szakemberhez.

A termelésből kiinduló rendszernek több előnye van:

— a gazdasági esemény idején a termelésirányító szakember azonnal megismeri a termelésre fordított költséget, és össze tudja hasonlítani a tervezettel;

— ha a tervben optimalizált termelési szakasz valamilyen szükségessé válik okból nem változtatható meg, és változtatást igényel, a helyszínen több alternatíva mérlegelésével dönthető el a leg gazdaságosabb megoldás;

— a döntés mindig közvetlenül a termelés helyén, a termelésirányító szakember közreműködésével születik;

— felmérésünk szerint ez a megoldás valamennyi eddig ismert számítógépes rendszerénél olcsóbb.

Manapság a mezőgazdasági vállalatok egy része még úgy vásárol számítógépet, hogy annak sem alkalmazási, sem személyi feltételei nincsenek meg. Vásárlás előtt nem eldöntött kérdés, hogy a gép milyen feladat megoldását fogja szolgálni, így a géptípus kiválasztása is gyakran lehet hibás.

Először az újat formáló szemléletet kell „becsempészni” az üzemekbe, s erre a célra az egyszerű, „kézbé vehető” és olcsó személyi számítógépek a legalkalmasabbak.

A számítógépes termelésirányítás és adatfeldolgozás megszervezése során a legfontosabb a folyamatosság és az egymásra épültség. A már említett szemléleti és személyi feltételeken túl a rendszer megköveteli az önálló ágazati elszámolást, a megalapozott és korszerű tervezési rendszert, ágazati terveket. Ehhez néhány éves gyakorlati előkészítés szükséges.

HULENYI MIKLÓS
MŰSZI

Ferranti Argus 700 C57

A Nyomdaipari Fényszedő Üzemben a duálprocesszoros rendszer 1982-es üzembe állítása után két Ferranti Argus 700 C57-es típusú számítógépet helyeztek üzembe. Az OMFB támogatásával vásárolt szatelit-számítógépek alkalmazása az Alföldi és a Kossuth Nyom-

dában meggyorsítja a szövegfeldolgozást, lehetővé téve több fényszedő rendszer egybekapcsolását a Magyar Posta NEDIX kapcsolt hálózatán keresztül. (A rendszer alkalmazói, az alkalmazás módját a későbbiekben ismertetjük.)

A PM Szervezési és Ügyvitelgépesítési Vállalat

Az 1959-ben alapított és ez évben ötödször kiváló címmel kitüntetett, 25 éves fennállását is ünneplő vállalat alapvető feladata a különböző népgazdasági ágakba tartozó vállalatok és szövetkezetek, továbbá az államigazgatási szervek és költségvetési intézmények ügyviteli, számviteli, pénzügyi munkájának, valamint ezzel összefüggésben belső mechanizmusának folyamatos korszerűsítése, a vállalati gazdálkodás hatékonyságának növelése.

E feladatok végrehajtása érdekében a PM SZÜV az ügyviteli, számviteli szervezés és gépesítés hazai bázisintézményévé vált. Fokozatosan fejlesztette és bővítette az 1968-ban alakult gazdasági és szervezési tanácsadó szolgálatát, melynek jelenleg mintegy 2500 tagvállalata és tag-szövetkezete van.

Az utóbbi két évben hagyományos szolgáltatási struktúráját két új tevékenységi körrel bővítette: a gazdasági elemzéssel, valamint az értékelemzéssel.

A vállalat az idén ismét elnyerte a Kiváló vállalat címet. A kitüntetést dr. Medgyessy Péter pénzügyminiszter-helyettes adta át a vállalat kollektívájának.

A PM SZÜV az 1983. évi mérlegbeszámoló szerint a bruttó termelési értékét 14,7%-kal, a tiszta jövedelmét 24,2%-kal, az élőmunka hatékonyságát 2,4%-kal, az eszközhatékonyságot 13,7%-kal növelte.

Az erősödő konkurrencia (a szervezési szakágazatban 1983 végén mintegy hétszáz vállalat, intézet és kisvállalkozás működött) egyre keményebb feltételeket, követelményeket támaszt. Az eddig elért piaci pozíciók megtartása érdekében a vállalat erősítette kapcsolatait a gazdálkodó szervezetekkel, igyekezett gyorsabban és rugalmasabban reagálni a piaci igények változásaira oly módon is, hogy *nyolc vállalati szervezési gazdasági munkaközösséget alakított* mintegy hatvan munkatárs részvételével. Alaptevékenységei vállalási árainak kialakításánál olyan árpolitikát folytat, amely a konkurrenciával szemben fokozta a versenyképességet. Szigorította a szervezési teljesítménynormatívákat, és csökkentette vállalási árait. Korszerűsítette belső érdekeltiségi és ösztönzési rendszerét.

Ügyvitelszervezés számítógéppel

A vállalat szervezési tevékenysége a számviteli-pénzügyi munka azon területeinek vizsgálatából indul ki, ahol ügyviteli célú számítástechnikai berendezést alkalmazhatnak. A szervezési munka során a technika valóban eszközként szerepel a feladatok megoldásához. A cél: *korszerűsítés, egyszerűsítés, egységesítés.*

Az ügyvitelszervezési és gépesítési tevékenység fő területe az elmúlt negyedszázad folyamán és a következő években is a számviteli és pénzügyi tevékenység lesz. A vállalat rendszerszervezői a *számviteli információrendszer*ek kezelik, mert a népgazdasági és ágazati számlakeretek, valamint az ehhez kapcsolódó — elsősorban pénzügyminisztériumi — kiegészítések a számvitel működését szabályozottá teszik. A számviteli információrendszer alrendszerei jól leválaszthatóak, a szabályozottságból eredően önmagukon belül ellentmondásmentesek, egymással összehangoltak. Az egyes számviteli (pénzügyi) alrendszerek önállóan is hatékonyan gépesíthetők.

A vállalat ügyvitel-gépesítési tevékenységének többségét *két alkalmazástechnikai ismér*v jellemző: a lokális alkalmazás és a kartonrendszerű nyilvántartások. A technikai fejlődésnek megfelelően az elektromechanikus könyvelő- és számlázógépek után az utóbbi 2–3 évben megjelentek a mikroprocesszoros irodai mikroszámviteli gépek. A gépek háttértárolója hajlékony mágneslemez. Az ügyviteli berendezések legfőbb szállítója hagyományosan az NDK-beli Robotron. Néhány éven keresztül a román FELIX gépre is telepített rendszereket a vállalat.

Magyarországon jelenleg körülbelül tizennyolcezer darab, az ún. „közepes adattechnika” körébe tartozó *berendezés üzemel* lokális üzemmódban. A gépek háromnegyed részére a rendszereket a PM Szervezési

és Ügyvitelgépesítési Vállalat telepítette. A 18 000 berendezésből körülbelül 500 db mikroprocesszoros vezérlésű, további körülbelül kétezer db mikroelektronikai alkatrészekből épült fel. 1984-től kezdve éventeként körülbelül 800–1000 irodai mikroszámviteli gép telepítését tervezik.

Az irodai mikroszámviteli gépektől elválik a *miniszámítógépek* ügyviteli alkalmazása. Itt már nincs kartonrendszerű nyilvántartás, az adatállományok kazettás mágneslemezre kerülnek. Lokális alkalmazásuk a jellemző. A számviteli információrendszer összehangolt kiépítése ezzel a technikával jobban közelít az informatikai számítástechnikai lehetőségek mélyebb kiaknázásához. A géptípusok közül a VT—20 változatait és a Robotron 6400 típusait alkalmazzák a legnagyobb számban.

A vállalat a múlt évben kezdte meg a *személyi számítógépek* ügyviteli, számviteli, pénzügyi alkalmazását, elsősorban az ügyviteli dolgozók munkájának segítésére. Ilyenek: a Commodore—64 és 700 (610) típusú személyi számítógépek, de a hazai gyártású gépek alkalmazása is megindult. Az alrendszerek, illetve a számviteli információrendszer működését elsősorban továbbra is az irodai mikroszámviteli gépek, a miniszámítógépek és a magasabb kategóriájú gépek támogatják.

A vállalat megkezdte az irodai munka komplex szervezését is. Ezen belül külön említést érdemel a *szövegfeldolgozás*. A PM SZÜV elsőnek ültetett át magyar nyelvű alkalmazásra olyan szövegfeldolgozási programcsomagot, amely Robotron A 5110 és A 5130 gépen működtethető. Ez a programcsomag a rendszerek jobb kihasználását is szolgálja. A vállalat felkészült a Robotron A 5310 szövegfeldolgozó célberendezés fogadására és alkalmazására, és részt vesz a *magyar szövegfeldolgozó berendezés kifejlesztésére alakult bizottság munkájában* is.

A vállalat szervezési és programozási *normatívák*kal dolgozik. A normatívák alapegysége egy meghatározott számviteli-pénzügyi alrendszer. 1983-ban a normatívákat 10%-kal szigorították, s ez alapvetően hozzájárult a *vállalati árak csökkenéséhez*, annak ellenére, hogy az egy szervezői-programozói napra eső költség emelkedett. A programcsomagok és mintaszervezések többszöri értékesítése segíti a kedvező árajánlatok kidolgozását.

Programcsomagok

Az ügyviteli munka egyszerűsítése és egységesítése érdekében elsősorban a számviteli és pénzügyi munka területén a PM SZÜV mintegy száz különféle alkalmazási programcsomagot (szervezési és programozási típusmegoldást) dolgozott ki, és az utóbbi években több ezer darabot bocsátott az alkalmazók rendelkezésére. Az egységesség biztosítása mellett a programcsomagok használatba vétele az egyedi szervezéseknek kb. negyedére csökkenti az adatfeldolgozás gépesítéséhez szükséges felkészülési

időt, valamint a szervezési és programozási munkát, és ötödére csökkenti a gépesítés bevezetésének költségeit. A programcsomagokat a központi, ezen belül elsősorban a pénzügyminisztériumi szabályozások figyelembevételével dolgozták ki, és azokat a szabályozó rendszer módosításai alapján folyamatosan aktualizálják.

A rendelkezésre álló programcsomagok:

- főkönyvi és folyószámlakönyvelés (ipar, mezőgazdaság, áfészek, takarékszövetkezetek),
- mérlegbeszámolóhoz adat-szolgáltatás,
- takarékszövetkezeti betét, hitel, biztosítás és tagnyilvántartás,
- fogyeszköz-nyilvántartás (termelő ágazatok és költségvetési szervek),
- analitikus anyagkönyvelés, késztermék-nyilvántartás, számlázás (ipar, mezőgazdaság),
- rendelés-nyilvántartás, számlázás (ipar),
- számlázás,
- bérelszámolás,
- állóeszköz-nyilvántartás és elszámolás,
- boltelszámolás,
- háztáji gazdaságok elszámolása,
- költségvetési szervek előirányzatai és elszámolásai,
- illeték-nyilvántartás és elszámolás,
- forgalmiadó-elszámolás,
- gyártás-előkészítés (gépipari),
- személyzeti, munkaügyi nyilvántartás,
- vállalatvezetési pénzügyi információk,
- szövegfeldolgozás.

A felsorolt programcsomagok felhasználására alkalmas ügyviteli eszközök:

- Robotron A 5110, A 5130, A 5310, A 1750, 1720, 1720-MKA, 1720 FD, 6400, 1711/16, 1711/64, 1355,
- FELIX FC64, FC96/128,
- Commodore—64, 700 (610),

Tanácsadó szolgálat

A tanácsadó szolgálat figyelemmel kíséri a magyar gazdasági élet változásait, és a vállalatok, szövetkezetek ezekből eredő igényeit. Jelenleg mintegy 2500 gazdálkodó szervezet állnak szerződéses kapcsolatban.

A tanácsadó szolgálat a következő szolgáltatásokat nyújtja (alacsony tagdíj ellenében):

- gazdasági, pénzügyi, számviteli tanácsadás,
- ügyvitelszervezési és gépesítési tanácsadás,
- konzultációk aktuális gazdasági kérdésekről, és különféle rendezvények a tagvállalatok szakemberei részére, évenként 25–30 kötet szakmai kiadvány,
- naprakész jogszabály-nyilvántartás.

Gazdasági elemzés

A tervezési, pénzügyi, számviteli és mérlegadatok, valamint egyéb információk felhasználásával a PM SZÜV szakemberei elemzik a megbízó gazdálkodási tevékenységét, gazdasági helyzetét. Ennek alapján dolgoznak ki javaslatot a vállalatok, szövetkezetek részére a veszteségforrások csökkentésére és a belső tartalékok feltárására.

Értékelemzés

Ugyancsak megbízás alapján értékelemzést is végeznek. Ez a munka a termékek és tevékenységek minőségének magas szintű biztosítása mellett a felesleges funkciók és költségek felszámolására szolgál, jelentős, átlagban 20% költségmegtakarítást eredményez.

U. L.

Utazási irodák számítógépesítése

Az angol utazási irodák számítógépesítésének meggyorsítása várható egy 1983 októberében megkötött szerződéstől, amely a Modulus elnevezésű és a British Telecom Merlin részlege által forgalomba hozott rendszer bevezetéséről szól. A rendszert a Tourism Technology tervezte az utaztatás követelményeire szakosítva, és elterjesztését az ABTA, a brit utazási ügynökségek társulása támogatja. A Modulus segítségével az ügyfelek gyorsabb, részletesebb tájékoztatást kaphatnak vakációjuk megtervezéséhez a szállodákról, üdülőhelyekről, kölcsönzési

szolgáltatásairól, akár öltözködési tanácsokkal is kiegészítve. A kezdeti tucatnyi installáción kívül kb. 30 iroda foglalkozik a bevezetés tervével: a legnagyobb piaci lehetőséget a kb. 4000 tipikus magánvállalkozás ígéri a nagy hálózatokhoz tartozó mintegy 1200 iroda mellett. A Modulus rendszert úgy tervezték, hogy akár egy személyi számítógéppel is meg lehet kezdeni a bevezetését, és modulárisan bővíteni egyre nagyobb teljesítményű elemekkel.

(The Times)

A BIGFON (Breitbandiges Integriertes Glasfaser Fernmelde-ortsnetz) projekt keretében egyre több NSZK városban válik lehetővé integrált kommunikációs szolgáltatások biztosítása szál-optikai kábeleken keresztül. A hagyományos távközlési technikákon kívül képűjság, teledata, képtelefon igénybevételére is lehetőség nyílik.

(Siemens-fotó)

Új COBOL szabvány

Az Egyesült Államok Szabványügyi Hivatalának tanulmánya szerint az ANSI COBOL-74 nyelv javasolt revíziója 10 év alatt kb. 90 millió dollárral csökkentené a szövetségi kormány programozási

kiadásait, a fejlesztés és karbantartás könnyebbé tételével. Mivel az új szabványra való áttérés kb. 18 milliós költség-gel jár, a tiszta megtakarítás 72 millió dollár lenne.

(Electronics)

Román mikroszámítógép

A bukaresti Automatica Művek nemrégiben piacra dobta az első román mikroszámítógépet, a Prim XX-et, román ipari vezérlőkészülék számára. A Prim XX-szel programokat lehet adagolni, javítani és tárolni. A műszer hibás programozás esetén akusztikai és optikai jelzéseket ad. NDK és indiai vállalatok már rendelték is a mikroszámítógépből.

A Commodore Európában

Az amerikai Commodore International Ltd. bejelentette, hogy személyi számítógépezet létesít Nagy-Britanniában. A Commodore már több százezer számítógépet adott el Európában, de eddig a gépek az Egyesült Államokban készültek. A cég elképzelése szerint Corbyban, Londontól 130 kilométerre építik majd fel a termelőüzemet.

A számítógép és a tinédzserek

Van legalább egy olyan oktatási szakember, aki szerint csínján kellene bánni az iskolák számítógép-beszerzésével. Virginia állam egyetemének egyik dékánja, P. J. Bird a számítógép oktatási alkalmazásaival foglalkozó projektek koordinátoraként úgy véli, hogy sok iskolaigazgató túl későn ébred rá: rengeteget költöttek olyan berendezésre, ami csak minimális segítséget jelent a tanulóknak. „Nemcsak hogy senki sem biztos benne, mi a legjobb módja a számítógépek oktatási hasznosításának — írja —, hanem még abban sincs egyetértés, mit te-

kintsünk alapvető számítógépes műveltségnek.” További problémát okoz a jó oktatási szoftver hiánya. P. J. Bird azt tanácsolja, hogy az oktatási hatóságok előbb tegyék fel maguknak a kérdést, mit óhajtanak igazából elérni a számítógéppel iskolájukban, és csak ezután vegyék meg a berendezést, ne pedig fordítva. Ez nem könnyű, tekintve hogy kétfelől is befolyásolják őket: a számítógépgyártók eladni akarnak, a szülők pedig azt hiszik, hogy gyermekük csak így tarthat lépést az idővel. A tanács mindenesetre megszívlelésre érdemesnek látszik —

talán nemcsak az iskolákban.

Az utóbbiaknál viszont igen üdvös lenne, ha a számítógéppel kapcsolatos tantárgyak közé a géphasználat etikai kérdéseit is beiktatnák. Az Egyesült Államok tizenévesei nemcsak a számítástechnikai ismeretekben, de az azokkal való visszaélések terén is előjárnak. Ipari titkokat, magáninformációkat, tudományos adatokat tartalmazó adatbankokban „kóborolnak” kedvükre, egyelőre törvényt következmények nélkül.

(Electronics)

Tőkés mikroszámítógépek piaci trendje

Az amerikai mikroszámítógépgyártó vállalatok közül 1983-ban az IBM és az Apple cég együttesen a világtermelés mintegy 45%-át gyártotta ebben a gépkategóriában. A dollárértéket tekintve az IBM a múlt évben már megelőzte az Apple-t is, az idén pedig várhatóan a leszállított egységek darabszámban is felül fogja múlni legnagyobb ellenfelét. Az Apple cég 128 kb-át RAM-mal és 16 bites Motorola 68.000-es mikroprocesszorra épített Mac-Intosh gépétől reméli, hogy 1984-ben 350 000 darabot fog eladni. Az IBM új személyi számítógépeivel tovább fogja erősíteni vezető helyét. A Tandy cég Model 2000-es mikroszámítógépbe valószínűleg jelentős hatással lesz a kis ügyviteli rendszerek piacára, a Xerox cég Series 1800-át felépítését tekintve a jövő gépének mondják. Ez a mikroszámítógépes rendszer egy 64 kb-átas hordozható és egy 128 kb-átas asztali mikroszámítógép kombinációja. Megvásárolható különálló komponensekben is. Mind a

CP/M-86, mind az IBM kompatibilis MSDOS operációs rendszerrel működtethető. Az elsősorban üzletembereknek ajánlott rendszer hordozható része 3 soros, soronként 80 karakteres folyadékkristály kijelzővel, beépített modemmel, mikrokazettás magnóval és telefonkezelő programcsomaggal van felszerelve. Az üzletemberek utazása során csak egy telefonkészülékre van szüksége, és máris kapcsolatot teremthet a nála lévő hordozható és az irodájában levő asztali mikrogépe között. Így szükség esetén további adatokhoz, nagyobb adatbázishoz férhet hozzá.

Előrejelzések szerint az 1000—5000 dollár közötti mikroszámítógépekből 1984-ben 6,55 millió darabot fognak eladni, ami 88%-os növekedést jelent az előző évhez képest. Az USA-ban összességében 3,49 millió mikroszámítógépet forgalmaznak ez évben a fenti ár-kategóriában. Ez mintegy 100%-os növekedést jelent a tavalyihoz képest.

1983-ban megjelentek a valóban hordozható mikrogépek, mint például az Epson HX-20-as, a NEC PC-8201 és a Radio Shack Model 100. Az idén hallatlan mértékű fejlődés várható ezen a területen, mégpedig elsősorban teljesítményben és a folyadékkristályos megjelenítő méretében. Ennek megfelelően az eladások az előző évi 93 000-ről mintegy 472 000-re emelkednek majd. Az egyéb szállítható mikroszámítógépek eladásai 1984-ben 838 000 darabot, az asztali mikrogépeké pedig 5,24 millió darabot jelentenek világméretben. Az amerikai Dataquest piackutató intézet 1985-re mintegy 1,1 millió valóban hordozható, 862 000 ún. szállítható és 6,67 millió asztali kivitelű mikroszámítógép eladását prognosztizálja. Ez összességében 8,6 millió számítógépet jelent, ami további 30%-os növekedést ígér az ideihez képest.

(Interface Age)

Öregítő gép készítése számítógépes grafikával

Nancy Burson New York-i művésznőnek 15 évvel ezelőtt egy különös ötlete támadt. Nem lehetne-e számítógéppel generált rajzolású folyamattal megvalósítani, hogy az emberek láthassák, milyenek lesznek 10, 20 vagy éppen 50 év múlva?

Sok évi erőfeszítés után a művész ötlete piacképes realitássá vált.

Az emberi arc idősebb vagy fiatalabb korú képét előállító módszer és berendezés Burson szabadalma. A módszer alapja az öregedési folyamat szimulálása számítógépes grafika segítségével. Az „öregítő gép”, ahogy a művész nevezi, az öregített személy összetett fényképét állítja elő.

A módszert azóta már jogi eljárásokban is alkalmazzák, pl. ha egy elrabolt személyről akarnak képet készíteni több évvel eltűnése után, hogy megállapítsák valószínű külsejét.

Az öregítő gép azon az elven alapszik, hogy az emberi arc általában ugyanazokon a helyeken, a szemek és a száj körül változik meg.

Az öregedési folyamat szimulálásához egy öreg arc képét és egy igen hasonló fiatal arc képét rögzítik egy vidicon kamera, digitalizáló és digitális számítógép segítségével. Burson jelenleg Digital Equipment gyártmányú VAX 11/780 számítógépet használ, de szerinte kisebb processzor is megfelelő lenne.

A következő lépés az öreg és a fiatal arc közötti különbségek megtalálása és rögzítése. Ezután annak a személynek az arcképét rögzítik, akinek öregített képét szimulálni kívánják, ezt a képet pedig az előzőleg kimutatott különbségekkel módosítják, majd a módosított képet megjelenítik.

A központi egységhez párbeszédes terminál csatlakozik, amely egy grafikus terminált is tartalmaz. A grafikus kép

módosításához grafikus táblát vagy fényceruzát használnak. Burson művei megjelentek magazinokban, és a közel-múltban bemutatták egy New York-i galériában rendezett kiállításon is.

Az öregítő gép alkalmazási lehetőségei igen széles körűek. Többek között a plasztikai sebészek is nagy érdeklődést mutatnak iránta.

(Computerworld)

Számítógép a titkos rekeszben

A jó öreg süllyeszethető varrógép mintájára megjelenik az irodákban a süllyeszethető számítógép. Egy kaliforniai cég Főnöki Íróasztal néven forgalomba hozott bútorában bármilyen mikroszámítógép vagy terminál úgy eltüntethető, hogy az esetleges betolakodók nem sejtik még a létezését sem. A gépet az asztal lapja alá rejtett rekeszben tárolják használaton kívül. A felhasználó a szék melletti kapcsolóval emeli vissza működő helyzetbe. Így az asztallapon dolgozva nem zavarja a készülék és a kábelezés. Az íróasztal nemes faanyagú rétegelt csikokból készül, mutatós felület-

kezeléssel, és bármilyen típusú készülékhez megfelelő méretben és formában megrendelhető. Az elegáns, hajlított felületekkel rendelkező bútor-darab két henger alakú „tartóoszlopa” kettényitható, az így előkerülő félkör alaprajzú részek 16 különböző méretű rejtett fiókot tartalmaznak, amelyeknek becsukott állapotban semmi nyomuk sincs. Az éber tulajdonos mind a számítógépet, illetve terminált tartalmazó rekeszt, mind az asztallábakat tartalmukkal együtt bezárja, ha nem tartózkodik íróasztalánál.

(Datamation)

A mikroelektronikában alkalmazott technológiák felhasználásának kiterjesztési lehetőségei címmel OMFB-tanulmány jelent meg. A tanulmányban ismertetett mikroelektronikai technológia kifejlesztése a szilárdtestfizika legújabb eredményeire épült, technikai színvonala kiemelkedően magas. E nagy komplexitású technológia egyes elkülöníthető műveletei más ipari területeken is alkalmazhatók, az ilyen irányú kísérletek kiváló műszaki és gazdasági eredményeket ígérnek. A tanulmány vizsgálja, hogy ipari tevékenységünk mely területeinek fejlődését segíthetné e korszerű technológia egyes részeinek „átültetése”. Célja, hogy a szakemberek széles köre részére ismertesse a mikroelektronikai technológiák főbb jellemzőit, gondolatokat ébresszen más ipari területen való alkalmazására, és ezt néhány konkrét alkalmazás részletesebb ismertetésével segítse.

A szigetelő alapú vastagréteg hibrid integrált áramkörök felhasználása világszerte és hazánkban is évi 15–20%-os növekedést mutat. A hazai legnagyobb felhasználó gyárak szüretik egy ipari tömeggyártó bázis megvalósítását. Ezért készített el a REMIX a szigetelő alapú integrált áramkörök gyártására vonatkozó koncepcióját, amelyet az Elektronikai Központi Fejlesztési Program keretében fogadtak el. Néhány évvel ezelőtt a gyár — más gyárakkal együtt — a francia SAT cégtől — többek között — egy hibrid vastagréteg áramköri licencet, know-how-t és egy gyártósort vásárolt. A hibrid beruházási program erre épül. A sorozatgyártás részeként annak minőségbiztosítási igényeit kielégítő mérőrendszert és mikroprocesszoros mérőtechnológiát valósítanak meg a fejlesztés keretében. A fejlesztés és termelő beruházás saját alapokból, MNB-hitellel és az OMFB támogatásával folyik.

Tavaly hárommillió dollár értékben szállított elektronikus készülékeket Magyarországra a Hewlett-Packard. Tizenötödik éve értékesítik termékeiket Magyarországon, hazánk a legjelentősebb szocialista partnere. Az amerikai vállalat többek között számítógép-rendszert szállított a Hungarhotelsnek, a százhatalombattai Szénhidrogénipari Fejlesztő és Kutató Intézetnek pedig tíz, az ásványolajtermékek összetételének meghatározására szolgáló berendezést adott el. Több hazai kórházban működik HP gyártmányú magzati szívhangvizsgáló műszer, amellyel a szülés közben ellenőrizhető a gyermek állapota. Jól működő szervizt is üzemeltetnek, megbízásukból ezt a szolgáltatást az MTA Műszerügyi és Mérés-technikai Szolgálat látja el. A garanciális javítások munkadíját az amerikai cég devizában fizeti. Emellett konzignációs raktárat is létesítettek Budapesten, amelyben mintegy 600 ezer dollár értékű alkatrészt tárolnak. Nemcsak eladásaikat, vásárlásaikat is növelni szeretnék. Ennek érdekében vizsgálják a magyar vállalatokkal kialakítandó kooperációk lehetőségét.

A Posta Központi Járműtelepén 1983 végén új számítógéppontot helyeztek üzembe. A négy darab TPA típusú számítógép (3 db 1148-as és 1 db 1140-es) oldja meg a jövőben a menetlevél feldolgozását, a bérszámfejtést és más ügyviteli feladatokat, de felhasználható a beruházási tervek készítésére is.

Az üzemi próbáknál tart a Vízmuvek csepeli gépházában a számítógéppont szerelése. Néhány hónapon belül a KFKI TPA—1140 típusú számítógép fogja felügyelni és automatikusan szabályozni a vízelosztást. A gép ellenőrzi a mindenkori víznyomást, a szivattyúk fordulatszámát, és azt, hogy melyik kút mennyit termel. A beruházás része annak a programnak, amelynek keretében 19 új csápos kút épül Halásztelken a főváros vízellátásának javítására.

Középgépes adatfeldolgozóról VT—60-as számítógépre állnak át a Fejér megyei Élelmiszerkereskedelmi és Vendéglátóipari Vállalatnál. Folyamatban van a főkönyvi könyvelés gépre vitele, és még idén ősszel megkezdik a bérszámfejtés számítógépesítését. A számítógépes rendszer teljes kiépítésében hármass funkciókat tölt be a vállalatnál: az üzemszámlálás, a könyvelés és az információs rendszer feladatkörét. Az adatokat mintegy 250 vállalati egységtől kapja a 12 adat-rögzítő hellyel rendelkező számítógéppont. A helyi döntések segítésére a nagyobb üzemegységeket személyi számítógépekkel is ellátják.

A jövőben az ikladi Ipari Műszergyár készíti el a Központi Fizikai Kutató Intézetben kifejlesztett összes új berendezést. Az ezzel kapcsolatos együttműködési szerződés végrehajtásának első lépéseként kis és közepes számítástechnikai rendszerekhez csatlakoztatható digitális rajzológépek — grafikus megjelenítésre alkalmas perifériák — gyártását kezdi meg az ikladi üzemben. Az egyelőre két színnel dolgozó berendezés diagramok, rajzok, sík- és térgörbék, táblázatok elkészítésére alkalmas. Matematikai függvények rajzolásán kívül különösen előnyösen használható földrajzi, földtani és közműterképek készítéséhez, továbbá a röntgenteknika, a tomográfia és a hőképelemzés területén, valamint folyamatábrák, nyomtatott áramkörök, villamos hálózatok, idődiagramok és vegyszeti szerkezeti képletek ábrázolására. A berendezésből már az idén ötven készül. A számítógéphez csatlakoztatható rajzgep hazai gyártásával jelentős devizakiadás-tól mentesül az ország. A Központi Fizikai Kutató Intézettel kötött szerződés, illetve a digitális rajzológep gyártása egészen új utat jelent az eddig motorgyártásra specializálódott ikladi üzem életében. A jövőben további lépéseket akarnak tenni a finommechanika és az elektronika összekapcsolása terén.

Az Orion Rádió és Villamosági Vállalat, valamint a Bácskai Mezőgazdasági Termelőszövetkezetek Társulásának bácsalmási szakszolgálati laboratóriuma már évek óta foglalkozik különböző típusú számítógépek programozásával. A cél az, hogy a mezőgazdasági üzemek gazdaságosabb termelését segítsék. Az OBC—64 típusú számítógép segítségével a takarmányvizsgáló eredmények alapján, különböző beltartalmi paraméterek ismeretében olyan receptúrákat lehet készíteni, amely az adott viszonyok mellett a legolcsóbb. A számítógépes program funkciói: receptúrák összeállítása, az állatok takarmány szükségletének kiszámítása, a beltartalom ellenőrzése. Képes a számítógép a programozás alapján a szántóföldi növények, a szőlő- és gyümölcsültetvények tápanyagigényének meghatározására is. A madarasi Béke Termelőszövetkezet 4700 hektárnyi területet érintő vizsgálati

anyagát számítógéppel állították össze a laboratórium saját módszerével. Új módszert alkalmaztak a számítógépes programozásnál. Az eddigiektől eltérően 25 helyett 50 centiméter mélyen vizsgálták meg a talajt a tápanyagigény szempontjából. Ez az ésszerű talajutánpótlás érdekében történt.

A mezőgazdasági új számítógéppontját helyezték üzembe Szolnokon, az ország egyik legnagyobb mezőgazdasági gépgyártó vállalatánál. A csaknem ezer négyzetméter alapterületen elhelyezkedő számítógéppont alapja egy ESZ 1035-ös számítógép. A számítógéppont-ra bízzák a termelés irányítását, a munkaszervezést, az alkatrész-nyilvántartást, a hazai és külföldi kereskedelmi megrendeléseket. A szolnoki Mezőgazdasági Vállalat a korszerű, nagy teljesítményű gépek gyártása érdekében több külföldi céggel folytat együttműködést. A partnerek egy része már számítógéppontokkal dolgozik, s ezekkel az új Mezőgazdasági számítógéppont most kapcsolatba lép, így módon is segítve a gazdaságosabb termelést.

Az Agrokémiai Információs Irányítórendszer keretében, tavaly júliusban állították be a Tolna megyei Növényvédelmi és Agrokémiai Állomáson egy VT—20 A típusú kisméretű számítógépet, amely eddig több mint 200 ezer adatot dolgozott föl. Az üzemeltetésére létrehozott csoport feladata a megye növényvédelmi és agrokémiai helyzetével kapcsolatos adatok előkészítése, rögzítése és feldolgozása. Az adatok — melyek a megyei és országos adatbázis részét képezik — három fő területről származnak: a megye üzemi tábláinak törzsadataiból, a 3 évenként ismételt talajvizsgálat eredményeiből, valamint az évenként ismétlődő technológiai adatokból, melyek egy-egy termelési év tevékenységét és eredményeit is rögzítik. A termőhelyi adottságok, a talajvizsgálat és az előző évek terméseredményei, az üzem által tervezett termés figyelembevételével a számítógéppel műtrágyázási javaslatot is adnak. A számítógép megkönnyíti a kártevők előrejelzését, a védekezési időpontok pontos meghatározását. A Növényvédelmi és Agrokémiai Állomás a kísérleti eredmények és a növénytermesztési technológiák számítógépes elemzésével és értékelésével nyert információkkal segítséget nyújt a mezőgazdasági üzemek eredményesebb növénytermesztéséhez.

A növények fölé függesztett érzékelők mikroprocesszorhoz csatlakoznak a szegedi Új Élet Tsz kertészetében. Elsőként itt alkalmazzák hazánkban a nagy pontosságú, kimondottan klímaszabályozásra készült berendezést, amelyet a fejlett kertészeti kultúrával rendelkező Hollandiából vásároltak. Az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság anyagi támogatásával megvalósított másfél milliós beruházás a számítógép szerint a fűtőenergia megtakarításával egy év alatt megtérül. A mikroprocesszor nemcsak a hektárnyi üvegház hőmérsékletét szabályozza. Percről percre hektáronként, szinte tövenként megadja a növény fejlődéséhez szükséges optimális fényerőt, a páratartalmat, vagy egyéb értékeket, és e szerint szabályozza is a klímát. Például a szellőztetésnél, az ablakok kinyitásánál egyebek között a szél irányát is figyelembe veszi.

Megnőtt a kereslet a Salgótarjáni Kohászati Üzemek egyik legkorszerűbb terméke, a

Rapistan-Salgó görgős raktári-üzemi szállítási rendszer iránt. A kereslet ilyen ugrásszerű növekedése tette szükségessé a többi között, hogy egy új Commodore—64 számítógépet helyezzenek üzembe a vállalat bátonyterenyi gyáregységében. A gép első feladata a mintegy hatvanmillió forint értékű megrendelésállomány figyelése. Később, különböző más programok betáplálásával a számítógép ellenőrzése alá helyezik a Rapistan-gyáregység termelésének más területeit is. A Salgótarjáni Kohászati Üzemekben mintegy másfél évtizede működik számítógéppont, az utóbbi időben azonban egyre sürgetőbbben jelentkezett az igény, hogy közvetlen termelési-gazdálkodási folyamatok pontosabb irányításához és ellenőrzéséhez is segítségül hívják az elektronikát.

Mikroprocesszor vezérli majd az Özdi Kohászati Üzemek új gáztisztító berendezését, amelyet a nyáron helyeznek üzembe. Az új berendezésnek számos előnye van: megnő a hasznosítható kohóház mennyisége, növekszik a léghevítők élettartama, tisztább lesz a város levegője.

Két új típusú, mikroprocesszorral vezérelt, hordozható anyagvizsgáló berendezést állítanak munkába a diósgyőri Lenin Kohászati Művek Kombinált Acélművében. A svájci gyártmányú műszerek harminc másodperc alatt megvizsgálják az acél 12 kémiai alkotóelemét, s ennek alapján azonnal „közlik” összetételük, minőségük összes fontosabb adatát.

A nyári csúcsforgalom lesz az igazi erőpróbája a tavaly ősszel üzembe helyezett siófoki központi forgalom-ellenőrző berendezésnek. A vasúti szakemberek arra számítanak, hogy a forgalmas dél-balatoni szakaszon a korábbinál kevesebb vonat fog késéssel célba érni, s a késések időtartama is csökken. A számítógéppel vezérelt berendezést a MÁV megbízása alapján a Ganz Villamosági Művek fejlesztette ki másfél év alatt. A már meglevő GVM 85 típusú mikroprocesszort tették alkalmassá a speciális vasúti feladatok ellátására. A teljes rendszer tízmillió forintba került. A berendezés folyamatosan nyilvántartja a Fonyód és Szabadbattyán közötti vasútvonal, illetve az ezen a szakaszon levő 15 vasúttállomás valamennyi fontos adatát, így például a jelzők, vágányok, a váltók állapotát. A siófoki központi három színes képernyőn lehet nyomon követni a vonatforgalom pillanatnyi helyzetét. A berendezés meszemenősen szolgálja a forgalom biztonságát és gyorsaságát, ugyanis a forgalmi szolgáltatott minden adatot megkap az optimális döntés meghozatalához. Ennek különösen a nyári csúcsforgalomban van jelentősége, amikor két-három percenként haladnak el a vonatok az egyvágányú pályán. A tervek szerint a későbbiekben továbbfejlesztik a rendszert. Kiegészítik vonatok számát is jelző berendezéssel, s alkalmassá teszik arra, hogy javaslatokat „adjon” a forgalmi szolgálattevőnek. Azt is tervezik, hogy a vasúthálózatot másutt is ellátják hasonló berendezéssel — elsőként Hatvan és Mezőzombor, illetve Felsőzsolca és Hidasnémeti között. Az elképzelések szerint 1990-ig behálózják az országot a forgalom-ellenőrző számítógépek.

A Magnezitipari Művek termelésének a felét ma már olyan nagy termelékenységű,

korszerű gépeken állítják elő, amelyeken a korábbiaknál jobb minőségű és nagyobb szilárdságú, valamint méretpontosabb ipari tűzálló anyagok készülnek. Legutóbb több mint 40 millió forint értékű, a kiszolgáló műveleteket is automatikusan elvégző prést állítottak munkába. Ez az első olyan berendezésük, amelyen a mikroprocesszor nemcsak az alapanyag adagolását és méretre préselését irányítja, hanem arról is gondoskodik, hogy a manipulátorok leemeljék a gépről a megformázott tűzálló téglákat, és berakják az alagútkosziba. Így a termékek emberi kéz érintése nélkül haladnak végig a préselés, a szárítás és az égetés technológiai során. Emellett ez az automata présgép annyit termel, mint két másik hagyományos berendezés.

Video—Hi-Fi elektronikai szaküzlet nyílt Budapesten, az Üllői út 69. szám alatt. A bolt nemcsak eladással, hanem vásárlással is foglalkozik, és tervezik a használt külföldi személyi számítógépek bizományi értékesítését is.

A kisméretű gépek számítási alkalmazását elősegítő egyhetes tanfolyamot tartottak Pécsen a baranyai tudományos hetek keretében. A Szervezési és Vezetési Tudományos Társaság a Pénzügyminisztérium Szervezési és Ügyvitelgepesítési Vállalatának segítségével első sorban a számítógépet még nem alkalmazó kisebb vállalatok szakembereinek ajánlotta a tanfolyamot, amelyen több mint hatvanan kezdték meg az ismerkedést az elektronikus információfeldolgozás elméletével és gyakorlatával. A számítógépre bízott számvitel egyik lehetséges modelljével a Pécsi Bőrgyár számítógéppontjában ismerkedhettek meg a gyors-tanfolyam hallgatói.

A 15. számú rigai szakorvosi rendelőben az öt leggyakoribb szív- és érrendszeri megbetegedés 104 tünetét számítógéppel táplálták, 66 kérdés alakjában, a lehetséges válaszokkal együtt. Például a cardialis ischaemia — a szív oxigénhiány-állapotával együtt járó betegség — megállapítására 25 kérdés elegendő. A válaszok betáplálása nyomán a számítógép közli a diagnózist, a kockázati tényezőket, a tanácsokat és a javallatokat. Az ilyen program bármilyen számítógéppel betáplálható, függetlenül attól, hogy milyen nagy, és mekkora a teljesítménye, egészen a mikro-számítógépekig. Az ilyen termésetű orvosi feladatok elvégzésére a lett szakemberek a szovjet Iszkra és VEF mikrogépeket, valamint a Wang és a Hewlett-Packard cég számítógépeit tekintik a legalkalmasabbnak. A számítógép „betanítását” a legjobb lett szívspeciálisták végezték. A helyes diagnózis aránya 97,45 százalék.

A kolozsvári számítástechnikai kutatóintézet laboratóriumában előállították a személyi használatú Prae—1000 elnevezésű törpe elektronikus számítógép első három példányát. A kis méretű és könnyen kezelhető, olcsó számítógépnek tervezők, kutatók, termelésirányítók és más szakemberek egyaránt hasznát vehetik. A Prae—1000 tudományos számításokat végez, folyamatokat irányít, próbapadokat koordinál, természeti jelenségeket szimulál, s adottságainál fogva didaktikai célokra is rendkívül alkalmas.

Rövidesen megjelenik

SZABÓ ZOLTÁN ÉS
WACHTLER ISTVÁN:

Musterjesztés szabadtéri tartályok-
ban

A mezőgazdaság műszaki fejleszté-
sének tudományos kérdései 59.

Akadémiai Kiadó, Budapest, 1984
Kb. 110 oldal — 24 ábra, 1 foto, 14
táblázat. Fűzve kb. 20 Ft.

Az erjesztés döntően meghatároz-

za a készített bor minőségét, és komoly hatása van a költségek alakulására. Napjaink borászati technológiájának legnagyobb hiányosságai közé tartozik az erjesztés alatti hőmérsékleti tényezők szabályozatlansága. Ez adja a téma aktualitását.

A szerzők a nagyüzemi szőlőtermesztés, az iparszerű borászati termelés következtében kialakult szabadtéri fémtartályos musterjesztés kérdéseit tárgyalják, illetve az e területen elért eredményeiket is-

mertetik számos ábrával és táblázattal illusztrált könyvükben.

Kutatásaik során a szokásos eljárásokon túl a legmodernebb vizsgálati módszereket alkalmazták, illetve honosították meg. (Infravörös hőmérsékletmérés, digitális hőmennyiségmérő, korrelációs sebességmérés.) Különösen jelentős a matematikai modellezés, melynek segítségével a gyakorlati borász szakember előre kiszámíthatja a fermentáció alakulását, és megalapozottabban dönthet a technológia irányításáról. A kidolgozott számítógépes simulációs program a szüreti munka szervezését és optimálását is elősegítheti.

VAGÓ ISTVÁN:

Graph Theory

Application to the Calculation of
Electrical Networks

(A gráfelmélet alkalmazása villa-
mos hálózatok számításában)

Akadémiai Kiadó, Budapest, 1984
Kb. 300 oldal — 250 ábra — kötve kb. 270 Ft.

Az utóbbi évtizedekben a villa-
mos hálózatok egyenleteinek felírás-
ára olyan módszerek terjedtek el,

amelyek a gráfelméletet használják föl. Ez részben a rendszerelmélet előterbe kerülésével, részben a számítógépek elterjedésével magyarázható. A gráfelmélet alkalmazásával ugyanis eljárás adható meg egy tetszőleges hálózat valamennyi lineárisan független Kirchhoff-egyenletének felírásához.

A rövidesen megjelenő könyv részletesen ismerteti a felhasználásra kerülő gráfelméleti alapfogalmakat és összefüggéseket. Módszereket mutat be a lineáris hálózatok analízisére, n-pólusok, n-kapuk egyes jellemzőinek meghatározására. Külön fejezet foglalkozik a táv-

vezeték-hálózatok számításával. A lineárisnak tekinthető elektronikus hálózatokra vonatkozóan közül néhány számítási módszert, köztük a munkapontok beállításának egy lehetőségét. A hálózatok állapot-egyenletei felírásának és megoldásának módját is tárgyalja, s ismerteti a jelfolyamgráfokkal modellezhető hálózatok vizsgálatát mind a folyamatos, mind a mintavételezett jelek esetére.

A könyvet elsősorban villamosmérnökök, az erősáramú, híradástechnikai elektronikus áramkörökkel, szabályozástechnikával foglalkozók használhatják.

CSÁKI CSABA:

Simulation and Systems Analysis
in Agriculture

(Szimuláció és rendszerelemzés a
mezőgazdaságban)

Akadémiai Kiadó, Budapest, 1984
Angol nyelven — Kb. 240 oldal —
50 ábra, 20 táblázat kötve kb. 220 Ft.

Az elmúlt két-három évtizedben viharos változások zajlottak le a mezőgazdaságban. Termelői gépek, új szervezési módszerek terjedtek el, tért hódítottak az iparszerű termelési rendszerek. E körülmények között a mezőgazdaság makro- és mikroszférája egyre erőteljesebben igényli a döntés-előke-

szítés és a vezetés módszertanának megújítását, új, a korábbiaknál hatékonyabb eljárások kidolgozását, és segítségükkel a jövő perspektívájának és lehetőségeinek mélyebb, vajánabb elemzését. A könyvben összefoglalt kutatások alapvető indítéka az ezen igények kielégítésére irányuló törekvés, a vállalati és népgazdasági döntéshozatal és vezetés módszertani bázisának további fejlesztése a mezőgazdaság, illetve alkotóelemeinek sajátos gazdasági rendszerként való értelmezése alapján, szimulációs módszerek és számítógépek alkalmazásával.

A rövidesen megjelenő könyv bemutatja a szimuláció mezőgazdasági alkalmazásának általános elveit és módszertani alapjait, vala-

mint sokrétű példaanyaggal illusztrálja a szimulációs modellezés felhasználási lehetőségeit a mezőgazdasági rendszerek különböző típusainak vizsgálatában. Ismerteti a Magyar Élelmiszer-termelési Modell, valamint a segítségével végrehajtott számítások eredményeit, majd a nemzetközi mezőgazdasági rendszerek modellezését és az e modellen alapuló programozást tárgyalja.

A szerző a lehetséges felhasználók, a döntéshozók, az elemző közgazdászok szemszögéből tárgyalja témáját, célja az, hogy a mezőgazdaság különböző szintjén dolgozó vezetőket, agrármérnököket, közgazdászokat megismertesse e módszerrel.

39. számú feladvány

A párizsi Étoile terére 12 sugárút vezet be. Tegyük fel, hogy csúcsforgalomban minden sugárútról ugyanolyan valószínűséggel jönnek a járművek, és azok ugyanazon valószínűséggel távoznak a másik 11 sugárút valamelyikén. Az egyes kétirányú forgalmat lebonyolító bevezető sugárutak szélességét ugyanolyannak tetelezzük fel. Kérdés, a körforgalom terén a kocsiforgalom számára rendelkezésre álló út-szélesség a sugárutak szélességének hányszorosára méretezendő, hogy a csúcsforgalomban is simán bonyolódjék le a közlekedés?

40. számú feladvány

Egy sakktáblán különbözőképpen helyezhetünk el 8 királynőt úgy, hogy azok ne üssék egymást. Válasszuk ki ezek közül azt az egy elhelyezést, melynél az egyik királynő úgy helyezkedik el, hogy a hozzá legközelebb lévő től legalább 3 négyzet válassza el, akárhogy is lépünk.

A megfontolásoknak 1984. október 8-ig kell a szerkesztőségbe beérkezniük a következő címre: Számítástechnika szerkesztőség, 1502 Budapest 112. Postafiók 146.

A 35. sz. feladvány megoldása

A vázolt legsűrűbb síkbeli pakolásban egy n golyóból álló éllel rendelkező négyzet következő sora $n-1$ golyót tartalmaz, majd váltakozva a következő sorok n és $n-1$

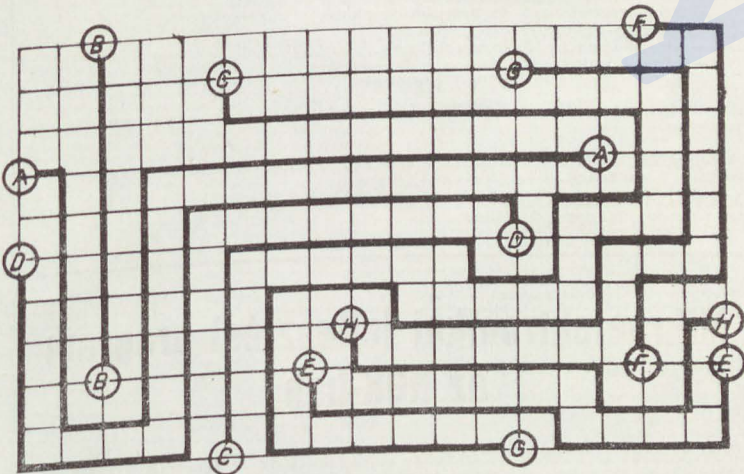
Rejtvény

golyót tartalmaznak. Ha n páros, az utolsó sor $n-1$ -et, ha páratlan, n -et tartalmaz. Mivel n sorból áll a négyzet, páros n esetében

$\frac{n(2n-1)}{2}$ golyót, míg páratlan n esetében $\frac{n(2n-1)+1}{2}$ golyót tartalmaz a négyzet. Ezek a golyószámok $n=2$ -től kezdve sorban 3, 8, 14, 23, 33, 46, 60, 77, 95, 116, 138, 163, 189,

218, 248, 281, ... , melyből látható, hogy az első a követelmény szerint szétbontható szám 46, mellyel a 7 oldalú négyzetet két 5 oldalúra bonthatjuk egyenként 23 golyóval. Ezek azonban nem tesznek eleget annak a követelménynek, hogy különböző méretű négyzetekre bontsuk szét az eredeti négyzetet. Továbbhaladva így 60 golyóból, melyből 8 oldalú négyzet rakható ki, egy 7 oldalú négyzet 46 golyóval és egy 4 oldalú négyzet 14 golyóval alakítható ki. A sorozatban a következő szám a 281, mely 17 oldalú négyzetből adódik, és ez egy 16 oldalú, 248 golyóból álló és egy 6 oldalú, 33 golyóból álló négyzetre bontható szét.

A 36. számú feladvány megoldása

A 35., 36. számú feladványok helyes megfejtői:

Hajna János (35, 36) Pécs, Kandó Kálmán u. 14.; Koós Árpád (35, 36) Budapest XII., Némethy János u. 6., Molnár Gábor (36) Törökzentmiklós, Táncsics lakótelep 6., Neumann János szocialista brigád (35, 36)

Miskolc, Lenin Kohászati Művek, Diósgyőri Vasgár, Számítástechnikai főosztály; Szomjú Anna Mária (35, 36) Kolozsvár, Románia, A 33., 34. számú feladványok helyes megfontolását küldte be (késve) Szomjú Anna Mária, Kolozsvár, Románia.

ICOTS 2

A konferencia fő céljai közé tartozik a statisztikát oktatók nemzetközi együttműködésének erősítése, az oktatási tananyagok, módszerek, tematikák cseréjének elősegítése. A plenáris üléseken tartandó előadásokat, emellett számos munkacsoport foglalkozik a statisztikaoktatás különböző szintjeinek (általános és középiskola, főiskola, egyetem stb.) és formáinak (lak, egyetem stb.) problémáival. Fokozott figyelmet

fordítanak a számítástechnikai eszközök (hardver, szoftver) alkalmazására az oktatásban és a statisztikában egyaránt. Külön szekciók foglalkoznak a kormányzati (statisztikai hivatalok) és a gazdasági szervezetek (vállalatok) szakembereinek statisztikai képzésével és továbbképzésével.

Az ISI konferencia előkészítő bizottsága Dr. Gömbös Ervint, a Központi Statisztikai Hivatal főosztályvezetőjét, az ISI rendes tagját kérte fel az ICOTS 2 nemzetközi koordinátorának, aki rendszeresen tájékoztatást nyújt a konferencia előkészületeiről, kapcsolatokat tart a konferencia titkárságával, és a magyar részvétel (nemzeti delegáció) szervezését végzi.

Számítástechnikai tapasztalatok az Egyesült Államokból

(Folytatás az 5. oldalról)

önmagában még nem jelenti a számítástechnikai ismeretek nagymértékű elterjedését, hiszen az alkalmazók jelentős száma kizárólag a „gyárilag elkészített” programokat használja minden változtatás nélkül. Ugyanakkor az emberek az élet szinte minden területén találkoznak a számítástechnika alkalmazásával az Egyesült Államokban. A pénzforgalom a bankokban számítógépekre alapozott, az alkalmazottak terminálok segítségével végzik munkájukat. Az utazások szervezésénél a számítógép már régóta rutinszerűen használt eszköz. A nagy bevásárlóközpontokban számítógéppel összekapcsolt elektronikus pénztárgépekkel dolgoznak. Az államigazgatási nyilvántartások, az adózás stb. ügyintézése is számítógépeken alapul. A jövő aligha kétséges: még több területen találkozunk majd az emberek számítógépes szolgáltatással, és többségük ezt már már természetesnek tekint, elfogadja, és rutinszerűen használja, illetve használni fogja.

Tanulmányutamon igyekeztem a számítógépeket gyártó cégekhez is eljutni: az Osborne céget (Hayward, California) és a Kaypro céget (Solana Beach, California) látogattam meg. Az Osborne cég a részegységeket távol-keleti országokban gyártatja, a Kaypro cég viszont teljes egészében telephelyén szereli össze a gépeket. A lemezegeket mindkét cég amerikai társvállalatoktól vásárolja. Különösen érdekesnek tűnt számomra a Kaypro cég telepe, ahol viszonylag kedvezőtlen feltételek között, minden komolyabb gépesítés és műszerezettség nélkül állítják össze a számítógépeket. Maga a gyártás azonban jól szervezett, 450 dolgozó havonta átlagosan 15 000 számítógépet gyárt. Így tudnak csak olyan számítógépet piacra dobni, mint például a Z80 alapú hordozható Kaypro 10 (2795 dollárért), amelyben 64 k központi tár mellett 1 db 10 Mbájtos lemez (ezen számos alkalmazói program) és háttértárral 1 db 320 kbájtos hajlékonylemez van, és ilyen felépítésben jelenleg egyedülállóan olcsó a piacon. A „nem korszerű” gyártási feltételek ellenére ezek a gépek technikailag fejlettek, és ami talán a legfontosabb: bizonyítottan megbízhatóak (véleményemet az egyetemi szaktanácsadók több éves tapasztalatára alapozom).

Nehéz összehasonlítást tenni a számítástechnika alkalmazásával kapcsolatban Magyarországon és az Egyesült Államok helyzete között. Feltétlenül meg kell említeni azonban néhány olyan tendenciát, amelynek hazai konzekvenciáit érdemes levonni, és a további fejlesztéseknél figyelembe venni.

— Kutatási eredményeink nemzetközi elfogadtatása érdekében alkalmazni kellene gépe-

inkre azokat a fejlett statisztikai, operációkutatási stb. rendszereket, amelyeket máshol már széleskörűen használnak.

— A nagyobb számítógépek használata nem zárja ki a személyi számítógépek használatát, sem az üzleti életben, sem pedig az oktatásban. A személyi számítógépek olcsósága, rugalmassága lehetővé teszi az adott területhez jól igazodó rendszerek kidolgozását, „személyi adatbázis” fenntartását. Ugyanakkor ezek a gépek igen jól használhatók a számítástechnikai ismeretek oktatására és begyakorlására is.

— A mikroszámítógépekkel kapcsolatban megemlítendő a jó piaci szervezethez (egy 50 ezer lakosú városban legalább 8–10 helyen lehet személyi számítógépet és 1–2 helyen komolyabb tudású berendezést vásárolni), az előzőekben említett csökkenő árszint (amelynek bizonyos hazai hatása már érezhető), és a kompatibilitás. Például egy olyan 16 bites személyi számítógép, amely nem kompatibilis az IBM személyi számítógéppel, nem számíthat komoly üzleti sikerre az Egyesült Államokban. A 8 bites gépek között ilyen szerepe van az Apple személyi számítógépnek, valamint néhány Z80-as mikroprocesszorral és CP/M operációs rendszerrel működő számítógépnek. Ezeknek a gépeknek a hardver- és szoftverellátottsága olyan színvonalú, amelyet mindenkinek figyelembe kell vennie, aki ilyen kategóriájú gép fejlesztésébe kezd.

— El kellene érni, hogy a hazai fejlesztésű mikroszámítógépek kompatibilisak legyenek az alapvetőnek tekinthető típusokkal. A szoftverben megtestesült szellemi tőke egyszerű átvétele hatalmas lehetőséget teremthetne a számítástechnika gyors ütemű hazai elterjesztésére. Ugyanakkor lehetővé válna az is, hogy a hazai szoftverfejlesztés nemzetközi piacot találjon. Erre például a mezőgazdaság területén számos mód nyílna, esetleg a mezőgazdasági számítástechnikai irodákhoz csatlakozóan. Így a Magyarországon már meglévő szellemi kapacitás hatékony kihasználása megvalósítható lenne, nagymértékben bővíthető lenne a felvevőpiac, ami az egyes felhasználók számára végső soron olcsóbbá tenné a fejlesztést.

Meggyőződésem, hogy a számítástechnika gyors ütemű magyarországi elterjesztése — különösen a mezőgazdaság és az oktatás területén — aligha oldható meg a nemzetközi eredmények átvétele, illetve a nemzetközi fejlődés tendenciáinak figyelembevétele nélkül. Az elzárkózás, a „szűk piacra terelés” ezen a területen is csak lemaradásunk mértékét növelheti.

DR. KÁRPÁTI LÁSZLÓ
egyetemi adjunktus
Debreceni Agrártudományi
Egyetem
Üzemtani Tanszék

MAGYARORSZÁGON ELŐSZÖR RÓMAI KLUB-JELENTÉS!

A STATISZTIKAI KIADÓ VÁLLALAT
gondozásában jelent meg a

MIKROELEKTRONIKA ÉS TÁRSADALOM

című kötet.

„Az emberiség nehéz helyzetének” vizsgálatára, illetve a megoldás keresésére alakult RÓMAI KLUB 1982-ben kérte fel a kiadvány szerzőit — világszerte ismert szaktekineteket — egy olyan dokumentum elkészítésére, amely közérthetően fejt ki, mit jelent a mikroelektronika fejlődése és hogyan fordíthatjuk az új technológiát az emberiség javára. Ennek eredménye a most magyar nyelven is közreadott „Áldás vagy átok” alcímű elkészült jelentés. A kötet 11 önálló tanulmányban ad tárgyalásokat és átfogó körképet a műszaki fejlődésben jelenleg legnagyobb szerepet játszó mikroelektronika társadalmi szintű elterjedésének hatásairól. Prognosztizálja a következő évtizedek gyökeres változásait intézményi rendszerünkben és gazdasági életünkben. Magas fokú szakmai megalapozottsága olvasmányos stílussal párosul. Népszerűsítő könyvnek is tekinthetjük, mivel rendkívüli módon segíti az olvasók széles körének tisztánlátását számos, hazánkban most különösen aktuális kérdésben.

A kiadvány megvásárolható:
Statisztikai és Számítástechnikai Könyvesbolt
Budapest II., Keleti Károly u. 10. Telefon: 158-018
Postai szállítással megrendelhető:
STATISZTIKAI KIADÓ VÁLLALAT
Terjesztési csoport
Budapest 3. Pf. 99. 1300

Rendezvény- mutató

Szeptem- ber (nap)	T é m a	Lásd még (hó/oldal)
4-6.	Operációkutatási konferencia Kaposvárott	aug.-szept./32.
10-14.	Model Theoretical Methods in Computer Sciences (Programozási modellek) konferencia Budapesten	aug.-szept./32.
11-14.	Mikro-számítógépek a gazdaságban '84 kiállítás	aug.-szept./32.
17.	A Győr-Sopron megyei szervezet vezetőségi ülése	aug.-szept./32.
Október		
5.	Beszámoló a 6. Európai Mesterséges Intelligencia Konferenciáról	aug.-szept./32.

NJSZT

NEUMANN JÁNOS SZÁMÍTÓGÉPTUDOMÁNYI TÁRSASÁG

MŰSZAKI ÉS TERMÉSZETTUDOMÁNYI
EGYESÜLETEK SZÖVETSÉGE
Budapest, V., Báthori utca 16.
Telefon: 329-390, 329-349

OPERÁCIÓKUTATÁSI SZAKOSZTÁLY ÉS SOMOGY MEGYEI SZERVEZET

Szeptember 4. és 6. között rendezik meg a Magyar Operációkutatási Konferenciát Kaposvárott. A konferencia helye: az MSZMP Somogy megyei Oktatási Intézete.

MESTERSEGES INTELLIGENCIA ÉS ALAKFELISMERÉSI SZAKOSZTÁLY

Szeptember 10-től 74-ig Model Theoretical Methods in Computer Sciences (Programozási modellek) Konferenciára kerül sor Budapesten. A konferencia helye: Hotel SZKFI, Budapest III., Botthyány u. 45.

A szakosztály az SZKI-val és a SZAMALK-kal közösen folytatja a programozás elméleti és gyakorlati kérdései című szemináriumsorozatát.

Az első előadás október 5-én, reggel 9 órakor lesz. Futó Iván (SZKI) tart beszámolót a 6. Európai Mesterséges Intelligencia Konferenciáról (szeptember 3-7. Pisa).

GYŐR-SOPRON MEGYEI SZERVEZET

Szeptember 17-én a Társaság Győr-Sopron megyei Szervezetének vezető-sége ülést tart.

SZVT HÍRADÓ

Szervezési és Vezetési

Tudományos Társaság

1368 Budapest, VI., Anker köz
1-3. Telefon: 222-093, 229-870

Kétévenként rendez konferenciát időszakos gazdaságpolitikai kérdésekről az MTESZ Szervezési és Vezetési Tudományos Társaság fiatalok bizottsága. Szeged, Dunaujváros, Debrecen után az idén Szombathelyen ültek össze a közgazdászok és üzemgazdászok, hogy megvitassák a gazdasági szervezetek működésének és felépítésének fejlesztési lehetőségeit.

A nyitó plenáris ülésen a gazdaságirányítás továbbfejlesztésének előzményeiről és a várható új vállalati formákról, szervezeti változásokról hangzott el előadás. Ezután vállalatvezetők számoltak be átszervezéssel, irányítással kapcsolatos tapasztalataikról.

Az ország minden tájáról Szombathelyre sereglett fiatal gazdasági szakemberek négy szekcióban: a szervezésfejlesztésről, a vállalkozásról, a korszerű módszerekről, valamint a számítástechnikára alapozott irányítási rendszerről cseréltek ki tapasztalataikat, elképzeléseiket.

Pf. 146.

Tisztelt Szerkesztőség!

Az utóbbi időben a számítástechnikával foglalkozva egyre több cikk jelenik meg a napilapokban, és egyre több problémával. Ezeket olvasva gyakran hajmeresztő szakszerültségek és elírások fordulnak elő.

Javaslom, hogy a Ludas Matyi Tücsök és Bogár című rovatához hasonlóan lapjukban is indítsanak egy ilyen rovatot.

Egy példával is szeretnék szolgálni:

A Tanítóképző Főiskola politikai gazdaságtan tankönyvében írja dr. Radó Judit (a Tankönyvkiadónál jelent meg Budapesten 1982-ben) a 372. oldalon az alábbi mondatot:

„A mikroelektronika jövőtől olyan kavics és homok alapanyagú számítógépek készülnek, melyek egyre kisebbek lesznek és egyre olcsóbb-

bak, egyre kevesebb áramot fogyasztanak és egyre nagyobb a teljesítményük.”

Ezentúl már nem merek homokba vagy kavicsra lépni, nehogy összetapossak néhány számítógépet.

Remélem, hogy javaslatomat hasznosítani tudják, és rendet csinálnak végre pl. a szoftver és software kérdésben is.

Üdvözlettel

ALMÁS KÁROLY

*

Köszönjük Almás Károly ötletét, de ahhoz olvasóink aktív közreműködésére van szükség, hogy egy rovatot életben lehessen tartani. Kérjük tehát, hogy segítsenek! Ami pedig a szakkifejezések magyarítását illeti, mi támogatjuk és alkalmazzuk a Szabványügyi Hivatal ajánlásait, és üdvözljük a témát népszerűsítő tv-műsorokat is.

(A szerk.)

Az információáramlásban lakóhelyem miatt sajnos eléggé perifériális helyzetben vagyok, elfoglalt műszaki tanárként pedig kevés időm jut arra, hogy számítástechnikai ismereteimet másokkal megosztam, másoktól tanuljak, ezért fogadtam örömmel a Programozási forgácsok rovatot, minden bizonnyal sok számítástechnikával foglalkozó tanárral és diákkal együtt.

Kérem, hogy foglalkozzanak minél többet a HT iskola-számítógépekkel a lapban, és javasolom komolyabb problémák feszegetését is, mert tapasztalataim szerint a tanári pályán is dolgoznak szép számmal hozzáértők, a közvéleményt pedig épp egy számítástechnikai szaklapnak illik formálnia, jelezve, hogy nem a BASIC a tudomány netovábbja...

Tapasztalataim szerint pedagóguskollégám körében fokozott érdeklődésre tartanak számot az iskola-számítógépeken alkalmazható Z80 utasítások és rutinok is.

TÓTH ANDRÁS

Nagykanizsa
Cserhádi Sándor Szakközépiskola

*

Felhívjuk szíves figyelmét HT szemléltető tábláinkra és az ELAN-ról szóló cikkünkre (83/12. sz.).

Megjelenik havonta

Felelős szerkesztő:

Pesti Lajos

Szerkeszti: a SZAMALK

Sajtószerkesztősége

A szerkesztőség vezetője:

Dr. Szabó Iván

Szerkesztő:

Csányi György

Szerkesztőség: Budapest

XI., Vahot u. 6.

Levél cím: Budapest 112.

Postafiók 146. 1502

Telefon: 668-011

Kiadja a Statisztikai

Kiadó Vállalat

Budapest III.,

Kaszásdűlő u. 10-12.

Telefon: 803-311

A kiadásért felel:

Kecskés József igazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalban, és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHL 215-96162 pénzforgalmi jelzőszámmal. Előfizetési díj egy évre 240,- Ft. Beszerezhető a hírlapboltokban, a SZAMALK és az SKV könyvesboltjában

Index: 25-799

HU ISSN 0587-1514

SZÜV Nyomda, Budapest

84,5905

F. v.: Antal Imréné

Fejlesztés és marketing — alkalmazkodás és befolyásolás

Fejlesztés és marketing címmel tartott háromévente esedékes — immáron ötödik — marketingkonferenciáját Pécsen a Szervezési és Vezetési Tudományos Társaság.

A szervező bizottság munkáját s a hazai és külföldi előadók felkészültségét dicséri, hogy mind a bel- és a külföldi marketingmunka helyzetét színvonalasan tükröző, elméleti és gyakorlati kérdéseket egyaránt érintő előadások hangzottak el a gazdaság különböző területeiről.

A nyitó előadás után, amelyet dr. Havas Péter, az Állami Fejlesztési Bank vezérigazgatója tartott, a konferencia öt szekcióban folytatta munkáját. Külön szekció foglalkozott a külpiazi orientációval, a marketinggyakorlattal, a marketingkutatás és marketing-mix, valamint a marketingkommunikáció kérdéseivel. Az előadásokat vették követék.

Marketing és számítástechnika

Több szekció munkájában, ha röviden is, de szó esett a számítástechnikáról. Egyrészt mint a marketingmunka hasznos és szükséges eszközt, másrészt mint a marketingmunka lehetséges alkalmazási területét említették az előadók. Figyelembe véve a számítástechnika külföldi és hazai elterjedését, a gazdaságba, a tudományba, a kutatásba és fejlesztésbe egyre mélyebben hatolását, a jövőben hangsúlyozottabban kell foglalkozni e terület marketingmunkájának sajátosságaival és lehetőségeivel. Ezen belül is elsősorban a szellemi termékek (szoftverrendszertervek, alkalmazási eljárások stb.) hazai és külföldi terjesztését elősegítő marketingmunkára lenne célszerű összpontosítani.

A jövő feladatai

A konferencián elhangzottak rávilágítottak, hogy a jelenlegi gazdasági recesszió közepette a régi

módszerek felett mind az oktatás, mind a gyakorlat területén eljárt az idő.

Egyszerű piacbefolyásolási eljárásokkal, nem kellően megalapozott „szolid” stratégiával ma már bajosan lehet eredményt elérni. Offenzív marketingmunkára, okos előre látásra és rendkívül jól megszervezett, rendszerezett, gyors és részletes piaci információkra van szükség ahhoz, hogy népgazdaságunk külkereskedelmi elképzeléseit meg tudjuk valósítani, nem feledkezve meg a megfelelő színvonalú hazai ellátás biztosításához ugyancsak szükséges marketingmódszerek fejlesztéséről.

Ajánlások

Dr. Zeller Gyula, a pécsi Janus Pannonius Tudományegyetem tanár-vezetője záró előadásában összegezte a konferencián elhangzottakat.

A szekcióüléseken született ajánlások felvázolják az SZVT marketingtagozatának a következő évek-re szóló teendőit:

— A korábbiaknál fokozottabb mértékben kell bevonni a fejlesztéssel foglalkozó szakembereket a marketingmunkába, és számukra a piaci orientáció elmélyülését segítő szakmai oktatást kell biztosítani.

— El kell érni, hogy az SZVT marketingtagozatának munkájában a nagyvállalatok aktívabb szerepet vállaljanak, hiszen tapasztalataik és sikereik jó példával szolgálhatnak a többi tagvállalat részére.

— Folyamatosan foglalkozni kell az importmarketing kérdéseivel.

— Gazdaságunk hiányszituációja miatt tovább kell fejleszteni a beszerzési marketing metodikáját és alkalmazási formáit.

— Foglalkozzon a tagozat a marketing mint vállalati pszichológiai kategória kérdéseivel (a vállalattal és piaci feladatokkal való azonosulás, vállalati image és goodwill, public relations).

Informatika — jövőkép — magyar műszaki fejlődés

címmel az Országos Műszaki Információs Központ és Könyvtár kezdeményezésére a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem Közgazdasági Továbbképző Intézetével együttműködve az 1984/85. tanévben két féléves szervezéstudományi célképzést szervez

- műszaki és közgazdasági informátoroknak,
- marketing- és piackutatóknak,
- közgazdászoknak és mérnököknek,
- kutatás-fejlesztésirányítókknak,
- vezetőknak és középvezetőknek,
- oktatóknak,
- innovátoroknak és jövőkutatóknak.

A célképzés tematikája beépíthető a vállalatok, intézmények tudományos terveibe.

A kihelyezett képzés előadásai a Hungarotex székházában (Budapest, V., Szép u. 2.) lesznek.

Jelentkezés: MKKE KTI, Bp. VII., Makarenko u. 20.
tel.: 133-965, Nagyné, Uhlíkné.

Mikroelektronikai fejlesztési program az NDK-ban

A Német Demokratikus Köztársaságban gyors ütemben bővült a mikroelektronikai építőelemek választéka. A fejlesztési programban előirányoztnál több, összesen 900 alaptípus már az aktív elektronikai építőelemek választéka, amit hazai gyártásból és KGST-importból kínálnak. A tervek szerint 1985-ig további 250 alaptípussal bővítik a választékot. A mikroelektronika fejlesztési eredményeinek felhasználásával gyártanak például korszerű számítógépeket, különböző vezérlőberendezéseket ipari robotokhoz, szer-
szám-
gépekhez, vegyipari gáz-
kromatográfokhoz, kohászati indukciós olvasztóberendezésekhez és 50 megawattos erőműblokkok irányításához. A mikroelektronika eredményeit sikerrel alkalmazza a textil-
gép-
gyártás, a mezőgazdasági és általános gép-
gyártás, valamint a bányai-
ipar is. A korszerű mikroelektronikai építőelemek kooperációs gyártásához szükséges nagy pontosságú technológiai berende-

zéseket az NDK-ban a szovjet-unióbeli partnerintézményekkel közösen fejlesztik ki.

(MTI-APN)

Kiállítás a Hiltonban

Szeptember 11-től 14-ig Mikro-számítógépek a gazdaságban '84 címmel nemzetközi kiállítás lesz a budapesti Hilton szállóban.

Új gépiró- világrekord

Egy tizenhat éves nyugatnémet lány megjavította a gépirás eddigi világrekordját. Nicole Buschne percenként átlag 757 betűt ütött le írógépén a félórás gépelési idő alatt. A korábbi rekordot egy amerikai gépirónő tartotta 750 leütéssel.

Számítógép a borversenyen

A Mezőgazdasági és Élelmiszerügyi Minisztérium június 11. és 15. között Székesfehérváron rendezte meg a borok 19. és az üdítő italok 4. országos versenyét. A több éves hagyomány alapján megrendezett versenyen — amelyre mintegy másfél száz mezőgazdasági és élelmiszeripari vállalat, szövetség, illetve egyéni termelő nevezett be 1041-féle borral és 186 üdítő itallal — a bírálók között, a versenyek történetében először, megjelent a számítógép. A verseny megszervezésébe a nevezések és a beküldött minták nyilvántartásba vételétől kezdve az eredményhirdetés alapját képező eredménystatisztikák összeállításáig bekapcsolódott a MÉM Statisztikai és Gazdaságelemző Központ (MÉM STAGEK) is.

A számítógéppel elkészítette a versenyre bevezető vállalatok, szövetségek, egyéni termelők nyilvántartásba vételét, és a minták előzetes kiértékelését, majd a verseny ideje alatt naponta feldolgozta a bírálók által leadott mintánkénti értékeléseket, különböző operatív statisztikákkal segítve a versenybizottság munkáját. Az eredményhirdetéshez nemcsak a bíráló bizottság, hanem a verseny valamennyi résztvevője kézhez kapta a verseny objektív értékeléséhez szükséges valamennyi információt tartalmazó, számítógéppel készített tételes eredményösszesítő jegyzékeket és összevont értékelő statisztikákat.

A MÉM STAGEK számítógépén kialakított adatbázis lehetővé teszi további elemző értékelések készítését is. A MÉM az így kialakított számítógépes borbírálati metodikát tovább akarja fejleszteni a jövőben, a számítástechnika és elektronika korszerű eszközeinek felhasználásával.

V. M.